

PRAVILA ZA ATLETSKA TEKMOVANJA

Veljajo od 1. novembra 2013

LJUBLJANA, februar 2014

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.42.063

PRAVILA za atletska tekmovanja : veljajo od 1. novembra 2013 /
[prevedla in strokovno priredila Gabrijel Ambrožič, Andrej Udovč ;
oblikovanje risb Peter Krušič]. - Ljubljana : Atletska zveza Slovenije,
2014

Prevod dela: IAAF competition rules 2014-2015

ISBN 978-961-90519-8-6

I. Ambrožič, Gabrijel

271957504

Izdala Atletska zveza Slovenije

PRAVILA ZA ATLETSKA TEKMOVANJA
Prevod iz IAAF COMPETITION RULES 2014-2015

Prevedla in strokovno priredila

Gabrijel AMBROŽIČ
Andrej UDOVČ

Tehnično uredil

Zdravko PETERNELJ

Prelom

Peter DROFENIK

Oblikovanje risb

Peter KRUŠIČ

PREDGOVOR

Z največjim veseljem vam predstavljam najnovejšo izdajo IAAF pravil za atletska tekmovanja za obdobje 2014-2015.

Pravila za atletska tekmovanja že več kot stoletje predstavljajo ustaljen referenčni dokument za standardizacijo atletike pravil skozi zgodovino IAAF in dokumentirajo njen razvoj in razvoj vodenja atletskega tekmovanja.

Pomembnejše spremembe v izdaji 2014-2015 predstavlja v I. Delu (Mednarodna tekmovanja) vključitev novega razširjenega 9. člena »Stave in ostale protikorupcijske kršitve«, medtem ko je v V. Delu (Tehnična pravila) gorski tek sedaj opredeljen kot ločena samostojna disciplina (251. člen).

Poleg tega sta pomembni še dve novi tehnični pravili, ki se zadevata mnogoboje in priznavanje svetovnih rekordov: zaradi lažjega prehoda mladih atletov v mnogoboju je sedaj pri mlajših mladincih osmeroboj zamenjan z deseterobojem. Vpeljana pa sta tudi dva nova svetovna rekorda pri cestnih tekih: svetovni rekord za dosežke v po spolu mešanih tekih in svetovni rekord za dosežke v ženskih tekih.

Rad bi se zahvalil vsem, ki so sodelovali pri izdelavi te publikacije, saj bi brez nje naš šport mednarodno prenehal pravilno delovati.

Lamine Diack
Predsednik IAAF

SLOVENSKA ATLETIKA Z ROKO V ROKI S PRAVILI ZA ATLETSKA TEKMOVANJA

Veseli me, da lahko v kratkem uvodniku k Prevodu atletske pravil za obdobje 2014-2015 z vami delim nekaj misli, povezanih s tem pomembnim dokumentom. Spremembe pravil so potrdili delegati nacionalnih atletske zvez iz več kot 200 držav, na kongresu Mednarodnega združenja atletske zvez (IAAF) v Moskvi, avgusta 2013.

Vsakokratne dopolnitve Pravil odražajo spremembe, ki so se v praksi pokazale za potrebne. To potrjuje, za razvoj atletike zelo pomembno dejstvo, da se vsebina prilagaja razmeram v praksi. V zadnji ediciji Pravil je tako dopolnjeno pravilo številka devet v prvem poglavju, ki govori o nedovoljenih stavih in ostalih korupcijskih prekrških. Ta sprememba kaže na odločnost, da se atletika lahko spoprime z različnimi, tudi težavnimi izzivi, ki jih športu prinaša sodobnost.

Pravila so pomembna za uspešno organizacijo in za izvedbo atletske tekmovanj - dogodkov, s katerim se atletika predstavlja širši javnosti. Tekmovanja pa so pomemben gradnik našega športa, saj atletom in atletinjam omogočajo doseganje odličnih rezultatov, vsem ljubiteljem atletike pa, da v njej uživamo.

Verjamem, da bo nova izdaja Pravil za atletska tekmovanja vodilo in pomoč pri delu vsem atletske sodnicam in sodnikom, ter da se bo z njimi seznanilo tudi veliko novih, mladih kolegov. Prepričan sem, da bodo organizatorji s prispevkom, ki jih prinašajo spremenjena Pravila, organizirali še boljše atletska tekmovanja.

V imenu vseh, ki soustvarjamo slovensko atletiko, se iskreno zahvaljujem tistim, ki so pripomogli k temu, da imamo odličen prevod angleškega izvirnega besedila.

Atletska zveza Slovenije
Gregor Benčina
Predsednik

OSNOVNI POJMI

OSNOVNI POJMI

Atlet

V skladu z 9. členom je atlet vsakdo, ki nastopa na mednarodnih tekmovanjih.

Atleti mednarodnega ranga

Atlet, ki je v seznamu za testiranja (kot je določeno v III. Delu) ali ki nastopa na mednarodnih tekmovanjih v skladu s 35. členom, točka 7.

Atletika

Teki na stezi in tehnične discipline (meti, skoki), cestni teki, tekmovalna hoja, krosi in gorski teki.

CAS

Športno razsodišče v Lozani.

Članica

Nacionalna atletska zveza, včlanjena v Mednarodno združenje atletskih zvez (IAAF).

Članstvo

Članstvo v Mednarodnem združenju atletskih zvez (IAAF).

Disciplina

Posamezen tek ali nastop na tekmovanju (npr. 100 m ali met kopja), vključno z vsemi predtekmovalnimi krogi.

Država

Določeno ozemeljsko območje, ki ga kot neodvisno državo priznava mednarodno pravo.

Državljan

Oseba, ki ima z zakonom priznano državljanstvo države.

Državljanstvo

Z zakonom priznano državljanstvo.

IAAF

Mednarodno združenje atletskih zvez.

OPOMBA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE:

Atletska zveza Slovenije je članica Mednarodnega združenja atletskih zvez (IAAF) in Evropske atletike (EA).

Klub

Klub ali društvo atletov, ki je po pravilih članice včlanjen v nacionalno atletsko zvezo.

Komisija

Komisija IAAF, ki jo imenuje Svet IAAF v skladu s statutom.

Kontinent

Geografsko območje, ki obsega vse države in teritorije, ki pripadajo eni od šestih kontinentalnih zvez.

Kontinentalna zveza

Kontinentalna zveza IAAF, odgovorna za razvoj atletike na enem od šestih ozemeljskih območij sveta, na katera so razdeljene članice po statutu IAAF.

Korist

Neposredno ali posredno prejetje ali obljuba (kar je v danem trenutku ustrezno) denarja ali denarne protivrednosti (razen denarnih nagrad in/ali pogodbenih plačil, skladnih s sponzorskimi in drugimi vrstami pogodb).

Mednarodna tekmovanja

Katero koli mednarodno tekmovanje, navedeno v 1. členu, točka 1, teh pravil.

Mednarodna tekmovanja s povabilom

Atletsko tekmovanje s povabilom, na katerem nastopajo atleti, člani dveh ali več članic s povabilom organizatorja tekmovanja.

MOK

Mednarodni olimpijski komite.

Nacionalna zveza

Članica IAAF, v katero je včlanjen atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba v skladu s pravili IAAF.

Notranje informacije

Kakršne koli informacije, ki se nanašajo na katero koli tekmovanje ali disciplino, s katero razpolaga udeleženec na podlagi svojega položaja v športu. Taka informacija vsebuje, toda ne samo, dejstva, ki se nanašajo na tekmovalce, pogoje, taktične razmisleke ali katere koli druge vidike tekmovanja ali posamezne discipline. To pa ne vključuje tovrstnih informacij, ki so že publicirane ali javno objavljene, pridobljene s strani zainteresirane javnosti ali razkrite v skladu s pravili in predpisi, ki urejajo posamezno disciplino ali mednarodno tekmovanje.

Območje

Zemljepisno območje, ki ni samostojna država, ima pa določeno samostojnost na področju športa in je priznано s strani IAAF.

Organizatorji velikih tekmovanj

Katera koli mednarodna več športna organizacija (npr. MOK), ki izvaja kakršna koli kontinentalna, regijska ali mednarodna tekmovanja.

Oseba

Fizična oseba, organizacija ali drug subjekt.

Pravila

Pravila za atletska tekmovanja IAAF, zapisana v tem priročniku.

Pravilnik o zastopniku atleta

IAAF Pravilnik o zastopniku atleta kot ga občasno sprejme Svet.

Predpisi

Predpisi IAAF, ki jih sprejema, spreminja in dopolnjuje Svet IAAF.

Spremljevalci atletov

Vsak trener, športni učitelj, vodja, zastopnik atleta, agent, spremljevalci ekipe, uradne osebe, medicinsko osebje ali paramedicinsko osebje, starši ali katera koli druga oseba, ki je zaposlena ali sodeluje z atletom ali atletovo nacionalno zvezo na mednarodnem tekmovanju.

Stalno bivališče

Stalno bivališče je kraj ali naslov, kjer je atlet pri ustreznih oblasteh prijavljen, da ima tam svoje stalno bivališče.

Statut

Statut IAAF.

Stava

Denarni vložek ali kakršna koli druga finančna špekulacija.

Staviti

Izpeljati, sprejeti ali položiti stavo. To vključuje, brez omejitve, vse vrste in oblike športnih stav.

Svet

Svet IAAF.

Svetovna atletska serija

Največja mednarodna atletska tekmovanja po štiriletnem uradnem programu tekmovanj IAAF.

Tehnična pravila

Pravila, navedena v V. Delu Pravil za atletska tekmovanja IAAF.

Tekmovanje

Posamezna disciplina ali skupine disciplin, ki potekajo v enem ali več dnevih.

Udeleženec

Atleti, zastopniki atletov, uradne osebe tekmovanja, uradne osebe, vodje ali drugi člani katere koli delegacije, glavni sodniki, člani pritožbene komisije in vse ostale osebe, akreditirane za obisk ali sodelovanje na mednarodnem tekmovanju. Pojem udeleženec se v 9. členu tolmači v skladu s to definicijo.

Zastopnik atleta

Oseba, ki je pooblaščen in registrirana kot zastopnik atleta v skladu z IAAF Pravilnikom o zastopnikih atletov.

- Opomba 1: Navedene opredelitve osnovnih pojmov veljajo za celotna pravila, razen kjer so isti izrazi ponovno opredeljeni v III. Delu (Protidoping in Medicina) npr. mednarodno tekmovanje, kjer zgornje definicije veljajo za vse člene, razen v III. Delu. Pojmi, navedeni v III. Delu, veljajo samo za protidopinška in medicinska pravila.*
- Opomba 2: Vse navedbe v pravilih, ki so navedene v moškem spolu, veljajo tudi za ženske. Vse navedbe v ednini veljajo tudi za množino.*
- Opomba 3: IAAF publikaciji The Referee in Le juge arbitre, izdani v angleščini oziroma francoščini, podajata razlago Pravil za atletska tekmovanja in praktična navodila za njihovo uporabo.*
- Opomba 4: Zaradi velikega števila dopolnitev in sprememb pravil v prevodu le-te niso označene tako kot v originalu z dvojno navpično črto ob tekstu.*

I. DEL
MEDNARODNA TEKMOVANJA

MEDNARODNA TEKMOVANJA

1. člen

Mednarodna tekmovanja

1. Mednarodna tekmovanja so:

- (a) (i) Tekmovanja, vključena v svetovno atletsko serijo.
(ii) Atletski program olimpijskih iger.
- (b) Atletski program kontinentalnih, regionalnih ali področnih iger, kjer IAAF nima izključnega nadzora.
- (c) Kontinentalna ali področna prvenstva v atletiki, na katerih lahko sodelujejo atleti iz večih kontinentov.
- (d) Tekmovanja med ekipami z različnih kontinentov, ki zastopajo kontinente ali posamezne članice ali kombinacijo obojega.
- (e) Mednarodna tekmovanja s povabilom in tekmovanja, ki jih je IAAF kategoriziral kot del globalnega sistema in ga je odobril Svet.
- (f) Kontinentalna prvenstva in ostala znotraj kontinentalna tekmovanja, ki jih organizira kontinentalna zveza.
- (g) Atletski programi kontinentalnih, regijskih ali področnih iger in regijskih ali področnih prvenstev v atletiki, omejenih na udeležence z enega kontinenta.
- (h) Tekmovanja med ekipami dveh ali več članic ali kombinacija obojega znotraj kontinenta, z izjemo tekmovanj v mlajše mladinskih in mladinskih kategorijah.
- (i) Mednarodna tekmovanja s povabilom in tekmovanja, razen tistih iz 1. člena, točka 1 (e), kjer skupna vrednost štartnin, denarnih nagrad in/ali vrednost nedenarnih nagrad presega 50.000 USD ali posamezen znesek za katero koli disciplino presega 8.000 USD.
- (j) Programi kontinentalnih tekmovanj, podobni tistim, navedenim v 1. členu, točka 1 (e).

2. Pravila se uporabljajo, kot sledi:

- (a) Za vsa mednarodna tekmovanja veljajo pogoji za nastop na tekmovanjih (II. Del), pravila, ki urejajo spore (IV. Del) in tehnična pravila (V. Del). Vse ostale mednarodne organizacije, ki jih priznava IAAF, lahko uvedejo in izvajajo bolj omejevalne pogoje za nastopanje na tekmovanjih, ki so izpeljana v njihovi pristojnosti.
- (b) Protidopinška pravila v III. Delu veljajo za vsa mednarodna tekmovanja (razen, če ni drugače posebej navedeno v III. Delu), razen tistih, kjer MOK ali druga mednarodna organizacija, v ta namen priznana s strani IAAF, izvaja kontrolo dopinga na tekmovanju po svojih pravilih, kot na primer olimpijske igre. Ta dovoljena izjema velja samo za čas takega tekmovanja.
- (c) Pravila oglaševanja in reklamiranja (8. člen) veljajo za vsa mednarodna tekmovanja, navedena v 1. členu, točke 1 (a)(i), (c), (d) in (e). Kontinentalne zveze lahko sprejmejo lastna pravila za oglaševanje in reklamiranje na mednarodnih tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (f), (g), (h), (i) in (j), v nasprotnem primeru veljajo pravila IAAF.
- (d) Na vseh mednarodnih tekmovanjih veljajo 2. do 7. in 9. členi, razen če posamezen člen posebej omejuje njihovo uporabo.

Opomba AZS: Na atletskih tekmovanjih v Sloveniji veljajo Pravila za atletska tekmovanja 2014-2015.

2. člen

Dovoljenje za organizacijo tekmovanj

1. IAAF je v sodelovanju s kontinentalnimi zvezami odgovorna za nadzor celotnega tekmovalnega sistema. IAAF koordinira svoj koledar tekmovanj s koledarji kontinentalnih zvez, da ne pride do prekrivanja ali se to omeji. Vsa mednarodna tekmovanja mora v skladu z 2. členom odobriti IAAF ali posamezne kontinentalne zveze.

Vsaka kombinacija ali združevanje mednarodnih mitingov v serije/turneje ali lige zahteva dovoljenje IAAF ali pristojne kontinentalne zveze, vključno s potrebnimi pravili ali pogodbenimi določili za tovrstne aktivnosti. Izvedba tega se lahko prenese na tretjega.

Če posamezni kontinentalni zvezi ne uspe ustrezno voditi in nadzirati mednarodna tekmovanja v skladu s temi pravili, ima IAAF pravico posredovati in izpeljati ustrezne ukrepe.

2. Samo IAAF ima pravico organizirati atletsko tekmovanje na olimpijskih igrah, kakor tudi tekmovanja, ki so vključena v svetovno atletsko serijo.
3. IAAF organizira svetovna prvenstva v neparnih letih.
4. Kontinentalne zveze imajo pravico organizirati kontinentalna prvenstva in če sodijo za primerna, lahko organizirajo tudi druga znotraj kontinentalna tekmovanja.

Tekmovanja z dovoljenjem IAAF

5. (a) Dovoljenje IAAF je potrebno za vsa mednarodna tekmovanja, navedena v 1. členu, točke 1 (b), (c), (d) in (e).
(b) Prošnja za dovoljenje mora članica, v katere državi ali območju bo mednarodno tekmovanje, posredovati IAAF najkasneje 12 mesecev pred tekmovanjem ali do drugega roka, ki ga določi IAAF.

Tekmovanja z dovoljenjem kontinentalne zveze

6. (a) Dovoljenje kontinentalne zveze je potrebno za vsa mednarodna tekmovanja, navedena v 1. členu, točke 1 (g), (h), (i) in (j). Dovoljenja za mednarodna tekmovanja s povabilom ali tekmovanja, kjer skupna vrednost štartnin, denarnih nagrad in/ali vrednost nedenarnih nagrad presega 250.000 USD ali posamezen znesek za katero koli disciplino presega 25.000 USD, ne morejo biti izdana pred posvetovanjem kontinentalne zveze z IAAF glede datuma.
(b) Prošnja za dovoljenje mora članica, v katere državi ali območju bo mednarodno tekmovanje, posredovati kontinentalni zvezi najkasneje 12 mesecev pred tekmovanjem ali do drugega roka, ki ga določi kontinentalna zveza.

Tekmovanja, ki jih odobri članica

7. Članice lahko odobrijo nacionalna tekmovanja in tuji atleti lahko nastopajo na teh tekmovanjih v skladu s 4. členom, točki 2 in 3. Če sodelujejo atleti drugih članic, skupna vrednost štartnin, denarnih nagrad in/ali vrednost

nedenarnih nagrad ne sme presegati 50.000 USD ali posamezen znesek za katero koli disciplino ne sme presegati 8.000 USD.

Na takem tekmovanju ne sme nastopati noben atlet, ki ne izpolnjuje pogojev za nastopanje v atletiki po pravilih IAAF, članice gostiteljice ali nacionalne zveze, katere član je.

3. člen

Predpisi za vodenje mednarodnih tekmovanj

1. Svet IAAF lahko izda predpise za vodenje mednarodnih tekmovanj po teh pravilih in z njimi ureja razmerja med atleti, zastopniki atletov, organizatorji tekmovanj in članicami. Svet IAAF lahko spremeni ali dopolni predpise, kadar presodi, da je to potrebno.
2. IAAF in kontinentalne zveze lahko določijo enega ali več predstavnikov, da so prisotni na vsakem mednarodnem tekmovanju, za katerega je potrebno dovoljenje IAAF ali kontinentalne zveze, da zagotovi izpolnjevanje ustreznih pravil in predpisov. Na zahtevo IAAF ali kontinentalne zveze bodo taki predstavniki podali poročilo o ustreznosti v roku 30 dni po koncu dotičnega mednarodnega tekmovanja.

4. člen

Pogoji za sodelovanje na mednarodnih tekmovanjih

1. Na mednarodnem tekmovanju lahko sodeluje samo atlet:
 - (a) ki je član kluba, včlanjenega v nacionalno zvezo; ali
 - (b) če je sam včlanjen v nacionalno zvezo; ali
 - (c) če je kako drugače pokazal, da bo spoštoval pravila članice; in
 - (d) če je za mednarodna tekmovanja, na katerih je IAAF odgovorna za kontrolo dopinga (35. člen, točka 7), predhodno podpisal dogovor v obliki, ki jo določi IAAF, da bo spoštoval pravila in predpise IAAF in načela postopka za kontrolo dopinga, da bo vse spore z IAAF ali članico predložil v reševanje samo v skladu s pravili IAAF, in da ne bo nobenega spora predložil nobenemu drugemu sodišču ali organu, ki ni predviden s pravili IAAF.

2. Članice lahko zahtevajo, da noben atlet ali klub, ki je njen član, ne more nastopiti na atletskem tekmovanju v drugi državi ali območju brez pisnega privoljenja članice. V primeru take zahteve nobena članica, ki gosti tekmovanje, ne dovoli kateremu koli tujemu atletu ali klubu iz te članice, da sodeluje na tekmovanju brez dovoljenja, ki dokazuje, da ima atlet ali klub pogoje in dovoljenje, da tekmuje v državi ali območju, kjer poteka tekmovanje. Članice morajo obvestiti IAAF o vseh zahtevah po takih dovoljenjih. Da se olajša izpolnjevanje tega člena, vzdržuje IAAF na svoji spletni strani seznam članic, ki imajo take zahteve.
3. Atlet, ki je član nacionalne zveze, se ne more včlaniti v drugo nacionalno zvezo brez predhodnega dovoljenja svoje prvotne nacionalne zveze, če pravila te zveze zahtevajo tako dovoljenje. Enako velja, da nacionalna zveza države, v kateri prebiva atlet, ne more prijaviti tujega atleta za tekmovanje v drugi državi brez predhodnega dovoljenja prvotne nacionalne zveze.

V vseh primerih po tem členu pravil mora nacionalna zveza države, v kateri prebiva atlet, poslati prvotni nacionalni zvezi pisno zahtevo, prvotna nacionalna zveza pa mora na zahtevo odgovoriti v 30 dneh. Dopisovanje med članicama mora biti v taki obliki, da je mogoče dokazati oddajo oziroma prejem pisma. V ta namen se lahko uporablja tudi e-pošta, če vključuje potrditev prejema pošte.

Če prvotna nacionalna zveza ne odgovori v 30 dneh, se šteje, da je dala zahtevano dovoljenje.

Če prvotna nacionalna zveza zavrne zahtevo za dovoljenje, mora zavrnitev utemeljiti, da lahko atlet ali nacionalna zveza, v kateri ima atlet prebivališče, vloži na IAAF ugovor zoper zavrnitev zahteve. Navodila za vlaganje ugovorov so objavljena na spletni strani IAAF. Da se olajša izpolnjevanje tega člena, vzdržuje IAAF na svoji spletni strani seznam članic, ki imajo take zahteve.

Opomba: 4. člen, točka 3, velja samo za atlete, stare 18 let in več na dan 31. decembra tekočega leta. Ta člen ne velja za atlete, ki niso državljani države ali teritorija ali so politični begunci.

5. člen

Pravica zastopati članico

1. Na mednarodnih tekmovanjih po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), lahko članico zastopajo samo atleti, ki so državljani države (ali teritorija), ki jo predstavlja članica in ki izpolnjujejo pogoje, določene s 5. členom.
2. Atlet, ki ni nikoli nastopal na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), ima pravico zastopati članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), če je:
 - (a) državljan države (ali teritorija), ker je bil tam rojen ali se je tam rodil vsaj eden od njegovih staršev ali starih staršev; ali
 - (b) postal državljan države (ali teritorija) po pridobitvi novega državljanstva. V takem primeru lahko zastopa svojo novo članico nič prej kot eno leto po datumu pridobitve novega državljanstva, ki je posledica atletove prijave. Doba enega leta se lahko skrajša ali izniči le pod naslednjimi pogoji:
 - (i) Obdobje se ne upošteva, če je imel atlet stalno bivališče v državi (ali teritoriju) nepretrgoma vsaj eno leto pred datumom mednarodnega tekmovanja, na katerem bo nastopil,
 - (ii) Obdobje lahko Svet izjemoma skrajša ali ga ne upošteva. Zahtevek za skrajšanje ali neupoštevanje dvoletnega obdobja mora članica pisno vložiti pisarni IAAF vsaj 30 dni pred pričetkom mednarodnega tekmovanja.
3. Predmet 5. člena, točka 4: atlet, ki je zastopal članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), nima pravice zastopati drugo članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g).
4. Atlet, ki je zastopal članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), lahko zastopa drugo članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g) (s takojšnjo veljavnostjo, če ni drugače določeno) v naslednjih primerih:
 - (a) Če je država (ali teritorij) članice naknadno pridružena drugi obstoječi državi ali naknadno postane članica;

- (b) Če država (ali teritorij) članice preneha obstajati in atlet postane državljan novo nastale države, ki jo prizna Pogodba ali je drugače priznana na mednarodni ravni ter posledično postane članica;
- (c) Če teritorij članice nima nacionalnega olimpijskega komiteja in se je atlet kvalificiral za nastop na olimpijskih igrah v okviru teritoriju matične države. V tem primeru atletovo zastopanje teritoriju matične države na olimpijskih igrah ne vpliva na njegovo pravico, da nadaljuje z nastopanjem za ustrezen teritorij članico na ostalih mednarodnih tekmovanjih po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g);
- (d) Pridobitev novega državljanstva: če atlet pridobi novo državljanstvo, lahko zastopa novo članico na mednarodnih tekmovanjih po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), ampak ne prej kot tri leta od datuma pridobitve novega državljanstva v skladu z atletovo prijavo. Obdobje treh let se lahko skrajša ali se ne upošteva:
 - (i) Po sporazumu med prizadetima članicama se čas treh let lahko skrajša na eno leto. V tem primeru začne skrajšanje veljati, ko pisarna IAAF prejme pisni pristanek obeh članic;
 - (ii) To obdobje bo ukinjeno, če je atlet neprekinjeno živel v državi članici (ali teritoriju), ki jo zastopa, tri leta pred mednarodnim tekmovanjem, ki naj bi se ga udeležil.
 - (iii) Svet lahko obdobje treh let v izjemnih primerih skrajša ali prekliče. Taka zahteva mora biti posredovana Svetu v odločanje vsaj 30 dni pred mednarodnim tekmovanjem, za katerega se uveljavlja spremembo.
- (e) Dvojno državljanstvo: Če ima atlet državljanstvo dveh (ali več) držav (ali teritorijev), zastopa državo, ki jo sam izbere. Ko pa je atlet enkrat zastopal izbrano članico na mednarodnem tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (f) ali (g), ne bo zastopal drugo članico na mednarodnih tekmovanjih tri leta po tem, ko je nehal zastopati prejšnjo članico.
Čas treh let se lahko skrajša ali se ne upošteva v naslednjih primerih:
 - (i) S pristankom prizadetih članic se čas lahko skrajša na eno leto. Skrajšanje začne veljati, ko prejme pisarna IAAF pisni dogovor članic;

- (ii) Svet lahko obdobje treh let v izjemnih primerih skrajša ali prekliče. Taka zahteva mora biti posredovana Svetu v odločanje vsaj 30 dni pred mednarodnim tekmovanjem, za katerega se uveljavlja spremembo.

Veljavnost 5. člena, točka 4 (e) je omejena na atlete, ki so dvojno državljanstvo pridobili ob rojstvu. Atlet, ki ima državljanstvo dveh ali več držav (ali teritorijev), ki jih je pridobil na način, da se mu ob pridobitvi novega državljanstva (na primer s poroko) ni potrebno odpovedati državljanstvu, pridobljenem ob rojstvu, je predmet določil 5. člena, točke 4 (d).

- 5. V skladu s 21. členom, točka 2, pravico atleta, da nastopa po teh Pravilih ves čas jamči članica, katere član je atlet. Breme dokazovanja, da ima atlet pravico nastopa po 5. členu, leži na prizadeti članici in atletu. Članica mora IAAF dostaviti veljavne/avtentične dokumente, ki dokazujejo atletovo pravico nastopa in vse druge dokaze, ki bi bili potrebni za tako dokazovanje. Če tako zahteva IAAF, mora članica zagotoviti overjene kopije vseh dokumentov, na katerih temelji dokazovanje atletove pravice do nastopa v skladu s tem členom.

6. člen Plačilo atletom

Atletika je odprti šport, zato lahko atleti, v skladu s pravili in predpisi IAAF, za sodelovanje na atletskih tekmovanjih ali v kakšni drugi komercialni dejavnosti, ki je povezana z njihovo udeležbo v atletiki, sprejemajo plačilo v denarju ali naravi.

7. člen Zastopniki atletov

- 1. Atleti lahko koristijo usluge zastopnika atletov za pomoč pri pogajanjih o svojih atletskih programih na način, kot se dogovorijo. Atlet lahko tudi sam izpogaja svoj atletski program.
- 2. Atleti, ki so v standardnih disciplinah uvrščeni med 30 najboljših na lestvici IAAF ob koncu koledarskega leta, ne smejo v naslednjem letu sklepati ali podaljšati pogodbe za zgornje usluge z osebo, ki ni zastopnik atleta.

3. Članice, ki ravnajo razumno, bodo odgovorne za odobritev in priznanje zastopnikov atletov. Vsaka članica mora imeti nadzor nad zastopniki njenih atletov in nad zastopniki atletov, ki delujejo v njeni državi ali teritoriju ali zastopniki atletov, ki so državljani države članice.
4. V pomoč članicam pri tej nalogi bo Svet izdal predpise o delovanju zastopnikov atletov. Pravilnik o zastopniku atleta bo predpisoval obvezne zahteve, ki morajo biti vključene v predpise posamezne članice, ki urejajo delovanje zastopnikov atletov.
5. Kot pogoj za članstvo v IAAF bo članica v svoj statut vnesla predpis, da bodo vse pogodbe med atletom in zastopnikom atletov v skladu s pravili in Pravilnikom o zastopniku atleta.
6. Zastopnik atletov mora biti neoporečen, pošten in imeti dober ugled. Če se to zahteva, mora dokazati zadostno izobrazbo in znanje za zastopanje atletov tako, da uspešno opravi preizkus, ki je zasnovan in izveden v skladu s Pravilnikom o zastopanju atleta.
7. Posamezna članica mora letno posredovati IAAF seznam vseh pooblaščenih ali priznanih zastopnikov atletov. IAAF bo letno objavila uradni seznam vseh zastopnikov atletov.
8. Vsak atlet ali zastopnik atletov, ki ne izpolnjuje pravil ali predpisov, je lahko sankcioniran v skladu s pravili ali predpisi.

8. člen

Oglaševanje in reklame na mednarodnih tekmovanjih

1. Na vseh mednarodnih tekmovanjih po 1. členu, točka 2 (c), so dovoljena oglaševanja in reklame, če je v skladu s temi in drugimi predpisi, ki izhajajo iz tega člena.
2. Svet IAAF lahko občasno izda natančnejše predpise o obliki in načinu oglaševanja na mednarodnih tekmovanjih po teh pravilih. Ti predpisi morajo upoštevati naslednja načela:
 - (a) Na tekmovanjih po teh pravilih so dovoljeni oglasi samo za komercialne in dobrodelne namene.
Prepovedano je oglaševanje političnih ciljev ali interesov posameznih nasilnih domačih ali mednarodnih skupin.

- (b) Prepovedan je vsak oglas, ki je po presoji IAAF neokusen, napadalen, vznemirljiv, sramotilen in neustrezen glede na naravo tekmovanja. Noben oglas ne sme ovirati televizijskih kamer pri snemanju tekmovanja. Vsi oglasi morajo biti v skladu s predpisi o varnosti.
 - (c) Prepovedano je oglaševanje tobačnih izdelkov. Prepovedano je oglaševanje alkoholnih izdelkov, če tega posebej ne dovoli Svet IAAF.
3. Svet IAAF lahko kadar koli spremeni predpise tega člena.

9. člen

Stave in ostale protikorupcijske kršitve

1. Ta člen velja za vse udeležence, ki sodelujejo ali pomagajo na mednarodnih tekmovanjih in vsi, ki so udeleženi na takih tekmovanjih, morajo pravilo spoštovati in se po njem ravnati.
2. Vsak udeleženec je osebno odgovoren, da se s tem členom seznaní, vključno s tem, kaj predstavlja njegovo kršitev in ga upošteva.
3. Vsak udeleženec se mora strinjati z izključno pristojnostjo etične komisije IAAF, sklicane v okviru etičnega kodeksa IAAF, da preveri in določi o obtožbah s strani IAAF in z izključno pristojnostjo CAS, da obravnava vsako pritožbo glede odločitve etične komisije IAAF.

Stave in ostale protikorupcijske kršitve

4. Sledeča dejanja s strani udeleženca štejejo kot kršitve tega člena (v vsakem primeru, najsi bodo dejanja direktne ali indirektné narave).
5. Stave:
 - (a) Sodelovanje, podpora ali promocija kakršne koli oblike stav, povezanih s posamezno disciplino ali tekmovanjem, vključno s stavami z drugo osebo glede rezultata, poteka, izida ali kakršnega koli drugega vidika posamezne discipline ali tekmovanja. 9. člen, točka 5 (a) se nanaša na vse stave, povezane s posamezno disciplino ali tekmovanjem, na katerih udeleženec neposredno sodeluje ali je drugače povezana z udeleženčevó športno panogo. Člen prav tako velja za vse ostale športne prireditve, organizirane s strani organizatorja velikega športnega dogodka, na katerem sodeluje udeleženec.

- (b) Napeljevanje, dajanje napotkov, omogočanje ali spodbujanje udeleženca, da prekrši 9. člen, točko 5.
6. Prikrajanje rezultatov:
- (a) Kakršno koli popravljane in prirejanje rezultatov; ali drugače neprimerno vplivanje, ali biti del skupine, ki bi na kateri koli način popravljala ali prirejala ali drugače neprimerno vplivala na rezultat, potek, napredek, izid ali kateri koli vidik posamezne discipline ali tekmovanja;
 - (b) Zagotoviti ali poskušati zagotoviti, da se zgodi določen dogodek v posamezni disciplini ali tekmovanju, katerega pojav je po vedenju udeleženca predmet stave in za katerega udeleženec ali katera koli druga oseba pričakuje ali je prejela neko korist;
 - (c) Nastopati v posamezni disciplini ali na tekmovanju pod svojimi zmožnostmi v zameno za korist (ali upravičeno pričakovanje koristi, ne glede na to, ali je korist dejansko ponujena ali sprejeta);
 - (d) Napeljevanje, dajanje napotkov, omogočanje ali spodbujanje udeleženca, da prekrši 9. člen, točko 6.
7. Podkupovanje:
- (a) Sprejemanje, ponujanje ali strinjanje s ponujanjem in sprejemanjem podkupnine ali druge koristi (ali upravičeno pričakovanje koristi, ne glede na to, ali je korist dejansko ponujena ali sprejeta), s ciljem, na kateri koli način popravljati ali prirejati ali drugače neprimerno vplivati na rezultat, potek, napredek, izid ali kateri koli vidik posamezne discipline ali tekmovanja;
 - (b) Napeljevanje, dajanje napotkov, omogočanje ali spodbujanje udeleženca, da prekrši 9. člen, točko 7.
8. Darila:
- (a) Obljubljati, ponujati, dajati, zahtevati ali prejemati kakršnih koli daril ali ugodnosti (ali upravičeno pričakovanje koristi, ne glede na to, ali je korist dejansko ponujena ali sprejeta), v okoliščinah, zaradi katerih bi udeleženec lahko pričakoval, da lahko sebe ali atletiko spravi na slab glas;
 - (b) Napeljevanje, dajanje napotkov, omogočanje ali spodbujanje udeleženca, da prekrši 9. člen, točko 8.

9. Zloraba notranjih informacij:

- (a) Uporaba notranjih informacij za stave ali v kakršni koli povezavi s stavami;
- (b) Razkrivanje notranjih informacij komur koli (z ali brez ugodnosti), za katerega bi udeleženec lahko pričakoval, da te informacije lahko uporabi v povezavi s stavami;
- (c) Napeljevanje, dajanje napotkov, omogočanje ali spodbujanje udeleženca, da prekrši 9. člen, točko 9.

10. Ostale kršitve:

- (a) Vsak poizkus udeleženca, ali dogovor udeleženca z drugo osebo, da bo deloval na način, ki bi imel za rezultat kršitev tega člena, se smatra, kot da se je kršitev dejansko zgodila, ne glede na to, če je tak dogovor ali poskus dejansko privedel do kršitve tega člena. Vendar pa ni kršitev tega člena, če udeleženec opusti svoj poskus ali dogovor, preden je le-ta bil odkrit s strani tretje osebe, ki ni bila vključena v poskus ali dogovor;
- (b) Zavestno pomagati, prikrivati ali biti drugače vpleten v kakršno koli dejanje ali opustitve, opisane v 9. členu, ki jih je zagrešil udeleženec;
- (c) Ne poročati o vseh detaljih IAAF ali drugemu pristojnemu organu (brez nepotrebne odlašanja) o pristopih ali vabilih s strani udeleženca k dejanjem, ki bi rezultirale v kršitvi tega člena;
- (d) Ne prijaviti vseh detaljev IAAF ali drugemu pristojnemu organu (brez nepotrebne odlašanja) o kakršnem koli dogodku, dejstvu ali dogajanju, ki ga udeleženec opazi in bi lahko pomenilo kršitev tega pravila s strani tretje osebe, vključno (in brez omejitev) s pristopi ali vabili s strani tretje osebe k dejanjem, ki bi rezultirale v kršitvi tega člena;
- (e) Brez prepričljivih utemeljitev nesodelovati v preiskavi možne kršitve tega člena, vključno z zadrževanjem podatkov, dokumentov ali dokazov, ki bi bili ključnega pomena pri taki preiskavi.

11. Naslednja dejstva nimajo bistvenega pomena pri določanju kršitve tega člena:

- (a) ali je udeleženec nastopal ali ne, oziroma ali je atlet, ki mu je drugi udeleženec pomagal, nastopil v določeni disciplini ali na tekmovanju;
- (b) narava ali izid katere koli sporne stave;
- (c) izid tekmovanja ali discipline, na katerem se je stava izvršila;

- (d) če so prizadevanja ali dosežek (če sploh kakšen) udeleženca sporni v disciplini ali tekmovanju pod vplivom (ali bi se lahko pričakovalo, da so bila) dejanj in opustitev, ki se jih preiskuje;
- (e) če so bili kateri koli rezultati sporne discipline ali tekmovanja (ali bi lahko pričakovali, da so bili) popačeni z obravnavanimi dejanji ali opustitvami.

Preiskava in zasliševanje v zvezi z domnevnimi kršitvami

- 12. Vsaka domneva ali sum kršitve 9. člena mora biti posredovana v pisni obliki generalnemu sekretarju IAAF, ki bo zadevo posredoval izvršnemu odboru IAAF. Izvršilni odbor IAAF bo nato določil neodvisno osebo ali skupino oseb, ki bodo zadolžene za preiskavo domneve ali suma in za odločitev izdaji obtožbe.
- 13. Zaslišanja v zvezi z domnevno kršitvijo tega člena vodi Etična komisija IAAF, ki sama odloči o poteku zaslišanja v skladu z Etičnim kodeksom IAAF.

Standardi za dokazovanje

- 14. Standard za dokazovanje je v vseh primerih v okviru tega člena, ali je Etična komisija IAAF, ob upoštevanju resnosti obtožb, zadovoljivo prepričana, da je bila storjena domnevna kršitev. Standard za dokazovanje mora biti v vseh primerih višji kot le razmerja verjetnosti, vendar manjši od dokaza prek razumnega dvoma. Breme ugotavljanja, ali je bil 9. člen kršen, leži na IAAF.
- 15. Etična komisija IAAF ni zavezana sodnim pravilom, ki urejajo dopustnost dokazov. Dejstva, povezana s kršitvami 9. člena, se lahko ugotavljajo na kateri koli zanesljiv način vključno, vendar ne omejeno, s priznanji, dokazi tretjih oseb, izjavami prič, poročili izvedencev, analitičnimi podatki in informacijami ter zapisi v dokumentih.
- 16. Etična komisija IAAF ima diskrecijsko pravico, da sprejme kakršna koli dejstva, ugotovljena z odločitvijo sodišča ali stanovskega disciplinskega razsodišča, ki ni predmet nerešene pritožbe, kot neizpodbiten dokaz zoper udeleženca, na katerega se odločba nanaša, razen če udeleženec ugotovi, da je ustrezna odločitev kršila načela pravičnosti.
- 17. Etična komisija IAAF lahko, brez dodatnega utemeljevanja, sprejme neugoden sklep proti udeležencu, ki se zagovarja zaradi kršitve, po tem ko so ga v primernem času poklicali (osebno ali po telefonu, če tako odredi etična

komisija IAAF) na zaslišanje ali da odgovori na pomembna vprašanja, če udeleženec zavrne tovrstno zahtevo.

Kazni

18. Atletova kršitev 9. člena, ki se zgodi v povezavi z ali v disciplini, v kateri atlet nastopa, pomeni avtomatsko diskvalifikacijo atleta in razveljavitev vseh atletovih rezultatov v tej disciplini, vključno z vsemi posledicami, kot so odvzem vseh nazivov, nagrad, medalj, točkovanj, denarnih nagrad ali štartnin.
19. Če je atlet, ki je prekršil 9. člen, del štafetne ekipe, bo le-ta v sporni disciplini avtomatsko diskvalificirana in posledično bodo razveljavljeni vsi doseženi rezultati, ter odvzeti vsi nazivi, nagrade, medalje, točke, denarne nagrade ali štartnine.
20. V vseh ostalih primerih se bo etična komisija IAAF odločila, ali kršitev 9. člena vodi v razveljavitev rezultatov v posamezni disciplini ali tekmovanju, upoštevajoč posebne okoliščine obravnavane kršitve.
21. Če je bilo ugotovljeno, da je bila izvršena kršitev 9. člena, mora etična komisija IAAF udeležencu naložiti primerno kazen iz možnega nabora kazni, ki so opisane v nadaljevanju:

Kršitev	Razpon kazni
9. člen, točka 5 (Stave)	Prepoved nastopanja najmanj dve (2) leti in največ štiri (4) leta
9. člen, točka 6 (Manipulacija z rezultati)	Prepoved nastopanja najmanj dve (2) leti in največ štiri (4) leta
9. člen, točka 7 (Podkupovanje)	Prepoved nastopanja najmanj dve (2) leti in največ štiri (4) leta
9. člen, točka 8 (Darila)	Prepoved nastopanja najmanj dve (2) leti in največ štiri (4) leta
9. člen, točka 9 (Zloraba notranjih informacij)	Prepoved nastopanja najmanj dve (2) leti in največ štiri (4) leta
9. člen, točka 10 (b) in (c) (Ostale kršitve)	Prepoved nastopanja najmanj dve (2) leti in največ štiri (4) leta
9. člen, točka 10 (d) in (e) (Ostale kršitve)	Prepoved nastopanja najmanj dve (2) leti in največ štiri (4) leta

Poleg določitve obdobja prepovedi nastopanja, kot je določeno preje, lahko etična komisija IAAF po svoji presoji kršitelju dodeli tudi denarno kazen največ v višini do vrednosti katerih koli koristi, ki jih je udeleženec prejel s ali v povezavi s kršitvijo/kršitvami 9. člena.

22. Da bi določila primerno kazen za posamezen primer, mora etična komisija IAAF oceniti relativno resnost kršitve, vključno z opredelitvijo vseh pomembnih dejavnikov, ki otežijo ali ublažijo naravo storjene kršitve:
- (a) Obremenilni dejavniki lahko brez omejitev vključujejo: ali je udeleženec storil kršitev večkrat; ali je udeleženec storil več kršitev; ali je bil udeleženec že kdaj prej spoznan za krivega podobne kršitve; ali je prekršek vključeval več kot le enega udeleženca; če udeleženec ni sodeloval pri preiskavi svojega primera; ali je udeleženec kot rezultat kršitve neposredno ali posredno prejel večje denarne vsote, koristi ali nagrade, ali da so bile vsote denarja, drugače vključene v kršitve, velike; da udeleženec ni kazal nobenega obžalovanja svojega dejanja; da je kršitev spremenila dosežke ali izid določene discipline ali tekmovanja ali dela tekmovanja; kakršni koli drugi obremenitveni dejavniki, ki se zdijo etični komisiji IAAF primerni in pomembni;
 - (b) Olajševalni dejavniki lahko brez omejitev vključujejo: da je udeleženec priznal kršitev; da udeleženec nima predhodno zabeleženih nobenih disciplinskih kršitev; udeleženceva mladost in/ali pomanjkanje izkušenj; ali je kršitev vplivala ali imela potencial za vpliv na dosežke ali izid določene discipline ali tekmovanja ali dela tekmovanja; da je udeleženec sodeloval pri preiskavi svojega primera; kakršni koli drugi olajševalni dejavniki, ki se zdijo etični komisiji IAAF primerni in pomembni.
23. Obdobje prepovedi nastopanja se za udeleženca začne z datumom, ko je izdana odločba o dolžini prepovedi nastopanja, če pa se je udeleženec odpovedal zaslišanju, pa z datum, ko je bila sprejeta ali drugače naložena prepoved nastopanja. Vsako obdobje začasne prepovedi nastopanja (prisilne ali sprejete prostovoljno) se odšteje od skupne sprejete prepovedi nastopanja.
24. Noben udeleženec, ki mu je bila določena prepoved nastopanja, se v času prepovedi ne sme na kakršen koli način neposredno ali posredno sodelovati na atletskih tekmovanjih ali katerih koli drugih aktivnosti, razen odobrenih programov izobraževanja o stavih in korupciji ali rehabilitacijskih programov, ki jih odobri, organizira in podpira IAAF ali katera koli kontinentalna zveza ali članica.

25. Udeleženec, ki ima prepoved nastopanja, se mora tudi v tem obdobju vseeno držati določil 9. člena. Če vmes to pravilo prekrši, se to obravnava kot nov primer kršitve 9. člena in bo sprožen nov postopek ugotavljanja kršitve.
26. Ko se obdobje prepovedi nastopanja zaključi, bo udeleženec avtomatsko spet upravičen do sodelovanja na tekmovanjih, če je:
 - (i) po mnenju IAAF zadovoljivo opravil katere koli izobraževalne programe o stvah in korupciji ali rehabilitacijske programe in izobraževanja, ki so mu jih določili;
 - (ii) da je v celoti poravnal katere koli kazni in plačila, ki jih je naložilo katero koli sodišče v skladu z 9. členom in
 - (iii) se strinja, glede na prekršek, ki ga je zagrešil, s smotrnim in sorazmernim nadzorom svojih prihodnjih aktivnosti, če se IAAF zdi to potrebno.

Pritožbe

27. Na naslednje odločitve, ki jih je v skladu s tem členom sprejela etična komisija IAAF, se lahko pritoži IAAF ali pa udeleženec, ki predmet odločanja (kar je v danem trenutku relevantno) izključno na CAS:
 - (a) odločitev, da se mora obtožba zaradi kršitve 9. člena ovreči zaradi proceduralnih ali jurisdikcijskih razlogov;
 - (b) odločitev, da je bila storjena kršitev 9. člena;
 - (c) odločitev, da kršitev 9. člena ni bila storjena;
 - (d) odločitev o določitvi kazni, vključno z razveljavitvijo rezultatov in ustreznostjo določene kazni po 9. členu;
 - (e) odločitev o določitvi kazni, ki v 9. členu niso navedene; in
 - (f) odločitev, da kazni niso potrebne.
28. Odločitve, ki so predmet pritožbe, ostanejo v veljavi v času trajanja pritožbe razen, če CAS ne odloči drugače ali če je v skladu s tem členom določeno drugače.
29. Odločitev, ali se bo IAAF pritožil na CAS, sprejme Izvršni odbor IAAF. Prav tako, kjer je to primerno, odloča Izvršni odbor IAAF, če bo udeleženec za časa odločanja CAS-a ponovno suspendiran.
30. Če Izvršni odbor IAAF ne določi drugače v primerih, ko je IAAF potencialni tožnik, ima tožnik petinštirideset (45) dni časa za vložitev na CAS odgovor na

pritožbo, začeni z datumom prejema pisne utemeljitve odločitve pritožbene stranke.

31. Pritožba na CAS ima obliko novega ponovnega zaslišanja in zbor CAS lahko zamenja s svojo odločitvijo odločitev ustreznega razsodišča, če meni, da je odločitev ustreznega razsodišča zmotna. CAS lahko v vsakem primeru doda k oziroma poveča kazni, ki so bile uvedene v izpodbijani odločitvi.
32. Pravila, ki veljajo za pritožbe na CAS, so IAAF pravila in Etični kodeks IAAF.
33. Ob reševanju pritožb zoper odločitev IAAF uporablja CAS monaško pravo in če se stranke ne dogovorijo drugače, so razprave v angleščini.
34. Odločitev CAS je dokončna in obvezujoča za vse stranke in vse članice in zoper njo ni mogoča nobena pritožba. Odločitev CAS velja takoj in vse članice morajo podvzeti vse potrebne ukrepe za njeno učinkovito izvršitev.

Priznavanje odločitev organizatorjev večjih dogodkov

35. Dokončne odločitve organizatorjev večjih dogodkov v zvezi z udeleženci, ki so pod pristojnostjo organizatorjev večjih dogodkov in temeljijo na enakih ali podobnih določilih, kot je 9. člena, bo IAAF priznala in spoštovala po prejemu poročila. Postopek določitve dodatne kazni, ki presega kazen, ki jo je določil organizator večjih dogodkov, bo sprejela etična komisija IAAF v povezavi z etičnim kodeksom IAAF in naborom kazni, navedenih v 9. členu.

Tolmačenje

36. Ta člen je začel veljati 1. maja 2012 v povezavi z ravnanjem, ki se je zgodilo na ali po tem datumu. Člen bo prenehal veljati v celoti po tem, ko bo 1. januarja 2014 prišla v veljavo prenovljena izdaja Etičnega kodeksa.
37. Naslovi in podnaslovi, uporabljeni v tem členu, so tu samo zaradi preglednosti in nimajo nikakršne veze s členom samim ter na noben način ne vplivajo na besedilo določil, na katera se nanašajo.

**II. DEL
PRAVICA NASTOPA**

PRAVICA NASTOPA

20. člen

Atlet s pravico nastopa

Atlet ima pravico tekmovati, če se zaveže, da bo spoštoval ta pravila, in če mu v tem času ni izrečena prepoved nastopanja.

21. člen

Omejitev nastopanja za atlete s pravico nastopa

1. Na tekmovanjih, organiziranih po teh pravilih lahko nastopajo samo atleti, nad katerimi ima pristojnost članica, in ki izpolnjujejo pogoje za nastop po teh pravilih.
2. Za vsa tekmovanja po teh pravilih mora članica, katere član je atlet, zagotoviti, da atlet izpolnjuje pogoje za nastop na mednarodnih tekmovanjih po teh pravilih.
3. Pravila, po katerih članice določajo pogoje za nastop atleta na mednarodnem tekmovanju po teh pravilih, se morajo v celoti skladati z merili IAAF in nobena članica ne sme v svojem Statutu ali predpisih sprejeti ali predpisovati pogojev za nastop na mednarodnem tekmovanju, ki bi bili v direktnem nasprotju s pravili ali predpisi IAAF. Če so pravila članice za določanje pogojev za nastop atleta na mednarodnem tekmovanju v nasprotju s pravili IAAF, veljajo pravila IAAF.

22. člen

Brez pravice nastopa na mednarodnih in domačih tekmovanjih

1. Pravico nastopa na tekmovanjih, ki potekajo po teh pravilih ali pravilih kontinentalne ali nacionalne zveze, nima atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba:
 - (a) katerega nacionalna zveza je trenutno suspendirana s strani IAAF. Ta prepoved ne velja za domača tekmovanja, ki jih organizira trenutno suspendirana članica za svoje državljanke;

- (b) ki je bil začasno suspendiran ali mu je bila odvzeta pravica nastopa po pravilih njegove nacionalne zveze na tekmovanjih v njeni pristojnosti v primeru, če je tak suspenz ali odvzem pravice nastopa v skladu s temi pravili;
 - (c) ki je trenutno začasno suspendiran s tekmovanj po teh pravil;
 - (d) ki ne izpolnjuje pogojev za pridobitev pravice nastopa določenih v 141. členu ali spodnjih predpisih;
 - (e) ki mu je bila odvzeta pravica nastopa kot posledica kršitve Protidopinških pravil po III. Delu;
 - (f) ki mu je bila odvzeta pravica nastopa kot posledica kršitve katerega koli pravila ali predpisa iz 60. člena, točka 4, teh pravil.
2. Če atlet tekmuje na tekmovanju, ko v skladu s 141. členom ali spodnjimi predpisi nima pravice nastopa, je diskvalificiran tako atlet kot ekipa, za katero je nastopil na tem tekmovanju, ne glede na druge disciplinske postopke, ki so lahko uvedeni na podlagi pravil. Diskvalifikacija ima za posledico izgubo vseh pridobljenih naslovov, nagrad, medalj, točk, denarnih nagrad in štartnin za atleta in ekipo, v kateri je nastopil.
 3. Če atlet tekmuje (oziroma sodeluje spremljevalec atleta ali katera druga oseba) na tekmovanju, ki poteka po teh pravilih ali pravilih kontinentalne ali nacionalne zveze v času odvzete pravice nastopanja zaradi kršitve Protidopinških pravil iz III. Dela, se uporabi kazni iz 40. člena, točka 11, teh pravil.
 4. Če atlet tekmuje (oziroma sodeluje spremljevalec atleta ali katera druga oseba) na tekmovanju, ki poteka po teh pravilih ali pravilih kontinentalne ali nacionalne zveze v času odvzete pravice nastopanja zaradi kršitve katerega koli drugega člena, trajanje obdobja odvzete pravice nastopanja prične ponovno teči od začetka z datumom njegovega zadnjega nastopa, pri čemer se ne upošteva predhodno že pretečeno obdobje.

**III. DEL
PROTIDOPING IN MEDICINA**

PROTIDOPING IN MEDICINA

DEFINICIJE

ABP strokovna skupina

Skupina treh strokovnjakov, ki jih izbere IAAF in so odgovorni za oceno atletovega biološkega potnega lista v skladu s protidopinškimi pravili. Strokovnjaki morajo imeti znanje s področja klinične hematologije, laboratorijske medicine/hematologije in športne medicine ali opravljati fiziologijo s področja hematologije.

ADAMS

Protidopinški informacijski sistem/podatkovna baza ADAMS, ki je spletna baza za vnos, shranjevanje, souporabo in poročanje podatkov, namenjena pa je pomoči uporabnikom in WADI pri njihovih protidopinških dejavnostih v skladu z zakonodajo o varstvu podatkov.

Atlet

Vsaka oseba, ki sodeluje z Mednarodnim združenjem atletskih zvez (IAAF), njenimi članicami in področnimi združenji na osnovi svojega soglasja, članstva, pripadnosti, odobritve, akreditacije ali sodelovanja pri njihovih dejavnostih ali na tekmovanjih in kateri koli drug atlet, ki je sicer v pristojnosti katere koli druge podpisnice oziroma druge športne organizacije, ki sprejme Kodeks.

Brez vnaprejšnjega obvestila

Postopek nadzora nad uporabo nedovoljenih snovi, ki se opravi, ne da bi bil atlet na to vnaprej opozorjen, in je pri tem atlet od trenutka prejema uradnega obvestila do oddaje vzorca nenehno pod nadzorom.

Disciplina

Posamezen tek ali tehnična disciplina na tekmovanju (npr. tek na 100 metrov ali met kopja).

Diskvalifikacija

Glej *Posledice kršitev protidopinških pravil*.

Dvomljiv rezultat analize vzorca

Poročilo laboratorija oziroma drugega pooblaščenega subjekta, ki pred določitvijo pozitivnega rezultata analize vzorca po mednarodnem standardu za laboratorijske ali s tem povezane tehnične dokumente zahteva nadaljnje dodatne preiskave.

Izpolnjevalna napaka

Če atlet ne poda točne in popolne informacije za lociranje atleta v skladu bodisi s protidopinškimi predpisi ali s pravili oziroma predpisi članice protidopinške organizacije, ki je pristojna za atleta. Pravila in predpisi morajo biti v skladu z mednarodnim standardom za testiranje.

Izpolnjevanje informacij za lociranje atleta (Whereabouts)

Informacije, ki jih zagotovi atlet oziroma tretja oseba v imenu atleta, iz registrirane testne skupine in ki določa navedbo informacij o lociranju atleta v času sledečega četrletja.

Izven tekmovanja

Katero koli obdobje, ki ni na tekmovanju.

Kodeks

Svetovni protidopinški Kodeks.

Kontrola dopinga

Vsak korak in proces od načrtovanja razporeda testiranj do končne ureditve kakršne koli pritožbe, vključno z vsemi vmesnimi koraki in procesi kot so zagotovitev informacij za lociranje atleta, odvzem in obdelava vzorcev, laboratorijske analize, terapevtske izjeme, upravljanje z rezultati in zaslišanja.

Marker

Sestavina, skupina sestavin ali biološki parameter(i), ki označujejo uporabo prepovedanih snovi ali prepovedanih postopkov.

Medicinska pravila

IAAF medicinska pravila, kot jih občasno sprejmeta Kongres IAAF ali Svet IAAF.

Mednarodni standard

Standard, ki ga je sprejela Svetovna protidopinška agencija (WADA) v podporo Kodeksu. Ravnanje skladno z mednarodnim standardom (v nasprotju z drugim alternativnim standardom, prakso ali postopkom) zadostuje za sklep, da so bili postopki, na katere se nanaša mednarodni standard, opravljeni pravilno. Mednarodni standardi vključujejo vsakršne tehnične dokumente, ki so bili izdani na podlagi mednarodnega standarda.

Mednarodno tekmovanje

V teh protidopinških pravilih pomeni mednarodna tekmovanja po 35. členu, točka 7, kot so letno objavljena na spletni strani Mednarodnega združenja atletskih zvez (IAAF).

Metabolit

Katera koli snov, proizvedena z biotransformacijskim procesom.

Mladoletnik

Fizična oseba, ki še ni dopolnila polnoletnosti kot določajo veljavni zakoni države njenega stalnega prebivališča.

Nacionalni olimpijski komite

Organizacija, ki jo prizna Mednarodni olimpijski komite (MOK). Izraz vključuje tudi nacionalno športno zvezo v tistih državah ali na ozemljih, kjer nacionalna športna zveza prevzema tipične odgovornosti nacionalnega olimpijskega komiteja na področju protidopinga.

Nacionalna protidopinška organizacija

Subjekt(-i), ki ga(jih) imenuje vsaka država ali ozemlje in ki ima temeljno avtoriteto in odgovornost za sprejemanje in izvajanje protidopinških pravil, odrejanje odvzema vzorcev, upravljanje s testnimi rezultati in vodenje obravnav, vse na državni ravni. Vključuje pa tudi subjekt, ki ga lahko določi več držav, da deluje kot območna protidopinška organizacija za takšne države oziroma ozemlja. Če določitev ne opravi(-jo) pristojni javni organ(-i), jo opravi nacionalni olimpijski komite te države oziroma teritorija ali njegov imenovanec.

Na tekmovanju

Obdobje, ki se začne dvanajst (12) ur pred disciplino, na kateri po programu nastopa atlet, do konca te discipline in procesa vzorčenja, ki je povezan s to disciplino.

Nedovoljeno spreminjanje

Vsak poskus spreminjanja dejstev v nedovoljene namene ali na nezakonit način; ustvarjanje nezakonitih posledic; nezakonito posredovanje; oviranje, zavajanje ali opravljanje kakršnega koli goljufivega ravnanja z namenom spreminjanja rezultatov ali z namenom preprečiti, da bi se izvedli običajni postopki; ali zagotavljanje goljufivih informacij.

Neizpolnjevanje informacije za lociranje atleta

Izpolnjevalna napaka ali neopravljeni test.

Neopravljeni test

Če atlet ni na voljo za testiranje na kraju in v času, skladno s 60-minutnim odzivnim časom, kot je določeno v njegovi informaciji za lociranje, na zadevni dan v skladu bodisi s protidopinškimi predpisi ali s pravili oziroma predpisi članice protidopinške organizacije, ki je pristojna za atleta. Pravila in predpisi morajo biti v skladu z mednarodnim standardom za testiranje.

Odsotnost napake ali malomarnosti

Nanaša se na primer, ko se pri atletu po 38. členu izkaže, da ni vedel oziroma sumil in ni mogel vedeti oziroma sumiti niti ob ravnanju z največjo previdnostjo, da je uporabil ali da je dobil prepovedano snov ali mu je bil predpisan prepovedan postopek.

Odsotnost pomembnejše napake ali občutne malomarnosti

Nanaša se na primer, ko se pri atletu po 38. členu teh pravil izkaže, da njegova napaka oziroma malomarnost, gledano z vidika celotnih okoliščin in ob upoštevanju kriterijev odsotnosti napake ali malomarnosti, ni bila pomembna kar zadeva kršenje protidopinških pravil.

Organizator velikega tekmovanja

Kontinentalna združenja nacionalnih olimpijskih komitejev in druge mednarodne več-športne organizacije, ki so pristojne za katero koli kontinentalno, območno ali drugo mednarodno tekmovanje.

Oseba

Vsaka fizična oseba (vključno z vsemi atleti ali njihovimi spremljevalci) oziroma organizacijo ali kateri koli drug subjekt.

Podpisnice

Tisti subjekti, ki so podpisali Kodeks in ki se strinjajo, da bodo le-tega izpolnjevali. Med te subjekte sodijo MOK, mednarodne zveze, nacionalni olimpijski komiteji, organizatorji velikih tekmovanj, nacionalne protidopinške organizacije in Svetovna protidopinška agencija (WADA).

Posedovanje

Dejansko, fizično posedovanje ali konstruktivno posedovanje prepovedane snovi ali prepovedanega postopka (ki se ga določi le, če ima oseba izključno kontrolo nad prepovedano snovjo/postopkom ali nad prostori, kjer je prepovedana snov/postopek); vendar pa se lahko v primeru, če oseba nima izključne kontrole nad prepovedano snovjo/postopkom ali nad prostori, kjer je prepovedana snov/postopek, določi le konstruktivno posedovanje, če je oseba vedela za prisotnost prepovedane snovi/postopka in je nad njo imela namen izvajati kontrolo.

Vendar le, če ne pride do kršitve protidopinških pravil, ki temelji le na posedovanju, če je oseba, preden je prejela kakršno koli obvestilo, da je kršila protidopinško pravilo, konkretno ukrepala in s tem pokazala, da nikoli ni imela namena uporabe in se je odpovedala uporabi s tem, da je to jasno povedala IAAF, članici ali protidopinški organizaciji. Ne glede na nasprotno trditve v tej definiciji, nakup (vključno s kakršnimi koli elektronskimi ali drugimi sredstvi) prepovedane snovi ali prepovedanega postopka pomeni posedovanje osebe, ki opravi nakup.

Posledice kršitev protidopinških pravil

V primeru da ima, ko atlet ali druga oseba krši protidopinško pravilo, to lahko za posledico vsaj enega ali oba od sledečih ukrepov:

- (a) diskvalifikacijo, ki pomeni, da se rezultati atleta v določeni disciplini ali tekmovanju razveljavijo z vsemi škodljivimi posledicami, vključno z odvzemom vseh naslovov, nagrad, medalj, točk ter denarnih nagrad in denarja za nastop; in

- (b) prepoved nastopanja, ki pomeni, da v skladu s 40. členom atlet ali druga oseba v določenem času ne sme sodelovati na nobenem tekmovanju ali pri drugi dejavnosti oziroma pri financiranju.

Poskus

Namerno sodelovanje pri ravnanju, ki predstavlja znaten korak v smeri ravnanja, ki se konča s kršitvijo protidopinških pravil; vendar pod pogojem, da ne pride do kršitve protidopinških pravil, ki temelji zgolj na poskusu storitve kršitve, če se oseba odpove poskusu preden le-tega odkrije tretja oseba, ki v poskus ni vpletena.

Pozitivni rezultat analize vzorca

Poročilo laboratorija oziroma drugega pooblaščenega subjekta, ki v skladu z mednarodnim Standardom za laboratorije in s tem povezane tehnične dokumente, na vzorcu ugotovi prisotnost prepovedane snovi ali njenih metabolitov oziroma markerjev (vključno s povišanimi količinami endogenih snovi) ali dokaz uporabe prepovedanega postopka.

Prepoved nastopanja

Glej *Posledice kršitev protidopinških pravil*.

Prepovedan postopek

Vsak postopek, ki je kot tak opisan na seznamu prepovedi.

Prepovedana snov

Vsaka snov, ki je kot taka opisana na seznamu prepovedi.

Protidopinška organizacija

Nanaša se na podpisnico, ki je odgovorna za sprejemanje pravil za začetek, izvrševanje ali uveljavitev katerega koli dela procesa kontrole dopinga. V to skupino sodijo, na primer, Mednarodni olimpijski komite, drugi organizatorji velikih tekmovanj, ki izvajajo testiranje na svojih tekmovanjih, Svetovna protidopinška agencija (WADA) in nacionalne protidopinške organizacije.

Protidopinška pravila

IAAF Protidopinška pravila lahko občasno sprejmeta kongres ali Svet IAAF.

Protidopinški predpisi

Protidopinške predpise IAAF lahko občasno sprejme Svet IAAF.

Registrirana testna skupina

Zbir atletov, ki jih določi IAAF za testiranje na tekmovanju in izven tekmovanja kot del programa za testiranje IAAF. Ta objavi seznam, ki določi atlete, vključene v registrirano testno skupino.

Seznam prepovedi

Seznam, ki ga objavi Svetovna protidopinška agencija (WADA) in s katerim so določene prepovedane snovi in prepovedani postopki.

Spremljevalci atletov

Vsak trener, športni učitelj, vodja, pooblaščen zastopnik atleta, agent, spremljevalci ekipe, uradne osebe, medicinsko osebje ali paramedicinsko osebje, starši ali katera koli druga oseba, ki sodeluje, zdravi ali pomaga atletu sodelovati ali se pripravljati za atletska tekmovanja.

Tarčno testiranje

Načrten izbor atletov za testiranje ob določenem času, pri čemer določeni atleti ali skupine atletov za testiranje niso izbrani naključno.

Tekmovanje

Vsak nastop ali serija nastopov v enem ali v več dneh.

TUE

Terapevtska izjema (TI).

Testiranje

Deli kontrole dopinga, ki vključujejo načrtovanje razporeda testiranj, vzorčenje, obdelavo in prevoz vzorcev v laboratorij.

Trgovanje

Prodaja, prenos, transport, pošiljanje, dostava ali distribucija prepovedane snovi ali postopka (bodisi fizično ali elektronsko ali z drugimi sredstvi), ki ga izvede atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba kateri koli tretji osebi; vendar le, ko ta definicija ne vključuje dejanj dobrovernega medicinskega osebja, ki vključuje

prepovedano snov ali prepovedan postopek za dovoljeno uporabo in zakonite terapevtske namene ali druge sprejemljive utemeljitve in ki ne vključuje dejanj, ki vključujejo prepovedane snovi, ki niso prepovedane na testiranjih izven tekmovanj, razen če okoliščine kot celota kažejo, da takšne prepovedane snovi niso namenjene pristnim in legalnim zdravstvenim namenom.

Udeležene

Vsak atlet ali spremljevalec atleta.

Uporaba

Nanos, zaužitje, vbrizg ali poraba na kakršen koli način katere koli prepovedane snovi ali uporabo katerega koli prepovedanega postopka.

Vzorec / Primerek

Vsak biološki material, ki se ga vzame z namenom kontrole dopinga.

Začasni suspenz

Vsak primer, ko se atletu ali drugi osebi začasno prepove sodelovanje na vseh tekmovanjih pred dokončno odločitvijo na zaslišanju, ki se opravi v skladu s temi pravili.

Znatna pomoč

V 40. členu, točka 5 (c), izraz »znatna pomoč« pomeni, da mora oseba, ki zagotavlja znatno pomoč,

- (i) v pisni izjavi v celoti razkriti vse informacije, s katerimi razpolaga v zvezi s kršitvami protidopinških pravil in
- (ii) v celoti sodelovati pri preiskavi in obravnavi katerega koli primera, ki je povezan s temi informacijami, vključno, na primer, s pričanjem na zaslišanju, če to od njega zahteva organ pregona ali zasliševalci. Poleg tega morajo biti zagotovljene informacije verodostojne in morajo vsebovati pomemben del vsakega primera, ki se sproži ali, v primeru da se primer ne sproži, bi morale informacije služiti kot zadostna podlaga, na kateri bi lahko temeljil primer.

WADA

Svetovna protidopinška agencija.

1. POGLAVJE - PROTIDOPINŠKA PRAVILA

30. člen

Področje uporabe protidopinškega pravilnika

1. Protidopinška pravila veljajo tako za IAAF, njene članice in kontinentalne zveze, kot tudi za atlete, spremljevalce atleta in druge osebe, ki sodelujejo v IAAF, pri njenih članicah in kontinentalnih zvezah na podlagi svojega soglasja, članstva, pripadnosti, odobritve, akreditacije ali sodelovanja pri njihovih dejavnostih oziroma tekmovanjih.
2. Vse članice in kontinentalne zveze morajo ravnati v skladu s protidopinškimi pravili in predpisi, katere morajo bodisi neposredno ali s sklicevanjem vključiti v svoja pravila in predpise. Vsaka članica in kontinentalna zveza mora v svoja pravila vključiti postopkovne uredbe, ki so potrebne za učinkovito izvajanje protidopinških pravil in predpisov (in sprememb, ki bi utegnile nastati). Pravila vsake članice in kontinentalne zveze morajo posebej določati, da morajo vsi atleti, spremljevalci atletov in druge osebe, ki so v pristojnosti članice ali področnega združenja, spoštovati protidopinška pravila in predpise.
3. Da bi bili upravičeni do tekmovanja oziroma sodelovanja na ali do kakršne koli akreditacije na mednarodnem tekmovanju, morajo atleti (in kjer je to primerno) spremljevalci atleta in druge osebe podpisati, da se strinjajo s protidopinškimi pravili in predpisi v obliki, ki jo določi Svet IAAF. Pri zagotavljanju upravičenosti svojih atletov za nastopanje na mednarodnem tekmovanju (glej 21. člen, točka 2), članice zagotavljajo, da so atleti podpisali sporazum v zahtevani obliki in da je bil izvod podpisanega sporazuma poslan pisarni IAAF.
4. Protidopinška pravila in predpisi veljajo za vse kontrole dopinga, za katere so pristojne IAAF in v tem zaporedju njene članice in kontinentalne zveze.
5. Odgovornost vsake članice je zagotoviti, da so vsa testiranja njenih atletov na in izven tekmovanja ter upravljanje z rezultati testiranja na državni ravni v skladu s protidopinškimi pravili in predpisi. Znano je, da v nekaterih državah oziroma na ozemljih, članica opravi testiranje in proces upravljanja z rezultati sama, medtem ko se v drugih članicah, nekatere oziroma vse odgovornosti članice lahko prenesejo na ali dodelijo (bodisi s strani članice

same ali pa po veljavni državni zakonodaji oziroma predpisih) nacionalni protidopinški organizaciji ali tretji osebi. V zvezi s takimi državami oziroma ozemlji, bo v teh protidopinških pravilih sklicevanje na članico oziroma nacionalno zvezo (ali njene ustrezne funkcionarje), kjer je to primerno, sklicevanje na nacionalno protidopinško organizacijo oziroma tretjo osebo (ali njene ustrezne funkcionarje).

6. IAAF po teh protidopinških pravilih spremlja protidopinške dejavnosti svojih članic, kar (med drugim) vključuje tudi testiranja na in izven tekmovanj, ki jih na državni ravni opravi vsaka članica (in/ali ustrezna nacionalna protidopinška organizacija ali tretja oseba v skladu s 30. členom, točka 5). Če IAAF meni, da je testiranje na in/ali izven tekmovanja ali druga protidopinška dejavnost, ki jo na državni ravni opravi članica, nezadostna ali neprimerna, bodisi ob upoštevanju uspeha atletov članice na mednarodnih tekmovanjih ali iz kakšnega drugega razloga, lahko Svet IAAF zahteva od članice, da izvede ukrepe, ki se mu zdijo potrebni za zagotovitev zadovoljive ravni protidopinških dejavnosti v zadevni državi oziroma na ozemlju. Če članica ne ravna v skladu z odločitvijo Sveta IAAF, se lahko zoper članico po 44. členu uvede sankcije.
7. Po teh protidopinških pravilih se šteje, da je bil poziv atletu, spremljevalcu atleta ali drugi osebi, ki je v pristojnosti članice, vročen z vročitvijo poziva zadevni članici, ki pa je nato odgovorna za vzpostavitev takojšnjega stika s atletom ali drugo osebo, ki ji je poziv namenjen.

31. člen

IAAF Protidopinška organizacija

1. Po teh protidopinških pravilih deluje IAAF predvsem preko sledečih oseb oziroma organov:
 - (a) Sveta IAAF;
 - (b) zdravstvene in protidopinške komisije;
 - (c) protidopinškega posvetovalnega odbora; in
 - (d) odgovornega uslužbenca za protidoping IAAF.

Svet IAAF

2. Svet IAAF ima po kongresu IAAF dolžnost usmerjati in nadzorovati dejavnosti IAAF v skladu z njenimi cilji (glej 6. člen, točka 12 (a), Statuta IAAF). En teh ciljev je spodbujanje športnega duha, še posebej pa igranje vodilne vloge v boju proti doppingu, tako znotraj atletike kot tudi zunaj v širši športni skupnosti, ter razvijanje in vzdrževanje programov za odkrivanje, opominjanje in vzgojo, ki so namenjeni izkoreninjanju nadloge doppinga v športu (glej 3. člen, točka 8, Statuta IAAF).
3. Po statutu ima Svet IAAF pri usmerjanju in nadzоровanju dejavnosti IAAF naslednje pristojnosti:
 - (a) lahko ustanovi komisije ali podkomisije, tako stalne kot začasne, za katere meni, da so potrebne za pravilno delovanje IAAF (glej 6. člen, točka 11 (j), Statuta IAAF);
 - (b) med kongresi IAAF lahko sprejme začasne spremembe pravil, za katere meni, da so potrebne in določi datum začetka njihove veljave. O začasnih spremembah pravil Svet IAAF nato poroča na naslednjem kongresu IAAF, ki nato odloči, ali naj začasne spremembe pravil postanejo stalne (6. člen, točka 11 (c), Statuta IAAF);
 - (c) lahko odobri, zavrne ali spremeni protidopinske predpise (glej 6. člen, točka 11 (i), Statuta IAAF); in
 - (d) za kršitev pravil lahko članici izreče suspenz ali druge sankcije v skladu z določbami 14. člena, točka 7 (glej 6. člen, točka 11 (b), Statuta IAAF).

Zdravstvena in protidopinska komisija

4. Zdravstvena in protidopinska komisija je po 6. členu, točka 11 (j), Statuta, imenovana kot komisija Sveta IAAF, ki svetuje IAAF v vseh zadevah v zvezi s protidoppingom in z njim povezanimi zadevami, vključno v zvezi s temi protidopinskimi pravili in protidopinskimi predpisi.
5. Zdravstvena in protidopinska komisija ima največ 15 članov, ki se sestanejo enkrat na leto in sicer ob koncu koledarskega leta, da pregledajo dejavnosti IAAF na področju protidoppinga v preteklem letu in pripravijo program IAAF za protidopping v prihodnjem letu, da ga potrdi Svet IAAF. Zdravstvena in protidopinska komisija se po potrebi redno posvetuje tudi tekom leta.

6. Zdravstvena in protidopinška komisija je po teh protidopinških pravilih zadolžena za nadaljnje posebne naloge:
- (a) objavo protidopinških predpisov in sprememb le-teh kolikor pogosto je to potrebno. V protidopinške predpise so bodisi neposredno ali s sklicevanjem vključeni sledeči dokumenti, ki jih izda WADA:
 - (i) seznam prepovedi;
 - (ii) mednarodni standard za testiranje;
 - (iii) mednarodni standard za laboratorije;
 - (iv) mednarodni standard za TI; in
 - (v) mednarodni standard za varovanje zasebnosti in osebnih podatkov skupaj z vsemi dodatki oziroma spremembami teh dokumentov ali mednarodnih standardov, ali nadaljnji postopki oziroma smernice, za katere se šteje, da so pomembne za usklajitev s temi protidopinškimi pravili ali ki kako drugače sledijo protidopinškemu programu IAAF. Protidopinške predpise in vse predlagane spremembe mora odobriti Svet IAAF, razen če v teh protidopinških pravilih ni navedeno drugače. Svet IAAF po odobritvi protidopinških predpisov in predlaganih sprememb določi datum, s katerim začnejo predpisi oziroma predlagane spremembe veljati. Pisarna IAAF o tem datumu obvesti članice in objavi protidopinške predpise in vse spremembe le-teh na svoji spletni strani.
 - (b) po potrebi Svetu IAAF občasno svetuje glede sprememb, ki so bile narejene k tem protidopinškim pravilom. Vsako predlagano spremembo k protidopinškim pravilom mora med kongresi odobriti Svet IAAF, o njej pa je v skladu s 6. členom, točka 11 (c), Statuta IAAF, potrebno obvestiti tudi članice.
 - (c) načrtuje, izvaja in nadzoruje informacije o protidopingu in vzgojne programe za preprečevanje dopinga. Ti programi bi morali zagotoviti posodobljene in točne informacije o vsaj naslednjih zadevah:
 - (i) prepovedanih snoveh in prepovedanih postopkih s seznama prepovedi;
 - (ii) zdravstvenih posledicah dopinga;

- (iii) postopkih kontrole dopinga; in
- (iv) pravicah in odgovornostih atletov.

(d) v skladu s 34. členom, točka 9 (a), podeljuje TI.

(e) uvaja splošne usmeritve za izbor atletov v registrirano testno skupino.

Zdravstvena in protidopinška komisija se lahko pri opravljanju katere koli od zgoraj navedenih nalog po potrebi obrne na strokovnjake, ki ji zagotovijo nadaljnje specialne nasvete s področja zdravstva ali znanosti.

7. Zdravstvena in protidopinška komisija o svojem delu poroča Svetu IAAF pred vsakim zasedanjem Sveta, s pisarno IAAF pa glede protidopinških in s tem povezanih zadev komunicira preko zdravstvenega in protidopinškega oddelka IAAF.

Protidopinški posvetovalni odbor

8. Protidopinški posvetovalni odbor je po 6. členu, točka 11 (j), Statuta IAAF, imenovan kot podkomisija Sveta, ima pa najmanj naslednje posebne naloge:

- (a) odloča o tem, ali je po 38. členu, točka 9, v okoliščinah, ko zadevna članica ni opravila zaslišanja atleta ali druge osebe v predvidenem času 3 mesecev, potrebno primere napotiti na arbitražo pred CAS;
- (b) v imenu Sveta IAAF odloča o obstoju posebnih / izjemnih okoliščin (po 40. členu, točki 4 oziroma 5) v primerih, ki so navedeni v 38. členu, točka 16;
- (c) odloča o tem, ali je po 42. členu, točka 15, potrebno primere napotiti na arbitražo pred CAS in ali je v takšnih primerih potrebno atletu uvesti suspenz, dokler CAS ne sprejme odločitve;
- (d) odloča o tem, ali naj IAAF sodeluje v primerih pred CAS, v katerih v skladu s 42. členom, točka 19, ni prvotna stranka, in ali je v takšnih primerih potrebno atletu ponovno uvesti suspenz, dokler CAS ne sprejme odločitve;
- (e) odloča v vseh primerih, ko želi IAAF podaljšanje za podajo ugovora na CAS v skladu s 42. členom, točka 13; in

- (f) odloča v primerih, ki so navedeni v 45. členu, točka 4, in sicer ali naj IAAF prizna rezultate testiranja, ki ga opravi organ, ki ni podpisnik Kodeksa, po pravilih in postopkih, ki se razlikujejo od tistih, ki so navedeni v teh protidopinskih pravilih.

Protidopinski posvetovalni odbor se lahko v času izvajanja zgornjih nalog za nasvet oziroma smernice v zvezi z določenim primerom obrne na zdravstveno in protidopinsko komisijo oziroma na Svet IAAF ali na slednjega v zvezi z vsemi zadevami splošne politike, ki se pojavijo.

9. Protidopinski posvetovalni odbor sestavljajo trije člani, od katerih mora biti en pravnik. Kolikor je potrebno, lahko predsednik odbor kadar koli začasno dopolni z dodatno osebo oziroma osebami.
10. Protidopinski posvetovalni odbor o svojem delu poroča Svetu IAAF pred vsakim zasedanjem Sveta.

Odgovorni uslužbenec IAAF za protidoping

11. Odgovorni uslužbenec IAAF za protidoping je vodja zdravstvenega in protidopinskega oddelka IAAF. Odgovoren je za izvrševanje programa protidopinga, ki ga je sprejela zdravstvena in protidopinska komisija po 31. členu, točka 5. V zvezi z izvrševanjem programa poroča zdravstveni in protidopinski komisiji vsaj enkrat letno, na njeno zahtevo pa tudi bolj pogosto.
12. Odgovorni uslužbenec IAAF za protidoping je odgovoren za tekoče reševanje primerov dopinga, ki nastanejo po teh protidopinskih pravilih. Zlasti je odgovoren za vodenje procesa upravljanja z rezultati v primeru atletov mednarodnega ranga v skladu s 37. členom, za odločanje o začasnem suspenzu atletov mednarodnega ranga po 38. členu in za vodenje upravnega pregleda izpolnjevalnih napak / neopravljenih testov, ki jih storijo atleti mednarodnega ranga v skladu s postopki, ki jih določajo protidopinski predpisi.
13. Pri opravljanju svojega dela lahko odgovorni uslužbenec IAAF za protidoping kadar koli zaprosi za svetovalno mnenje predsednika zdravstvene in protidopinske komisije, protidopinskega posvetovalnega odbora ali vsake druge osebe, za katero meni, da je ustrezna.

32. člen

Kršitve protidopinških pravil

1. Doping opredelimo kot pojav kršitve enega ali več protidopinških pravil, ki so določeni s 32. členom, točka 2, teh protidopinških pravil.
2. Atleti ali druge osebe morajo vedeti, kaj pomeni kršitev protidopinških pravil ter poznati snovi in postopke, ki so vključeni v seznam prepovedi. Kršitve protidopinških pravil so naslednje:
 - (a) prisotnost prepovedane snovi ali njenih metabolitov ali drugih markerjev v vzorcu atleta.
 - (i) osebna dolžnost vsakega atleta je zagotoviti, da nobena prepovedana snov ne vstopi v njegovo telo. Atlet je odgovoren za vsako navzočnost prepovedane snovi ali njenih metabolitov ali drugih markerjev v njegovem vzorcu. Skladno s tem, atletu za kršitev protidopinških pravil po 32. členu, točka 2 (a), ni potrebno dokazati namena, napake, malomarnosti ali zavestne uporabe prepovedane snovi.
 - (ii) kot zadosten dokaz kršitve protidopinških pravil po 32. členu, točka 2 (a), služi katero koli od spodaj navedenega: prisotnost prepovedane snovi ali njenih metabolitov ali drugih markerjev v atletovem vzorcu "A", pri čemer atlet odstopi od analize vzorca "B", ki se ne analizira; ali v primeru, kjer se atletov vzorec "B" analizira in analiza vzorca "B" potrdi prisotnost prepovedane snovi ali njenih metabolitov ali markerjev, ki so bile prisotne že v atletovem vzorcu "A".
 - (iii) prisotnost kakršne koli prepovedane snovi ali njenih metabolitov ali markerjev v atletovem vzorcu pomeni kršitev protidopinških pravil, z izjemo tistih prepovedanih snovi, za katere je količinski prag natančno določen v seznamu prepovedi.
 - (iv) kot izjemo k splošni uporabi 32. člena, točka 2 (a), lahko seznam prepovedi ali mednarodni standardi določijo posebna merila za vrednotenje prepovedanih snovi, ki so proizvedene endogeno.
 - (b) uporaba ali poskus uporabe prepovedane snovi ali prepovedanega postopka.

- (i) osebna dolžnost vsakega atleta je zagotoviti, da nobena prepovedana snov ne vstopi v njegovo telo. Skladno s tem, atletu za kršitev protidopinških pravil zaradi uporabe prepovedane snovi ali prepovedanega postopka ni potrebno dokazati namena, napake, malomarnosti ali zavestne uporabe prepovedane snovi.
 - (ii) uspeh ali neuspeh uporabe ali poskusa uporabe prepovedane snovi ali prepovedanega postopka ni pomemben. Za storitev kršitve protidopinških pravil zadostuje, da je atlet uporabil ali poskušal uporabiti prepovedano snov ali prepovedani postopek.
- (c) zavrnitev ali neizpolnitev zahteve po vzorčenju brez nujno potrebne utemeljitve razlogov po uradnem obvestilu, ki je odobren s strani veljavnih protidopinških pravil, ali kakršno koli drugačno izmikanje vzorčenju.
- (d) kršitev veljavnih zahtev, po katerih morajo biti atleti na voljo za testiranje izven tekmovanja, vključno z izpolnjevalno napako zahtevane informacije za lociranje atleta in neopravljenimi testi, ki so opredeljeni na podlagi pravil skladno z mednarodnimi standardi za testiranje. Kršitev protidopinških pravil je kakršna koli kombinacija treh neopravljenih testov in/ali izpolnjevalnih napak v času osemnajstih mesecev, kot je to določeno s strani IAAF in/ali druge protidopinške organizacije, ki ima pristojnost nad atletom.
- (e) nedovoljeno spreminjanje ali poskus nedovoljenega spreminjanja katerega koli dela dopinškega nadzora.
- (f) uporaba prepovedanih snovi ali prepovedanih postopkov.
- (i) če atlet uporablja prepovedan postopek ali prepovedano snov na tekmovanju ali če uporablja prepovedan postopek ali prepovedano snov izven tekmovanja in je ta izven tekmovanja prepovedana, razen če dokaže, da je bila uporaba skladno s TI podeljena v skladu s 34. členom, točka 9, (terapevtska raba) ali ima za uporabo drugo sprejemljivo utemeljitev.
 - (ii) če spremljevalci atletov uporabljajo prepovedan postopek ali prepovedano snov na tekmovanju ali če uporablja prepovedan postopek ali prepovedano snov izven tekmovanja in je ta v zvezi s atletom, tekmovanjem ali treningom izven tekmovanja prepovedana, razen če dokaže, da je bila uporaba skladno s TI

atleta podeljeno v skladu s 34. členom, točka 9, (terapevtska raba) ali ima za uporabo drugo sprejemljivo utemeljitev.

- (g) trgovanje ali poskus trgovanja s katero koli prepovedano snovjo ali prepovedanim postopkom.
- (h) dajanje ali poskus dajanja prepovedane snovi ali prepovedanega postopka kateremu koli atletu na tekmovanju, ali dajanje ali poskus dajanja prepovedane snovi ali prepovedanega postopka, ki je prepovedan izven tekmovanja, kateremu koli atletu izven tekmovanja, ali pomoč, spodbujanje, podpiranje, napeljevanje, prikrivanje ali vsako drugo dejanje, ki pomeni sotorilstvo pri kršitvi protidopinških pravil ali poskusu kršitve protidopinških pravil.

33. člen

Dokazovanje dopinga

Dokazno breme in standardi za dokazovanje

1. IAAF, njena članica ali drugi organi pregona morajo dokazati, da je prišlo do kršitve protidopinških pravil. Standard za dokazovanje dopinga pomeni ali je IAAF, njena članica ali drug organ pregona ob upoštevanju resnosti obtožb zasliševalcem zadovoljivo dokazala kršitev protidopinških pravil. V vseh primerih pomeni ta standard za dokazovanje več kot le ravnovesje verjetnosti, vendar manj kot dokaz brez vsakega dvoma.
2. Kadar ta protidopinška pravila zahtevajo, da atlet ali druga oseba, ki je osumljena kršitve protidopinških pravil, spodbija domnevo oziroma dokaže določena dejstva ali okoliščine, to zadostuje kot standard za dokazovanje verjetnosti, razen kakor določa 40. člen, točki 4 (Določene snovi) in 6 (Obremenilne okoliščine), kjer mora atlet zadovoljiti višjemu dokaznemu bremenu.

Metode za ugotavljanje dejstev in domnev

3. Dejstva, ki zadevajo kršitve protidopinških pravil, se ugotavljajo s pomočjo katerih koli zanesljivih sredstev, vključno z, vendar ne omejeno na priznanje, dokaze tretjih oseb, izjave prič, poročila strokovnjakov, dokazne listine, zaključke večkratnega mapiranja, kot je atletov biološki potni list in druge analitične informacije.

V primerih dopinga se uporabljajo sledeča pravila za dokaze:

- (a) šteje se, da analizo vzorcev in postopke varovanja le-teh opravijo laboratoriji, pooblaščenici s strani WADE, skladno z mednarodnimi standardi za laboratorije. Atlet ali druga oseba lahko izpodbija to domnevo, če dokaže, da laboratorij ni upošteval mednarodnih standardov za laboratorije, kar bi lahko upravičeno povzročilo pozitiven rezultat analize vzorca. V tem primeru mora IAAF, članica ali drug organ pregona dokazati, da odstopanje laboratorija od predpisanih standardov ni povzročilo pozitivnega rezultata analize vzorca.
- (b) takšnih rezultatov ne razveljavijo odstopanja od katerega koli drugega mednarodnega standarda ali drugih protidopinških pravil oziroma politike, ki niso vzrok za pozitiven rezultat analize vzorca ali druge kršitve protidopinških pravil. Če atlet ali druga oseba dokaže, da je prišlo do odstopanja od drugega mednarodnega standarda ali protidopinških pravil oziroma politike, ki bi upravičeno lahko povzročilo pozitiven rezultat analize vzorca ali kršitev drugih protidopinških pravil, potem mora IAAF, članica ali drug organ pregona dokazati, da takšno odstopanje ni vzrok za pozitiven rezultat analize vzorca ali dejanska podlaga za kršitev protidopinških pravil.
- (c) dejstva, ki se ugotovijo z odločitvijo sodišča ali drugega pristojnega strokovnega disciplinskega razsodišča, ki niso predmet pritožbenega postopka, so neizpodbiten dokaz proti atletu ali drugi osebi, na katero se odločitev glede teh dejstev nanaša, razen če atlet ali druga oseba dokaže, da odločitev krši načela zahteve po pravičnosti.
- (d) zasliševalci lahko na zaslišanju o kršitvi protidopinških pravil izdajo sklep, ki je neugoden za atleta ali drugo osebo, za katero se trdi, da je zagrešila kršitev protidopinških pravil, če atlet ali druga oseba zavrne zahtevo, ki je bila izrečena v razumnem času pred zaslišanjem in ki od njega zahteva, da se pojavi na zaslišanju (bodisi osebno ali po telefonu po navodilu zasliševalcev) in odgovori na vprašanja zasliševalcev ali IAAF, članice ali drugega organa pregona, ki razsoja o kršitvi protidopinških pravil.

34. člen

Seznam prepovedi

1. Ta protidopinška pravila vključujejo seznam prepovedi, ki ga vsakokrat izda WADA.

Izdaja in revizija seznama prepovedi

2. Seznam prepovedi je objavljen na spletni strani IAAF. Vsaka članica mora poskrbeti, da je veljaven Seznam prepovedi dostopen (bodisi na njeni spletni strani ali kako drugače) atletom in drugim osebam v njeni pristojnosti.
3. Če na seznamu prepovedi in/ali reviziji seznama prepovedi ni navedeno drugače, začne po teh protidopinških pravilih seznam prepovedi in njegove revizije veljati tri (3) mesece po objavi seznama prepovedi s strani WADE brez kakršnega koli nadaljnjega ukrepanja s strani IAAF.

Prepovedane snovi in prepovedani postopki navedeni na seznamu prepovedi

4. Prepovedane snovi in prepovedani postopki: Seznam prepovedi navaja tiste snovi in postopke, ki so kot doping vseskozi prepovedani (tako na tekmovanju kot tudi izven njega) zaradi njihove zmožnosti povečevanja uspešnosti na prihodnjih tekmovanjih oziroma njihovih maskirnih zmožnosti in tiste prepovedane snovi in postopke, ki so prepovedani samo na tekmovanjih. Prepovedane snovi in prepovedani postopki so lahko vključeni na seznam prepovedi kot splošna kategorija (npr. anabolični agensi) ali preko posebne reference k določeni snovi oziroma postopku.
5. Specificirane snovi: za namene uporabe 40. člena (Sankcije zoper posameznike) morajo biti vse prepovedane snovi specificirane snovi, razen snovi v razredih anaboličnih agensov in hormonov ter tistih poživil in antagonistov hormonov in modulatorjev, ki so tako opredeljene na seznamu prepovedi. Prepovedani postopki niso specificirane snovi.
6. Novi razredi prepovedanih snovi: v primeru, da WADA razširi seznam prepovedi s tem, da doda nov razred prepovedanih snovi, izvršni odbor WADE določi ali se po 34. členu, točka 5, katera koli ali vse prepovedane snovi znotraj novega razreda prepovedanih snovi štejejo kot specificirane snovi.

7. Določitev prepovedanih snovi in prepovedanih postopkov, ki jih WADA vključi na seznam prepovedi in razvrščanje snovi v kategorije na seznamu prepovedi sta dokončna in ju atlet ali druga oseba ne more izpodbijati na podlagi trditve, da snov oziroma postopek ni maskirni dejavnik ali da ni imel potenciala za povečanje zmogljivosti, da ni ogrožal zdravja ali da ni kršil športnega duha.

Terapevtska izjema (TI)

8. WADA je za procese TI sprejela mednarodni standard.
9. Atleti z dokazanimi zdravstvenimi indikacijami, ki zahtevajo uporabo prepovedane snovi ali prepovedanega postopka, morajo zaprositi za TI. Taka dovoljenja se atletom izdajo samo v primeru, če imajo dokazano očitno klinično potrebo in če jim snov ali postopek ne prinaša ugodnosti pri tekmovanju.
 - (a) Atleti mednarodnega ranga morajo IAAF zaprositi za TI pred njihovo udeležbo na mednarodnem tekmovanju (ne glede na to, če so prej že dobili tako dovoljenje od nacionalne zveze). IAAF objavi seznam mednarodnih tekmovanj, za katere atleti potrebujejo TI, ki jo podeli IAAF. Atleti mednarodnega ranga, ki želijo dobiti TI, morajo vložiti vlogo na zdravstveno in protidopinško komisijo. Natančnejša navodila o postopku za pridobitev dovoljenja so navedena v protidopinških predpisih. TI, ki jih po tem členu podeli IAAF, je potrebno sporočiti (preko protidopinškega informacijskega sistema ADAMS ali na drug način) atletovi nacionalni zvezi in WADI.
 - (b) Atleti, ki ne dosegajo mednarodnega ranga, morajo zaprositi za TI pri svoji nacionalni zvezi ali drugem organu, ki ga določi nacionalna zveza za podelitev TI ali pri tistemu, ki ima sicer pristojno oblast za podelitev TI v državi ali na ozemlju nacionalne zveze. Nacionalne zveze morajo po tem členu o vsaki izdani TI takoj obvestiti (preko protidopinškega informacijskega sistema ADAMS ali na drug način) IAAF in WADO.
 - (c) WADA lahko na svojo pobudo kadar koli pregleda izdajo TI atletu mednarodnega ranga ali atletu, ki ne dosega mednarodnega ranga, vendar pa je vključen v registrirano nacionalno testno skupino atletov. Poleg tega lahko WADA na zahtevo atleta, ki mu je bila zavrnjena TI,

preuči takšno zavrnitev. Če WADA ugotovi, da katera koli podelitev oziroma zavrnitev TI ni v skladu z mednarodnim standardom za TI, lahko prekliče takšno odločitev.

- (d) Prisotnost prepovedane snovi ali njenih metabolitov ali markerjev (32. člen, točka 2 (a)), uporaba ali poskus uporabe prepovedane snovi ali postopka (32. člen, točka 2 (b)), posedovanje prepovedane snovi ali prepovedanega postopka (32. člen, točka 2 (f)), ali dajanje prepovedane snovi ali prepovedanega postopka (32. člen, točka 2 (h)), ki so v skladu z določbami veljavne TI in izdani po mednarodnem standardu za TI, se ne štejejo kot kršitev protidopinških pravil.

35. člen **Testiranje**

1. Na vsakega atleta, za katerega veljajo ta protidopinška pravila, se nanaša testiranje na tekmovanju, na katerem tekmuje, ali kadar koli in kjer koli izven tekmovanja. Atleti se morajo udeležiti kontrole dopinga kadar koli to od njih zahteva uradna oseba pooblaščenca za izvajanje testiranja.
2. Pogoj za sprejem v članstvo IAAF je, da članica (in kontinentalna zveza) vključi v svoj statut:
 - (a) določbo, po kateri je članica (in kontinentalna zveza) pristojna za izvajanje testiranja na tekmovanjih in izven tekmovanj, poročila o tem, v primeru članice, pa mora letno pošiljati IAAF (43. člen, točka 5);
 - (b) določbo, s katero članica podeljuje IAAF pristojnost za izvajanje testiranja na nacionalnih tekmovanjih članice (in kontinentalnih tekmovanjih kontinentalne zveze);
 - (c) določbo, da je IAAF pristojna za izvajanje testiranja izven tekmovanj brez vnaprejšnjega obvestila pri atletih članice;
 - (d) določbo, da je pogoj za sprejem atleta v članstvo ali pripadnost nacionalni zvezi in pogoj za njegovo sodelovanje na tekmovanjih, ki jih sankcionira ali organizira članica, da atlet pristane, da bo opravil vsako testiranje na tekmovanju ali izven tekmovanja, ki ga bo izvedla članica, IAAF ali kateri koli drug organ, ki je po teh protidopinških pravilih pristojen za testiranje.

3. IAAF in njene članice lahko po tem členu za testiranje pooblastijo katero koli članico, drugo članico, WADO, vladno agencijo, nacionalno protidopinško organizacijo ali vsako tretjo osebo, za katero menijo, da je usposobljena za ta namen.
4. Poleg testiranj, ki jih izvajajo IAAF in njene članice (in subjekti, ki so jih po 35. členu, točka 3, pooblastili IAAF in njene članice), se na atleta nanašajo še sledeča testiranja:
 - (a) na tekmovanju, ki jih izvede katera koli organizacija ali organ, ki je pooblaščen za testiranje na tekmovanju, na katerem športnik sodeluje; in
 - (b) izven tekmovanja, ki ga izvede:
 - (i) WADA;
 - (ii) nacionalna protidopinška organizacija države ali ozemlja, kjer tekmovanje poteka; ali
 - (iii) MOK na olimpijskih igrah.

Vendar pa je na vsakem tekmovanju lahko samo ena organizacija pristojna za načrtovanje in izvedbo testiranja med tekmovanjem. Na mednarodnih tekmovanjih vzorčenje načrtuje in izvaja IAAF (glej 35. člen, točka 7), ali druga pristojna mednarodna športna organizacija, če nad mednarodnim tekmovanjem IAAF nima izključne pristojnosti (npr. MOK) na olimpijskih igrah ali Federacija iger Commonwealtha na igrah Commonwealtha). Če se IAAF ali druga mednarodna športna organizacija odloči, da na mednarodnem tekmovanju ne bo izvedla testiranja, ga lahko načrtuje in izvede nacionalna protidopinška organizacija države oziroma ozemlja, kjer bo potekalo tekmovanje z dovoljenjem IAAF in WADE.

5. IAAF in njene članice morajo o rezultatih vsakega testiranja na tekmovanju po sistemu posredovanja podatkov takoj poročati WADI (če poroča članica, mora izvod poročila istočasno poslati tudi na IAAF), da se prepreči nepotrebno dvojno testiranje.
6. Testiranje, ki ga po tem členu izvede IAAF in njene članice, mora biti v skladu s protidopinškimi predpisi, ki so v veljavi v času testiranja.

Testiranje na tekmovanju

7. IAAF je odgovorna za načrtovanje in izvedbo testiranja na naslednjih mednarodnih tekmovanjih:

- (a) svetovnih prvenstvih;
 - (b) tekmovanjih svetovne atletske serije;
 - (c) mednarodnih tekmovanjih s povabilom v skladu s 1. členom, točka 1;
 - (d) s strani IAAF odobrenih mitingih;
 - (e) cestnih tekah IAAF (vključno z IAAF maratoni); in
 - (f) drugih mednarodnih tekmovanjih, ki jih določi Svet IAAF na priporočilo zdravstvene in protidopinške komisije. Popoln seznam mednarodnih tekmovanj po tem členu je objavljen letno na spletni strani IAAF.
8. Predvideno število atletov za testiranje na zgoraj omenjenih mednarodnih tekmovanjih določi Svet IAAF na priporočilo zdravstvene in protidopinške komisije. Atleti za testiranje so izbrani na sledeč način:
- (a) na podlagi rezultatov končnega vrstnega reda in/ali na podlagi naključnega izbora;
 - (b) na podlagi katere koli metode, ki jo po lastni presoji izbere IAAF, vključno s tarčnim testiranjem;
 - (c) testirati je potrebno vsakega atleta, ki izboljša ali izenači svetovni rekord (glej 260. člen, točki 6 in 8).
9. Če IAAF za testiranje na mednarodnem tekmovanju po 35. členu, točka 3, pooblasti drugo organizacijo, lahko za to tekmovanje določi svojega predstavnika, ki s svojo prisotnostjo na tekmovanju zagotovi pravilno uporabo teh protidopinških pravil in protidopinških predpisov.
10. Po posvetu z ustrezno članico (in ustrezno kontinentalno zvezo), lahko IAAF vodi ali pomaga pri vodenju testiranja na nacionalnih tekmovanjih članice ali kontinentalnih tekmovanjih kontinentalne zveze.
11. V vseh drugih primerih (razen kadar se testiranje izvaja po pravilih druge mednarodne športne organizacije, npr. MOK na olimpijskih igrah) je za načrtovanje in izvedbo testiranja na tekmovanju odgovorna članica, ki nadzoruje tekmovanje oziroma država, na ozemlju katere poteka tekmovanje. Če je članica po 35. členu, točka 3, za testiranje pooblastila drugo organizacijo, je članica odgovorna za zagotovitev, da se pri testiranju v njeni državi ali ozemlju upoštevajo ta protidopinška pravila in protidopinški postopki.

Testiranja izven tekmovanja

12. IAAF za testiranje izven tekmovanja izbira predvsem atlete mednarodnega ranga. Vendar pa lahko po svoji presoji kadar koli odredi testiranje izven tekmovanja za vsakega atleta. Razen izjemoma se testiranje izvede brez vnaprejšnjega obvestila atleta, spremljevalca atleta ali nacionalne zveze. Atleti, ki so vključeni v registrirano testno skupino, morajo v skladu s 35. členom, točka 17, podati informacije za lociranje atleta.
13. Vse članice, njeni uradniki in druge osebe v njeni pristojnosti so po tem členu dolžni pomagati IAAF (in po potrebi drugi članici, WADE) ali drugemu organu pristojnemu za testiranje) pri izvedbi testiranja izven tekmovanja. Vsako članico, njenega uradnika ali drugo osebo v njeni pristojnosti, ki preprečuje, zadržuje, ovira ali se drugače vmešava v izvedbo testiranja, se po teh protidopinških pravilih lahko sankcionira.
14. Testiranje izven tekmovanja se po teh protidopinških pravilih izvaja z odkrivanjem prepovedanih snovi in prepovedanih postopkov, ki so na seznamu prepovedi navedeni kot snovi ali postopki, ki so prepovedani ves čas (na tekmovanju in izven tekmovanja) ali z namenom zbiranja profilnih podatkov v okviru atletovega biološkega potnega lista ali sočasno za oba namena.
15. Statistika o testiranjih izven tekmovanja se objavi enkrat letno na atleta v registrirani testni skupini in na zvezo članic.

Informacije za lociranje atleta

16. IAAF osnuje registrirano testno skupino atletov, ki morajo ravnati v skladu z zahtevami po informaciji za lociranje atleta, ki jih določajo ta pravila in protidopinški predpisi. IAAF objavi registrirano testno skupino atletov na svoji spletni strani ter jo po potrebi občasno pregleda in ažurira.
17. Atleti, ki so vključeni v registrirano testno skupino, morajo v skladu s protidopinškimi predpisi podati informacije za lociranje atleta. Za oddajo informacij za lociranje je odgovoren atlet. Vendar pa morajo članice na zahtevo IAAF ali drugega pristojnega organa, ki je pristojen za testiranje, po svojih najboljših močeh pomagati pri iskanju trenutne in točne lokacije svojih atletov. V ta namen morajo pripraviti tudi posebne določbe v svojih pravilih ali predpisih. Informacijo za lociranje atleta, ki jo zagotovi atlet v skladu s tem členom, se pošlje tudi WADI in drugim pooblaščenim

organizacijam za testiranje atleta v skladu s protidopinškimi predpisi ob strogem pogoju, da se ta informacija uporabi samo za namene kontrole dopinga.

18. Če atlet iz registrirane testne skupine IAAF ne seznanj z zahtevano informacijo za lociranje atleta (Whereabouts), se to za namene 32. člena, točka 2 (d), šteje kot izpolnjevalna napaka, kjer so pogoji protidopinških predpisov izpolnjeni. Če atlet iz registrirane testne skupine na prijavljeni lokaciji ni na voljo za testiranje, se to za namene 32. člena, točka 2 (d), šteje kot neopravljen test, kjer so pogoji protidopinških predpisov izpolnjeni. Šteje se, da je atlet po 32. členu, točka 2 (d), kršil protidopinško pravilo, če skupno trikrat ne sporoči informacije za lociranje atleta (lahko gre za kakršno koli kombinacijo vložitvenih napak in/ali neopravljenih testov v skupnem številu tri) v obdobju katerih koli 18 (osemnajstih) mesecev. Za namene 32. člena, točka 2 (d), se IAAF lahko zanaša na izpolnjevalne napake/neopravljene teste, ki so bili ugotovljeni s strani druge protidopinške organizacije s pristojnostjo nad atletom, pod pogojem, da so bili ti izrečeni na podlagi pravil, ki so v skladu z mednarodnim standardom za testiranje.
19. Če atlet iz registrirane testne skupine ali spremljevalec atleta ali druga oseba zavestno zagotovi napačne ali zavajajoče informacije za lociranje atleta, se šteje, da se atlet izogiba vzorčenju in s tem krši 32. člen, točka 2 (c), in/ali nedovoljeno spreminja ali poskuša spremeniti proces kontrole dopinga in s tem krši 32. člen, točka 2 (e). Če članica, ki jo je IAAF prosila za pomoč pri zbiranju informacij za lociranje atleta v skladu s 35. členom, točka 17, ali če članica, ki se je drugače strinjala posredovati takšne informacije v imenu svojih atletov, ne preveri ali je informacija, ki jo je poslala IAAF veljavna in pravilna, se šteje, da krši 44. člen, točka 2 (e).

Povratak atleta na tekmovanje po upokojitvi ali drugem obdobju netekmovanja

20. Če atlet iz registrirane testne skupine ne želi več opravljati testiranj izven tekmovanja, ker se je upokojil ali ne želi več tekmovati iz drugih razlogov, mora o tem v predpisani obliki obvestiti IAAF. Takšen atlet lahko nato začne znova tekmovati po poteku 12 mesecev od datuma, ko je pisno obvestil IAAF, da želi ponovno tekmovati in je v tem času IAAF dosegljiv za testiranje izven tekmovanja tako, da ji posreduje informacijo za lociranje atleta v skladu s 35. členom, točka 17. Atlet, ki zavrne testiranje ali ga ne opravi z izgovorom, da se je upokojil ali kako drugače nehal tekmovati,

pa prej o tem v skladu s tem členom ni obvestil IAAF, krši protidopinško pravilo v skladu s 32. členom, točka 2 (c).

36. člen **Analiza vzorcev**

1. Pri analizi vseh odvzetih vzorcev je po teh protidopinških pravilih potrebno upoštevati naslednja splošna načela:

Uporaba pooblaščenih laboratorijev

- (a) po 32. členu, točka 2 (a), (Prisotnost prepovedane snovi ali prepovedanega postopka) vzorce analizirajo le laboratoriji, ki jih je pooblastila ali drugače odobrila WADA. Če testiranje odredi IAAF v skladu s 35. členom, točka 7, je potrebno vzorce poslati samo laboratorijem, ki jih pooblasti WADA (ali, kjer je primerno, hematološkim laboratorijem ali mobilnim testnim enotam) in odobri IAAF.

Namen odvzema in analize vzorcev

- (b) analiza vzorcev naj bi za namene protidopinga odkrila prepovedane snovi in prepovedane postopke s seznama prepovedi (in druge takšne snovi, če to odredi WADA zaradi izvajanja svojega programa nadzovanja) in/ali pomagala pri mapiranju ustreznih pokazateljev v atletovem urinu, krvi ali drugih matriksih, vključno z DNK ali genomskim mapiranjem. Ustrezne informacije mapiranja se lahko uporabi za odreditev tarčnega testiranja ali za podporo pri kršitvi protidopinških pravil po 32. členu, točka 2, ali za oboje.

Raziskave na vzorcih

- (c) brez atletovega pisnega dovoljenja se nobenega vzorca ne sme uporabiti za noben drug namen kot za tiste, ki so opisani v 36. členu, točka 1 (b). Vzorcem, ki se jih (z dovoljenjem atleta) uporabi za vse ostale namene, ki niso opisani v 36. členu, točka 1 (b), je potrebno odstraniti vse podatke za identifikacijo tako, da jih ni mogoče povezati z določenim atletom.

Standardi za analizo vzorcev in poročanje

- (d) laboratoriji analizirajo vzorce in poročajo o rezultatih v skladu z mednarodnim standardom za laboratorije. Ravnanje skladno z mednarodnim standardom za laboratorije (v nasprotju z drugim alternativnim standardom, prakso ali postopkom) zadostuje za sklep, da so bili postopki, na katere se nanaša mednarodni standard za laboratorije, opravljeni pravilno. Mednarodni standard za laboratorije vključuje vsakršne tehnične dokumente, ki se izdajo ob upoštevanju mednarodnega standarda za laboratorije.
2. Vsi vzorci, ki jih na kontrolah dopinga na mednarodnih tekmovanjih oddajo atleti, takoj postanejo last IAAF.
 3. Če se na kateri koli stopnji pojavi vprašanje ali težava v zvezi z analizo ali razlago rezultatov vzorca, se lahko oseba v laboratoriju (ali hematološkem laboratoriju ali mobilni testni enoti), ki je odgovorna za analizo, za navodila obrne na odgovornega uslužbenca za protidoping IAAF.
 4. Če se na kateri koli stopnji pojavi vprašanje ali težava v zvezi z vzorcem, lahko IAAF zahteva izvedbo nadaljnjih ali drugih testov, potrebnih za razjasnitev vprašanja oziroma težave, izvede kakršne koli nadaljnje ali dodatne potrebne teste. Te teste lahko IAAF upošteva pri odločanju o tem, ali je vzorec povod za pozitiven rezultat analize vzorca ali za drugo kršitev protidopinških pravil.
 5. Vzorec, ki je bil odvzet po 36. členu, točka 2, se za namene 36. člena, točka 1 (b), lahko kadar koli ponovno analizira izključno po naročilu IAAF ali WADE (z dovoljenjem IAAF). Vsi ostali vzorci, ki se odvzamejo v atletiki, se lahko ponovno analizirajo izključno po naročilu organa, ki je pristojen za testiranje bodisi IAAF (z dovoljenjem organa, ki je pristojen za testiranje) ali WADE. Okoliščine in pogoji za ponovno testiranje vzorcev morajo biti v skladu z zahtevami mednarodnega standarda za laboratorije.
 6. Če analiza pokaže prisotnost prepovedane snovi ali uporabo prepovedane snovi oziroma prepovedanega postopka, mora laboratorij, ki ga pooblasti WADA, takoj potrditi pozitiven rezultat analize vzorca ali dvomljiv rezultat analize vzorca v kodirani obliki v sporočilu, ki ga podpiše pooblaščen predstavnik laboratorija. Takšno sporočilo je nato potrebno poslati bodisi IAAF, če je IAAF odredila testiranje ali ustrezni članici

v primeru nacionalnega testiranja (kopijo obvestila pa IAAF). V primeru nacionalnega testa, mora članica pozitiven rezultat analize vzorca ali dvomljiv rezultat analize vzorca ali uporabo in ime atleta javiti IAAF takoj, ko prejme rezultate iz laboratorija, ki ga je pooblastila WADA in v vseh okoliščinah najpozneje v 14 dneh po prejemu obvestila.

37. člen

Upravljanje z rezultati

1. Po prejemu pozitivnega rezultata analize vzorca ali dvomljivega rezultata analize vzorca ali ob dokazu o drugi kršitvi protidopingških pravil po teh protidopingških pravilih, se uporabi spodaj določeni postopek upravljanja z rezultati.
2. V primeru atleta mednarodnega ranga, vodi proces upravljanja z rezultati odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF, v vseh drugih primerih pa vodi ta postopek odgovorna oseba oziroma organ nacionalne zveze atleta oziroma druge osebe. Odgovorna oseba ali odgovorni organ nacionalne zveze atleta oziroma druge osebe mora o poteku preiskave proti atletu sproti obveščati odgovornega uslužbenca za protidoping IAAF, na katerega se pri vodenju procesa upravljanja z rezultati lahko kadar koli obrne s prošnjo za pomoč ali informacije.
Za namene tega člena in 38. člena, bo sklicevanje na odgovornega uslužbenca za protidoping IAAF, kjer je to primerno, od tu naprej sklicevanje na ustrezno osebo ali organ članice (ali na organ, ki mu je članica zaupala odgovornost za upravljanje z rezultati), in bo sklicevanje na atleta, kjer je to primerno, tudi sklicevanje na katerega koli spremljevalca atleta ali drugo osebo.
3. Ko odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF prejme obvestilo o pozitivnem rezultatu analize vzorca, najprej preveri:
 - (a) če je pozitiven rezultat analize vzorca združljiv z veljavno TI; ali
 - (b) če ni prišlo do očitnih odstopanj od protidopingških predpisov ali mednarodnega standarda za laboratorije, ki bi lahko bili vzrok za pozitiven rezultat analize vzorca.
4. Če se po začetni oceni pozitivnega rezultata analize vzorca po 37. členu, točka 3, ugotovi, da atletu ni bila izdana TI in da ni bilo odstopanj

od protidopinških predpisov oziroma mednarodnega standarda za laboratorije, ki bi lahko vplivali na pozitiven rezultat analize vzorca, uslužbenec IAAF za protidoping takoj obvesti atleta o:

- (a) pozitivnem rezultatu analize vzorca;
- (b) protidopinškem pravilu, ki je bilo kršeno;
- (c) roku, v katerem mora atlet bodisi neposredno ali preko svoje nacionalne zveze obvestiti IAAF o razlogih za pozitiven rezultat analize vzorca;
- (d) atletovi pravici, da lahko takoj zahteva analizo vzorca "B", in da če tega ne stori, se šteje, da se odreka pravici do analize vzorca "B". Hkrati atleta opozori, da sam nosi stroške laboratorijske analize vzorca "B", razen če analiza vzorca "B" ne potrdi rezultata analize vzorca "A". V tem primeru plača stroške analize vzorca "B" organizacija, ki je odredila kontrolo dopinga;
- (e) predvidenem datumu, času in kraju analize vzorca "B" na zahtevo IAAF ali atleta, ta datum pa je lahko največ 7 dni po datumu, ko je bil atlet obveščen o pozitivnem rezultatu analize vzorca. Če zadevni laboratorij na določeni dan ne more opraviti analize vzorca "B", se analizo izvede na najbližji možni datum po tem. Datuma analize vzorca "B" se ne sme spreminjati iz nobenih drugih razlogov;
- (f) atletovi pravici in/ali pravici njegovega zastopnika, da je navzoč pri postopku odpiranja in analize vzorca "B" na predvideni datum, čas in kraj, če je to analizo zahteval; in
- (g) atletovi pravici, da zahteva izvode paketa laboratorijske dokumentacije o analizi vzorcev "A" in "B", ki vključuje informacije, ki jih zahteva mednarodni standard za laboratorije.

Odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF pošlje izvod obvestila, ki ga je poslal atletu, zadevni članici in WADI. Če se odgovorni uslužbenec IAAF za protidoping odloči, da pozitivnega rezultata analize vzorca ne bo obravnaval kot kršitev protidopinških pravil, mora o tem obvestiti atleta, članico in WADO.

5. V skladu z mednarodnimi standardi morajo laboratoriji v določenih okoliščinah poročati o prisotnosti prepovedane snovi, ki je lahko

proizvedena endogeno, kot o dvomljivem rezultatu analize vzorca, ki ga je potrebno nadalje raziskati.

Ko odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF prejme pri vzorcu "A" dvomljiv rezultat analize vzorca, naredi začetno oceno, da ugotovi ali

- (a) je dvomljiv rezultat analize vzorca združljiv s podeljeno TI po mednarodnem standardu za TI ali
- (b) je prišlo do odstopanj od protidopingških predpisov ali mednarodnega standarda za laboratorije, ki so vzrok za dvomljiv rezultat analize vzorca.

Če začetna ocena ne pokaže TI ali odstopa od protidopingških predpisov oziroma mednarodnega standarda za laboratorije, ki bi lahko bili vzrok za dvomljiv rezultat analize vzorca, uslužbenec za protidoping IAAF izvede preiskavo, ki jo zahtevajo mednarodni standardi. Po preiskavi odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF obvesti WADO o tem, ali se bo dvomljiv rezultat analize vzorca obravnavalo kot pozitivni rezultat analize vzorca ali ne. Če se bo dvomljiv rezultat analize vzorca obravnavalo kot pozitivni rezultat analize vzorca, je o tem potrebno atleta obvestiti kot je opisano v 37. členu, točka 4. Odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF ne bo zagotovil obvestila o pojavu dvomljivega rezultata analize vzorca dokler ne zaključi svoje preiskave in se odloči ali bo IAAF dvomljiv rezultat analize vzorca obravnavala, razen če za to obstaja ena od sledečih okoliščin:

- (a) če odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF določi, da je potrebno po 37. členu, točka 5, vzorec "B" analizirati pred zaključkom njegove preiskave, lahko IAAF izvede analizo vzorca "B" po tem, ko obvesti atleta z obvestilom, ki vključuje opis dvomljivega rezultata analize vzorca in informacije, ki so opisane v 37. členu, točke 4 (b) do (g), kjer je primerno;
- (b) če odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF prejme prošnjo, bodisi od organizatorja velikega prvenstva tik pred enim od njegovih tekmovanj ali prošnjo športnega organa, ki je odgovoren za to, da v bližnjem roku izbere člane moštva na mednarodnem tekmovanju, da razkrije ali ima kateri koli atlet, ki je naveden na seznamu, ki ga predloži organizator velikega tekmovanja ali športni organ, v teku proces za reševanje dvomljivega rezultata analize vzorca, lahko odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF razkrije takšnega atleta po tem, ko o dvomljivem rezultatu analize vzorca obvesti atleta.

- 6. Atlet lahko prizna pozitivni rezultat analize vzorca "A" in se odreče pravici do analize vzorca "B". Ne glede na to, lahko IAAF kadar koli zahteva

analizo vzorca "B", če presodi, da je ta pomembna za preučitev atletovega primera.

7. Atlet in/ali njegov zastopnik sta lahko prisotna pri analizi vzorca "B" in lahko proces spremljata vse do zaključka analize. Prav tako sta pri analizi vzorca "B" lahko navzoča predstavnik atletove nacionalne zveze in predstavnik IAAF. Ne glede na atletovo zahtevo za analizo vzorca "B", ostane njegov začasni suspenz še naprej v veljavi (glej 38. člen, točka 2).
8. Po končani analizi vzorca "B" se odgovornemu uslužbencu za protidoping IAAF na njegovo zahtevo pošlje celotno laboratorijsko poročilo s kopijo vseh pomembnih podatkov, ki jih zahteva mednarodni standardi za laboratorije. Izvod tega poročila in vse pomembne podatke se pošlje tudi atletu, če ta to zahteva.
9. Ko odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF prejme poročilo o rezultatih analize vzorca "B", naredi katero koli nadaljnjo preiskavo, ki jo predvideva seznam prepovedi. Po končani dodatni preiskavi odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF nemudoma obvesti športnika glede rezultatov dodatne preiskave in o tem ali IAAF trdi oziroma nadaljuje s trditvijo, da je bilo protidopinško pravilo kršeno.
10. V primeru vsake kršitve protidopinških pravil, ki ne vključuje pozitivnega rezultata analize vzorca oziroma dvomljivega rezultata analize vzorca, izvede odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF kakršno koli nadaljnjo preiskavo, kot to zahtevajo veljavna protidopinška praksa in pravila sprejeta v skladu s Kodeksom ali za katero sicer misli, da je potrebna in, ko konča takšno preiskavo, nemudoma obvesti zadevnega atleta o tem ali se je tekom preiskave ugotovilo, da je prišlo do kršitve protidopinških pravil. V tem primeru dobi atlet priložnost, da poda razlago v odgovor na ugotovljeno kršitev protidopinških pravil bodisi neposredno ali preko svoje nacionalne zveze v časovnem roku, ki ga določi odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF.
11. Osebe, ki sodelujejo v postopku kontrole dopinga, sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev zaupnosti v določenem primeru, dokler ni končana analiza vzorca "B" (oziroma dokler niso končane dodatne preiskave povezane z analizo vzorca "B" kot to po 37. členu, točka 9, zahteva seznam prepovedi) ali dokler se atlet ne odreče analizi vzorca "B". Identitete atletov oziroma drugih oseb, ki so domnevno kršili protidopinška pravila, se lahko javno razkrije šele po tem, ko se zagotovi obvestilo atletu

oziroma drugi osebi v skladu s 37. členoma, točki 4 ali 10 in, v normalnih okoliščinah, dokler se jim po 38. členu, točki 2 ali 3, ne uvede začasne suspenza.

12. Odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF lahko kadar koli zahteva od članice, da razišče morebitno kršitev teh protidopingovskih pravil s strani enega ali več atletov ali s strani druge osebe v pristojnosti članice (kadar je to potrebno, v sodelovanju z nacionalno protidopingovsko organizacijo v državi ali na ozemlju zadevne članice in/ali z drugo ustrezno nacionalno pristojno službo oziroma organom). Če članica ne izvede ali zavrne izvedbo takšne preiskave, ki jo zahteva IAAF ali ne izda pisnega poročila o takšni preiskavi v razumnem času, ki ga določi odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF, to v skladu s 44. členom lahko vodi do uvedbe sankcij zoper članico.
13. Upravljanje z rezultati v zvezi z očitnim neopravljenim testom ali izpolnjevalno napako s strani atleta iz registrirane testne skupine atletov opravi IAAF v skladu s postopki, ki jih določajo protidopingovski predpisi. Upravljanje z rezultati v zvezi z očitno neopravljenim testom ali izpolnjevalno napako s strani atleta iz nacionalne registrirane testne skupine atletov po poskusu testiranja atleta s strani ali v imenu IAAF opravi IAAF v skladu s protidopingovskimi predpisi. Upravljanje z rezultati v zvezi z očitno neopravljenim testom ali izpolnjevalno napako s strani atleta iz nacionalne registrirane testne skupine atletov po poskusu testiranja atleta s strani ali v imenu druge protidopingovske organizacije opravi ta druga protidopingovska organizacija v skladu z mednarodnim standardom za testiranje.
14. Proces upravljanja z rezultati, povezanimi s programom atletovega biološkega potnega lista, bo izvajal IAAF v skladu s postopki, določenimi s protidopingovskimi pravili. Če je v skladu s protidopingovskimi pravili, IAAF obravnava primer kot potrjeno kršitev protidopingovskega pravila. Sočasno lahko odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF začasno suspendira atleta, dokler primera ne razreši njegova nacionalna zveza. Druga možnost je, da se atlet prostovoljno odloči za suspenz in o tem pisno obvesti IAAF. Odločitev o začasnem suspenzu atleta ne more biti predmet pritožbe. Atlet, ki je bil začasno suspendiran ali je sprejel prostovoljni suspenz, ima pravico do pospešenega zaslišanja pri svoji članici v skladu z 38. členom, točka 9.
15. Proces upravljanja z rezultati od testa, ki ga opravi MOK ali druga športna organizacija, ki opravlja testiranje na mednarodnem tekmovanju,

na katerem IAAF nima izključnega nadzora (npr. igre Commonwealtha oziroma panameriške igre) vključno z določitvijo sankcij atletu, ki pomenijo diskvalifikacijo iz zadevnega mednarodnega tekmovanja, v skladu s temi protidopinškimi pravili vodi IAAF.

38. člen

Disciplinski postopek

1. Disciplinski postopki za kršitev teh protidopinških pravil potekajo v naslednjih treh stopnjah:
 - (a) začasni suspenz;
 - (b) zaslišanje;
 - (c) izrek sankcije ali oprostitev.

Začasni suspenz

2. Če atlet ali njegova nacionalna zveza v roku, ki ga po 37. členu, točka 4 (c), določi odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF, ne poda nobenih razlogov za pozitiven rezultat analize vzorca ali podana obrazložitev ni primerna, se atletu, razen v primerih, ko gre za pozitiven rezultat analize vzorca zaradi dokazane snovi, izreče začasni suspenz, ki velja dokler o njegovi zadevi ne odloči njegova nacionalna zveza.

V primeru atleta mednarodnega ranga izreče suspenz odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF. V vseh drugih primerih izreče suspenz nacionalna zveza, ki o tem pisno obvesti atleta. Druga možnost pa je, da atlet sam prostovoljno sprejme suspenz pod pogojem, da to pisno potrdi svoji nacionalni zvezi. V primeru pozitivnega rezultata analize vzorca zaradi določene snovi ali v primeru kršitve katerega koli protidopinškega pravila z izjemo pozitivnega rezultata analize vzorca, lahko odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF začasno suspendira atleta do rešitve njegovega primera s strani njegove nacionalne zveze. Začasni suspenz začne veljati z dnem obvestitve atleta v skladu s temi protidopinškimi pravili.

3. V vsakem primeru, kadar članica izreče atletu začasen suspenz ali atlet prostovoljno sprejme suspenz, mora članica o tem takoj obvestiti IAAF, proti atletu pa se nato uvede spodaj določeni disciplinski postopek. Prostovoljni suspenz začne veljati z dnem, ko IAAF o tem prejme atletovo

pisno potrditev. Če v nasprotju z zgornjim odstavkom članica po presoji odgovornega uslužbenca za protidoping IAAF atletu ne izreče začasnega suspenza kot to od nje zahtevajo pravila, mu ga izreče odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF. Ko odgovorni uslužbenec za protidoping IAAF atletu izreče začasni suspenz, o tem obvesti članico, ki mora takoj začeti spodaj določeni disciplinski postopek proti atletu.

4. Na izrek začasnega suspenza ni možen noben ugovor. Atlet, ki mu je bil izrečen začasni suspenz ali je prostovoljno sprejel suspenz, ima skladno z 38. členom, točka 9, pravico do pospešenega zaslišanja pred svojo članico.
5. Če se začasni suspenz (oziroma če je ta prostovoljen) uvede na podlagi pozitivnega rezultata analize vzorca "A" in kasnejša analiza vzorca "B" (če jo zahteva IAAF ali atlet) ne potrdi analize vzorca "A", potem se atletu začasni suspenz, ki je bil uveden zaradi kršitve 32. člena, točka 2 (a) (Pristotnost prepovedane snovi ali njenih metabolitov ali markerjev) ukine. V okoliščinah, kjer se atleta (ali njegovo moštvo) zaradi kršitve 32. člena, točka 2 (a), odstrani s tekmovanja, kasnejša analiza vzorca "B" pa ne potrdi ugotovitev vzorca "A", lahko atlet ali moštvo nadaljuje s sodelovanjem na tekmovanju, če je ponovna vključitev še vedno možna, ne da bi s tem kako drugače vplival na tekmovanje.
6. Če se atlet ali druga oseba upokoji medtem ko je proces upravljanja z rezultati še v teku, organizacija, ki je po teh protidopingških pravilih odgovorna za vodenje procesa upravljanja z rezultati ohrani pristojnost za dokončanje procesa upravljanja z rezultati. Če se atlet ali druga oseba upokoji preden se proces upravljanja z rezultati začne, ima pristojnost za vodenje procesa upravljanja z rezultati organizacija, ki bi bila po teh protidopingških pravilih pristojna za vodenje procesa upravljanja z rezultati atleta ali druge osebe v času, ko je atlet ali druga oseba kršila protidopingško pravilo.

Zaslihanje

7. Pred izrekom kakršne koli disciplinske sankcije po teh protidopingških pravilih ima vsak atlet pravico zahtevati zaslihanje pred pristojnim razsodiščem svoje nacionalne zveze. Če je po 4. členu, točka 3, atlet dobil status pripadnosti tuje nacionalne zveze, lahko zahteva zaslihanje bodisi pred pristojnim razsodiščem svoje izvirne nacionalne zveze ali pred pristojnim razsodiščem članice, ki mu je podelila status pripadnosti.

Proces zaslišanja mora spoštovati sledeča načela:

- pravočasno zaslišanje;
 - poštene in nepristranske zasliševalce;
 - pravico, da atleta ali drugo osebo na njegove/njene lastne stroške zastopa zagovornik;
 - pravico, da se atleta pošteno in pravočasno obvesti o ugotovljeni kršitvi protidopinških pravil;
 - pravico atleta, da odgovori na ugotovljeno kršitev protidopinških pravil in škodljive posledice;
 - pravico vsake stranke, da predstavi dokaze, vključno s pravico, da pokliče priče in jih izpraša (sprejem dokazov po telefonu ali pisni predlog sta v presoji zbora);
 - pravico atleta ali druge osebe do tolmača na zaslišanju, pri čemer zasliševalci določijo njegovo identiteto in kdo bo nosil stroške najema tolmača ter
 - pravočasne, pisne, utemeljene odločitve, ki izrecno vključujejo razlago razloga(-ov) za katero koli obdobje prepovedi nastopanja.
8. Ko se atleta obvesti o tem, da je njegova razlaga zavrnjena in da bo začasno suspendiran v skladu z 38. členom, točka 2, ga je hkrati potrebno obvestiti o njegovi pravici, da lahko zahteva zaslišanje. Če atlet v roku 14 dni po prejemu takšnega obvestila svoji nacionalni zvezi ali drugemu pristojnemu organu pisno ne potrdi, da želi biti zaslišan, se šteje, da se je odrekel svoji pravici do zaslišanja in da je sprejel zadevno kršitev protidopinških pravil. To dejstvo članica pisno potrdi IAAF v roku 5 delovnih dni.
9. Če atlet zahteva zaslišanje, ga je brez odlašanja potrebno sklicati, zaključiti pa se mora v roku 3 mesecev od datuma, ko je atlet podal svojo zahtevo po zaslišanju pri svoji članici. Članica mora IAAF v celoti obvestiti o vseh atletih, ki čakajo na zaslišanje in o datumih njihovih zaslišanj takoj, ko so ti določeni. IAAF se kot opazovalka lahko udeleži zaslišanj atletov. Vendar pa njena udeležba na zaslišanju ali kakršno koli drugo vključevanje v primer po 42. členu ne vpliva na njeno pravico do pritožbe na odločitve, ki jo je sprejela članica, na CAS. Če članici ne uspe zaključiti zaslišanja v roku 3 mesecev, ali če po zaključenem zaslišanju ne uspe sprejeti odločitve v razumnem času, lahko IAAF določi rok za zaključek postopka. Če kateri koli od zgoraj navedenih rokov ni spoštovan, se lahko IAAF v primeru atleta

mednarodnega ranga odloči, da bo primer predložila neposredno nemu razsodniku, ki ga določi CAS. Primer se nato obravnava v skladu s pravili CAS (tistimi, ki veljajo za pritožbeni arbitražni postopek ne glede na določen rok za pritožbo). Zaslišanje se nadaljuje na odgovornost in stroške članice, na odločitev edinega razsodnika pa se članica v skladu z 42. členom lahko pritoži na CAS. Če članica po tem pravilu ne opravi zaslišanja z atletom v roku 3 mesecev, se to po 44. členu lahko konča z uvedbo sankcij.

10. Atlet se lahko zaslišanju odreče s pisnim priznanjem kršitve teh protidopinskih pravil in sprejetjem posledic skladno s 40. členom. Kadar atlet sprejme posledice skladno s 40. členom in zaslišanja ni, mora članica vseeno potrditi atletovo sprejetje posledic z utemeljeno odločitvijo njenega pristojnega organa in poslati kopijo te odločitve IAAF v petih delovnih dneh od trenutka sprejetja odločitve. Na odločitev članice, ki izhaja iz atletovega sprejetja posledic po teh protidopinskih pravilih, je mogoče v skladu z 42. členom vložiti ugovor.
11. Zaslišanje atleta poteka pred pristojnim razsodiščem, ki ga ustanovi ali drugače pooblasti članica. Kadar članica prenese izvedbo zaslišanja na kateri koli organ, komite ali razsodišče (znotraj ali zunaj članice) ali kadar je iz drugih razlogov za zagotovitev zaslišanja po teh pravilih odgovoren kateri koli nacionalni organ, komite ali razsodišče zunaj članice, se za namene 42. člena za odločitev tega organa, komiteja ali razsodišča šteje, da je to odločitev članice, beseda »članica« pa se v takem členu tako razlaga.
12. Na zaslišanju atletovega primera mora pristojno razsodišče najprej odločiti ali je športnik kršil protidopinska pravila. Članica ali drug organ pregona mora razsodišču zadovoljivo dokazati kršitev protidopinskih pravil (glej 33. člen, točka 1).
13. Če pristojno razsodišče članice odloči, da atlet ni kršil protidopinskih pravil, mora članica o tej odločitvi pisno obvestiti odgovornega uslužbenca za protidoping IAAF v 5 delovnih dneh od sprejema odločitve (skupaj z izvodom pisne utemeljitve svoje odločitve). Primer potem obravnava protidopinski posvetovalni odbor, ki odloči ali se naj primer po 42. členu, točka 15, preda v presojo CAS. Če se protidopinski posvetovalni odbor tako odloči, lahko atletu istočasno ponovno

izreče začasni suspenz, kjer je to primerno, ki traja do dokončne odločitve CAS.

14. Če pristojno razsodišče članice presodi, da je atlet kršil protidopinška pravila, mora imeti atlet pred izrekom prepovedi nastopanja možnost, da dokaže obstoj izjemnih / posebnih okoliščin, ki opravičujejo skrajšanje predpisanih sankcij, ki se sicer uporabljajo v 40. členu.

Izjemne / posebne okoliščine

15. Vse odločitve, sprejete po teh protidopinških pravilih glede izjemnih / posebnih okoliščin, morajo biti medsebojno usklajene tako, da so vsem atletom zagotovljeni enaki zakonski pogoji, ne glede na njihovo narodnost, prebivališče, rang ali izkušnje. Zato je potrebno pri odločanju o obstoju izjemnih / posebnih okoliščin upoštevati naslednja načela:
 - (a) osebna dolžnost vsakega atleta je zagotoviti, da nobena prepovedana snov ne vstopi v njegovo telesno tkivo oziroma tekočine. Vsakega atleta se opozori, da je odgovoren za vsako prepovedano snov, ki bo najdena v njegovem telesu (glej 32. člen, točka 2 (a)(i)).
 - (b) da se bodo izjemne okoliščine upoštevale samo v primerih, kjer so te resnično izjemne in ne v veliki večini primerov.
 - (c) da ob upoštevanju atletove osebne dolžnosti iz 38. člena, točka 15 (a), kot izjemni primeri običajno ne bodo veljale naslednje navedbe:
 - da je atletu dala prepovedano snov ali prepovedan postopek druga oseba brez njegove vednosti,
 - da je prepovedano snov uporabil po pomoti,
 - da je prepovedana snov zašla v njegovo telo s prehranskimi dodatki, ali da mu je zdravilo predpisal spremljevalec atleta, ki ni vedel, da ta vsebuje prepovedano snov.
 - (d) izjemne okoliščine pa obstajajo v primeru, ko atlet ali druga oseba zagotovi znatno pomoč IAAF, svoji nacionalni zvezi, protidopinški organizaciji, kazenskemu organu ali drugemu strokovnemu disciplinskemu organu, ki ima za posledico to, da IAAF, nacionalna zveza atleta, protidopinška organizacija, kazenski organ ali drug strokovni disciplinski organ odkrije ali dokaže, da je druga oseba kršila protidopinška pravila ali da kazenski ali disciplinski organ

odkrije ali dokaže, da je druga oseba zagrešila kaznivo dejanje ali kršila poklicno pravilo.

- (e) posebne okoliščine lahko obstajajo v primeru pozitivnega rezultata analize vzorca zaradi določene snovi, kadar športnik lahko dokaže, kako je določena snov prišla v njegovo telo ali v njegovo posest in da namen te snovi ni bil izboljšanje športnega dosežka ali maskiranje uporabe snovi, ki izboljšuje uspešnost.
16. Določitev izjemnih / posebnih okoliščin v primeru atletov mednarodnega ranga je v domeni protidopinškega posvetovalnega odbora (glej 38. člen, točka 20).
17. Če želi atlet dokazati obstoj izjemnih / posebnih okoliščin v svojem primeru, pristojno razsodišče na podlagi predloženih dokazov in ob strogem upoštevanju načel, ki so določena v 38. členu, točka 15, prouči ali so po njegovem mnenju v atletovem primeru okoliščine lahko izjemne/ posebne. Po 32. členu, točka 2 (a), mora atlet v vsakem primeru dokazati, kako je prepovedana snov prišla v njegovo telo, če želi, da se njegovo obdobje prepovedi nastopanja skrajša.
18. Če pristojno razsodišče po oceni predloženih dokazov odloči, da v atletovem primeru ni izjemnih / posebnih okoliščin, mu/ji izreče sankcijo, ki je predpisana v 40. členu. O odločitvi razsodišča mora članica pisno obvestiti IAAF in atleta v 5 delovnih dneh od sprejema odločitve.
19. Če pristojno razsodišče po oceni predloženih dokazov odloči, da v primeru atleta mednarodnega ranga obstajajo okoliščine, ki bi utegnile biti izjemne / posebne, mora:
- (a) zadevo predložiti protidopinškemu posvetovalnemu odboru (preko generalnega sekretarja) skupaj z vsem gradivom in/ali dokazi, ki po njegovem mnenju dokazujejo obstoj okoliščin izredne narave; in
 - (b) povabiti atleta in/ali njegovo nacionalno zvezo, da podpreta odločitev pristojnega razsodišča ali uveljavita samostojni stališči v podporo takšni odločitvi; in
 - (c) odložiti zaslišanje v atletovem primeru, dokler protidopinški posvetovalni odbor ne odloči o obstoju izjemnih / posebnih okoliščin.
- Atletov začasni suspenz ostane v veljavi, dokler protidopinški posvetovalni odbor ne odloči o obstoju izjemnih / posebnih okoliščin.

20. Ko protidopinški posvetovalni odbor od pristojnega razsodišča dobi napotitev, na podlagi pisnega gradiva, ki ga je prejelo, odloča le o vprašanju obstoja izjemnih / posebnih okoliščin.

Protidopinški posvetovalni odbor lahko:

- (a) o zadevi izmenja stališča po elektronski pošti, po telefonu, po faksu ali osebno;
- (b) zahteva znatno pomoč ali gradivo;
- (c) od atleta zahteva dodatna pojasnila;
- (d) zahteva, da se atlet zgledi pred njim, če je to potrebno.

Protidopinški posvetovalni odbor odloča o obstoju izjemnih / posebnih okoliščin na podlagi predloženega pisnega gradiva, vključno z dodatno predloženimi dokazi oziroma dokumenti ali dodatnimi pojasnili s strani atleta in ob strogem upoštevanju načel, določenih v 38. členu, točka 15. Če protidopinški posvetovalni odbor oceni, da v atletovem primeru obstajajo izjemne / posebne okoliščine, mora določiti njihovo vrsto, npr. ali izjemne okoliščine kažejo, da atletu ni dokazana napaka ali malomarnost (glej 40. člen, točka 5 (a)), ali pomembnejša napaka oziroma občutna malomarnost (glej 40. člen, točka 5 (b)), ali je atlet nudil znatno pomoč, ki imajo za posledico odkritje ali dokaz kršitve protidopinških pravil ali kaznivega dejanja ali kršitve poklicnih pravil s strani tretje osebe (glej 40. člen, točka 5 (c)), ali če obstajajo posebne okoliščine za znižanje sankcij zaradi določene snovi (glej 40. člen, točka 4). O odločitvi protidopinškega posvetovalnega odbora generalni sekretar pisno obvesti članico.

21. Če protidopinški posvetovalni odbor po presoji predloženih dokazov odloči, da v primeru ni izjemnih / posebnih okoliščin, je odločitev obvezujoča za pristojno razsodišče, ki atletu izreče sankcijo, ki je predpisana s 40. členom. O odločitvi pristojnega razsodišča, ki vsebuje ugotovitev protidopinškega posvetovalnega odbora, mora članica pisno obvestiti IAAF in atleta v 5 delovnih dneh od sprejema odločitve.

22. Če protidopinški posvetovalni odbor oceni, da v primeru obstajajo izjemne / posebne okoliščine, pristojno razsodišče atletu določi sankcijo v skladu s 40. členom, točki 4 ali 5, glede na kategorizacijo izjemnih / posebnih okoliščin, ki jih je po 38. členu, točka 20, ugotovil protidopinški posvetovalni odbor. O odločitvi razsodišča mora članica pisno obvestiti IAAF

in atleta v 5 delovnih dneh od sprejema odločitve. Obvestilo mora vsebovati celovito obrazložitev za sprejeto kazen.

23. Atlet ima pravico zahtevati revizijo odločitve protidopinškega posvetovalnega odbora o obstoju izjemnih / posebnih okoliščin na CAS. V vseh primerih je standard za revizijo odločitve, ki jo je sprejel protidopinški posvetovalni odbor glede vprašanja izjemnih / posebnih okoliščin, določen v 42. členu, točka 21.
24. V primerih, ko se ne odloča o obstoju izjemnih / posebnih okoliščin atletov mednarodnega ranga, mora pristojno razsodišče pri svojem odločanju strogo upoštevati standarde, ki so določeni v 38. členu, točka 15, in atletu izreči predpisano sankcijo. O odločitvi razsodišča mora članica pisno obvestiti IAAF in atleta v 5 delovnih dneh od sprejema odločitve. Če pristojno razsodišče zaključi, da so pri atletu podane izjemne / posebne okoliščine, mora kot del svoje pisne odločitve in za sprejeto kazen podati celotno dejansko podlago za takšen zaključek.

39. člen

Avtomatska diskvalifikacija posameznih rezultatov

Kršitev protidopinških pravil v povezavi s testom na tekmovanju avtomatično vodi v diskvalifikacijo iz zadevnega dogodka, z vsemi škodljivimi posledicami za atleta, vključno z odvzemom vseh naslovov, nagrad, medalj, točk ali denarne nagrade in plačila za nastop.

40. člen

Sankcije zoper posameznike

Diskvalifikacija rezultatov tekmovanja, na katerem se je pojavila kršitev protidopinških pravil

1. Kršitev protidopinških pravil, ki se zgodi med ali v povezavi s tekmovanjem vodi v diskvalifikacijo vseh atletovih rezultatov iz zadevnega tekmovanja, z vsemi škodljivimi posledicami za atleta, vključno z odvzemom vseh naslovov, nagrad, medalj, točk ali denarne nagrade in plačila za nastop, razen kot je določeno spodaj.

Če atlet dokaže, da ni odgovoren za napake ali malomarnosti za kršitev, se njegovih posamičnih rezultatov v drugih disciplinah ne diskvalificira, razen če bi na njegove rezultate v disciplinah, z izjemo teh, ki jih je dosegel v disciplini, kjer se je zgodila kršitev protidopinškega predpisa, lahko vplivala kršitev protidopinških pravil.

Prepoved nastopanja zaradi prisotnosti, uporabe oziroma poskusa uporabe ali posedovanja prepovedanih snovi in prepovedanih postopkov

2. Obdobje prepovedi nastopanja, ki se določi za kršitev pravil iz 32. člena, točka 2 (a), (Prisotnost prepovedane snovi ali njenih metabolitov ali markerjev), 32. člena, točka 2 (b), (Uporaba ali poskus uporabe prepovedane snovi ali prepovedanih postopkov) ali 32. člena, točka 2 (f), (Uporaba prepovedanih snovi in prepovedanih postopkov), je sledeče, razen če so izpolnjeni pogoji za ukinitvev ali skrajšanje obdobja prepovedi nastopanja po 40. členu, točki 4 in 5 oziroma pogoji za podaljšanje obdobja prepovedi nastopanja po 40. členu, točka 6:

prva kršitev: dve (2) leti prepovedi nastopanja.

Prepoved nastopanja zaradi drugih kršitev protidopinških pravil

3. Obdobje prepovedi nastopanja zaradi kršitve protidopinških pravil z izjemo tistih, ki so določeni v 40. členu, točka 2, je sledeče:
 - (a) za kršitve 32. člena, točka 2 (c), (če atlet zavrne ali prepreči vzorčenje) ali 32. člena, točka 2 (e), (Nedovoljeno spreminjanje kontrole dopinga) je obdobje prepovedi nastopanja dve (2) leti razen, če so izpolnjeni pogoji, ki jih določa 40. člen, točki 5 ali 6.
 - (b) za kršitve 32. člena, točka 2 (g), (Trgovanje ali poskus trgovanja) ali 32. člena, točka 2 (h), (Dajanje ali poskus dajanja prepovedane snovi ali prepovedanega postopka) lahko obdobje prepovedi nastopanja traja najmanj štiri (4) leta, lahko pa tudi doživljenjsko razen, če so izpolnjeni pogoji iz 40. člena, točka 5. Kršitev protidopinških pravil, ki vključuje mladoletnika, se šteje kot posebno resna kršitev, in, če kršitev zagreši spremljevalec atleta, katere posledica je doživljenjska prepoved nastopanja za tega spremljevalca atleta za kršitve z izjemo tistih zaradi določenih snovi, ki so navedene v 34. členu, točka 5. Poleg tega je potrebno pomembnejše

kršitve 32. člena, točki 2 (g) ali 2 (h), ki lahko kršijo celo nešportne zakone in predpise, prijaviti pristojnim upravnim, strokovnim ali sodnim organom.

- (c) za kršitve 32. člena, točka 2 (d), (Izpolnjevalne napake in/ali neopravljeni testi) je obdobje prepovedi nastopanja glede na stopnjo kršitve, ki jo zagreši atlet, najmanj eno (1) leto in največ dve (2) leti.

Preklic ali skrajšanje obdobja prepovedi nastopanja zaradi določenih snovi pod posebnimi okoliščinami

4. Ko atlet ali druga oseba lahko dokaže, kako je določena snov prišla v njegovo telo oziroma v njegovo posest, in da namen te posebne snovi ni bil izboljšanje športnega dosežka ali maskiranje uporabe snovi, ki izboljšuje dosežke, se obdobje prepovedi nastopanja iz 40. člena, točka 2, zamenja s sledečim:

prva kršitev: najmanj opomin in nič obdobja prepovedi nastopanja na prihodnjih tekmovanjih in največ dve (2) leti prepovedi nastopanja.

Kot utemeljitev za kakršno koli ukinitve ali skrajšanje obdobja prepovedi nastopanja mora atlet ali druga oseba poleg svoje besede predložiti znatno pomoč, ki zasliševalcem zadovoljivo dokažejo odsotnost namena izboljšanja športnega dosežka ali maskiranja uporabe snovi, ki izboljša uspešnost. Stopnja kršitve, ki jo zagreši atlet ali druga oseba, predstavlja kriterij, ki se upošteva pri oceni za morebitno skrajšanje obdobja prepovedi nastopanja.

Ta člen velja le v primerih, kjer objektivne okoliščine primera zadovoljivo prepričajo zasliševalce, da atlet s tem, ko je vzel prepovedano snov, ni nameraval izboljšati svojih športnih dosežkov.

Preklic ali skrajšanje obdobja prepovedi nastopanja, ki temelji na izjemnih okoliščinah

5. (a) *Odsotnost napake ali malomarnosti:* če atlet ali druga oseba v posameznem primeru dokaže, da gre z njegove strani za odsotnost napake ali malomarnosti, se sicer veljavno obdobje prepovedi nastopanja odpravi. Ko analiza v atletovem vzorcu odkrije prepovedano snov ali njene markerje ali metabolite v nasprotju z 32. členom, točka 2 (a), (Prisotnost prepovedane snovi), mora atlet dokazati, kako

je prepovedana snov prišla v njegov sistem, če želi, da se njegovo obdobje prepovedi nastopanja odpravi.

V primeru, da se uporabi ta člen in se obdobje prepovedi nastopanja, ki sicer velja, odpravi, se kršitev protidopinških pravil ne bo štela kot kršitev za omejen namen določitve obdobja prepovedi nastopanja v primeru večkratnih kršitev po 40. členu, točka 7.

- (b) *Odsotnost pomembnejše napake ali malomarnosti*: če atlet ali druga oseba v posameznem primeru dokaže, da gre z njegove strani za odsotnost pomembnejše napake ali malomarnosti, potem se sicer veljavno obdobje prepovedi nastopanja lahko skrajša, vendar pa skrajšano obdobje prepovedi nastopanja ne traja manj od polovice obdobja prepovedi nastopanja, ki velja sicer. Če je sicer veljavno obdobje prepovedi nastopanja doživljenjsko, potem skrajšano obdobje po tem pravilu ne sme biti krajše od osmih (8) let. Ko analiza v atletovem vzorcu odkrije prepovedano snov ali njene markerje ali metabolite v nasprotju z 32. členom, točka 2 (a), (Prisotnost prepovedane snovi), mora atlet dokazati, kako je prepovedana snov prišla v njegov sistem, če želi, da se obdobje prepovedi nastopanja skrajša.
- (c) *znatna pomoč pri odkritju oziroma dokazovanju kršitev protidopinških pravil*: pristojno razsodišče članice lahko pred končno pritožbeno odločitvijo po 42. členu ali pred potekom roka za pritožbo (kjer je to primerno v primeru atleta mednarodnega ranga, ki je po 38. členu, točka 16, zadevo predložil protidopinškemu posvetovalnemu odboru v odločanje) suspendira del obdobja prepovedi nastopanja, ki je bila uvedena v določenem primeru, kjer je atlet ali druga oseba zagotovila znatno pomoč IAAF, svoji nacionalni zvezi, protidopinški organizaciji, kazenskemu organu ali drugemu strokovnemu disciplinskemu organu, kar je imelo za posledico to, da je IAAF, nacionalna zveza atleta, ali protidopinška organizacija odkrila oziroma dokazala, da je druga oseba kršila protidopinško pravilo ali da je kazenski ali disciplinski organ odkril ali dokazal, da je druga oseba zagrešila kaznivo dejanje ali kršila poklicno pravilo.

Po končni pritožbeni odločitvi po 42. členu ali po poteku pritožbenega roka, lahko obdobje prepovedi nastopanja atleta ali druge osebe suspendira le članica, če protidopinški posvetovalni odbor tako določi in se s tem strinja tudi WADA. Če protidopinški posvetovalni

odbor odloči, da atlet ni nudil znatne pomoči, je odločitev za članico zavezujoča in do ukinitve prepovedi nastopanja ne pride. Če protidopinški posvetovalni odbor odloči, da je atlet nudil znatno pomoč, se članica odloči o obdobju prepovedi nastopanja, ki se ukine. Obseg, do katerega se lahko sicer veljavno obdobje prepovedi nastopanja ukine, temelji na resnosti kršitve protidopinških pravil, ki ga je zagrešil atlet ali druga oseba in pomembnosti znatne pomoči, ki jo je atlet oziroma druga oseba nudila z namenom izkoreninjanja dopinga iz atletike. Ukine se lahko največ tri četrtine od sicer veljavnega obdobja prepovedi nastopanja.

Če je sicer veljavno obdobje prepovedi nastopanja doživljenjsko, potem obdobje brez suspenza po teh pravilih ne sme biti krajše od osmih (8) let. Če članica po tem členu atletu ukine kateri koli del obdobja prepovedi nastopanja, mora članica IAAF in kateri koli drugi stranki, ki ima pravico do pritožbe na takšno odločitev, takoj predložiti pisno obrazložitev svoje odločitve. Če članica kasneje obnovi kateri koli del ukinjenega obdobja prepovedi nastopanja zato, ker atlet ali druga oseba ni nudil pričakovane znatne pomoči, se lahko atlet ali druga oseba na obnovev pritoži.

- (d) *priznanje kršitve protidopinških pravil v odsotnosti drugih dokazov*: kadar atlet ali druga oseba prostovoljno prizna, da je kršil protidopinško pravilo, preden prejme obvestilo o odvzetem vzorcu, ki bi utegnili pokazati kršitev protidopinških pravil (ali preden po 37. členu prejme prvo obvestilo o priznani kršitvi, v primeru kršitve protidopinških pravil razen 32. člena, točka 2 (a)), in je to priznanje edini zanesljiv dokaz kršitve v času priznanja, potem se obdobje prepovedi nastopanja lahko skrajša, vendar ne pod polovico obdobja prepovedi nastopanja, ki se uporablja sicer.
- (e) *kadar atlet ali druga oseba dokaže upravičenost do znižanja sankcij v skladu z več kot eno določbo tega člena*: pred uvedbo kakršnega koli znižanja ali ukinitve po 40. členu, točke 5 (b), (c) ali (d), se v skladu s 40. členom, točke 2, 3, 4 in 6, določi sicer veljavno obdobje prepovedi nastopanja. Če atlet ali druga oseba dokaže upravičenost do znižanja ali ukinitve obdobja prepovedi nastopanja po dveh ali več členih 40. člena, točke 5 (b), (c) ali (d), potem se obdobje prepovedi nastopanja lahko zniža ali ukine, vendar ne pod eno četrtino sicer veljavnega obdobja prepovedi nastopanja.

Obremenilne okoliščine, ki lahko podaljšajo obdobje prepovedi nastopanja

6. Če se v posameznem primeru, ki vključuje kršitev protidopinških pravil z izjemo kršitev po 32. členu, točka 2 (g), (Trgovanje ali poskus trgovanja) in 32. členu, točka 2 (h), (Dajanje ali poskus dajanja), ugotovi, da so prisotne obremenilne okoliščine, ki opravičujejo uvedbo daljšega obdobja prepovedi nastopanja od običajnih sankcij, potem se obdobje sicer veljavne prepovedi nastopanja podaljša do največ štiri (4) leta, razen če atlet ali druga oseba lahko zasljučevalcem zadovoljivo dokaže, da ni zavestno kršil protidopinških pravil.

(a) primeri obremenilnih okoliščin zaradi katerih se upravičeno uvede obdobje prepovedi nastopanja, ki je daljše od običajne sankcije, so:

- atlet ali druga oseba je zagrešila kršitev protidopinških pravil v okviru načrta ali programa dopinga bodisi individualno ali vključena v zaroto ali na skupno pobudo za zagrešitev kršitev protidopinških pravil;
- atlet ali druga oseba je uporabila oziroma posedovala več prepovedanih snovi ali prepovedanih postopkov ali uporabila oziroma posedovala prepovedano snov ali prepovedan postopek ob več priložnostih;
- če bi učinki snovi za povečanje zmogljivosti na običajnega posameznika delovali dlje od sicer veljavnega obdobja prepovedi nastopanja;
- atlet ali druga oseba se je obnašala varljivo ali ovirajoče, da bi se tako izognila odkritju oziroma obravnavi kršitve protidopinških pravil.

V izogib dvomu: primeri zgoraj navedenih obremenilnih okoliščin niso izključni, saj tudi drugi obremenilni faktorji lahko upravičijo uvedbo daljšega obdobja prepovedi nastopanja.

(b) atlet ali druga oseba se lahko izogne uporabi tega pravila tako, da prizna kršitev protidopinških pravil takoj, ko se z njo sooči (kar pomeni najpozneje do roka, ki ga ima v skladu s 37. členom, točka 4 (c), na voljo za predložitev pisne razlage in, v vsakem primeru, pred njegovim/njenim naslednjim tekmovanjem).

Večkratne kršitve

7. (a) *druga kršitev protidopinskih pravil*: obdobje prepovedi nastopanja za atleta ali drugo osebo, ki prvič prekrši protidopinsko pravilo, je določeno v 40. členu, točki 2 in 3, (predmet ukinitve, skrajšanja ali suspenza po 40. členu, točki 4 oziroma 5, ali podaljšanja po 40. členu, točka 6). Za drugo kršitev protidopinskih pravil pa je obdobje prepovedi nastopanja v obsegu, ki je določen v spodnji tabeli:

1. kršitev \ 2. kršitev	SS	INNT	OPNM	St	PS	TRD
SS	1 - 4	2 - 4	2 - 4	4 - 6	8 - 10	10 - dož.
INNT	1 - 4	4 - 8	4 - 8	6 - 8	10 - dož.	dož.
OPNM	1 - 4	4 - 8	4 - 8	6 - 8	10 - dož.	dož.
St	2 - 4	6 - 8	6 - 8	8 - dož.	dož.	dož.
PS	4 - 5	10 - dož.	10 - dož.	dož.	dož.	dož.
TRD	8 - dož.	dož.	dož.	dož.	dož.	dož.

dož. = doživljenjsko

Definicije za namene tabele, ki se nanaša na drugo kršitev protidopinskih pravil:

SS (*Skrajšana Sankcija za uporabo določene snovi po 40. členu, točka 4*): kršitev protidopinskih pravil je bila ali naj bi bila po 40. členu, točka 4, sankcionirana s skrajšano sankcijo zato, ker je kršitev vključevala uporabo določene snovi in ker so bili izpolnjeni drugi pogoji iz 40. člena, točka 4).

INNT (*Izpolnjevalne Napake in/ali Neopravljeni Testi*):

kršitev protidopinskih pravil je bila ali naj bi bila sankcionirana po 40. členu, točka 3 (c), (Izpolnjevalne napake in/ali neopravljeni testi).

OPNM (*skrajšana sankcija zaradi Odsotnosti Pomembnejše Napake ali Malomarnosti*):

kršitev protidopinskih pravil je bila ali naj bi bila sankcionirana po 40. členu, točka 5 (b), zato, ker je atlet s svoje strani dokazal odsotnost pomembnejše napake ali malomarnosti po 40. členu, točka 5 (b).

St (*Standardna sankcija po 40. členu, točki 2 oziroma 3 (a)*):

kršitev protidopinskih pravil je bila ali naj bi bila sankcionirana s standardno sankcijo po 40. členu, točki 2 oziroma 3 (a).

PS (*Povišana sankcija*):

kršitev protidopinskih pravil je bila ali naj bi bila sankcionirana s povišano sankcijo po 40. členu, točka 6, zato, ker so bili ugotovljeni pogoji, ki so določeni v 40. členu, točka 6.

TRD (*Trgovanje oz. Dajanje*):

kršitev protidopinskih pravil je bila ali naj bi bila sankcionirana s sankcijo po 40. členu, točka 3 (b), za trgovanje oziroma dajanje.

- (b) *uporaba 40. člena, točki 5 (c) in 5 (d), v primeru druge kršitve protidopinskih pravil*: kadar atlet ali druga oseba, ki krši protidopinska pravila, dokaže upravičenost do ukinitve ali znižanja dela obdobja prepovedi nastopanja po 40. členu, točki 5 (c) ali 5 (d), zasliševalci najprej določijo sicer veljavno obdobje prepovedi nastopanja znotraj razpona, ki je določen v tabeli 40. člena, točka 7 (a), in nato uporabi ustrezno ukinitvev oziroma skrajšanje obdobja prepovedi nastopanja. Preostalo obdobje prepovedi nastopanja po uvedbi kakršne koli ukinitve oziroma skrajšanja po 40. členu, točki 5 (c) in 5 (d), mora biti dolgo vsaj četrtino sicer veljavnega obdobja prepovedi nastopanja.
- (c) *tretja kršitev protidopinskih pravil*: tretja kršitev protidopinskih pravil se vedno konča z doživljenjskim obdobjem prepovedi nastopanja razen v primeru, ko tretja kršitev izpolni pogoj za ukinitvev oziroma znižanje obdobja prepovedi nastopanja po 40. členu, točka 4, ali vključuje kršitev 32. člena, točka 2 (d), (Izpolnjevalne napake in/ali neopravljeni testi). V teh posebnih primerih traja obdobje prepovedi nastopanja med osem (8) let in doživljenjsko prepovedjo.

(d) *dodatna pravila za določene potencialne večkratne kršitve:*

- (i) za namene uvedbe sankcij po 40. členu, točka 7, se kršitev protidopinških pravil šteje kot druga kršitev šele, če se da dokazati, da je atlet ali druga oseba zagrešil drugo kršitev protidopinških pravil po tem, ko je atlet ali druga oseba prejela obvestilo v skladu s 37. členom (Upravljanje z rezultati) ali po tem, ko se mu je po razumnih prizadevanjih vročilo obvestilo o prvi kršitvi protidopinških pravil; če se tega ne da dokazati, se obe kršitvi skupaj štejeta kot ena prva kršitev, uvedena sankcija pa temelji na kršitvi, katere sankcija je strožja; vendar pa se pojav večkratnih kršitev lahko upošteva kot faktor pri določanju obremenilnih okoliščin (40. člen, točka 6).
- (ii) če se po rešitvi prve kršitve protidopinških pravil odkrijejo dejstva, ki vključujejo kršitev protidopinških pravil s strani atleta ali druge osebe, in se je ta kršitev zgodila preden je bil atlet ali druga oseba obveščen o prvi kršitvi, potem se uvede dodatna sankcija, ki temelji na sankciji, ki bi bila uvedena, če bi se o obeh kršitvah odločalo hkrati. Rezultati z vseh dogodkov, ki segajo nazaj do prejšnje kršitve protidopinških pravil, se diskvalificirajo, kot to določa 40. člen, točka 8. Da bi se izognil možnosti odkritja obremenilnih okoliščin (40. člen, točka 6), na račun kršitve, ki se je zgodila prej in bila odkrita kasneje, mora atlet ali druga oseba prostovoljno priznati prejšnjo kršitev protidopinških pravil pravočasno po tem, ko je bil obveščen o kršitvi, za katero je bil obtožen najprej (kar pomeni, da mora pisno obrazložitev v skladu s 37. členom, točka 4 (c), zagotoviti najkasneje v roku in, v vseh primerih, pred svojim ponovnim nastopom). Isto velja tudi v primeru, ko se odkrijejo dejstva, ki vključujejo novo predhodno kršitev po rešitvi druge kršitve protidopinških pravil.
- (e) *večkratne kršitve protidopinških pravil v obdobju osmih (8) let:* za namene 40. člena, točka 7, se mora vsaka kršitev protidopinških pravil zgoditi v obdobju istih osmih (8) let, da bi se štela kot večkratna kršitev.

Diskvalifikacija rezultatov na tekmovanjih, ki sledijo po odvzetem vzorcu oziroma kršitvi protidopinških pravil

8. Poleg avtomatske diskvalifikacije rezultatov na tekmovanju, kjer je bil odvzet pozitivni vzorec po 39. in 40. členu, se diskvalificirajo vsi drugi rezultati s tekmovanj, ki so bili doseženi od dneva odvzema pozitivnega vzorca (ali na tekmovanju ali izven tekmovanja) ali ko se je zgodila kakšna druga kršitev protidopinških pravil do začetka vsake začasne suspenzije oziroma obdobja prepovedi nastopanja, z vsemi škodljivimi posledicami za atleta, vključno z odvzemom vseh naslovov, nagrad, medalj, točk ter denarne nagrade in nagrade za nastop.
9. Sledeče velja za denarno nagrado, ki se odvzame po 40. členu, točka 8:
 - (a) *razdelitev odvzete denarne nagrade*: kadar denarna nagrada atletu, do katere ta ni upravičen, še ni bila izplačana, se ta prerazporedi na atleta(-e), ki so se uvrstili za atleta, ki do nagrade ni upravičen, na zadevnem(-ih) dogodku(-ih) oziroma tekmovanju(-ih). Kadar pa je denarna nagrada atletu, do katere ta ni upravičen, že bila izplačana, se ta prerazporedi na atleta(-e), ki se(so) je(se) uvrstil(-i) za atleta, ki do nagrade ni upravičen, na zadevnem(-ih) dogodku(-ih) oziroma tekmovanju(-ih) le, če in ko atlet, ki do nagrade ni upravičen, povrne celoten znesek denarne nagrade ustrezni osebi oziroma organizaciji; in
 - (b) kot pogoj za ponovno pridobitev dovoljenja za nastopanje, po tem ko se ugotovi kršitev protidopinških pravil, mora atlet, ki do nagrade ni upravičen, najprej povrniti celoto denarno nagrado, ki mu je bila odvzeta po 40. členu, točka 8, ((glej 40. člen, točka 12 (a)).

Začetek obdobja prepovedi nastopanja

10. Razen kot je določeno spodaj, se obdobje prepovedi nastopanja začne na dan zaslisanja, na katerem se izreče prepoved nastopanja ali, če se atlet zaslisanju odreče, na dan, ko mu je bila prepoved izrečena ali ko je bil atlet o njej obveščen. Vsako obdobje začasnega suspenza (pa naj bo to uvedeno ali sprejeto prostovoljno) se atletu šteje v celotno obdobje prepovedi nastopanja, ki ga je potrebno odslužiti.
 - (a) *pravočasno priznanje*: kadar atlet takoj, ko je soočen s kršitvijo protidopinških pravil (kar pomeni najkasneje v roku, določenem za zagotovitev pisne obrazložitve v skladu s 37. členom,

točka 4 (c), točka 10 ali IAAF Protidopinškimi pravili, odstavek 6.16 in, v vsakem primeru, preden atlet ponovno nastopi) to tudi pisno prizna, se lahko obdobje prepovedi nastopanja začne že z dnevom odvzema vzorcev ali dnevom, ko se je zadnjič zgodila druga kršitev protidopinških pravil.

V vsakem primeru pa, kadar se uporabi ta člen, mora atlet ali druga oseba odslužiti vsaj polovico obdobja prepovedi nastopanja, ki traja od dneva, ko atlet ali druga oseba sprejme uvedbo sankcije, dneva zaslišanja, ko se sprejme odločitev o uvedbi sankcije ali dneva, ko se sankcija kako drugače uvede.

- (b) če se uvede začasni suspenz in ga atlet spoštuje, potem se ta atletu šteje v obdobje prepovedi nastopanja, ki se uvede na koncu postopka.
- (c) če atlet v pisni obliki prostovoljno sprejme začasni suspenz (v skladu z 38. členom, točka 2), in se po tem vzdrži tekmovanja, potem se to obdobje začasnega suspenza atletu šteje v obdobje prepovedi nastopanja, ki se uvede na koncu postopka. V skladu z 38. členom, točka 3, začne prostovoljni suspenz veljati z datumom, ko ga prejme IAAF.
- (d) v obdobje prepovedi nastopanja se atletu ne šteje nobeno časovno obdobje pred dnevom začetka veljavnosti začasnega suspenza ali prostovoljnega začasnega suspenza ne glede na to ali se je atlet odločil ne tekmovati ali pa za tekmovanje ni bil izbran.

Status med prepovedjo nastopanja

- 11. (a) *prepoved sodelovanja med prepovedjo nastopanja*: noben atlet ali druga oseba, ki ji je bila izrečena prepoved nastopanja, ne sme v tem času v nobeni funkciji sodelovati na nobenem tekmovanju ali pri dejavnosti z izjemo pooblaščenih izobraževalnih in rehabilitacijskih protidopinških programov, ki jih odobri ali organizira IAAF ali kontinentalna zveza ali članica (ali kateri koli klub ali druga članska organizacija članice) ali podpisnica (ali član podpisnice ali klub ali druga članska organizacija člana podpisnice) ali na tekmovanjih, ki jih odobri oziroma organizira katera koli profesionalna liga ali katera koli mednarodna organizacija ali organizacija na nacionalni ravni.

Za namen tega člena izraz »aktivnost« pomeni, brez omejitev, sodelovanje v kakršni koli vlogi, vključno kot atlet, trener ali zastopnik atleta na pripravah, javnih predstavitvah ali drugih aktivnostih, ki jih organizira atletova zveza (društvo) ali pogodbenik (npr. nacionalni trening center) kot tudi sodelovanje pri administrativnih opravilih kot so uradna oseba, direktor, uslužbenec ali prostovoljec v kateri koli organizaciji, ki so omenjene v tem členu.

Atlet, ki je dobil prepoved nastopanja, mora biti še naprej na razpolago za testiranje. Atlet ali druga oseba, ki mu je bila izrečena prepoved nastopanja, ki je daljša od štirih (4) let, lahko, po tem, ko se mu izteče obdobje prepovedi nastopanja štirih let, sodeluje na lokalnih športnih dogodkih v športu z izjemo atletike, vendar ne, če je lokalni športni dogodek na ravni, ki bi sicer lahko atleta ali drugo osebo posredno ali neposredno kvalificiral za tekmovanje (ali zbiranje točk v tej smeri) na nacionalnem ali mednarodnem tekmovanju.

- (b) *kršitev prepovedi sodelovanja med obdobjem prepovedi nastopanja*: kadar atlet ali druga oseba, ki ima izrečeno prepoved nastopanja, krši prepoved sodelovanja med obdobjem prepovedi nastopanja, ki je opisana v 40. členu, točka 11 (a), se rezultati takšnega sodelovanja diskvalificirajo in obdobje prepovedi nastopanja, ki je bilo izrečeno na začetku, se začne ponovno z datumom kršitve.

Novo obdobje prepovedi nastopanja se lahko po 40. členu, točka 5 (b), skrajša, če atlet ali druga oseba pri kršitvi prepovedi sodelovanja s svoje strani dokaže odsotnost pomembnejše napake ali malomarnosti. Odločitev ali je atlet ali druga oseba kršil prepoved sodelovanja in ali je skrajšanje po 40. členu, točka 5 (b), primerno, je na strani organa, katerega upravljanje z rezultati je vodilo v uvedbo začetnega obdobja prepovedi sodelovanja.

- (c) *odvzem finančne podpore med prepovedjo sodelovanja*: poleg tega se za vsako kršitev, ki ne vključuje skrajšanja sankcije zaradi določene snovi kot je to opisano v 40. členu, točka 4, odvzame del ali vsa finančna podpora, ki je povezana s športom oziroma drugi prejemki, ki so povezani s športom in ki jih prejema takšna oseba.

Vrnitev na tekmovanje po prepovedi nastopanja

12. Kot pogoj za ponovno pridobitev dovoljenja za nastopanje na koncu določenega obdobja prepovedi nastopanja, mora atlet ali druga oseba izpolniti naslednje zahteve:

- (a) *vračilo denarne nagrade*: atlet mora vrniti vsako celotno denarno nagrado, ki jo je prejel v zvezi z nastopanjem na tekmovanjih od dneva odvzema vzorca, ki je bil pozitiven ali druge kršitve protidopinških pravil, ali od datuma kršitve kakšnega drugega protidopinškega pravila;
- (b) *vračilo medalj*: atlet mora vrniti katero koli in vse medalje (tako posamezne in ekipne), ki jih je prejel v povezavi z dosežki na tekmovanju od dneva odvzema vzorca, ki je bil pozitiven ali druge kršitve protidopinških pravil, ali od datuma kršitve kakšnega drugega protidopinškega pravila; in
- (c) *testiranje ob vrnitvi*: atlet mora biti med vsakim obdobjem začasnega suspenza ali prepovedi nastopanja IAAF, svoji nacionalni zvezi in vsaki drugi organizaciji, ki ima po teh protidopinških pravilih pooblastilo za izvedbo testiranja na razpolago za testiranje izven tekmovanja in mora na zahtevo zagotoviti trenutno in pravilno informacijo za lociranje atleta za takšen namen. Kadar se atletu mednarodnega ranga izreče prepoved nastopanja enega (1) leta ali več, mora opraviti minimalno štiri (4) teste ob vrnitvi, tri (3) teste izven tekmovanja in en (1) test za vse prepovedane snovi in prepovedane postopke neposredno pred iztekom prepovedi nastopanja.

Teste ob vrnitvi plača atlet sam, opravljeni pa morajo biti v razmaku vsaj treh (3) mesecev med posameznim testom. IAAF je v skladu s temi protidopinškimi pravili in predpisi odgovorna za izvedbo testov ob vrnitvi, vendar pa se IAAF lahko zanese na teste, ki jih opravi kateri koli pristojni organ za testiranje pod pogojem, da zbrane vzorce analizira laboratorij, ki je pooblaščen s strani WADE.

Kadar se po teh pravilih ugotovi, da je protidopinška pravila kršil atlet, ki tekmuje v teku, tekmovalni hoji ali mnogoboju, je potrebno vsaj njegovi zadnji dve testiranji pred povratkom analizirati na eritropoezo stimulirajoče dejavnike in njihove sproščujoče faktorje. Rezultate vseh testov pred povratkom je potrebno z izvodi pripadajočih obrazcev za kontrolo dopinga poslati na IAAF preden začne atlet

ponovno tekmovati. Če je v skladu s tem členom rezultat katerega koli testa pred povratkom pozitiven ali je atlet kako drugače kršil protidopinška pravila, se to šteje kot ločena kršitev protidopinških pravil, zoper atleta pa se bodisi uvede disciplinski postopek ali se mu izreče nadaljnja sankcija.

- (d) Ko atletu poteče prepoved nastopanja in je izpolnil predpisane pogoje po 40. členu, točka 12, avtomatično postane ponovno kvalificiran za tekmovanje, ne da bi moral atlet ali njegova nacionalna zveza za to posebej prositi IAAF.

41. člen

Sankcije zoper moštva

1. Ko je atlet, ki je kršil protidopinška pravila, tekmoval kot član štafetne ekipe, se to štafeto ekipo avtomatično diskvalificira iz zadevnega tekmovanja, z vsemi škodljivimi posledicami za to štafeto ekipo, vključno z odvzemom vseh naslovov, nagrad, medalj, točk in denarne nagrade. Če atlet, ki je kršil protidopinška pravila, tekmuje za štafeto ekipo v naslednjem teku na tem tekmovanju, se to štafeto ekipo diskvalificira iz naslednjega teka, z vsemi enakimi škodljivimi posledicami za to štafeto ekipo, vključno z odvzemom vseh naslovov, nagrad, medalj, točk in denarne nagrade razen, če atlet s svoje strani dokaže odsotnost napake ali malomarnosti pri kršitvi in da ni verjetnosti, da bi kršitev protidopinških pravil vplivala na njegovo sodelovanje v štafeti.
2. Če je atlet, ki je kršil protidopinška pravila, tekmoval kot član ekipe z izjemo štafetne ekipe, na tekmovanju, na katerem se ekipe razvrščajo na podlagi seštevka individualnih rezultatov, se atletove ekipe iz zadevnega tekmovanja ne diskvalificira avtomatično, temveč se v rezultatih ekipe črtajo samo rezultati atleta, ki je kršil protidopinška pravila. Ti rezultati se nato nadomestijo z rezultati naslednjega člana ekipe.

Če je po črtanju rezultata diskvalificiranega atleta iz seštevka ekipe število atletov v ekipi manjše od zahtevanega števila, se ekipo diskvalificira. Isto načelo velja za izračun ekipnega rezultata, če atlet, ki je kršil protidopinška pravila, tekmuje za ekipo na naslednjem dogodku na tem tekmovanju, razen če atlet s svoje strani dokaže odsotnost napake ali

malomarnosti pri kršitvi in da ni verjetnosti, da bi kršitev protidopinskih pravil vplivala na njegovo sodelovanje v ekipi.

3. Poleg diskvalifikacije rezultatov iz 40. člena, točka 8:
 - (a) se diskvalificirajo tudi rezultati vsake štafetne ekipe, v kateri je tekmoval atlet od dneva ugotovitve pozitivnega vzorca ali pojava druge kršitve do začetka obdobja vsakega začasnega suspenza ali prepovedi nastopanja, z vsemi škodljivimi posledicami za štafetno ekipo, vključno z odvzemom vseh naslovov, nagrad, medalj, točk in denarne nagrade; ter
 - (b) se rezultati katere koli ekipe z izjemo štafetne ekipe, v kateri je tekmoval atlet od dneva ugotovitve pozitivnega vzorca ali pojava druge kršitve do začetka obdobja vsakega začasnega suspenza ali prepovedi nastopanja, ne diskvalificirajo avtomatično, temveč se od ekipnega rezultata odšteje le rezultat atleta, ki je kršil protidopinska pravila in se ga nadomesti z rezultatom naslednjega člana ekipe. Če je po črtanju rezultata diskvalificiranega atleta iz seštevka ekipe, število atletov v ekipi manjše od zahtevanega števila, se ekipo diskvalificira.

42. člen

Pritožbe

Odločitve, ki so predmet pritožbe

1. Če ni posebej navedeno drugače, se da na vse odločitve, ki se sprejmejo po teh protidopinskih pravilih, pritožiti v skladu s spodaj navedenimi določbami. Vse takšne odločitve tekom pritožbenega postopka ostanejo veljavne, razen če pritožbeni organ ne odredi drugače ali razen če ta pravila določajo drugače (glej 42. člen, točka 15). Pred vložitvijo pritožbe je potrebno v skladu s temi protidopinskimi pravili izčrpati vsa sredstva, ki se nanašajo na pregled sprejete odločitve (razen kadar ima WADA pravico do pritožbe in se po veljavnih predpisih na končno odločitev ni pritožila nobena druga stranka; v tem primeru se WADA na takšno odločitev lahko pritoži neposredno na CAS brez da bi ji bilo potrebno izčrpati katera koli druga pravna sredstva).

Pritožbe zoper odločitve, ki zadevajo kršitve protidopinskih pravil ali posledice

2. V nadaljevanju je neizčrpen seznam odločitev glede kršitev protidopinskih pravil in posledic, na katere se je po teh pravilih mogoče pritožiti:
 - odločitev, da je bila storjena kršitev protidopinskih pravil;
 - odločitev, ki določa posledice za kršitev protidopinskih pravil;
 - odločitev, da kršitev protidopinskih pravil ni bila storjena;
 - odločitev, ki ne določa posledic za kršitev protidopinskih pravil v skladu s temi pravili;
 - odločitev, ki jo sprejme protidopinski posvetovalni odbor po 38. členu, točka 21, da v primeru atleta mednarodnega ranga ni izjemnih / posebnih okoliščin, ki bi upravičile ukinitve ali skrajšanje sankcije;
 - odločitev članice, ki potrjuje sprejem posledic za kršitev protidopinskih pravil s strani atleta ali druge osebe;
 - odločitev, da se postopek kršitve protidopinskih pravil ne more nadaljevati iz procesnih razlogov (vključno z, na primer, rokom zastaranja);
 - odločitev po 40. členu, točka 11, ali je atlet ali druga oseba kršil prepoved sodelovanja med prepovedjo nastopanja;
 - odločitev, da članica ni stvarno pristojna za odločanje o očitani kršitvi protidopinskih pravil ali njenih posledicah;
 - odločitev o neporočanju pozitivnega rezultata analize vzorca ali dvomljivem rezultatu analize vzorca kot o kršitvi protidopinskih pravil ali odločitev, da se kršitev protidopinskih pravil ne obravnava dalje po preiskavi po 37. členu, točka 10;
 - odločitev enega arbitra CAS v primeru, ki je bil naslovljen na CAS, v skladu z 38. členom, točka 9; in
 - druga odločitev, ki zadeva kršitve protidopinskih pravil ali posledic, za katero IAAF meni, da je napačna ali postopkovno zmotna.
3. *Pritožbe, ki zadevajo atlete mednarodnega ranga:* v primerih, ki vključujejo atlete mednarodnega ranga ali spremljevalce atleta, v skladu s spodnjimi določbami prvostopenjska odločitev pristojnega organa članice ni predmet nadaljnje revizije ali pritožbe na nacionalni ravni in se je možno pritožiti samo na CAS.

4. *Pritožbe, ki ne zadevajo atletov mednarodnega ranga:* v primerih, ki ne vključujejo atletov mednarodnega ranga ali spremljevalcev atleta, se je v skladu s pravili, ki jih določi članica, možno (razen, če velja 42. člen, točka 8), na odločitev pristojnega organa članice pritožiti na samostojni in nepristranski organ.

Pravila za takšno pritožbo morajo spoštovati sledeča načela:

- do pravočasnega zaslišanja;
- do poštenih, nepristranskih in samostojnih zasliševalcev;
- do pravice, da osebo na njene stroške zastopa zagovornik;
- do pravice, da ima oseba na zaslišanju tolmača na svoje stroške; in
- do pravočasne, pisne in utemeljene odločitve.

Na odločitev pritožbenega organa na nacionalni ravni se da pritožiti v skladu z 42. členom, točka 7.

5. *Stranke, ki so upravičene do pritožbe:* v vsakem primeru, ki vključuje atleta mednarodnega ranga ali spremljevalca atleta, imajo sledeče stranke pravico do pritožbe na CAS:

- (a) atlet ali druga oseba, za katerega velja odločitev, na katero se pritožuje;
- (b) druga stranka v primeru, o katerem se odloča;
- (c) IAAF;
- (d) nacionalna protidopinška organizacija države, kjer ima atlet ali druga oseba stalno prebivališče ali kjer je atlet ali druga oseba državljan oziroma imetnik dovoljenja;
- (e) Mednarodni olimpijski komite (kjer bi odločitev lahko vplivala na olimpijske igre, vključno z odločitvijo, ki zadeva sodelovanje na olimpijskih igrah); in
- (f) WADA.

6. V vsakem primeru, ki ne vključuje atleta mednarodnega ranga ali spremljevalca atleta, imajo sledeče stranke pravico do pritožbe na pritožbeni organ na nacionalni ravni:

- (a) atlet ali druga oseba, za katerega velja odločitev, na katero se pritožuje;
- (b) druga stranka v primeru, o katerem se odloča;
- (c) članica;

(d) nacionalna protidopinška organizacija države, kjer ima atlet ali druga oseba stalno prebivališče ali kjer je atlet ali druga oseba državljan oziroma imetnik dovoljenja; in

(e) WADA.

IAAF nima pravice do pritožbe na odločitev na pritožbeni organ na nacionalni ravni, vendar pa je kot opazovalka upravičena do prisostvovanja na vsakem zaslišanju atleta pred pritožbenim organom na nacionalni ravni. Prisotnost IAAF na zaslišanju v tem statusu ne vpliva na njeno pravico do pritožbe na odločitev pritožbenega organa na nacionalni ravni na CAS v skladu z 42. členom, točka 7.

7. V vsakem primeru, ki ne vključuje atleta mednarodnega ranga ali spremljevalca atleta, imajo sledeče stranke pravico do pritožbe na odločitev pritožbenega organa na nacionalni ravni na CAS:

(a) IAAF;

(b) Mednarodni olimpijski komite (kjer bi odločitev lahko vplivala na sodelovanje na olimpijskih igrah); in

(c) WADA.

8. V vsakem primeru, ki ne vključuje atleta mednarodnega ranga ali spremljevalca atleta, imajo IAAF, MOK (kjer bi odločitev lahko vplivala na sodelovanje na olimpijskih igrah) in WADA pravico do pritožbe na odločitev pristojnega organa članice neposredno na CAS v katerih koli od spodaj navedenih okoliščin:

(a) članica na nacionalni ravni nima pritožbenega postopka;

(b) na pritožbeni organ na nacionalni ravni članice se ne pritoži nobena stranka iz 42. člena, točka 6;

(c) tako določajo pravila članice.

9. Vsaka stranka, ki vloži pritožbo po teh protidopinških pravilih, je upravičena do pomoči CAS za pridobitev vseh potrebnih informacij od organa, na odločitev katerega se pritožuje, informacije pa se zagotovijo, če CAS tako določi.

Pritožbe WADE zoper nesprejetje pravočasne odločitve

10. Kadar v posebnem primeru po teh protidopinških pravilih IAAF ali članica ne sprejme odločitve o tem, ali je bila storjena kršitev protidopinških pravil, se v okviru primerne roka, ki ga določi WADA, WADA lahko neposredno vloži pritožbo na CAS kot da je IAAF ali članica sprejela odločitev, da ne gre za kršitve protidopinških pravil. Če zbor CAS odloči, da je bila kršitev protidopinških pravil storjena in da je WADA ravnala razumno, ko se je odločila za pritožbo neposredno na CAS, potem izdatke in stroške pravnega svetovanja pri pripravi tožbe WADI povrne organ (IAAF ali članica), ki ni pravočasno sprejel odločitve.

Pritožbe zoper odločitve, ki podeljujejo ali zavračajo TI

11. Atlet ali IAAF ali članica (ali njen pristojni organ po 34. členu, točka 9), ki mu je WADA preklicala podelitev ali zavrnitev TI, se na takšno odločitev WADE lahko pritoži izključno na CAS. Atleti mednarodnega ranga se lahko na odločitev z izjemo tiste, ki jo sprejme WADA o zavrnitvi TI, ki je WADA ne prekliče, pritožijo izključno na CAS, ostali atleti pa na pritožbeni organ na nacionalni ravni, ki je opisan v 42. členu, točka 4. Če pritožbeni organ na nacionalni ravni prekliče odločitev o zavrnitvi TI, se na to odločitev WADA lahko pritoži na CAS. Ko IAAF ali članica (bodisi sama ali preko svojega pristojnega organa po 34. členu, točka 9), ne ukrepa na pravilno predloženo vlogo za TI v primernem času, se lahko neodločitev šteje kot zavrnitev za namene pritožbenih pravic, ki so določene v tem členu.

Pritožbe zoper odločitve, ki sankcionirajo članice zaradi neupoštevanja protidopinških obveznosti

12. Članica se lahko na odločitev sveta, da po 44. členu sankcionira članico zaradi neupoštevanja protidopinških obveznosti po teh pravilih, pritoži le na CAS.

Roki za pritožbo na CAS

13. Če ni v teh pravilih drugače navedeno (ali če protidopinški posvetovalni odbor ne odloči drugače v primerih, kjer je IAAF potencialni pritožnik), ima pritožnik petinštirideset (45) dni za vložitev pritožbene izjave na

CAS začeni z datumom prejema pisne utemeljitve razlogov za odločitev, na katero se pritožuje (v angleškem ali francoskem jeziku, kjer je IAAF potencialni pritožnik) ali od zadnjega dne, ko bi se na odločitev lahko pritožil pritožbenemu organu na nacionalni ravni v skladu z 42. členom, točka 8 (b). V petnajstih (15) dneh po poteku roka za vložitev pritožbene izjave, pritožnik vloži svojo obrazložitev pritožbe na CAS, nasprotna stranka pa vloži svoj odgovor na CAS v tridesetih (30) dneh po prejemu obrazložitve pritožbe.

14. Rok za vložitev pritožbe na CAS, ki jo vloži WADA, je kasnejši od obeh datumov:
 - (a) enaindvajset (21) dni po zadnjem dnevu, ko se katera koli stranka, ki je upravičena do pritožbe v primeru, pritoži; ali
 - (b) enaindvajset (21) dni po tem, ko WADA prejme popolno dokumentacijo, ki se nanaša na odločitev.

Pritožba IAAF na CAS

15. Odločitev o tem, ali naj se IAAF pritoži na CAS, oziroma ali naj IAAF sodeluje v pritožbi na CAS, pri kateri ni prvotna stranka (glej 42. člen, točka 19), sprejme protidopinjski posvetovalni odbor. Kjer je primerno, protidopinjski posvetovalni odbor hkrati določi ali naj se zadevnega atleta ponovno suspendira, dokler CAS ne sprejme odločitve.

Nasprotne stranke v pritožbi na CAS

16. Praviloma je nasprotna stranka v pritožbi na CAS tista stranka, ki je sprejela odločitev, ki je predmet pritožbe. Kadar članica prenese izvedbo zaslišanja po teh pravilih na drug organ, odbor ali razsodišče v skladu z 38. členom, točka 11, je nasprotna stranka v pritožbi na CAS proti takšni odločitvi članica.
17. Kjer je IAAF pritožnik pred CAS, je upravičena do tega, da pritožbi kot dodatno(-e) nasprotno(-e) stranko(-e) pridruži druge takšne stranke, za katere meni, da je to ustrezno, vključno z atletom, spremljevalcem atleta ali drugo osebo ali organizacijo, ki jo odločitev zadeva.
18. Kjer je IAAF ena od dveh ali več nasprotnih strank v pritožbi pred CAS, se mora o razsodniku dogovoriti z drugo(-imi) nasprotno(-imi) stranko(-ami). Če ni soglasja o tem, kdo bo imenovani arbiter, velja izbira IAAF.

19. V vseh primerih, kjer IAAF ni stranka v pritožbi na CAS, se ta kljub temu lahko odloči in v pritožbi sodeluje kot stranka. V tem primeru ima IAAF po pravilih CAS tudi vse pravice stranke.

Pritožba na CAS

20. Vse pritožbe na CAS (razen če ni drugače določeno v 42. členu, točka 21), so v obliki novega ponovnega zaslišanja o vsebini pritožbe, zbor športnega razsodišča pa lahko zamenja svojo odločitev z odločitvijo ustreznega razsodišča članice ali IAAF, kjer meni, da je odločitev ustreznega razsodišča članice ali IAAF napačna ali postopkovno zmotna. Zbor športnega razsodišča lahko v vsakem primeru doda k oziroma poveča posledice, ki so bile uvedene v izpodbijani odločitvi.

21. Kadar je pritožba na CAS v nasprotju z določitvijo protidopinškega posvetovalnega odbora glede izrednih/posebnih okoliščin, je zaslihanje pred CAS glede vprašanja izrednih/posebnih okoliščin omejeno na proučitev gradiva pred protidopinškim posvetovalnim odborom in na njegovo določitev. Zbor športnega razsodišča bo v določitev protidopinškega posvetovalnega odbora posegel le, če bo zadovoljen:

- (a) s tem, da za določitev protidopinškega posvetovalnega odbora ni bilo nobene dejanske podlage; ali
- (b) s tem, da je bila določitev, ki je bila sprejeta, bistveno v neskladju s prejšnjim jedrom primerov, ki jih je obravnaval protidopinški posvetovalni odbor, katerega neskladnosti se ne da upravičiti z dejstvi primera; ali
- (c) s tem, da je bila določitev, ki jo je sprejel protidopinški posvetovalni odbor, določitev, ki je ne bi sprejel noben razumen revizijski organ.

22. Vse pritožbe na CAS, ki vključujejo IAAF, CAS in zbor CAS, so vezane na statut, pravila in predpise (vključno s protidopinškimi predpisi) IAAF. V primeru nesoglasja med pravili CAS, ki je trenutno v veljavi, in statutom, pravili in predpisi IAAF imajo prednost statut, pravila in predpisi IAAF.

23. V vseh pritožbah na CAS, ki vključujejo IAAF, je zakonsko pristojna monaška zakonodaja, arbitraže pa se vodijo v angleškem jeziku, razen če se stranke dogovorijo drugače.

24. Zbor CAS lahko v ustreznih primerih stranki povrne sodne stroške ali prispeva k njenim stroškom, ki so nastali s pritožbo na CAS.
25. Odločitev CAS je dokončna in obvezujoča za vse stranke in vse članice, na odločitev CAS tudi ne bo možna pritožba. Odločitev CAS začne učinkovati takoj, vse članice pa morajo sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev njene takojšnje učinkovitosti.

43. člen

Obveznosti poročanja članice

1. Vsaka članica mora IAAF takoj sporočiti imena atletov, ki so z namenom sodelovanja na mednarodnih tekmovanjih (30. člen, točka 3), podpisali pisni sporazum k tem protidopinškim pravilom in protidopinškim predpisom. V vsakem primeru mora članica pisarni IAAF dostaviti izvod podpisane izjave atleta.
2. Vsaka članica mora nemudoma obvestiti IAAF in WADO o vsaki TI podeljeni v skladu s 34. členom, točka 9 (b).
3. Vsaka članica mora IAAF takoj, in v vseh primerih, v roku 14 dni po prejemu rezultata obvestiti o vsakem pozitivnem rezultatu analize vzorca, ki ga je prejela po testiranju, ki ga je izvedla sama ali se je izvedlo v državi ali na ozemlju članice, skupaj z imenom zadevnega atleta in vsemi dokumenti, ki so pomembni za obravnavani pozitivni rezultat analize vzorca.
4. Vsaka članica mora stalno obveščati odgovornega uslužbenca za protidoping IAAF o upravljanju z rezultati postopkov, izpeljanih po teh protidopinških pravilih (glej 37. člen, točka 2).
5. Vsaka članica mora v svojem letnem poročilu, ki ga mora dostaviti IAAF do konca prvega četrtletja vsakega leta (4. člen, točka 9, Statuta), poročati o testiranjih, ki jih je opravila ali so bila opravljena v državi ali na ozemlju članice v preteklem letu (razen o testiranjih, ki jih je opravila IAAF). Poročilo mora vsebovati imena atletov, datume testiranj, naziv organa, ki je opravil testiranje in podatek o tem, ali je bilo testiranje opravljeno na tekmovanju ali izven tekmovanja. IAAF lahko po tem členu občasno objavlja podatke, ki jih prejme od svojih članic.

6. IAAF mora vsako drugo leto WADI poročati o skladnosti svojega dela s Kodeksom, vključno s skladnostjo svojih članic.

44. člen

Sankcije proti članicam

1. Svet IAAF lahko v skladu s 14. členom, točka 7, Statuta, izreče sankcije vsaki članici, ki krši svoje obveznosti iz teh protidopinških pravil.
2. Sledijo primeri, ki po teh protidopinških pravilih štejejo za kršitev obveznosti:
 - (a) če članica ne vključi teh protidopinških pravil in predpisov v svoja pravila in predpise v skladu s 30. členom, točka 2;
 - (b) če članica pred mednarodnim tekmovanjem ne zagotovi kvalifikacije atleta s tem, da od njega ne zahteva podpisa sporazuma k tem protidopinškim pravilom in predpisom in ne pošlje izvoda atletove pisne izjave pisarni IAAF (glej 30. člen, točka 3);
 - (c) če članica ne ravna v skladu z odločitvijo Sveta IAAF po 30. členu, točka 6;
 - (d) če članica v treh mesecih ne zasliši atleta, kot se je to od nje zahtevalo (glej 38. člen, točka 9);
 - (e) če članica premalo prizadevno sodeluje z IAAF pri zbiranju informacij za lociranje atleta, kadar IAAF zahteva takšno pomoč (glej 35. člen, točka 17), in/ali ne preveri, če so informacije za lociranje atleta, ki jih je pridobila v imenu svojih atletov, trenutni in pravilni (glej 35. člen, točka 19);
 - (f) če članica zadržuje, ovira ali drugače nedovoljeno spreminja testiranje izven tekmovanja, ki ga izvaja IAAF, druga članica, WADA ali kateri koli drug organ, ki je pristojen za testiranje (glej 35. člen, točka 13);
 - (g) če članica ne obvesti IAAF in WADE o vseh TI, podeljenih po 34. členu, točka 9 (b), (glej 43. člen, točka 2);
 - (h) če članica IAAF ne obvesti o pozitivnem rezultatu analize vzorca, ki ga je prejela po testiranju, ki ga je izvedla sama ali se je izvedlo v njeni državi ali na njenem ozemlju, v roku 14 dni po prejemu

rezultata skupaj z imenom zadevnega atleta in vsemi dokumenti, ki so pomembni za obravnavani pozitivni rezultat analize vzorca (glej 43. člen, točka 3);

- (i) če članica ne sledi pravilnim disciplinskim postopkom, ki so določeni s temi protidopinškimi pravili, vključno s tem, da primerov, ki vključujejo atlete mednarodnega ranga in ki zadevajo izjemne/posebne okoliščine, ne predloži protidopinškemu posvetovalnemu odboru (glej 38. člen, točka 19);
 - (j) če članica ne obvešča stalno odgovornega uslužbenca za protidoping IAAF o upravljanju z rezultati postopkov, izpeljanih po teh protidopinških pravilih (glej 37. člen, točka 2);
 - (k) če članica atleta ne sankcionira zaradi kršitve protidopinških pravil v skladu s sankcijami, ki so določene v teh protidopinških pravilih;
 - (l) če članica zavrne ali ne izvede preiskave o morebitni kršitvi teh protidopinških pravil na zahtevo IAAF ali ne zagotovi pisnega poročila o takšni preiskavi v roku, ki ga določi IAAF (glej 37. člen, točka 12);
 - (m) če članica IAAF v svojem letnem poročilu, ki ga mora dostaviti IAAF do konca prvega četrtertletja vsakega leta, ne posreduje seznama vseh testiranj, ki jih je opravila ali so bila opravljena v njeni državi ali na njenem ozemlju v preteklem letu (glej 43. člen, točka 5).
3. Če se šteje, da članica ni izpolnila svojih obveznosti po teh protidopinških pravilih, ji lahko svet izreče enega ali več naslednjih ukrepov:
- (a) suspenz do naslednjega kongresa ali za krajši čas;
 - (b) opomin ali grajo;
 - (c) denarno kazen;
 - (d) zmanjšanje finančne podpore ali dodatkov;
 - (e) prepoved nastopa atletov članice na enem ali več mednarodnih tekmovanjih;
 - (f) preklic ali zavrnitev akreditacije funkcionarjem in drugim predstavnikom članice v IAAF; in
 - (g) katero koli drugo sankcijo po lastni presoji.

Svet lahko občasno določi seznam sankcij za članice, ki kršijo obveznosti iz 44. člena, točka 2. O vsakem takšnem seznamu ali spremembi

takšnega seznama bodo članice obveščene, objavljen(-a) pa bo tudi na spletni strani IAAF.

4. V vsakem primeru, ko Svet IAAF izreče sankcijo zoper članico zaradi kršitve njenih obveznosti po teh protidopinških pravilih, se takšno odločitev objavi na spletni strani IAAF in o njej poroča na naslednjem kongresu.

45. člen

Priznanje

1. IAAF in njene članice priznajo vsako končno odločitev, ki je sprejeta v skladu s temi protidopinškimi pravili in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da začne odločitev učinkovati.
2. Ob upoštevanju pravice do pritožbe, ki je določena v 42. členu, IAAF in njene članice priznajo in spoštujejo testiranje in TI v atletiki vsake podpisnice, če so testiranje in TI v skladu s protidopinškimi pravili in predpisi in so znotraj pristojnosti podpisnice.
3. Svet IAAF lahko v imenu vseh članic prizna testiranje v atletiki, ki ga opravi organ, ki ni podpisnik in katerega pravila in postopki se razlikujejo od protidopinških pravil in predpisov, pod pogojem, da je testiranje opravljeno strokovno in da so pravila organa, ki je opravil testiranje, sicer v skladu z protidopinškimi pravili in predpisi.
4. Svet IAAF lahko po 45. členu, točka 3, prenese svojo odgovornost za priznanje testiranja na protidopinški posvetovalni odbor ali drugo osebo oziroma organ, za katerega meni, da je ustrezen.
5. Če Svet IAAF (ali tisti, ki ga je po 45. členu, točka 4, imenoval Svet) prizna rezultate testiranja, ki ga je izvedel drug organ v atletiki, ki ni podpisnik, se šteje, da je atlet kršil ustrezeni člen IAAF in je treba proti njemu uvesti isti disciplinski postopek in sankcije kot v primeru ustrezne kršitve teh protidopinških pravil. Vse članice so dolžne sprejeti vse potrebne ukrepe, da v takem primeru zagotovijo izvršitev vsake odločitve v zvezi s kršitvijo protidopinških pravil.
6. IAAF in njene članice priznajo in spoštujejo testiranje, TI in rezultate zaslišanja ter druge dokončne razsodbe katere koli podpisnice v športu,

ki ni atletika, ki so v skladu s protidopinškimi pravili in predpisi in so znotraj pristojnosti podpisnice.

7. IAAF in njene članice v 45. členu, točka 6, priznajo iste ukrepe organov, ki niso sprejeli Kodeksa v športu, ki ni atletika, če so pravila teh organov sicer v skladu s temi protidopinškimi pravili in predpisi.

46. člen

Zastaralni rok

Zoper atleta ali drugo osebo, ki je kršil protidopinška pravila, se ne sme uvesti nobenega postopka, ki ga vsebujejo ta protidopinška pravila, razen če se tak postopek začne v roku osmih (8) let po datumu, ko se je zgodila kršitev protidopinških pravil.

47. člen

Razlaga

1. Protidopinška pravila so po svoji naravi športna pravila, ki urejajo pogoje, pod katerimi deluje atletika. Pravila niso namenjena za obdelavo ali omejena z zahtevami in zakonskimi standardi, ki veljajo za kazenske postopke ali zaposlovanje. Politike in standardi, ki so v Kodeksu določeni kot osnova za boj proti doppingu v športu, in kakor je to sprejela IAAF v teh protidopinških pravilih, predstavljajo širši konsenz tistih, ki jih zanima pošten šport, spoštovati pa jih morajo tudi vsa sodišča in kazenski organi.
2. Ta protidopinška pravila se razlagajo kot neodvisno in avtonomno besedilo, brez sklicevanja na obstoječo zakonodajo ali statute podpisnic oziroma vlad.
3. Naslovi in podnaslovi, ki so uporabljeni v teh protidopinških pravilih, so v besedilu zaradi enostavnosti in se ne štejejo kot del vsebine teh protidopinških pravil ali da bi kakor koli vplivali na jezik določb, na katere se nanašajo.
4. Definicije III. Dela se štejejo kot sestavni del teh protidopinških pravil.
5. V primeru neskladja med temi protidopinškimi pravili in Kodeksom, veljajo ta protidopinška pravila.

2. POGLAVJE - MEDICINSKA PRAVILA

48. člen

IAAF medicinska organizacija

1. IAAF bo v načelih delovala na podlagi teh medicinskih pravil preko naslednjih oseb ali teles:
 - (a) Medicinska ali protidopinška komisija; in
 - (b) Medicinski vodja.

Medicinska in protidopinška komisija

2. Medicinska in protidopinška komisija je po 6. členu, točka 11 (j) Statuta, imenovana kot komisija Sveta, ki splošno svetuje IAAF v vseh zadevah v zvezi z zdravstvenimi zadevami.
3. Medicinska in protidopinška komisija se sestane najmanj enkrat letno in sicer ob začetku koledarskega leta z namenom, da pregleda medicinske dejavnosti IAAF v preteklem letu in pripravi program za prihodnje leto. Medicinska in protidopinška komisija se redno posvetuje o medicinskih vprašanjih preko celega leta, če se za to pokaže potreba.
4. Medicinska in protidopinška komisija je po teh medicinskih pravilih zadolžena za nadaljnje posebne naloge:
 - (a) Oblikuje politike ali izdaja stališča o medicinskih vprašanjih v atletiki;
 - (b) Izdaja splošne informacije o tematikah s področja športne medicine, ki se nanašajo na atletiko;
 - (c) Po potrebi svetuje Svetu o pravilih, ki se nanašajo na medicinska vprašanja v atletiki;
 - (d) Organizira in/ali sodeluje na seminarjih s področja športne medicine;
 - (e) Izdaja priporočila in smernice o organizaciji zdravniške službe na mednarodnih tekmovanjih;
 - (f) Izdaja izobraževalni material, povezan z zdravstveno nego v atletiki z vidika dvigovanja splošne ravni zavedanja o pomenu športne medicine med atleti in spremljevalci atletov;

- (g) Obravnava vsa specifična vprašanja športne medicine, ki se lahko pojavijo v atletiki in pripravlja ustrezne predloge za njihovo razrešitev; in
 - (h) Povezuje se z MOK in ostalimi ustreznimi organizacijami na področju športne medicine.
5. Predsednik medicinske in protidopinške komisije lahko posamezne od navedenih nalog po potrebi delegira delovnim skupinam. Pri tem se po potrebi lahko obrne na zunanje strokovnjake, ki ji zagotovijo nadaljnje specialne nasvete s področja medicine.

Medicinski vodja

6. Medicinski vodja naj bo zdravstveno usposobljena oseba znotraj medicinskega in protidopinškega oddelka, ki bo odgovorna za:
- (a) Koordinacijo različnih nalog, dodeljenih s strani medicinske in protidopinške komisije (ali delegiranih delovnim skupinam), v skladu s temi medicinskimi pravili;
 - (b) Nadzor nad izvajanjem politik, stališč, priporočil ali navodil, ki jih je izdala medicinska in protidopinška komisija;
 - (c) Upravljanje sistema terapevtskih izjem, v skladu s protidopinškimi pravili;
 - (d) Sprejemanje odločitev o pravicah nastopanja atletov kot to lahko zahtevajo pravila; in
 - (e) Splošno obravnavo vprašanj medicinske narave, ki se pojavljajo v okviru delovanja IAAF.
7. Medicinski vodja lahko kadar koli tekom svojega dela poišče nasvet predsednika medicinske in protidopinške komisije ali kake druge osebe, ki jo smatra za to primerno. Poroča medicinski in protidopinški komisiji najmanj enkrat letno ali pogosteje, če se to od njega zahteva.
8. Medicinske informacije, ki jih obravnava medicinski in protidopinški oddelek v okviru svojih aktivnosti po teh medicinskih pravilih, so predmet stroge zaupnosti v skladu z veljavno zakonodajo o varstvu podatkov.

49. člen

Atleti

1. Atleti so odgovorni za svoje fizično zdravje in za svojo zdravstveno oskrbo.
2. S prijavo na mednarodno tekmovanje, atlet izrecno odvezuje IAAF (in njene članice, direktorje, uradne osebe, zaposlene, prostovoljce, pogodbenike ali zastopnike) v okviru zakonskih določil kakršne koli odgovornosti za kakršno koli izgubo, poškodbo ali škodo, ki jo lahko utrpi v povezavi z ali kot posledico njegovega sodelovanja na mednarodnem tekmovanju.

50. člen

Članice

1. Ne glede na določila 49. člena, bo članica poskrbela po najboljših možnostih, da so vsi atleti pod njeno pristojnostjo, ki nastopajo na mednarodnem tekmovanju, takega fizičnega zdravja, ki je primerljivo z elitno ravno tekmovanj v atletiki.
2. Vsaka članica bo poskrbela po najboljših možnostih, da zagotovi primerno in stalno medicinsko kontrolo svojih atletov, ki je izvajana bodisi interno ali preko odobrenih zunanjih teles. Nadalje priporočamo, da članice organizirajo predtekmovalni zdravstveni pregled (PTZP) v skladu s priporočili IAAF zdravstvenih navodil za vsakega atleta, ki je prijavljen na mednarodno tekmovanje po 1. členu, točki 1 (a) in (f).
3. Vsaka članica bo imenovala vsaj enega ekipnega zdravnika, da zagotovi svojim atletom potrebno medicinsko oskrbo med mednarodnimi tekmovanji po 1. členu, točki 1 (a) in (f).

51. člen

Medicinska/varnostna oskrba na mednarodnih tekmovanjih

1. Organizacijski odbori bodo odgovorni za zagotavljanje ustrezne medicinske oskrbe in za sprejetje ustreznih varnostnih ukrepov tekom mednarodnih tekmovanj. Zahtevane medicinske in varnostne storitve se lahko razlikujejo glede na naslednje dejavnike: velikost in narava tekmovanja, kategorija in število sodelujočih atletov, število podpornega osebja in gledalcev,

zdravstvenih standardov države, kjer poteka tekmovanje in prevladujočih okoljskih pogojev (npr. klima, nadmorska višina).

2. Medicinska in protidopinska komisija bo izdala in posodabljala praktične smernice v pomoč organizacijskim odborom pri zagotavljanju ustreznih zdravstvenih storitev in sprejemanju ustreznih varnostnih ukrepov na mednarodnih tekmovanjih.
3. V okviru teh medicinskih pravil se lahko za določene vrste dogodkov (npr. cestne teke, tekmovalno hojo) zahteva specifične zdravstvene in varnostne zahteve.
4. Zdravstvene storitve in varnostni ukrepi, ki se jih zagotavlja v okviru mednarodnega tekmovanja, morajo vsebovati najmanj:
 - (a) Splošno zdravstveno oskrbo za atlete in akreditirano osebje na glavni tekmovalni lokaciji in na lokacijah nastanitve atletov;
 - (b) Prvo in nujno medicinsko pomoč za atlete, osebje, prostovoljce, medije in gledalce na glavni lokaciji tekmovanja;
 - (c) Varnostni nadzor;
 - (d) Koordinacijo evakuacijskih načrtov; in
 - (e) Po potrebi koordinacijo posebnih zdravstvenih storitev.
5. Organizacijski odbor naj za vsako mednarodno tekmovanje, organizirano po 1. členu, točka 1 (a), imenuje direktorja zdravstvene službe, da bo pripravil in med tekmovanjem koordiniral zdravstvene storitve in varnostne zahteve. Zdravstveni vodja bo povezava med IAAF in organizacijskim odborom za vsa medicinska in varnostna vprašanja.
6. Na mednarodnih tekmovanjih, organiziranih po 1. členu, točka 1 (a), bo IAAF imenovala tudi zdravniškega delegata, ki bo v skladu s 113. členom zagotavljal, da so na tekmovališču zagotovljeni ustrezni prostori za zdravstveni pregled, oskrbo in nujno pomoč, in da bo zagotovljena medicinska oskrba na lokacijah, kjer bivajo atleti.

IV. DEL SPORI

SPORI

60. člen

Spori

Splošno

1. Če ni drugače določeno v 60. členu, točka 2, ali v katerem koli drugem pravilu ali predpisu, se morajo vsi spori iz teh pravil reševati v skladu z naslednjimi določbami.
2. Naslednje zadeve so izključene iz obravnave sporov po 60. členu:
 - (a) Spori, ki izvirajo iz odločitev, povezanih s Protidopinškimi pravili iz III. Dela, vključno in brez omejitev s spori, ki izvirajo iz kršitev protidopinških prekrškov. Ti spori se rešujejo v skladu s postopki, določenimi v 42. členu;
 - (b) Vsaka kršitev določil o stvah in druge protikorupcijske kršitve, navedene v I. Delu, bo razrešila Etična komisija IAAF v skladu s 9. členom in Etičnim kodeksom;
 - (c) Protesti, vloženi pred tekmovanjem, ki se nanašajo na pravico nastopa na tekmovanju za posameznega atleta. Taka odločitev tehničnega delegata je v skladu s 146. členom, točka 1, lahko predmet pritožbe na pritožbeno komisijo. Odločitev pritožbene komisije (ali tehničnega delegata v primeru odsotnosti pritožbene komisije ali če ni podana pritožba pritožbeni komisiji) je dokončna in ni možna nadaljnja pritožba, vključno na CAS. Če zadeve ni možno razrešiti pred začetkom tekmovanja in dobi atlet pravico nastopa »pod ugovorom«, se zadevo preda v nadaljnje odločanje Svetu IAAF, katerega odločitev je dokončna in ni možna nadaljnja pritožba, vključno na CAS;
 - (d) Ugovori ali drugi spori, ki izvirajo iz dogodkov na tekmovališču, vključno in brez omejitev z ugovori na dosežene rezultate ali potek posamezne discipline. Taka odločitev glavnega sodnika je v skladu s 146. členom, točka 3, lahko predmet pritožbe na pritožbeno komisijo. Odločitev pritožbene komisije (ali tehničnega delegata v primeru odsotnosti pritožbene komisije ali če ni podana pritožba pritožbeni komisiji) je dokončna in ni možna nadaljnja pritožba, vključno na CAS; in

- (e) Spori, ki izvirajo iz odločitve Etične komisije na podlagi upoštevanja Etičnega kodeksa. Te spore se razrešuje v skladu z določili poslovnikova Etične komisije.

Spori, v katere so vpleteni atleti, spremljevalci atletov in druge osebe

3. Vsaka članica in kontinentalna zveza mora v svoj Statut vključiti določbo, da se, če posebna pravila ali predpisi ne določajo drugače, vsi spori, v katere so vpleteni atleti, spremljevalci atletov ali druge osebe pod nadzorom članice, rešujejo z zaslišanjem pred pristojnim organom za zaslišanje, ki ga članica posebej določi za ta namen.

Na zaslišanjih je treba spoštovati naslednja načela:

- zaslišanje mora biti v razumnem roku pred poštenim in neodvisnim organom,
 - oseba ima pravico, da je obveščena o obtožbah proti njej,
 - ima pravico predstaviti dokaze, vključno s pravico predlaganja in zasliševanja prič,
 - oseba ima pravico do pravnega zastopnika in tolmača (na njene stroške) in pravico do obrazložene pisne odločbe, ki mora biti izdana v razumnem roku.
4. Atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba lahko izgubi pravico nastopa po 60. členu, če:
- (a) Nastopi na atletskem tekmovanju ali dogodku, na katerem je bil kateri koli tekmovalec, po njegovem vedenju, suspendiran s tekmovanja ali brez pravice nastopa po teh pravilih, ali ki poteka v državi ali teritoriju suspendirane članice. Ta prepoved ne velja za tekmovanje, na katerem nastopajo samo veterani (v skladu s 141. členom);
 - (b) Nastopi na atletskem tekmovanju, ki ni odobreno v skladu z 2. členom (Dovoljenje za organizacijo tekmovanj);
 - (c) Nasprotuje 4. členu (Pogoji za sodelovanje na mednarodnih tekmovanjih) ali predpisi, ki izvirajo iz tega člena;
 - (d) Nasprotuje 5. členu (Pravica zastopati članico) ali predpisi, ki izvirajo iz tega člena;
 - (e) Nasprotuje 6. členu (Plačila atletom) ali predpisi, ki izvirajo iz tega člena;

- (f) Nasprotuje 7. členu (Zastopniki atletov) ali predpisi, ki izvirajo iz tega člena;
 - (g) Nasprotuje 8. členu (Oglaševanje in reklame na mednarodnih tekmovanjih) ali predpisi, ki izvirajo iz tega člena;
 - (h) Krši kateri koli drugi člen (razen določil 60. člena, točka 2).
5. V primeru domnevne kršitve 60. člena, točka 4 teh pravil, se uporabijo naslednji postopki:
- (a) Pisna prijava kršitve se pošlje članici, v katero je vključen atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba (ali se je drugače strinjal, da bo spoštoval ta pravila), članica pa mora v razumnem roku pričeti s preverjanjem dejstev iz prijave.
 - (b) Če na podlagi preverjanja članica meni, da obstajajo dokazi, ki potrjujejo kršitev, mora članica nemudoma obvestiti atleta, spremljevalca atleta ali drugo prizadeto osebo o obtožbah in njegovi pravici do zaslišanja pred sprejetjem kakršne koli odločitve. Če na podlagi preverjanja članica meni, da ne obstajajo zadostni dokazi, ki potrjujejo kršitev atleta, spremljevalca atleta ali druge prizadete osebe, mora članica nemudoma obvestiti IAAF in posredovati pisno obrazložitev glede svoje odločitve o ustavitvi postopka.
 - (c) Če je potrjeno, da je bil 60. člen, točka 4 teh pravil kršen, se zahteva od atleta, spremljevalca atleta ali druge prizadete osebe pisna obrazložitev domnevne kršitve v roku 7 delovnih dni od datuma prejete obvestila. Če obrazložitev domnevne kršitve v predpisanem času ni prejeta ali je neustrezna, je atlet, spremljevalec atleta ali druga prizadeta oseba lahko začasno suspendiran s strani članice za obdobje trajanja reševanja primera in vsak tak suspenz mora biti nemudoma sporočen IAAF. Če članica začasno ne suspendira atleta, spremljevalca atleta ali drugo prizadeto osebo, lahko to namesto nje naredi IAAF. Odločitev o začasnem suspenzu ni predmet pritožbe, toda atlet, spremljevalec atleta ali druga prizadeta oseba imajo pravico do čim hitrejšega zaslišanja pred ustreznim organom članice v skladu s 60. členom, točka 5 (e) teh pravil.
 - (d) Če po prejemu obvestila o obtožbah atlet, spremljevalec atleta ali druga prizadeta oseba v roku 14 dni pisno ne potrdi članici, da želi zaslišanje,

se smatra, da se je odpovedal pravici do zaslišanja in da sprejema obtožbe o kršitvi določil 60. člena, točka 4 teh pravil.

- (e) Če atlet, spremljevalec atleta ali druga prizadeta potrdi, da želi zaslišanje, se osebi pred zaslišanjem posredujejo vsi zbrani dokazi in zaslišanje se izvede v skladu s 60. členom, točka 3 teh pravil v roku, ki ne sme biti daljši od 2 mesecev od datuma prejetja obvestila o obtožbah. Članica mora o datumu zaslišanja obvestiti IAAF, ki ima pravico, da se kot opazovalka udeleži zaslišanja. Prisotnost IAAF na zaslišanju in vsako njeno drugo sodelovanje v zadevi ne vpliva na njeno pravico do pritožbe, proti odločitvi članice, na CAS v skladu s 60. členom, točka 14, in 60. členom, točki 16 in 17 teh pravil.
 - (f) Če pristojni organ članice po izvedenem zaslišanju odloči, da je atlet, spremljevalec atleta ali druga prizadeta oseba kršila določen člen ali predpis, se kršitelju odvzame pravica nastopa na domačih in mednarodnih tekmovanjih za obdobje, ki je določeno v Navodilih in jih izda Svet IAAF ali določi drugo primerno kazen, ki je skladna s kaznimi, ki jih potrdi Svet. Če se je atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba odpovedala pravici do zaslišanja, se kršitelju odvzame pravica nastopa na domačih in mednarodnih tekmovanjih za obdobje, ki je določeno v Navodilih in jih izda Svet ali določi drugo primerno kazen, ki je skladna s kaznimi, ki jih potrdi Svet. Če taka Navodila niso na voljo ali druge kazni, ki jih potrdi Svet, pristojni organ ali članica sam določi primerno obdobje odvzema pravice nastopa ali drugih kazni.
 - (g) Članica mora o odločitvi v 5 delovnih dneh pisno obvestiti IAAF (in priložiti kopijo pisne obrazložitve svoje odločitve).
6. Če članica za izvedbo zaslišanja pooblasti drug organ, odbor ali sodišče (v državi članice ali izven nje), ali kadar iz kakšnih drugih razlogov nacionalni organ, odbor ali sodišče izven članice zagotovi atletu, spremljevalcu atleta ali drugi osebi zaslišanje po teh pravilih, se odločitev tega organa, odbora ali sodišča za namene iz 60. člena, teh pravil šteje kot odločitev članice, zato je treba izraz "nacionalna zveza - članica" v tem členu tudi tako razlagati.

Spori med članico in IAAF

7. Članica mora v svoj Statut vključiti določbo, da se, če ni drugače določeno v posebnih pravilih ali predpisih, vsi spori med članico in IAAF predložijo

v reševanje Svetu IAAF, ki sam določi ustrezen postopek za presojo spora glede na okoliščine posameznega primera.

8. V primeru, da namerava IAAF zaradi kršitve teh pravil suspendirati članico, jo mora prej pisno obvestiti o razlogih za suspenz in ji dati možnost, da je v tej zadevi v razumnem roku zaslišana v skladu s postopki, ki so določeni v 14. členu, točka 10, Statuta IAAF.

Spori med članicami

9. Članica mora v svoja pravila vključiti določbo, da bo vse spore z drugimi članicami predložila Svetu IAAF. Svet IAAF določi postopek za presojo spora glede na okoliščine posamezne zadeve.

Pritožbe na odločitve po 60. členu, točka 4

10. Na vse odločitve po 60. členu, točka 4 teh pravil, je možna pritožba v skladu z naslednjimi določbami. Če v 60. členu, točka 22, teh pravil ni drugače določeno, ostanejo med pritožbenim postopkom v veljavi vse odločitve, proti katerim je vložena pritožba.
11. Sledeči nedokončen seznam odločitev, na katere je možno vložiti pritožbo po 60. členu, točka 4 teh pravil:
 - (a) če je članica odločila, da je atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba kršila 60. člen, točka 4 teh pravil;
 - (b) če je članica odločila, da je atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba ni kršila 60. člen, točka 4 teh pravil;
 - (c) če je članica odločila, da je atlet, spremljevalec atleta ali druga oseba kršila 60. člen, točka 4 teh pravil, vendar ni uspela določiti kazni v skladu z Navodili, odobrenih s strani Sveta IAAF;
 - (d) če je članica odločila, da ni dovolj dokazov za podporo obtožb na podlagi 60. člena, točka 4 teh pravil (glej 60. člen, točka 5 (b));
 - (e) če je članica izpeljala zaslišanje na podlagi 60. člena, točka 5 teh pravil in atlet, spremljevalec atleta ali druga prizadeta oseba meni, da je v postopku ali zaključkih zaslišanja članica sprejela napačen pravni pouk ali drugače sprejela napačen sklep;

(f) če je članica izpeljala zaslišanje na podlagi 60. člena, točka 5 teh pravil in IAAF meni, da je v postopku ali zaključkih zaslišanja članica sprejela napačen pravni pouk ali drugače sprejela napačen sklep.

12. V zadevah Atletov mednarodnega ranga (ali njihovih spremljevalcev) se lahko na podlagi 60. člena, točke 23 - 28, proti odločitvi pristojnega organa članice vložijo pritožba izključno na CAS.

13. V zadevah, v katerih niso udeleženi Atleti mednarodnega ranga (ali njihovi spremljevalci), se pritožba zoper odločitev pristojnega organa članice (razen če ne gre za zadeve iz 60. člena, točka 17 teh pravil) vložijo na pristojni pritožbeni organ članice v skladu s pravili članice.

Vsaka članica mora na nacionalni ravni določiti postopek za reševanje pritožb, ki mora prizadetim osebam zagotoviti pravico do zaslišanja pred neodvisnim, nepristranskim in pravičnim organom, pravico do zastopnika in tolmača (na stroške pritožnika) in pravico do pisno obrazložene odločitve, ki mora biti izdana v razumnem roku.

Zoper odločitev pristojnega nacionalnega pritožbenega organa je dovoljena pritožba na športno razsodišče v skladu s 60. členom, točka 16.

Stranke, ki imajo pravico do pritožbe

14. V zadevah Atletov mednarodnega ranga (ali njihovih spremljevalcev), se na CAS lahko pritožijo:

- (a) atlet ali druga oseba, na katero se nanaša odločitev, ki je predmet pritožbe;
- (b) vsaka druga stranka v zadevi, na katero se nanaša odločitev;
- (c) IAAF; in
- (d) Mednarodni olimpijski komite (če odločitev lahko vpliva na pogoje, ki jih mora izpolnjevati atlet za nastop na olimpijskih igrah).

15. V zadevah, v katerih niso udeleženi Atleti mednarodnega ranga (ali njihovi spremljevalci), se zoper odločitev lahko pritožijo na pristojni nacionalni pritožbeni organ po pravilih nacionalne zveze.

Pravico do pritožbe imajo najmanj:

- (a) atlet ali druga oseba, na katero se nanaša odločitev zoper katero se želi pritožiti;
- (b) vsaka druga stranka v zadevi, o kateri je bilo odločeno;
- (c) članica.

IAAF nima pravice pritožbe na odločitev nacionalnega pritožbenega organa, toda ima pravico udeležiti se vsakega zaslišanja pred nacionalnim pritožbenim organom kot opazovalka. Navzočnost IAAF na zaslišanju ne vpliva na njeno pravico do pritožbe zoper odločitev nacionalnega pritožbenega organa na CAS v skladu s 60. členom, točka 16, teh pravil.

16. V vsakem primeru, ki ne vključuje Atletov mednarodnega ranga (ali njihovih spremljevalcev), se stranke lahko pritožijo na CAS:
 - (a) IAAF; in
 - (b) Mednarodni olimpijski komite (če odločitev lahko vpliva na pogoje, ki jih mora izpolnjevati atlet za nastop na olimpijskih igrah);
17. V zadevah, v katerih niso udeleženi Atleti mednarodnega ranga (ali njihovi spremljevalci), imata IAAF in Mednarodni olimpijski komite (če odločitev lahko vpliva na pogoje, ki jih mora izpolnjevati atlet za nastop na olimpijskih igrah) pravico pritožbe na odločitev ustreznega organa članice neposredno na CAS v naslednjih primerih:
 - (a) članica nima predvidenega pritožbenega postopka na nacionalni ravni;
 - (b) ni bila vložena pritožba na nacionalni pritožbeni organ članice s strani strank v postopku iz 60. člena, točka 15;
 - (c) pravila članice to predvidevajo.
18. Vsaka stranka, ki vloži na podlagi teh pravil pritožbo, ima pravico do podpore s strani CAS za pridobitev vseh potrebnih informacij od organa, na odločitev katerega se pritožuje in te informacije morajo biti posredovane tudi CAS, če ta to zahteva.

Tožena stranka v pritožbi na CAS

19. Velja splošno pravilo, da se šteje kot tožena stranka v postopku pritožbe na CAS, stranka, ki je sprejela odločitev, ki je predmet pritožbe. Če je članica prenesla vodenje zaslišanja po teh pravilih na drugi organ, komisijo ali sodišče v skladu s 60. členom, točka 6 teh pravil, je članica tožena stranka v pritožbi na tako odločitev.
20. Kjer je IAAF prizivnik v pritožbi na CAS, ima pravico pozvati kot dodatne tožene stranke vse tiste stranke, za katere meni, da je to potrebno, vključno z atletom, spremljevalcem atleta ali drugo osebo, ki je lahko prizadeta s sprejeto odločitvijo.

21. V primeru, ko IAAF ni stranka v pritožbi na CAS, se lahko vseeno odloči, da sodeluje kot polnopravna članica v pritožbi, če smatra, da je to potrebno. Če se IAAF odloči za tako sodelovanje in ima IAAF v pritožbi status soobtoženega, ima IAAF pravico, da skupaj s toženo stranko soimenuje arbitra. Če obstaja nesoglasje glede tega, kdo naj bo imenovani arbiter, prevlada izbira arbitra, ki ga določi IAAF.

Pritožba IAAF zoper odločitev na CAS

22. Odločitev o tem, ali se bo IAAF pritožila na CAS (ali o tem, ali naj IAAF sodeluje kot stranka v pritožbi na CAS v skladu s 60. členom, točka 21) sprejme Svet IAAF ali njegov pooblaščenec. Svet (ali njegov pooblaščenec) lahko, če je to izvedljivo, hkrati odloči o suspenzu atleta, dokler CAS ne sprejme odločitve.

Pritožba na CAS

23. Če Svet IAAF ne odloči drugače, ima pritožnik na voljo 30 dni, da pisno vloži napoved pritožbe na CAS. Čas za vložitev napovedi pritožbe začne teči z datumom pisne obrazložitve odločitve, proti kateri se pritožuje (kadar se lahko pritoži IAAF mora biti obrazložitev v angleščini in francoščini) ali od zadnjega dne, ko bi se bilo v skladu s 60. členom, točka 15 teh pravil možno na odločitev pritožiti na nacionalni pritožbeni organ.
Če pritožnik ni IAAF, potem mora pritožnik sočasno z vloženo napovedjo pritožbe na CAS poslati kopijo tudi na IAAF. V 15 dneh po poteku roka za napoved pritožbe mora pritožnik na CAS poslati samo pritožbo, tožena stranka pa mora na pritožbo odgovoriti v 30 dneh po prejemu pritožbe.
24. CAS rešuje vse pritožbe s ponovnim zaslišanjem o vseh pomembnih vprašanih posamezne zadeve. Sodni svet CAS lahko spremeni odločitev pristojnega organa članice, če presodi, da je odločitev organa članice napačna, ali da so bile napake v postopku. Sodni svet CAS lahko v vsakem primeru doda ali poviša kazen, ki je bila določena v prerekani odločitvi.
25. Ob reševanju pritožb zoper odločitve IAAF, CAS in sodni svet CAS pri svojem odločanju upoštevata Statut IAAF ter pravila in predpise IAAF.
Če obstaja nasprotje med pravili, ki jih uporablja CAS, in statutom ter pravili in predpisi IAAF, veljajo statut ter pravila in predpisi IAAF.

26. Ob reševanju pritožb zoper odločitve IAAF uporablja CAS monaško pravo, razprave pa so v angleščini, če se stranke ne dogovorijo drugače.
27. Sodni svet CAS lahko stranki v posebnih primerih povrne stroške ali prispeva k njenim stroškom, ki jih je imela s pritožbo na CAS.
28. Odločitev CAS je dokončna in obvezujoča za vse stranke in vse članice in zoper njo ni mogoča nobena pritožba.

Odločitev CAS velja takoj in vse članice morajo podvzeti vse potrebne ukrepe za njeno učinkovito izvršitev. O vseh vloženih pritožbah na CAS in njegovih odločitvah obvesti generalni sekretar IAAF vse članice z naslednjim obvestilom.

V. DEL
TEHNIČNA PRAVILA

TEHNIČNA PRAVILA

100. člen

Splošno

Vsa mednarodna atletska tekmovanja, ki so navedena v 1. členu, točka 1 teh pravil, se izvajajo po pravilih Mednarodnega združenja atletskih zvez (v nadaljnjem besedilu IAAF). To dejstvo mora biti navedeno v vseh objavah, programih, reklamah in v tiskanem gradivu.

Na vseh tekmovanjih, razen na svetovnih prvenstvih (na prostem in v dvorani) in olimpijskih igrah, se tekmovanja lahko odvijajo v drugačni obliki kot predvidevajo Tehnična pravila IAAF. Vendar pa ta pravila ne smejo omogočati atletom večje pravice kot bi jih imeli, če bi veljala ta pravila. Odločitve o tako spremenjeni obliki sprejmejo organi, ki imajo nadzor nad tekmovanji.

Opomba: Priporočamo, da članice sprejmejo pravila IAAF za vodenje svojih lastnih tekmovanj.

1. POGLAVJE - URADNE OSEBE

110. člen

Mednarodne uradne osebe

Na mednarodnih tekmovanjih, ki so omenjena v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f) teh pravil, so določene naslednje uradne osebe:

- (a) organizacijski delegat(i)
- (b) tehnični delegat(i)
- (c) zdravniški delegat
- (d) delegat za kontrolo dopinga
- (e) mednarodne tehnične uradne osebe (ITO); mednarodne uradne osebe za kros, cestne teke in gorske teke
- (f) mednarodni sodniki za tekmovalno hojo
- (g) mednarodni merilec proge
- (h) mednarodni štarter

- (i) mednarodni sodnik pri fotofinišu
- (j) pritožbena komisija

Število imenovanih uradnih oseb za navedene funkcije, ter kako, kdaj in kdo jih imenuje, se določi z veljavnimi tehničnimi predpisi IAAF (ali kontinentalnih zvez).

Za tekmovanja iz 1. člena, točki 1 (a) in (e), lahko določi IAAF nadzornika za reklame.

Za tekmovanja v 1. členu, točke 1 (c), (f) in (j), določi nadzornika pristojna kontinentalna zveza, za tekmovanja v 1. členu, točka 1 (b), ustrezen organ, za tekmovanja v 1. členu, točke 1 (d), (h) in (i), pa pristojna članica IAAF.

Opomba 1: Mednarodne uradne osebe morajo nositi oblačila ali oznake, ki se razlikujejo od ostalih uradnih oseb na tekmovanju.

Opomba 2: Mednarodne uradne osebe iz točk (e) do (i) tega člena so lahko v skladu s politiko IAAF razvrščene na ravni IAAF in ravni EA.

Potne stroške in stroške bivanja posameznika, imenovanega s strani IAAF ali kontinentalne zveze v okviru tega člena ali po 3. členu, točka 2, plača posamezniku organizator tekmovanja v skladu z ustreznimi predpisi.

111. člen

Organizacijski delegati

Organizacijski delegati morajo biti ves čas v stiku z organizacijskim odborom in o tem redno obveščati Svet IAAF. Če je treba, obravnavajo tudi obveznosti in finančne odgovornosti organizacijske članice in organizacijskega odbora. Sodelovati morajo s tehničnim(i) delegatom(i).

112. člen

Tehnični delegati

Tehnični delegati so skupaj z organizacijskim odborom, ki jim mora nuditi vso potrebno pomoč, odgovorni, da bodo vse tehnične rešitve popolnoma skladne s Tehničnimi pravili IAAF in s Priročnikom o gradnji atletskih objektov (IAAF Track and Field Facilities Manual).

Tehnični delegati morajo posredovati pisna poročila o pripravah na tekmovanje in sodelovati z organizacijskim delegatom(i).

Poleg tega mora tehnični delegat:

- (a) posredovati ustrezni službi predloge urnika tekmovanja po disciplinah in pogoje-norme za prijave.
- (b) določiti seznam orodij, ki se bodo uporabljala, ter ali lahko atleti uporabljajo svoja lastna orodja, ali tista, ki jih zagotovi organizator.
- (c) zagotoviti, da vse članice, ki sodelujejo na tekmovanju, pravočasno in še pred tekmovanjem prejmejo vse tehnične predpise.
- (d) biti odgovoren za vse druge tehnične priprave, ki so potrebne za izvedbo atletskih disciplin.
- (e) preveriti prijave in imajo pravico, da jih zavrnejo iz tehničnih razlogov ali iz razlogov, navedenih v 146. členu, točka 1, (razlogi za zavrnitev prijav, ki niso tehnične narave, morajo biti skladni s pravili IAAF ali sveta kontinentalne zveze).
- (f) določiti kvalifikacijske norme za tehnične discipline in osnove ter način sestave skupin v predtekkih.
- (g) določiti skupine, kvalifikacijske kroge ter skupine za mnogoboje.
- (h) na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), predsedujejo na tehničnih sestankih in posredujejo navodila tehničnim funkcionarjem.

113. člen

Zdravniški delegat

Zdravniški delegat ima dokončno pravico odločanja o vseh zdravstvenih zadevah. Zagotoviti mora, da so na prizorišču tekmovanja pripravljene in ustrezno opremljeni prostori za zdravniške preglede, zdravstveno oskrbo in nujno pomoč med tekmovanjem. Enaka oskrba mora biti zagotovljena tudi tam, kjer so atleti nastanjeni.

114. člen

Delegat za kontrolo dopinga

Delegat za kontrolo dopinga mora biti v stiku z organizacijskim odborom in z njim zagotoviti ustrezne prostore in pogoje za izvedbo kontrole dopinga. Odgovoren je za vse zadeve v zvezi s kontrolo dopinga.

Mednarodne tehnične uradne osebe (ITO) in mednarodni funkcionarji za kros, cestne teke in gorske teke (ICRO)

1. Tehnični delegat imenuje vodjo mednarodnih tehničnih uradnih oseb izmed prisotnih mednarodnih tehničnih uradnih oseb na tekmovanju, če ga ustrezní organ ni že predhodno imenoval. Vodja mednarodnih tehničnih uradnih oseb bo, če je to le mogoče, za vsako disciplino na urniku določil vsaj eno mednarodno tehnično uradno osebo, ki mora nuditi ustrezno podporo in pomoč glavnemu sodniku pri posamezni disciplini.

Mednarodne tehnične uradne osebe morajo biti prisotne ves čas trajanja discipline, h kateri so dodeljeni. Zagotoviti morajo, da tekmovanje poteka v skladu s Tehničnimi pravili IAAF, tehničnimi predpisi in odločitvami, ki jih je sprejel tehnični delegat.

Če se pojavi problem ali zadeva, za katero menijo, da bi bil potreben njihov nasvet, morajo takoj opozoriti glavnega sodnika pri disciplini, in če je treba, ponuditi nasvet za rešitev. Če nasvet ni upoštevan in obstaja jasna kršitev Tehničnih pravil IAAF, tehničnih predpisov in/ali odločitev tehničnega delegata, odloči mednarodna tehnična uradna oseba. Če se tudi po tem posredovanju zadeva ne razreši, se jo preda tehničnemu delegatu.

Po zaključku discipline podpišejo tekmovalni zapisnik.

Opomba: Če je glavni sodnik odsoten, sodeluje mednarodna tehnična uradna oseba (ITO) z odgovornim vodjem posamezne discipline.

2. Imenovani ICRO v tekmovanjih v krosu, cestnih tekih in gorskih tekih zagotovijo vso potrebno podporo organizatorjem tekmovanja. Prisotni morajo biti ves čas poteka tekmovanja, za katerega so imenovani. Zagotoviti morajo, da tekmovanje poteka v skladu z IAAF tehničnimi pravili, tehničnimi predpisi in odločitvami, ki jih je sprejel tehnični delegat.

116. člen

Mednarodni sodniki za tekmovalno hojo (IRWJ)

Sodniki za tekmovalno hojo, ki bodo imenovani za mednarodna tekmovanja iz 1. člena, točka 1 (a), morajo biti mednarodni sodniki za tekmovalno hojo ravni IAAF.

Opomba: Sodniki za tekmovalno hojo, imenovani za tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (b), (c), (e), (f), (g) in (j), morajo biti bodisi mednarodni sodniki za tekmovalno hojo ravni IAAF ali ravni kontinenta (EA).

117. člen

Mednarodni merilec cestnih tekov

Na tekmovanjih iz 1. člena, točka 1, je treba določiti mednarodnega merilca cestnih tekov za verifikacijo proge cestnih tekov, ki delno ali v celoti potekajo zunaj štadiona.

Imenovani mednarodni merilec mora biti član mednarodnih merilcev IAAF/ AIMS (stopnje A ali B).

Progo je treba izmeriti dovolj zgodaj pred tekmovanjem.

Merilec bo preveril ustreznost proge, in če se bo z njo strinjal, izdal potrdilo, da proga ustreza pravilom IAAF za tekmovanja v cestnih tekih (240. člen, točka 3, in pripadajoče opombe).

Merilec mora sodelovati z organizacijskim odborom pri pripravi proge in spremljati potek tekmovanja, tako da zagotovi, da so atleti pretekli izmerjeno in potrjeno progo. Tehničnemu delegatu bo o tem izdal ustrezen certifikat.

118. člen

Mednarodni štarter in mednarodni sodnik za fotofiniš

Na vseh tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), ki potekajo na štadionih, določi IAAF ali pristojna kontinentalna zveza mednarodnega štarterja in sodnika za fotofiniš. Mednarodni štarter izvaja štarte tekov (in opravlja tudi druge dolžnosti), ki mu jih je določil tehnični delegat.

Mednarodni sodnik pri fotofinišu nadzoruje vse naloge fotofiniša.

119. člen

Pritožbena komisija

Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se imenuje pritožbena komisija, ki jo navadno sestavlja tri, pet ali sedem članov. Eden od članov komisije je predsednik, eden pa tajnik. Ni nujno, da je tajnik komisije tudi njen član.

V primerih, kjer je pritožba vezana na 230. člen, mora biti vsaj en član pritožbene komisije član mednarodnih sodnikov za tekmovalno hojo ravni IAAF (ali kontinenta - EA).

Člani pritožbene komisije ne smejo biti prisotni pri nobeni razpravi komisije o pritožbi, ki je posredno ali neposredno vezana na atleta iz države, iz katere je član komisije. Predsednik pritožbene komisije mora takega člana pozvati, da se umakne, če tega ni predhodno že storil sam.

IAAF ali druga organizacija, odgovorna za tekmovanja, imenuje enega ali več nadomestnih članov pritožbene komisije, ki nadomesti člana, ki ne more sodelovati pri reševanju pritožbe.

Tudi na vseh drugih atletskih tekmovanjih se zaradi pravilnega poteka tekmovanja imenuje pritožbena komisija.

Osnovna naloga pritožbene komisije je, da preuči vse pritožbe po 146. členu teh pravil, kakor tudi vsa druga vprašanja, ki se pojavljajo med tekmovanjem in so ji posredovana v odločanje.

120. člen

Uradne osebe na tekmovanju

Organizacijski odbor tekmovanja določa uradne osebe po pravilih nacionalne zveze države, v kateri je tekmovanje.

Za tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), pa se uradne osebe določa po pravilih pristojne mednarodne organizacije. V nadaljevanju so na seznamu navedene vse potrebne uradne osebe pri organizaciji večjih mednarodnih tekmovanj. Če je potrebno, lahko organizatorji skladno s pravili nacionalne zveze ta seznam spremenijo.

Vodstvo tekmovanja

- direktor tekmovanja
- vodja tekmovanja
- tehnični vodja tekmovanja
- vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja

Uradne osebe tekmovanja

- eden ali več glavnih sodnikov za teke
- eden ali več glavnih sodnikov za tehnične discipline
- eden ali več glavnih sodnikov za mnogoboje
- eden ali več glavnih sodnikov za discipline zunaj stadiona
- glavni sodnik v prijavnici
- vodja sodnikov in ustrezno število sodnikov za teke
- vodja sodnikov in ustrezno število sodnikov za vsako tehnično disciplino
- vodja sodnikov, ustrezno število pomočnikov in pet sodnikov za vsako disciplino v tekmovalni hoji na stezi
- vodja sodnikov, ustrezno število pomočnikov in osem sodnikov za vsako disciplino v tekmovalni hoji na cesti
- drugi funkcionarji pri tekmovalni hoji, če je potrebno, vključno z zapisnikarji, semaforisti za opomine in drugi
- vodja sodnikov na tekališču z ustreznim številom sodnikov
- vodja časomerilcev in ustrezno število časomerilcev
- vodja sodnikov pri fotofinišu in ustrezno število pomočnikov
- vodja sodnikov za merjenje časov s transponderji (čipi) in ustrezno število pomočnikov
- koordinator na startu, ustrezno število štarterjev in povratnih štarterjev
- eden ali več pomočnikov štarterja
- vodja in ustrezno število števecv krogov
- tajnik tekmovanja in ustrezno število pomočnikov
- vodja tehnično informacijskega centra (TIC) in ustrezno število pomočnikov
- vodja in ustrezno število nadzornikov tekmovališča
- eden ali več sodnikov pri vetromeru
- eden ali več sodnikov za elektronske meritve dolžin
- vodja in ustrezno število sodnikov v prijavnici

Druge uradne osebe

- eden ali več napovedovalcev
- eden ali več statistikov
- nadzornik reklam
- uradni merilec tekališča
- eden ali več zdravnikov
- spremljevalci atletov, drugo osebje in mediji

Glavni sodniki in vodje sodnikov naj imajo drugačna oblačila ali oznake.

Če je treba, se lahko določi še njihove pomočnike, vendar naj jih bo na tekmovališču le toliko kot je potrebno.

Pri tekmovanjih žensk je v zdravniški službi zaželena prisotnost zdravnice.

121. člen

Direktor tekmovanja

Direktor tekmovanja načrtuje tehnično organizacijo tekmovanja, skrbi za izvedbo načrta in v sodelovanju s tehničnim delegatom rešuje vsa tehnična vprašanja in probleme.

Direktor tekmovanja koordinira delo vseh služb na tekmovanju in je s pomočjo komunikacijskega sistema v nenehnem stiku z vsemi ključnimi funkcionarji in uradnimi osebami na tekmovanju.

122. člen

Vodja tekmovanja

Vodja tekmovanja je odgovoren za pravilno vodenje tekmovanja. Preverja, če so vse uradne osebe z zadolžitvami na svojih mestih, in poskrbi za zamenjavo, če je to potrebno. Lahko tudi zamenja vsako uradno osebo, ki ne upošteva pravil za atletska tekmovanja.

V dogovoru z nadzornikom tekmovališča skrbi, da na tekmovališčih oziroma v tekmovalni areni ni nepooblaščenih oseb.

Opomba: Če je tekmovanje daljše od štirih ur ali celo daljše od enega dneva, je priporočljivo imenovati še pomočnike vodje tekmovanja.

123. člen

Tehnični vodja tekmovanja

Tehnični vodja tekmovanja je odgovoren:

- (a) da so tekališča, zaletišča, krogi metališč, loki, sektorji in doskočišča za tehnične discipline ter naprave, oprema in orodja pripravljena v skladu s pravili IAAF.
- (b) za postavitev in odstranitev naprav, opreme in orodij v skladu s tehnično organizacijskim načrtom tekmovanja, kot ga potrdi tehnični delegat.
- (c) da so tekmovališča tehnično pripravljena v skladu s tehnično organizacijskim načrtom.
- (d) za preverjanje in označevanje osebnih orodij, ki jih je dovoljeno uporabljati na tekmovanju v skladu s 187. členom, točka 2.
- (e) da pred tekmovanjem, v skladu s 135. členom, prejme potreben certifikat.

124. člen

Vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja

Vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja v povezavi z direktorjem tekmovanja načrtuje razpored predstavitve dogodkov tekmovanja (otvoritev, predstavitev atletov, proglasitev itd.). Če je potrebno, sodeluje tudi z organizacijskim in tehničnim delegatom. Zadolžen je za izvedbo načrta.

V povezavi z direktorjem tekmovanja in z odgovornim delegatom je zadolžen tudi za razreševanje morebitnih problemov.

Usklajuje sodelovanje med člani svoje skupine s pomočjo sistema za komuniciranje in je v stalnem stiku z njimi.

125. člen

Glavni sodniki

1. En ali več glavnih sodnikov se imenuje za prijavnico, za teke, tehnične discipline, mnogoboje, in za discipline tekov ter tekmovalne hoje zunaj štadiona.

Glavni sodniki za teke na štadionu in zunaj njega nimajo pristojnosti, ki jo ima vodja sodnikov pri disciplinah tekmovalne hoje.

2. Glavni sodniki zagotavljajo upoštevanje teh pravil (in veljavnih tehničnih predpisov) in odločajo o vseh zadevah, ki se pojavljajo med tekmovanjem (vključno s prostorom za ogrevanje, prijavnico in po tekmovanju, vključno do proglasitve zmagovalcev), ki jih ne vsebujejo ta pravila (ali veljavni tehnični predpisi).

Glavni sodnik v prijavnici ima v primeru disciplinske kršitve pristojnost odločanja od prostora za ogrevanje do prihoda atletov na posamezno tekmovališče. V vseh ostalih primerih odloča glavni sodnik, pristojen za discipline, v katerih atlet nastopa ali je nastopil.

Glavni sodniki za teke in za discipline zunaj štadiona imajo pravico določati vrstni red v teku samo v spornem primeru, če se sodniki ne morejo uskladiti o vrstnem redu na cilju.

Določeni glavni sodnik za teke lahko odloča o vseh zadevah na štartu, če se ne strinja z odločitvijo štarterske ekipe, razen v primeru napačnega štarta, ki ga je zaznala od IAAF priznana naprava za zaznavanje napačnega štarta. Tudi v tem primeru lahko glavni sodnik odloči drugače, če obstaja utemeljen sum, da ta naprava ni delovala brezhibno.

Glavni sodnik za teke nadzira tudi štart in je tako hkrati tudi glavni sodnik za štart.

Glavni sodnik ne sme delovati kot sodnik ali sodnik na tekališču, lahko pa postopa ali odloča v skladu s pravili IAAF na podlagi lastnih opazovanj.

3. Določeni glavni sodnik preverja končne rezultate in rešuje vsa sporna vprašanja. Pri tehničnih disciplinah skupaj s sodnikom za elektronske meritve dolžin, če je ta imenovan, nadzoruje meritve rekordnih dosežkov.

Po zaključku vsake discipline se morajo zapisniki z rezultati takoj urediti. Ko jih podpiše določeni glavni sodnik, se posredujejo tajništvu tekmovanja.

4. Določeni glavni sodnik rešuje ugovore ali pripombe, ki se nanašajo na vodenje tekmovanja, vključno z zadevami v prijavnici.
5. Glavni sodnik lahko opomni ali izključi s tekmovanja vsakega atleta zaradi neprimerne ali nešportnega vedenja. Opomin se atletu lahko sporoči tako, da se mu pokaže rumeni karton, za izključitev pa rdečega. Opomini in izključitve se vpišejo v tekmovalni zapisnik ter sporočijo v tajništvo tekmovanja in ostalim glavnim sodnikom.

6. Glavni sodnik lahko spremeni odločitev (bodisi, da gre za odločitev sodnikov ali v primeru ugovora) na podlagi razpoložljivih dokazov, če je nova odločitev še izvedljiva. Tako ponovno odločitev je možno sprejeti pred proglasitvijo zmagovalcev v tej disciplini ali pred sprejeto odločitvijo pritožbene komisije.
7. Če določeni glavni sodnik meni, da so nastale med tekmovanjem take okoliščine, ki zaradi pravičnosti zahtevajo ponovitev discipline ali dela discipline, lahko razglasi tekmovanje ali del tekmovanja v tej disciplini za neveljavno, in se to ponovno izvede, bodisi istega dne ali kdaj pozneje.
8. Glavni sodnik za mnogoboje je pristojen za izvedbo tekmovanja v mnogoboju. Prav tako je pristojen za izvedbo posameznih disciplin mnogoboja.
9. Glavni sodnik za cestne teke lahko v primeru, ko je to potrebno (144. člen ali 240. člen, točka 8), da opomin pred diskvalifikacijo. Če se atlet ne strinja z odločitvijo, se uporabi 146. člen.
10. Če tekmuje atlet z omejenimi fizičnimi sposobnostmi na tekmovanju, organizirane v skladu s temi pravili, lahko pristojni glavni sodnik razlaga ali dovoli odstopanje od teh pravil (z izjemo 144. člena, točka 3), da omogoči nastop takemu atletu. Tako odstopanje temu atletu ne sme omogočiti kakršnih koli prednosti pred ostalimi atleti, ki nastopajo v isti disciplini. V primeru kakršnega koli dvoma ali oporekanja taki odločitvi, se zadevo preda pritožbeni komisiji.

Opomba: Namen tega člena ni dovoliti nastop tekačem vodičem za slabovidne in slepe atlete razen, če tega ne dovoljujejo predpisi za konkretno tekmovanje.

126. člen

Sodniki

Splošno

1. Vodje sodnikov za teke in vodje sodnikov za vsako tehnično disciplino usklajujejo delo sodnikov pri sojenju v njihovih disciplinah. Če sodnikom ustrežna služba še ni dodelila zadolžitev, jim jih razdeli vodja sodnikov discipline.

Teki na tekališču in cestni teki

2. Vsi sodniki svoje delo opravljajo na isti strani tekališča ali steze in določajo vrstni red atletov, ki prihajajo v cilj. Če ne morejo odločiti o vrstnem redu prihoda atletov v cilj, zadevo predajo glavnemu sodniku, ki sprejme odločitev.

Opomba: Sodniki morajo biti na sodniških stopnicah oddaljeni najmanj 5 m od tekališča v podaljšku ciljne črte.

Tehnične discipline

3. Sodniki sodijo in zapisujejo vsak poskus ter izmerijo vsak veljaven poskus atletov v vseh tehničnih disciplinah.

Pri skoku v višino in pri skoku s palico morajo sodniki po vsakem dvigu letvice natančno izmeriti njeno višino, posebno takrat, ko gre za poskus na rekordni višini. Najmanj dva sodnika vodita zapiske o poskusih in po vsaki seriji primerjata vpisane rezultate.

Določeni sodnik kaže uspel ali neuspel poskus z dvigom bele oziroma rdeče zastavice.

127. člen

Sodniki na tekališču (za teke in tekmovalno hojo)

1. Sodniki na tekališču so pomočniki glavnega sodnika in nimajo pravice sprejemati končnih odločitev.
2. Sodnike na tekališču razporedi glavni sodnik oziroma vodja sodnikov na tekališču tako, da imajo čim boljši pregled nad potekom teka. V primeru kršitev pravil (razen 230. člena, točka 1) s strani atleta ali druge osebe, sodnik na tekališču takoj pisno sporoči glavnemu sodniku vsako nepravilnost ali kršitev pravil.
3. Sodniki na tekališču vsako kršitev pravil sporočijo pristojnemu glavnemu sodniku z dvigom rumene zastavice ali na drug primeren način, ki ga je odobril tehnični delegat.
4. Za nadzorovanje predajnih prostorov v štafetnih tekih mora biti določeno zadostno število sodnikov na tekališču.

Opomba 1: Če je sodnik opazil, da je atlet tekel po drugi stezi in ne samo po svoji (tudi tek po notranji črti), ali da predaja palice ni bila opravljena v prostoru za predajo, s priročnim sredstvom takoj zaznamuje mesto prekrška na stezi.

Opomba 2: Sodniki na tekališču sporočijo glavnemu sodniku kršitev pravil tudi v primeru, če atlet (ali ekipa v štafetnem teku) ne dokonča teka.

128. člen

Časomerilci, sodniki pri fotofinišu in sodniki za merjenje časov s transponderji (čipi)

1. Pri ročnem merjenju časov mora biti glede na število prijavljenih atletov določeno zadostno število časomerilcev.

Eden od časomerilcev je določen za njihovega vodjo, ki določa naloge posameznim časomerilcem.

Kadar se uporablja naprava za popolno avtomatično merjenje časov, ali merjenje časov s transponderji (čipi), so časomerilci rezervni časomerilci.

2. Časomerilci, sodniki pri fotofinišu in sodniki za merjenje časov s transponderji (čipi), se ravna po določilih 165. člena teh pravil.
3. Kadar se uporablja naprava za popolno avtomatično merjenje časov, se določi vodjo sodnikov pri fotofinišu in ustrezno število pomočnikov.
4. Kadar se uporablja merjenje časov s transponderji (čipi), se določi vodjo tega sistema in ustrezno število pomočnikov.

129. člen

Koordinator na štartu, štarter in povratni štarterji

1. Koordinator na štartu mora:
 - a) razdeliti naloge članom štarterske ekipe. Katere discipline bo štartal mednarodni štarter na tekmovanjih iz 1. člena, točka 1 (a), in kontinentalnih prvenstev in iger, določa tehnični delegat;
 - b) nadzirati delo posameznih članov štarterske ekipe;

- c) po prejemu odobritve direktorja tekmovanja, da je vse nared za začetek štartnega postopka (da so na štart pripravljene tako časomerilci, sodniki, vodja fotofiniša in sodnik na napravi za merjenje hitrosti vetra), obvesti štarerja, da prične s štartnim postopkom;
 - d) delovati kot vezni člen med tehničnim osebjem, ki upravlja elektronsko merilno napravo in sodniki;
 - e) hraniti vse dokumente, ki se nanašajo na štart, vključno s podatki o reakcijskih časih atletov in/ali izpisi naprave za napačen štart, če so na razpolago;
 - f) zagotoviti, da so izpolnjena vsa določila iz 162. člena, točka 8.
2. Štarer mora imeti popoln nadzor nad atleti na štartnih mestih. Kadar je v uporabi naprava za zaznavanje napačnega štarta, morata imeti štarer in/ali določeni povratni štarer slušalke, s katerimi v primeru napačnega štarta razločno slišita zvočni signal naprave (162. člen, točka 6).
 3. Štarer mora svoje mesto izbrati tako, da ima med štartnim postopkom s pogledom popoln nadzor nad vsemi atleti.

Posebno pri stopničastih štartih se za sočasno posredovanje štartnih ukazov, štartnega strela in povratnih strelav vsem atletom priporoča uporaba zvočnika na vsaki stezi.

Opomba: Štarer se mora postaviti tako, da z najožjim zornim kotom zajame vse atlete. Pri nizkem štartu mora biti postavljen tako, da lahko zagotovi, da so vsi atleti sočasno pripravljene v položaju »pozor« pred štartnim strelom ali aktiviranjem odobrene štartne naprave (za vse odobrene štartne naprave se v nadaljevanju uporablja izraz pištola).

Pri stopničastem štartu, in če ni zvočnikov, se mora štarer postaviti tako, da bo približno enako oddaljen od vsakega atleta. Če to ni mogoče, postavi na tako mesto samo pištolo, ki jo sproži s pomočjo električnega stika.

4. Za pomoč štarerju se določi enega ali več povratnih štarerjev.

Opomba: Pri tekih na 200 m, 400 m, 400 m z ovirami, štafetah 4x100 m, 4x200 m, mešana štafeta (različne razdalje) in 4x400 m se določita za pomoč štarerju najmanj dva povratna štarerja.

5. Vsak povratni štarter se mora na štartu postaviti tako, da ima čim boljši pregled nad atleti, za katere je zadolžen.
6. O opominu in diskvalifikaciji, ki se nanaša na 162. člen, točka 7, lahko odloča samo štarter.
7. Koordinator na štartu odredi vsakemu povratnemu štarterju določeno nalogo in mesto nadzora. Če povratni štarter opazi kakršno koli nepravilnost na štartu, mora štart preklicati.

Po napačnem ali razveljavljenem štartu poroča povratni štarter štarterju svoja opažanja, ta pa se odloči, ali in komu bo izrekel opomin (glej 162. člen, točka 6, in 162. člen, točka 9).
8. Pri nizkih štartih se za nadzor napačnih štartov uporablja elektronska naprava za zaznavanje napačnega štarta, ki je opisana v 161. členu, točka 2.

130. člen

Pomočniki štarterja

1. Pomočniki štarterja morajo preverjati, če atleti nastopajo v pravi skupini ali teku, in da pravilno nosijo štartne številke.
2. Pomočniki štarterja pokažejo vsakemu atletu, katera steza ali štartno mesto mu je bilo določeno. Atlete zberejo približno tri metre za štartno črto (podobno tudi pri štartu v dveh skupinah za vsako štartno črto). Ko so atleti razvrščeni, dajo štarterju znak, da je vse pripravljeno.
Ob ponovitvi štarta zberejo atlete ponovno na zbirni črti.
3. Pomočniki štarterja so odgovorni za zagotovitev štafetnih palic za prve atlete v štafetnih tekih.
4. Ko štarter ukaže atletom »na mesta«, pomočniki štarterja nadzirajo, če atleti upoštevajo določila 162. člena, točki 3 in 4.
5. V primeru napačnega štarta pomočnik štarterja postopa v skladu s 162. členom, točka 8.

131. člen

Števci krogov

1. Števci krogov štejejo in zapisujejo pretečene kroge vsakega atleta pri tekih, daljših od 1500 m. Pri tekih na 5000 m in daljših ter pri disciplinah tekmovalne hoje je treba določiti več števecv krogov, ki delajo po navodilih glavnega sodnika.

Vsak števec krogov ima kontrolno tabelo krogov, v katero vpisuje čas vsakega kroga, ki ga posreduje uradni časomerilec, za atlete, ki so mu dodeljeni in je zanje odgovoren. Števec krogov naj ne bi nadziral več kot štiri atlete (šest pri tekmovalni hoji).

Namesto ročnega štetja krogov se lahko uporablja računalniški sistem s transponderji (čipi), ki jih nosijo vsi atleti.

2. Določeni števec krogov je odgovoren, da na semaforju ob ciljni črti označi število krogov, ki jih morajo atleti še preteči. Zapis na semaforju se spremeni po vsakem krogu, ko vodilni tekač vstopi v ciljno ravnino. Atletom, ki so jih drugi prehiteli za krog, se dodatno ročno pokaže, koliko krogov imajo še do cilja. Zadnji krog je treba vsakemu atletu naznaniti z zvoncec.

132. člen

Tajništvo tekmovanja, tehnično informacijski center (TIC)

1. Tajništvo tekmovanja zbira končne rezultate vsake discipline z vsemi podrobnostmi, ki so jih posredovali glavni sodniki, vodja časomerilcev ali vodja sodnikov za fotofiniš in merilec hitrosti vetra. Prejete podatke takoj pregleda in jih posreduje napovedovalcu, zapiše rezultate, zapisnike rezultatov pa izroči direktorju tekmovanja.

Pri avtomatski obdelavi podatkov je treba zagotoviti, da se vse rezultate tehničnih disciplin vnese v računalnik.

Rezultati tekov se vnašajo pod nadzorom vodje sodnikov za fotofiniš.

Napovedovalec in direktor tekmovanja imata dostop do rezultatov preko računalnika.

2. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (f) in (g), se organizira tehnično informacijski center (TIC). Organizacija TIC je priporočena tudi za druga tekmovanja, ki trajajo več kot en dan. Glavna naloga TIC je zagotoviti neposredno povezavo med predstavniki ekip, organizatorji, tehničnimi delegati in tekmovalno administracijo glede tehničnih in drugih zadev, ki se nanašajo na tekmovanje.

133. člen

Nadzornik tekmovališča

Nadzornik tekmovališča nadzoruje tekmovalno areno in ne dovoli vstopa ali zadrževanja v njej nikomur, razen uradnim osebam in atletom, ki so pripravljene za nastop, ali osebam z veljavno akreditacijo za vstop na prizorišče.

134. člen

Napovedovalec

Napovedovalec seznanja gledalce z imeni in s štartnimi številkami atletov pri posameznih disciplinah, z vsemi potrebnimi podatki o sestavi skupin, razporedu stez, žrebu in o vmesnih časih. Takoj, ko dobi rezultate posameznih disciplin, jih objavi z vsemi potrebnimi podatki (imena, uvrstitve, doseženi časi, višine, dolžine).

Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točka 1 (a), določi uradne angleško in francosko govoreče napovedovalce IAAF. Ti napovedovalci so v povezavi z vodjem predstavljanja dogodkov tekmovanja in pod splošnim navodilom organizacijskega in/ali tehničnega delegata odgovorni za vsa vprašanja v zvezi z najavljanjem protokola.

135. člen

Uradni merilec tekmovališča

Uradni merilec tekmovališča pred tekmovanjem pregleda ustreznost vseh označb in naprav ter izda ustrezne certifikate tehničnemu vodji tekmovanja.

Za izdajo certifikata mu mora biti na voljo vsa dokumentacija o štadionu in načrti kot tudi vse zadnje meritve.

136. člen

Sodnik pri vetromeru

Sodnik pri vetromeru je odgovoren za pravilno postavitve vetromera v skladu s 163. členom, točka 10 (teki na stezi), in 184. členom, točka 11 (daljinski skoki). Pri disciplinah, kjer je to predvideno, ugotavlja hitrost vetra v smeri teka, vpisuje dobljene rezultate merjenja in jih podpisane posreduje v tajništvo tekmovanja.

137. člen

Sodniki za elektronske meritve dolžin

Kadar se dolžine merijo z elektronskimi napravami ali video merilnimi napravami ali drugimi elektronskimi merilnimi napravami, se določi enega (ali več) sodnikov za elektronske meritve dolžin.

Pred tekmovanjem se mora sestati s tehnično ekipo in se seznaniti z merilnimi napravami ter njihovim delovanjem.

Pred začetkom vsake discipline nadzoruje postavitve merilnih naprav ob upoštevanju tehničnih zahtev, ki jih posredujeta izdelovalec in laboratorij za umerjanje merilnih inštrumentov.

Pred tekmovanjem in po njem se mora s sodelovanjem sodnikov in glavnega sodnika (in če je možno ITO, določenega za to disciplino), s potrjenim kovinskim metrom z nekaj meritvami prepričati, da je naprava delovala brezhibno, in s tem potrditi ustreznost rezultatov, ki so bili izmerjeni z elektronsko napravo. Izda se potrdilo o skladnosti, ki ga podpišejo vsi, ki sodelujejo pri testu in ga priložijo k tekmovalnemu zapisniku.

Med tekmovanjem nadzoruje meritve na napravah in je odgovoren za točnost izvedenih meritev. Glavnemu sodniku za tehnične discipline potrdi, da so merilne naprave brezhibne.

138. člen

Sodniki v prijavnici

Vodja sodnikov v prijavnici nadzoruje prehod atletov s terena za ogrevanje na tekmovališče ter tako zagotavlja, da so vsi atleti, ko jih preverijo v prijavnici, prisotni in pravočasno pripravljene za načrtovani začetek njihove discipline na tekmovališču.

Sodniki v prijavnici zagotovijo:

- da atleti nosijo predpisana nacionalna ali klubska oblačila, uradno potrjena od njihovih nacionalnih zvez,
- da nosijo štartne številke pravilno pripete in da so v skladu s štartno listo,
- da imajo šprinterice dovoljeno število in velikost žeblicev,
- da reklamni napisi na oblačilih in torbah atletov ustrezajo pravilom in predpisom IAAF,
- da atleti na tekmovališča ne prinašajo nedovoljenih predmetov.

Sodniki predajo vse nerešene zadeve v rešitev glavnemu sodniku v prijavnici.

139. člen

Nadzornik reklam

Nadzornik reklam (če se ga imenuje) nadzoruje in izvaja veljavna IAAF pravila in predpise oglaševanja ter odloča skupaj z glavnim sodnikom prijavnice o vseh nerešenih vprašanjih in sporih, nastalih glede reklam.

2. POGLAVJE - SPLOŠNA TEKMOVALNA PRAVILA

140. člen

Atletski objekti

Za atletska tekmovanja se lahko uporablja vsaka utrjena in ravna površina, ki je v skladu z navodili Priročnika IAAF za atletske objekte.

Tekmovanja na prostem, navedena v 1. členu, točka 1 (a), so lahko samo na objektih z veljavnim IAAF certifikatom razreda 1.

IAAF priporoča, da se tudi vsa druga atletska tekmovanja na prostem iz 1. člena, točke 1 (b) do (j), prirejajo na takih objektih.

V vsakem primeru je za objekte, namenjene tekmovanjem na prostem, navedenim v 1. členu, točke 1 (b) do (j), zahtevan certifikat razreda 2.

Opomba 1: Priročnik IAAF za atletske objekte, ki vsebuje podrobnejše opise za načrtovanje in gradnjo tekmovališč, vključno z dodatnimi diagrami za izmero in označbe tekmovališč, je na voljo v pisarni IAAF.

Opomba 2: Standardni obrazci za prijavo certifikacije objekta in poročilo o izmeri objekta so na voljo v pisarni IAAF ali pa jih je možno prenesti s spletne strani IAAF.

Opomba 3: Za tekmovanja v tekih in tekmovalni hoji, ki potekajo na cestah ali progah za kros in gorske teke, glej 230. člen, točka 10, 240. člen, točki 2 in 3, 250. člen, točke 2, 3, 4 in 251. člen, točka 1.

Opomba 4: Za objekte, atletike v dvoranah, glej 211. člen.

141. člen

Kategorije po starosti in spolu

Starostne kategorije

1. V skladu s temi pravili se tekmovanja lahko delijo v naslednje starostne kategorije:
 - mlajši mladinci in mladinke: atleti, ki bodo do 31. decembra v letu tekmovanja stari 16 ali 17 let.
 - starejši mladinci in mladinke: atleti, ki bodo do 31. decembra v letu tekmovanja stari 18 ali 19 let.
 - veterani in veteranke: atleti postanejo veterani / veteranke na svoj 35. rojstni dan.

Opomba 1: Vse zadeve v zvezi z veteranskimi tekmovanji ureja priročnik IAAF/WMA, ki sta ga odobrila Svet IAAF in Svet WMA.

Opomba 2: Pravica nastopa, vključno z najmanjšo starostjo za nastop na IAAF tekmovanjih, je opredeljena v posebnih tehničnih predpisih.

Starostne kategorije Atletske zveze Slovenije

Kategorije atletov:

- člani in članice: atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 20 ali več let.
- mlajši člani in članice: atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 20, 21 ali 22 let.
- starejši mladinci in mladinke: atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 18 ali 19 let.
- mlajši mladinci in mladinke: atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 16 ali 17 let.
- pionirji in pionirke (U16): atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 14 ali 15 let.

- *pionirji in pionirke (U14):* atleti, ki so ali bodo v letu tekmovanja dopolnili 12 ali 13 let.
 - *pionirji in pionirke (U12):* atleti, ki bodo v letu tekmovanja dopolnili največ 11 let.
 - *veterani in veteranke:* atleti postanejo veterani / veteranke na svoj 35. rojstni dan.
Kategorije se menjajo na vsakih pet let (35, 40, 45, ...).
2. Atlet ima pravico nastopati na tekmovanju določene starostne kategorije po teh pravilih, če je znotraj določenega starostnega obdobja za posamezno starostno kategorijo. Atlet mora dokazati svojo starost s predložitvijo veljavnega potnega lista ali z drugim dokazilom, ki ga predvidevajo predpisi posameznega tekmovanja. Atlet, ki ne more ali odkloni predložiti tako dokazilo, nima pravice nastopa.

Kategorije po spolu

3. V skladu s temi pravili se tekmovanja izvajajo v moških in ženskih kategorijah. Če je mešano tekmovanje organizirano izven štadiona ali v izjemnih primerih kot jih dopušča 147. člen, morajo biti zapisniki rezultatov vodeni in objavljeni ločeno za moške in ženske.
4. Atlet ima pravico nastopa na moškem tekmovanju, če je pravno spoznan kot moški in ima pravico nastopa po teh pravilih in predpisih.
5. Atletinja ima pravico nastopa na ženskih tekmovanjih, če je pravno spoznana kot ženska in ima pravico nastopa po teh pravilih in predpisih.
6. Svet bo sprejel predpise za določitev pravice nastopa na ženskih tekmovanjih za:
- (a) ženske, ki so spremenile spol iz moškega v ženskega; in
 - (b) ženske s hiperandrogenizmom.
- Atlet, ki ne more ali ne želi izpolniti predvidenih predpisov, nima pravice nastopanja.

142. člen

Prijave

1. Na tekmovanjih po pravilih IAAF lahko tekmujejo samo atleti, ki izpolnjujejo predpisane pogoje IAAF pravil (glej II. Del).
2. Pravico nastopa atletu izven njegove države določa 4. člen, točka 2. Ta pravica za posameznega atleta velja na vseh mednarodnih tekmovanjih, dokler tehnični delegat ne prejme ugovora na njegov status (glej 146. člen, točka 1).

Istočasno nastopanje

3. Če je atlet prijavljen za tek in tehnično disciplino ali za več tehničnih disciplin, ki potekajo istočasno, mu lahko pristojni glavni sodnik dovoli nastopanje izven vrstnega reda, ki je bil določen z žrebanjem pred začetkom tekmovanja, vendar le po en poskus v posamezni seriji ali posamezni poskus v skoku v višino in v skoku s palico na določeni višini. Če atlet kljub temu ni prisoten, da bi opravil poskus v posamezni seriji, se šteje, da je poskus izpustil, ko mu je potekel čas za izvedbo poskusa.

Odstop od tekmovanja

4. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), razen v primerih, ki so navedeni v nadaljevanju, bo atlet izključen iz vseh nadaljnjih disciplin (vključno z ostalimi disciplinami, v katerih sočasno nastopa) na tekmovanju, vključno s štafetnimi teki, v naslednjih primerih:
 - (a) če bi po dokončni prijavi atlet moral nastopiti v določeni disciplini, pa potem v njej ni nastopil;

Opomba: Točen čas za dokončno potrditev prijave nastopa mora biti objavljen vnaprej.

- (b) če se je atlet v predtekah ali kvalifikacijah v določeni disciplini uvrstil v nadaljnje tekmovanje, potem pa v tej disciplini ni nastopil.
- (c) če atlet ni nastopil častno (resno) in z vidnim naporom v dobri veri - »bona fide«. O tem odloča pristojni glavni sodnik in o odločitvi naredi ustrezno zabeležko v uradnih rezultatih.

Opomba: Primeri, opisani v 142. členu, točka 4 (c), ne veljajo pri posameznih disciplinah mnogoboja.

Zdravniško spričevalo, ki ga izda zdravniški delegat, imenovan v skladu s 113. členom, na podlagi pregleda atleta, ali če zdravniški delegat ni imenovan, uradna zdravstvena oseba, imenovana s strani organizacijskega odbora, je lahko zadosten razlog, da se upošteva, da atlet po že potrjeni prijavi ali po nastopu v predhodnem krogu (razen v posamezni disciplini mnogoboja), ni sposoben nastopiti, vendar bo sposoben nastopiti v nadaljnjih disciplinah naslednji dan tekmovanja.

Tehnični delegat lahko, ob dokazilih, upošteva tudi druge opravičljive razloge (npr. dejavniki, ki so neodvisni od atletovega ravnanja, kot so težave pri prevozu).

143. člen

Oblačila, obutev in štartne številke

Oblačila

1. Na vseh tekmovanjih morajo atleti nositi čista in v vsakem pogledu dostojna oblačila. Izdelana morajo biti iz blaga, ki je tudi mokro neprosojno. Atleti ne smejo nositi oblačil, ki bi sodnikom ovirala ali preprečevala pogled pri sojenju.

Gornji deli oblačil atletov naj bodo enake barve spredaj in zadaj.

Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (f) in (g) in kadar zastopajo svojo članico po 1. členu, točki 1 (d) in (h), morajo atleti nastopati v enotnih oblačilih, ki jih je uradno odobrila njihova nacionalna zveza.

Proglasitev zmagovalcev in vsak častni krog so sestavni del tekmovanja.

Opomba: Pristojen organ lahko v predpisih za tekmovanje določi, da je obvezno, da so oblačila atletov enake barve spredaj in zadaj.

Obutev

2. Atleti lahko tekmujejo bosi ali obuti na eno ali obe nogi. Namen tekmovalne obutve je zaščita nog, večja stabilnost stopala in boljša opora na tleh.

Obutev ne sme biti izdelana tako, da omogoča atletu kakršno koli

nepošteno dodatno pomoč, vključno z vgradnjo kakršne koli tehnologije, ki bi omogočala temu atletu nepošteno prednost. Na obutvi je dovoljen jermen za zapenjanje čez nart.

Vse vrste tekmovalne obutve mora odobriti IAAF.

Število žebļjev

3. Izdelava podplata in pete obutve mora biti taka, da omogoča uporabo največ 11 žebļjev. Dovoljeno jih je uporabiti manj kot 11, vendar ležišč za žebļje ne sme biti več kot 11.

Velikost žebļjev

4. Del žebļja, ki gleda iz podplata ali pete, ne sme biti daljši od 9 mm, razen pri skoku v višino in pri metu kopja, kjer je dovoljena dolžina žebļjev največ 12 mm. Žebļji morajo biti narejeni tako, da se najmanj s polovico svoje dolžine, merjeno od konice žebļja, ugreznejo v kontrolno napravo za merjenje debeline žebļja s kvadratnim presekom 4x4 mm.

Podplat in peta

5. Podplat in/ali peta imata lahko vdolbine, robove, zareze ali izbokline, ki so izdelani iz enakega ali podobnega materiala kot je podplat. Pri skoku v višino in skoku v daljino je maksimalna debelina podplata 13 mm. Maksimalna debelina petnega dela pri skoku v višino je 19 mm. Pri vseh drugih disciplinah debelina podplatov in pet ni omejena.

Opomba: Debelino podplata in pete se meri kot razdalja med notranjo zgornjo stranjo in zunanjo spodnjo stranjo obuvala, vključno z zgoraj omenjenimi lastnostmi ali vložki.

Vložki in dodatki k obutvi

6. Atlet ne sme dodajati nobenih dodatkov obutvi na zunanji ali notranji strani, ki bi povečali debelino podplata nad dovoljeno mero in bi tako nudili atletu prednost pred obutvijo, ki je opisana v prejšnjih točkah tega člena.

Štartne številke

7. Vsakemu atletu je treba zagotoviti dve štartni številki, ki ju mora med tekmovanjem vidno nositi na prsih in na hrbtu, razen pri skoku s palico in pri skoku v višino, kjer ima lahko le eno štartno številko, ki jo nosi na prsih ali na hrbtu. Številke se morajo ujemati s številkami, ki so objavljene v štartni listi ali v programu. Če je atlet med tekmovanjem oblečen v trenirko, mora nositi številke na enak način.

Namesto številke je lahko na na eni ali obeh štartnih številkah izpisano atletovo ime ali druga identifikacijska oznaka.
8. Štartne številke morajo biti pripete tako, da so vidne v celoti in ne smejo biti odrezane, prepognjene ali kakorkoli spremenjene. Pri tekih na dolge proge so lahko štartne številke preluknjane, da je možno kroženje zraka, vendar ne smejo biti preluknjani tisti deli, kjer so natisnjene številke ali napisi.
9. Kjer se uporablja na cilju fotofiniš naprava, lahko organizator od atletov zahteva nošenje dodatnih samolepilnih številke na bočni strani hlač ali spodnjem delu enodelnega dresa.
10. Nobenemu atletu ni dovoljen nastop brez ustrezne štartne številke in/ali prepoznavnega znaka.

144. člen

Pomoč atletom

Sporočanje vmesnih časov

1. Vmesne čase in neuradni čas zmagovalcev se lahko uradno objavlja ustno in/ali na semaforju. Osebam, ki so znotraj tekmovalnega prostora, ni dovoljeno posredovati atletom podatkov o teh časih, če tega ni predhodno odobril glavni sodnik. To se dovoli, če ni na razpolago ustreznih semaforjev za vmesne čase, ki so vidni med tekom, te informacije pa morajo biti posredovane vsem atletom.

Opomba: Kot tekmovalni prostor, ki je običajno fizično omejen, se v ta namen opredeljuje prostor, kjer poteka tekmovanje in ima v skladu z ustreznimi pravili in predpisi dostop dovoljen za tekmujoče atlete in pooblaščen osebe.

Pomoč

2. Atleta, ki bi dajal ali prejemal pomoč znotraj tekmovalne arene med potekom discipline, mora glavni sodnik opozoriti in mu povedati, da bo v primeru ponovne kršitve pravil diskvalificiran v tej disciplini. Če se atleta diskvalificira v določeni disciplini, se vsi njegovi rezultati v istem kvalifikacijskem krogu štejejo za neveljavne. Veljajo pa rezultati, doseženi v prejšnjih krogih tekmovanja v isti disciplini.

3. Po tem členu se za nedovoljeno pomoč šteje in je s tem prepovedano:

- (a) Vzpodbujanje (»vlečenje«) v teku z osebami, ki ne sodelujejo v tem teku, z atleti, ki so bili ali bodo prehiteni za krog ali s pomočjo kakršnih koli tehničnih pripomočkov (razen dovoljenih, ki so navedeni v 144. členu, točka 4 (d)).
- (b) Posest ali uporaba video snemalnih naprav ali kasetnikov, radioaparatorov, ceđejev, radijskih oddajnikov, mobilnih telefonov ali podobnih naprav znotraj tekmovalne arene.
- (c) Uporaba katere koli tehnologije ali naprav, razen obutve skladne s 143. členom, ki omogoči uporabniku prednost, ki je ne bi imel, če bi uporabljal opremo, določeno s temi pravili.

4. Kot pomoč ne šteje in je v smislu tega člena dovoljeno:

- (a) Sporazumevanje med atleti in njihovimi trenerji, če ti niso na tekmovališču. Da bi omogočili tako sporazumevanje, in da se s tem ne moti tekmovanja, je treba na tribunah, v neposredni bližini vsake tehnične discipline, rezervirati prostor za trenerje teh atletov.
- (b) Zdravniški pregled, terapija in/ali psihoterapija, ki jo potrebuje atlet, da bi lahko nastopil ali nadaljeval z nastopanjem, ko je že na tekmovališču.

Tako pomoč lahko nudi na tekmovališču le uradno medicinsko osebje, imenovano s strani organizacijskega odbora in označeno s trakovi na rokav, brezrokavniki ali razpoznavno uniformo.

V posebno odrejenem prostoru izven tekmovališča lahko medicinsko pomoč nudi tudi akreditirano medicinsko osebje ekipe, ki ga odobri zdravniški ali tehnični delegat.

Tako posredovanje v nobenem primeru ne sme ovirati poteka tekmovanja ali vrstnega reda poskusov atletov.

Za nudenje pomoči pa se šteje vsako zgoraj navedeno posredovanje drugih oseb neposredno pred začetkom tekmovanja, ko so atleti že zapustili prijavnico, oziroma med tekmovanjem.

- (c) Uporaba osebnih varovalnih sredstev za zaščito in/ali v medicinske namene (povoji, trakovi, pasovi, ščitniki itd). Glavni sodnik v sodelovanju z zdravniškim delegatom ima pristojnost preveriti vsak posamezen primer uporabe, če smatra to za potrebno (glej tudi 187. člen, točka 5).
- (d) Naprave, ki jih nosijo atleti med tekmovanjem, kot so merilci srčnega utripa, hitrosti ali števcu korakov, pod pogoji, da teh naprav ni mogoče uporabljati za komuniciranje z drugimi osebami.
- (e) V tehničnih disciplinah je atletu dovoljen ogled posnetkov predhodnih poskusov, ki so ga za njega posnele osebe, ki so izven tekmovališča (glej Opombo k 144. členu, točka 1). Na tekmovališče ni dovoljeno vnašanje posnetih slik ali opreme, ki omogoča predvajanje posnetkov.

Informacije o vetru

- 5. Z namenom, da se atletu pokaže približno smer in moč vetra, se pri vseh skakalnih disciplinah, metu diska in metu kopja na primerno mesto postavi vetrovne nogavičke ali trakove.

Napitki, gobe

- 6. (a) Organizacijski odbor lahko priskrbi atletom pri tekih na 5000 m ali daljših, vodo in mokre gobe, če to zahtevajo vremenski pogoji.
- (b) V tekih, daljših kot 10.000 m, je potrebno zagotoviti postaje z okrepečili, vodo in mokrimi gobami. Okrepčila lahko priskrbi bodisi organizator ali sami atleti in jih je potrebno razporediti tako, da so lahko dostopni ali pa jih atletom vročajo pooblašcene osebe. Okrepčila, ki jih priskrbijo sami atleti, morajo biti, od trenutka, ko jih atleti ali njihovi pooblašчени predstavniki oddajo organizacijskemu odboru, pod stalnim nadzorom pooblaščenih oseb.

145. člen

Diskvalifikacija

Pri diskvalifikaciji atleta v neki disciplini zaradi kršenja pravil je treba v uradni tekmovalni zapisnik zabeležiti kršeni člen in točko pravil.

1. Pri diskvalifikaciji atleta v neki disciplini zaradi kršenja tehničnih pravil (razen 125. člena, točka 5 ali 162. člena, točka 5), so neveljavni vsi njegovi rezultati, doseženi do tega trenutka v istem krogu te discipline. Rezultati iz prejšnjega kroga te discipline ostanejo veljavni. Diskvalifikacija v eni disciplini zaradi kršenja tehničnih pravil ne prepreči nastopanja atleta v kateri koli nadaljnji disciplini tekmovanja.
2. Če je atlet diskvalificiran v neki disciplini zaradi nešportnega ali neprimernega obnašanja, morajo biti razlogi za diskvalifikacijo vpisani v uradni tekmovalni zapisnik.

Če je atlet drugič opozorjen po 125. členu, točka 5, zaradi nešportnega ali neprimernega vedenja v neki disciplini ali po 162. členu, točka 5, bo v tej disciplini diskvalificiran. Če dobi atlet drugo opozorilo v drugi disciplini, bo diskvalificiran samo v tej drugi disciplini. Vsi njegovi rezultati, doseženi do tega trenutka v istem krogu te discipline, so neveljavni.

Rezultati iz prejšnjega kroga kvalifikacij v tej disciplini, drugih predhodnih disciplin ali predhodnih disciplin mnogoboja ostanejo veljavni.

Diskvalifikacija zaradi nešportnega ali neprimernega obnašanja omogoča glavnemu sodniku, da atletu ne dovoli nastopa v vseh nadaljnjih disciplinah tega tekmovanja, vključno s posameznimi disciplinami mnogoboja.

Če je prekršek hujše narave, ga direktor tekmovanja sporoči pristojnemu organu zaradi nadaljnega disciplinskega ukrepanja.

146. člen

Ugovori in pritožbe

1. Ugovore, ki se nanašajo na pravico sodelovanja atleta na tekmovanju, je treba predati tehničnemu delegatu pred začetkom tekmovanja. Na njegovo odločitev se lahko vloži pritožbo pritožbeni komisiji. Če zadeve ni mogoče zadovoljivo rešiti pred tekmovanjem, se atletu dovoli nastop »pod ugovorom« in se o primeru poroča Svetu ali pristojnemu organu.

2. Ugovori, ki se nanašajo na rezultat ali izvedbo posamezne discipline, se morajo podati v roku 30 minut po uradni objavi rezultatov te discipline.

Organizacijski odbor tekmovanja je odgovoren, da se uradno zabeleži čas objave vseh rezultatov.

3. Vsak ugovor atleta ali njegovega zastopnika oziroma uradnega predstavnika ekipe je treba podati ustno glavnemu sodniku. Oseba ali ekipa sme podati ugovor samo, če je tekmovala v istem krogu discipline, na katero se ugovor (ali poznejša pritožba) nanaša (ali nastopa na tekmovanju, kjer se točkjuje nastop ekip).

Za pravično odločitev mora glavni sodnik upoštevati vse razpoložljive dokaze, za katere meni, da so potrebni, vključno s filmom ali sliko uradne video naprave ali katerega koli drugega razpoložljivega video dokaza. Glavni sodnik lahko sam odloči o ugovoru ali pa zadevo preda pritožbeni komisiji.

Na odločitev glavnega sodnika se lahko vloži pritožba pritožbeni komisiji.

Kjer glavni sodnik ni dosegljiv ali ni na razpolago, se ugovor vloži v tehnično-informacijskem centru.

4. V tekih:

- (a) če atlet poda takojšnji ustni ugovor zoper obtožbo, da je napačno štartal, mu glavni sodnik lahko, če je v dvomu, dovoli nastop »pod ugovorom«, da se zavarujejo pravice vseh prizadetih. Nastop »pod ugovorom« se ne dovoli, če je napačen štart zaznala naprava za zaznavanje napačnega štarta, odobrena s strani IAAF, razen če glavni sodnik iz katerega koli razloga ugotovi, da podatki naprave očitno niso točni.

- (b) Ugovor na štarerjevo napako, da ni preklical napačnega štarta ali v skladu s 162. členom, točka 5, ni prekinil štarta, lahko poda le atlet, ki je končal tek ali v njegovem imenu pooblaščen oseba. Če se ugovoru ugodi, se vsak atlet, ki je napačno štartal ali bi zaradi njegovega ravnanja moral biti štart prekinjen in bi zato moral biti opozorjen ali diskvalificiran po 162. členu, točki 5 ali 7, opozori ali diskvalificira.

Ne glede na to, ali je bil izrečen opomin ali izrečena diskvalifikacija, glavni sodnik lahko razglasi disciplino ali del discipline za neveljavno in odloči o ponovitvi cele discipline ali njenega dela, če je po njegovem mnenju to pravično.

Opomba: Pravica do ugovora in pritožbe pod točko (b) obstaja tako v primeru, če se uporablja ali ne uporablja naprava za zaznavanje napačnega štarta.

5. Če v tehničnih disciplinah atlet takoj poda ustni ugovor na odločitev sodnika, da njegov poskus ni bil veljaven, lahko glavni sodnik na tej disciplini v okviru svojih pristojnosti odredi, da se poskus izmeri in rezultat zapiše, da se zaščitijo pravice vseh prizadetih.

Če je atlet nastopil pod ugovorom:

- (a) v prvih treh serijah poskusov v daljinskih skokih ali metih, v katerih tekmuje več kot osem atletov in bi atlet napredoval v naslednje tri serije samo, če bi bil ugovor sprejet ali bi bila kasnejša pritožba ugodno rešena; ali
- (b) v višinskih skokih, kjer bi atlet napredoval na višjo višino samo, če bi bil ugovor sprejet ali kasnejša pritožba ugodno rešena,

lahko glavni sodnik, če je v dvomu, dovoli atletu, da nadaljuje s tekmovanjem pod ugovorom, da zavaruje pravice vseh prizadetih.

6. Rezultat dosežen v poskusu, zaradi katerega je bil vložen ugovor, in vsi nadaljnji rezultati atleta, ki je nastopil pod ugovorom, bodo veljavni samo, če glavni sodnik kasneje sprejme ugovor ali je pritožbena komisija pritožbo ugodno rešila.
7. Pritožbeni komisiji je treba pisno pritožbo vložiti v 30 minutah:
- (a) po uradni objavi spremenjenih rezultatov na podlagi odločitve glavnega sodnika; ali
- (b) po obvestilu glavnega sodnika vlagateljem ugovora, da zavrača njihov ugovor in se zaradi tega rezultat ne spremeni.

Pritožba mora biti pisna in jo mora podpisati atlet, ali oseba, ki ga zastopa ali odgovorni uradni predstavnik ekipe. Pritožbi je treba priložiti polog v vrednosti 100 USD ali protivrednosti v drugi valuti, ki se zadrži, če je pritožba zavrnjena. Atlet ali ekipa lahko vloži pritožbo samo, če tekmuje v istem krogu discipline, na katerega se pritožba nanaša (ali nastopajo na tekmovanju, kjer se točkuje nastop ekip).

Opomba: Pristojni glavni sodnik mora o času sprejetja svoje odločitve takoj obvestiti tehnično-informacijski center. Če glavni sodnik ne more ustno sporočiti svoje odločitve prizadeti ekipi ali atletu, se šteje kot uradni čas objave odločitve glavnega sodnika čas, ko je tehnično-informacijski center uradno objavil njegovo odločitev.

Opomba AZS: Na tekmovanjih AZS se odločitve o ugovorih in pritožbah objavljajo na uradni oglasni deski.

8. Pritožbena komisija se posvetuje z vsemi ustreznimi osebami. Če je pritožbena komisija v dvomih, se lahko upoštevajo tudi drugi dostopni dokazi. Kadar ti dokazi, vključno z razpoložljivimi video dokazi, niso prepričljivi, se potrdi odločitev glavnega sodnika ali vodje sodnikov za tekmovalno hojo.
9. Če so na voljo novi prepričljivi dokazi, lahko pritožbena komisija ponovno pretehta svojo odločitev, in jo lahko tudi spremeni, če je nova odločitev še izvedljiva. Praviloma je tako spremembo odločitve moč sprejeti samo do proglasitve zmagovalcev v dotični disciplini razen, če pristojni organ ugotovi, da okoliščine zahtevajo drugače.
10. Odločitve, ki se nanašajo na točke, ki niso zajete s pravili, sporoči predsednik pritožbene komisije generalnemu sekretarju IAAF.
11. Odločitev pritožbene komisije (ali glavnega sodnika v odsotnosti pritožbene komisije oziroma, če pritožba ni vložena) je dokončna. Na to odločitev ne obstaja nadaljnja pravica do pritožbe, vključno s pritožbo na CAS.

147. člen

Mešana tekmovanja

Na vseh tekmovanjih, ki se v celoti izvajajo na štadionih, istočasni skupni nastopi moških in žensk v isti disciplini normalno niso dovoljeni.

Vendar pa so mešani nastopi na tekmovanjih na štadionih v tehničnih disciplinah in v tekih na 5000 m ali daljših lahko dovoljeni na vseh tekmovanjih, razen na tistih iz 1. člena, točke 1 (a) do (h). V primeru tekmovanj iz 1. člena, točki 1 (i) in (j), so taka mešana tekmovanja dovoljena na posameznih tekmovanjih, če jih posebej odobri ustrezen kontinentalni organ.

Opomba: Kadar so izpeljana mešana tekmovanja v tehničnih disciplinah, morajo biti vodeni tekmovalni zapisniki posameznih disciplin ločeno po spolu. Rezultati se objavijo ločeno po spolu.

Opomba AZS: Na tekmovanjih v Sloveniji o nastopih v mešani konkurenci odloča Tekmovalna komisija AZS.

148. člen

Meritve

Na vseh tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se vse meritve v tekih in tehničnih disciplinah opravlja s potrjenim kovinskim trakom, kljunastim merilom ali tehnično-znanstvenimi merilnimi napravami.

Kovinski trak, kljunasto merilo ali tehnično-elektronska merilna naprava morajo imeti potrjeno IAAF, natančnost naprave pa mora biti potrjena s strani nacionalne organizacije za meroslovje, tako da so vse meritve v skladu z nacionalnimi in mednarodnimi meritvenimi standardi.

Na tekmovanjih, razen tistih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se lahko uporabljata tudi merilne trakove iz steklenih vlaken.

Opomba: Za priznanje rekordov glej 260. člen, točka 26 (a).

149. člen

Veljavnost rezultatov

1. Rezultat atleta, ki ni dosežen na uradnem tekmovanju, organiziranem v skladu s pravili IAAF, se ne prizna.
2. Discipline, ki se običajno izvajajo na štadionu, se lahko izvedejo tudi zunaj tradicionalnih atletskih objektov kot na primer (mestnih trgih, drugih športnih objektih, plažah itd). Doseženi rezultati na takih objektih bodo priznani, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) pristojen organ, kot je določeno v 1. do 3. členu, izda dovoljenje za tak dogodek;
 - (b) da je imenovana ustrezna skupina uradnih oseb (NTO, delegat), ki sodelujejo pri dogodku;

- (c) uporabljene naprave, oprema in orodja morajo biti v skladu s temi pravili; in
- (d) dogodek poteka na prireditvenem prostoru ali objektu, ki je v skladu s temi pravili in za katerega je v skladu s 135. členom uradni merilec izdal certifikat meritev, izvedenih na dan tekmovanja.

Opomba: Veljavni standardni obrazci, potrebni za poročanje o skladnosti tekmovališč, naprav ali opreme, so na voljo v pisarni IAAF ali se jih lahko prenese s spletne strani IAAF.

150. člen

Video snemanje

Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b) in (c), in kadar koli je to možno tudi pri drugih tekmovanjih, se priporoča snemanje z uradnim video sistemom pri vseh disciplinah, ki ga potrdi tehnični delegat. Posnetke se lahko uporabi kot pomožno dokazno gradivo pri preverjanju pravilnosti doseženih rezultatov ali kršitve pravil.

151. člen

Točkovanje

Pri tekmovanjih, na katerih se vrstni red določa s točkovanjem, se uporablja metoda točkovanja, za katero so se dogovorile sodelujoče države pred tekmovanjem.

3. POGlavJE - TEKMOVANJA NA TEKALIŠČU

Členi 163., točka 2; 163., točka 6 (razen 230., točka 11, in 240., točka 9); 164., točka 2, in 165., veljajo tudi za 7., 8. in 9. poglavje.

160. člen

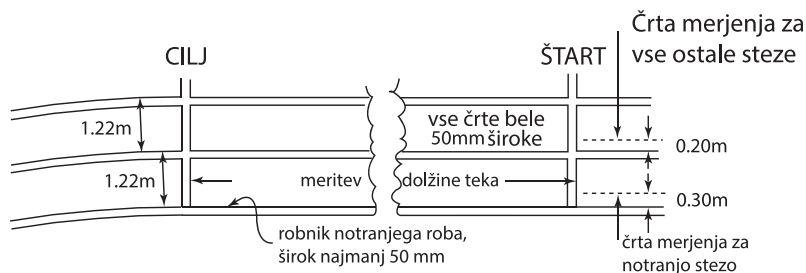
Izmere tekališča

1. Standardna dolžina tekališča je 400 m. Sestavljeno je iz dveh vzporednih ravnin in dveh zavojev z enakim polmerom. Notranji del tekališča mora biti omejen z dvignjenim robnikom iz ustreznega materiala, s približno višino 50 mm in širino najmanj 50 mm, pobarvan z belo barvo. Na ravnih delih tekališča je robnik lahko nadomeščen s 50 mm široko črto bele barve.

Če se mora robnik zaradi tekmovanj v tehničnih disciplinah občasno odstraniti, se tisti del tekališča na površini označi z belo, 50 mm široko črto in stožci ali zastavicami z najmanjšo višino 0,20 m.

Označbe naj bodo postavljene na črto, tako da se stikajo z robom črte, ki je bližje stezi, razdalja med njimi pa naj bo največ 4 m. Namestiti jih je treba pod kotom 60° v smeri od tekališča (s tekališčem tvorijo 120°).

Na ta način se postavi stožce ali zastavice tudi v teku čez zapreke, kjer atleti zapustijo glavno tekališče, da bi preskočili vodno zapreko in v primeru štarta v skladu s 162. členom, točka 10, zunanjo polovico tekališča. Če se tako označevanje uporabi na ravnem delu steze, kjer ni robnika, morajo biti razdalje med stožci krajše od 10 m.

Izmere tekališča

2. Dolžina (prve) steze se meri 0,30 m od notranje strani robnika, če tega ni (ostale steze) pa 0,20 m od notranjega roba črte, ki označuje notranji rob steze.
3. Dolžina tekmovalne proge se meri od roba štartne črte, ki je bolj oddaljen od roba ciljne črte, do roba črte na cilju, ki je bližje štartu.
4. Pri vseh tekih do vključno 400 m mora imeti vsak atlet ločeno stezo, široko $1,22\text{ m} \pm 0,01\text{ m}$, označeno s 50 mm širokima belima črtama. V širino steze je vključena tudi zunanja (desna) črta. Vse steze morajo biti enako široke. Notranja steza se meri kot je določeno v točki 2 tega člena, vse ostale steze pa se merijo 0,20 m od notranjega roba leve črte.

Opomba: Za tekališča, zgrajena pred 1.1.2004, je največja dopustna širina steze 1,25 m.

5. Za mednarodna tekmovanja, ki so omenjena v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora imeti tekališče najmanj 8 stez.
6. Največji prečni naklon tekališča ne presega 1:100 (1%), padec v smeri teka pa ne sme preseči 1:1000 (0,1%).

Opomba: Pri gradnji novih tekališč se priporoča prečni naklon proti notranji stezi.

7. Tehnične informacije o projektiranju, tlorisih in označevanju tekališč so na voljo v IAAF priročniku za atletske stadione (*IAAF Track and Field Facilities Manual*). Ta člen navaja le osnovna pravila, ki jih je treba upoštevati.

161. člen

Štartni bloki

1. Štartni bloki se obvezno uporabljajo pri vseh tekih do vključno 400 m (vključno s prvo razdaljo v štafeti 4x200 m, mešani in 4x400 m), ne smejo pa se uporabljati pri drugih tekih. Na stezo morajo biti nameščeni tako, da ne segajo čez štartno črto ali v sosednjo stezo.

Štartni bloki morajo ustrezati naslednjim splošnim zahtevam:

- (a) Konstrukcija mora biti čvrsta in toga ter ne sme nuditi nepoštene prednosti atletu.

- (b) Na stezo morajo biti pritrjeni z več žebli ali konicami, tako da čim manj poškodujejo stezo, ter da jih je mogoče hitro in z lahkoto odstraniti. Število, debelina in dolžina konic oziroma žebeljev je odvisna od vrste tekališča. Pritrjeni morajo biti tako, da se ob štartu ne premaknejo.
- (c) Če atlet uporablja svoj blok, mora ustrezati vsem določilom, ki sta zapisani v točki (a) in (b). Lahko je poljubne oblike ali izvedbe, vendar ne sme ovirati drugih atletov.
- (d) Če štartne bloke zagotovi organizator, morajo dodatno ustrezati še naslednjim zahtevam:

Imeti morajo dve opori, v kateri atlet v štartnem položaju upre stopala. Opori morata biti pritrjeni na čvrst nosilec, ki pa ne sme ovirati atletovih stopal, ko zapuščajo blok.

Naklon stopalnih opor mora biti prilagojen štartnemu položaju atleta, površina je lahko ravna ali rahlo vbočena.

Površina stopalnih opor mora biti prirejena za uporabo šprinteric z žebli, bodisi z zarezi ali vdolbinami za želbe na šprintericah, ali pa prekrita s primerno snovjo, ki dovoljuje uporabo šprinteric.

Opori za stopala morata biti pritrjeni na nosilec tako, da se z lahkoto prilagajata, vendar se pri štartu ne smeta premakniti. Omogočeno mora biti neodvisno prestavljanje vsake opore naprej in nazaj. Nastavitev opor mora biti zanesljiva, s stabilnimi sponkami ali zapornim mehanizmom, ki omogoča atletu lahko in hitro prilagajanje.

- 2. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), morajo biti štartni bloki povezani z napravo za zaznavanje napačnega štarta, ki jo je odobrila IAAF. Tak sistem je zelo priporočljivo uporabljati tudi na vseh drugih tekmovanjih.

Opomba: Dodatno se lahko uporablja tudi avtomatski sistem za opozorilo ob napačnem štartu, ki je v skladu s pravili.

- 3. Na tekmovanjih, ki so opisana v 1. členu, točke 1 (a) do (f), morajo atleti uporabljati samo štartne bloke, ki jih je zagotovil organizator tekmovanja. Tudi na drugih tekmovanjih, kjer so tekališča iz sintetične mase, lahko organizatorji zahtevajo uporabo njihovih štartnih blokov.

162. člen

Štart

1. Štart teka je označen z belo, 50 mm široko črto. Pri tekih, kjer se ne teče v ločenih stezah, je štartna linija zarisana v obliki loka tako, da imajo vsi atleti enako razdaljo do cilja. Štartna mesta se pri vseh tekih oštevilčijo od leve proti desni v smeri teka.

Opomba 1: V primeru tekmovanj izven štadiona je štartna črta lahko široka do 0,30 m in kakršne koli kontrastne barve, ki se jasno loči od barve površine štartnega prostora.

Opomba 2: Štartna črta za tek na 1500 m je lahko podaljšana na zunanji strani tekališča, če to omogoča sintetična podlaga.

2. Na vseh mednarodnih tekmovanjih, razen omenjenih v opombi, so ukazi štarterja v njegovem maternem jeziku ali v angleščini ali v francoščini.
 - (a) v tekih do vključno 400 m (vključno s štafeto 4x200 m, mešano štafeto, ki je opredeljena v 170. členu, točka 1, in 4x400 m), so štartni ukazi
»na mesta«
»pozor«.
 - (b) v tekih, daljših od 400 m (razen štafeta 4x200 m, mešana štafeta in 4x400 m), je štartni ukaz
»na mesta«.

Vsi teki se pričnejo s strelom iz štartne pištole, usmerjene navzgor.

Opomba: Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (i), so štartni ukazi samo v angleškem jeziku.

3. V tekih do vključno 400 m (vključno s prvo razdaljo štafete 4x200 m, mešane štafete in 4x400 m) je obvezen nizki štart z uporabo štartnih blokov. Po ukazu »na mesta« se mora atlet približati štartni črti na stezi, ki mu je dodeljena, in zavzeti štartni položaj za njo. Atlet se v položaju »na mesta« z roko ali rokama oziroma nogo ali nogama ne sme dotikati štartne črte ali tal pred njo. Obe roki in vsaj eno koleno se morajo dotikati tal, obe stopali pa morata biti v štartnem bloku.

Po ukazu »pozor« mora atlet takoj zavzeti končni štartni položaj, vendar se mora še vedno dotikati tal z rokama, s stopaloma pa stopalnih opor štartnih blokov.

Ko štarter oceni, da so vsi atleti popolnoma umirjeni v položaju »pozor«, sproži pištolo.

4. Pri tekih, daljših od 400 m (razen štafet 4x200 m, mešana štafeta in 4x400 m), so vsi štarti iz pokončnega položaja.

Po ukazu »na mesta« se atlet približa štartni črti in zavzame štartni položaj za njo (v tekih, ki se pričnejo v ločenih stezah, mora atlet zavzeti položaj v celoti znotraj dodeljene steze). Atlet se ne sme dotikati tal z roko ali rokama, s stopalom pa se ne sme dotikati štartne črte ali tal pred njo. Ko štarter oceni, da so vsi atleti popolnoma umirjeni v položaju »pozor«, sproži pištolo.

5. Na ukaz »na mesta« ali »pozor«, odvisno od vrste štarta, morajo vsi atleti takoj in brez zavlačevanja zavzeti svoj končni štartni položaj. Če štarter iz kakršnega koli razloga ni zadovoljen, da lahko nadaljuje s štartnim postopkom potem, ko so atleti že na svojih mestih, mora ukazati vsem atletom, naj zapustijo svoja štartna mesta, nato pa jih pomočniki štarterja ponovno zberejo (glej tudi 130. člen).

Štarter mora prekiniti štartni postopek, ko oceni:

- (a) če atlet po ukazu »na mesta« ali »pozor« in pred strelom iz pištole povzroči prekinitev štarta, na primer z dvigom roke in/ali dvigom iz nizkega štarta brez opravičenega razloga (razlog oceni pristojni glavni sodnik); ali
- (b) če atlet ne izpolni ukaza »na mesta« ali »pozor«, oziroma v razumnem času ne zavzame ustreznega štartnega položaja; ali
- (c) če atlet po ukazu »na mesta« moti ostale sotekmovalce v skupini z glasom ali kako drugače.

Glavni sodnik lahko v skladu s 125. členom, točka 5 in 145. členom, točka 2, opozori atleta o neprimernem obnašanju (ga diskvalificira v primeru druge zaporedne kršitve pravil na istem tekmovanju). V tem primeru ali če se oceni, da nek zunanji razlog povzroči prekinitev štarta ali se glavni sodnik ne strinja s štarterjevo odločitvijo, se vsem atletom pokaže zeleni karton, s katerim se označi, da nihče od njih ni storil napačnega štarta.

Napačen štart

6. Atlet, ki je že zavzel končni štartni položaj, ne sme začeti s štartnim gibanjem, dokler ni sprožena štartna pištola. Če štarter ali povratni štarterji menijo, da je začel s štartnim gibanjem predčasno, mu dosodijo napačen štart.

Če je v uporabi naprava za zaznavanje napačnega štarta, ki jo je odobrila IAAF, štarter in/ali povratni štarter nosita slušalke, da razločno slišita zvočni signal, ki ga odda naprava za zaznavanje napačnega štarta ob možnem napačnem štartu (ko je reakcijski čas atleta od štartnega strela do njegove reakcije je manjši od 0,100 sekunde). V trenutku, ko štarter in/ali določeni povratni štarter zasliši zvočni signal, potem ko je že sprožil pištolo, mora štart s ponovnim strelom preklicati. Takoj pregleda reakcijske čase na napravi za zaznavanje napačnega štarta in ugotovi, kateri atlet/atleti so odgovorni za prekinitev štarta.

Opomba 1: Vsako gibanje atleta, ki ne vključuje ali ima za posledico, da atletova noga/nogi izgubi kontakt s stopalno oporo štartnega bloka, ali da atletova roka/roki izgubi kontakt s tlemi, se ne smatra za začetek štartnega gibanja. Če je primerno, so taki primeri lahko predmet disciplinskega opozorila ali diskvalifikacije.

Opomba 2: Atleti, ki startajo iz pokončnega položaja, pri tem lažje izgubijo ravnotežje in če je ocenjeno, da je do tega prišlo nenamerno, se tak štart smatra za »nemiren«. Če je atlet porinjen ali odrinjen preko štartne črte pred startom, naj ne bo kaznovan. Atlet, ki povzroči prerivanje, je lahko predmet disciplinskega opozorila ali diskvalifikacije.

Opomba 3: Če se pri štartu uporablja naprava za zaznavanje napačnega štarta, ki jo je odobrila IAAF, štarter podatke s te naprave običajno sprejme kot končne.

7. Vsak atlet, ki je napačno štartal, bo diskvalificiran, razen v mnogobojih. V mnogobojih mora vsak atlet, ki je napačno štartal, dobiti opomin. V enem teku je dovoljen samo en napačen štart brez diskvalifikacije atleta, ki je/so napačno štartal/li. Vsak atlet/i, ki naredi/jo naslednji napačen štart/te, bo v tem teku diskvalificiran (glej tudi 200. člen, točka 8 (c)).

8. V primeru napačnega štarta mora pomočnik šarterja: atleta/e odgovornega za napačen štart, diskvalificirati. To določilo ne velja v mnogobojih. To se jim sporoči tako, da se pred atletom dvigne rdeče-črni karton (razpolovljen po diagonalni) in na oznako njegove steze postavi ustrezna oznaka.

V mnogobojih se v primeru prvega napačnega štarta, atleta/e odgovornega za napačen štart, opomni z rumeno-črnim kartonom (razpolovljen po diagonalni), ki se namesti na oznako njegove steze. Istočasno pomočnik/i šarterja z dvignjenim rumeno-črnim kartonom pred atleti opozori vse, da bo vsak, ki bo povzročil naslednji napačen štart, diskvalificiran.

Pri nadaljnjih napačnih štartih, se atleta/e odgovornega za napačen štart, diskvalificira. To se jim sporoči tako, da se pred atletom/i dvigne rdeče-črni karton in se na oznako njegove steze namesti ustrezna oznaka. Tak način (dvignjen karton pred atleti, ki so odgovorni za napačen štart), se uporablja tudi takrat, ko na štartu ni oznak stez.

Opomba: Če v praksi eden ali več atletov naredi napačen štart in mu sledijo tudi drugi atleti, je, strogo gledano, tudi vsak od teh atletov štartal napačno. Šarter bo opomnil le atleta ali atlete, ki so po njegovi presoji odgovorni za napačen štart. To pomeni, da lahko izreče opomin več kot enemu atletu.

Če za napačen štart ni odgovoren nihče od atletov, se jim ne izreče opomina, ampak se jih o tem seznanja z zelenim kartonom.

9. Če šarter ali kateri koli od povratnih šarterjev oceni, da štart ni bil pravilen, mora s strelom zaustaviti tek.

1000 m, 2000 m, 3000 m, 5000 m in 10.000 m

10. Če je v teh tekih prijavljenih več kot 12 atletov, se jih lahko razdeli v dve skupini. Približno dve tretjini atletov štarta z običajne štartne črte v obliki loka, preostanek pa s posebej začrtanega štartnega loka na zunanji polovici tekališča. Druga skupina mora teči po zunanji polovici tekališča vse do konca izhoda iz prvega zavoja. Postaviti je potrebno stožce ali zastavice kot je opisano v 160. členu, točka 1.

Dodatna štartna črta v obliki loka naj bo začrtana tako, da pretečejo vsi atleti enako razdaljo od štarta do cilja.

Prehodna črta za 800 m kot je opisana v 163. členu, točka 5, je tudi črta, kjer se atleti zunanje skupine v teku na 2000 m in 10.000 m pridružijo atletom, ki so štartali z običajne štartne črte.

Za teke na 1000 m, 3000 m in 5000 m je potrebno na začetku ciljne ravnine (na izhodu iz drugega zavoja tekališča) označiti mesto, ko se atleti, ki so štartali v zunanji skupini, pridružijo atletom, ki so štartali na običajni štartni črti.

To mesto se označi z oznako velikosti 50x50 mm na črti med 4. in 5. stezo (med 3. in 4. stezo na tekališču s šestimi stezami). Neposredno pred to oznako se postavi piramido.

163. člen

Teki

1. Smer teka in tekmovalne hoje na ovalni stezi poteka tako, da je leva roka atleta vedno ob notranjem robu steze. Steze se štejejo od leve proti desni, od notranje steze s številko 1.

Oviranje

2. Če je atlet med izvedbo discipline oviran ali odrivan tako, da je s tem oviran njegov napredek, potem:
 - (a) če je oviranje ali odpiranje smatrano za nenamerno ali ni povzročeno s strani drugega atleta, lahko glavni sodnik, če je mnenja, da je bil zaradi tega atlet (ali njegova ekipa) resno oškodovan, odredi ponovitev teka ali dovoli oškodovanemu atletu (ekipi) nastop v naslednjem krogu tekmovanja;
 - (b) če glavni sodnik ugotovi, da je bil za oviranje ali odpiranje odgovoren drug atlet, potem je lahko atlet (ali njegova ekipa) diskvalificiran v tej disciplini. Glavni sodnik lahko, če je mnenja, da je bil zaradi tega atlet (ali njegova ekipa) resno oškodovan, odredi ponovitev teka brez diskvalificiranega atleta (ali ekipe), ali dovoli oškodovanemu atletu (ekipi) (razen diskvalificiranemu atletu ali ekipi) nastop v naslednjem krogu tekmovanja.

V obeh primerih iz 163. člena, točki 2 (a) in (b), mora oškodovani atlet (ali ekipa) končati nastop z vidnim naporom in v dobri veri (»bona fide«).

Kršitve v stezi

3. (a) Pri vseh tekih v ločenih stezah mora atlet preteči celotno dolžino proge od štarta do cilja na stezi, ki mu je bila določena. To velja tudi pri tekih, kjer mora atlet preteči v svoji stezi samo del proge.
- (b) pri vseh tekih (ali delih tekov), ki se ne tečejo v ločenih stezah, ko atlet teče v zavoju oziroma na zunanji polovici tekališča v skladu s 162. členom, točka 10, ali na ukrivljenem delu steze, kjer je vodna zapreka pri teku čez zapreke, ne sme stopiti ali teči po notranjem robniku ali ustrezni mejni črti (notranji rob tekališča, notranja črta zunanjega dela tekališča pri deljenem štartu, ali ukrivljeni del tekališča pri vodni zapreki).

Razen v primerih, navedenih v točki 4 tega člena, mora glavni sodnik diskvalificirati atleta, če sprejme prijavo sodnika, sodnika na stezi ali se na drug način prepriča, da je atlet tekel izven svoje steze.

4. Atlet ne bo diskvalificiran, če je:
 - (a) bil odrinjen ali ga je nekdo drug prisilil, da je stopil ali tekel zunaj svoje steze ali znotraj robnika ali črte, ki označuje rob tekališča, ali
 - (b) vstopal ali tekel zunaj svoje steze v ravnem delu tekališča, ali ravnem delu steze, kjer je vodna zapreka pri teku čez zapreke ali zunaj zunanje črte svoje steze v zavoju,

in s tem ni pridobil materialne prednosti ali odrival ali oviral drugega atleta z namenom motiti njegovo napredovanje.

Opomba: Materialna prednost vključuje izboljšanje atletovega položaja s kakršnimi koli sredstvi, vključno z izhodom iz zaprtega položaja v skupini atletov tako, da stopi ali teče znotraj notranjega roba tekališča.

5. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se teče 800 m v ločenih stezah vse do bližjega roba prehodne črte, kjer atleti lahko zapustijo svojo stezo.

Prehodna črta je na koncu prvega zavoja v loku začrtana s 50 mm široko črto preko celotne širine tekališča, razen prve steze. Da bi atleti lažje opazili prehodno črto, ki označuje prehod na notranje steze, se mora neposredno pred sečišče črt posameznih stez in prehodne črte postaviti stožce ali prizme

z osnovno ploskvijo 50x50 mm in ne višje od 0,15 m, v barvi, ki se razlikuje od barve, s katero so pobarvane črte na tekališču.

Opomba: Na mednarodnih tekmovanjih se lahko sodelujoče države dogovorijo, da se ne teče v ločenih stezah.

Zapuščanje tekališča

6. Atlet, ki je prostovoljno zapustil tekališče, nima več pravice nadaljevati teka in se zapiše, da ni dokončal discipline. Če atlet poskuša nadaljevati s tekom, ga glavni sodnik diskvalificira.

Označbe na stezi

7. Atleti ne smejo postavljati na stezo ali ob njo nobenih označb ali drugih predmetov, ki bi jim bili v pomoč, razen pri štafetnih tekih, ki se v celoti ali v prvem delu tečejo v ločenih stezah.

Merjenje hitrosti vetra

8. Vsa oprema vetromera mora imeti potrdilo IAAF, natančnost naprave pa mora potrditi nacionalna organizacija za meroslovje tako, da so vse meritve v skladu z nacionalnimi in mednarodnimi meritvenimi standardi.
9. Nemehanični vetromeri se morajo uporabljati na vseh mednarodnih tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a) do (h), in za vsak dosežek, ki se ga posreduje v potrditev za svetovni rekord (kot je določeno v 260. členu, točka 8).

Mehanični vetromer naj ima primerno zaščito zaradi zmanjšanja vpliva stranskega vetra.

Pri uporabi cevnega vetromera je dolžina cevi najmanj dvakratni seštevek obojestranskih premerov cevi.

10. Pri tekih se postavi vetromer ob prvi (notranji) stezi 50 m pred ciljno črto. Postavi se 1,22 m visoko in največ 2 m proč od tekališča.
11. Vetromer se lahko vklopi in izklopi avtomatično in/ali ročno, podatki pa se prenesejo direktno v računalnik za avtomatično merjenje časov.

12. Obdobje, v katerem se meri hitrost vetra od pojava bliska/dima iz štartne pištole, je naslednji:

100 m10 sekund

100 m ovire13 sekund

110 m ovire13 sekund

Pri teku na 200 m se hitrost vetra meri 10 sekund in sicer od trenutka, ko prvi tekač priteče v ravni del steze (ciljno ravnino).

13. Hitrost vetra se odčita v metrih na sekundo (m/s) in se zaokroži na naslednjo višjo desetinko m/s v pozitivni smeri (to je: če odčitamo +2,03 m/s, se zapiše v zapisnik +2,1 m/s; -2,03 m/s pa kot -2,0 m/s).

Vetromeri, ki kažejo digitalni zapis hitrosti vetra v desetinkah m/s, morajo biti izdelani v skladu s temi pravili.

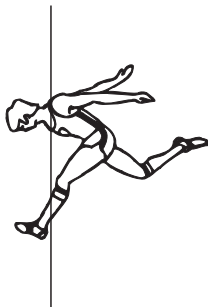
164. člen

Cilj

1. Cilj je označen s 50 mm široko belo črto.

Opomba: V primerih tekmovanj, ki imajo cilj zunaj štadiona, je ciljna črta lahko široka 0,30 m in obarvana s kontrastno barvo, ki se razlikuje od barve ciljnega prostora.

2. Vrstni red atletov se določi na podlagi njihovega prihoda v cilj, ko atlet s katerim koli delom trupa (misli se na trup, ne pa z glavo, vratom, rameni, rokami, nogami ali stopali) doseže navpično ciljno ravnino nad bližnjim robom ciljne črte.

Prihod v cilj

3. Pri teku na določen čas mora štarter natančno eno minuto pred koncem tekmovanja s strelom opozoriti sodnike in atlete, da se bliža konec tekme. Natančno ob določenem času po štartu bo štarter na znak vodje časomerilcev s ponovnim strelom označil konec tekmovanja. V trenutku, ko je strel označil konec tekmovanja, sodniki, določeni v ta namen, natančno zaznamujejo mesto, kjer se je atlet zadnjikrat dotaknil steze pred ali sočasno s strelom.

Dosežena razdalja se meri od zadnjega dela odtisa stopala atleta, zaokrožujoč izmerjeno razdaljo navzdol na celi meter.

Že pred začetkom tekmovanja se določi za vsakega atleta vsaj po en sodnik, ki označi doseženo razdaljo.

165. člen

Merjenje časov in fotofiniš

1. Za merjenje časov so uradno priznani trije možni načini:
 - (a) ročno merjenje,
 - (b) popolno avtomatično merjenje časov, pridobljenih iz fotofiniš sistema,
 - (c) merjenje s sistemom transponderjev (čipov) za tekmovanja, navedena v členih 230. (za tekmovanja, ki se ne odvijajo v celoti na štadionu), 240. in 250.
2. Čas se meri do trenutka, ko atlet s katerim koli delom trupa (misli se na trup, ne pa z glavo, vratom, rameni, rokami, nogami ali stopali) doseže navpično ciljno ravnino nad bližnjim robom ciljne črte.
3. Zabeležiti je treba čase vseh atletov, ki pridejo do cilja. Če je mogoče, je priporočljivo zabeležiti tudi vmesne čase krogov pri tekih od 800 m naprej in čase za vsakih 1000 metrov pri tekih na 3000 m in daljših.

Ročno merjenje časov

4. Časomerilci se morajo postaviti v podaljšku ciljne črte in če je le mogoče, naj bodo oddaljeni vsaj 5 m od zunanega roba tekališča. Za boljši pregled nad ciljno črto naj sodniki uporabljajo ciljne stopnice.
5. Časomerilci lahko uporabljajo ročne elektronske digitalne ure. Vse naprave, ki so v skladu s pravili IAAF, imenujemo štoparice.

6. Čase posameznih krogov in vmesne čase je treba zabeležiti po 165. členu, točka 3. Čase merijo določeni časomerilci, ki imajo štoparice, s katerih je mogoče odčitati več časov, ali pa je določenih več časomerilcev.
7. Čas se meri od trenutka pojava dima, plamena ali bliska iz štartne pištole.
8. Trije uradni časomerilci (eden od njih je vodja časomerilcev) in eden ali dva dodatna časomerilca merijo čas zmagovalca vsakega teka. (Za mnogoboje glej 200. člen, točka 8 (b)). Časi dodatnih časomerilcev se upoštevajo samo, če enemu ali več uradnim časomerilcem ni uspelo izmeriti časa. V tem primeru velja čas dodatnih časomerilcev po predhodno določenem vrstnem redu, tako da je uradni čas zmagovalca vsakega teka izmerjen s tremi štoparicami.
9. Vsak časomerilec meri čas samostojno, brez primerjanja ali dogovarjanja z drugimi osebami. Ure ne kaže nikomur. Izmerjeni čas vpiše v uradni obrazec in ga podpisanega odda vodji časomerilcev. Ta lahko pregleda ure zaradi preverjanja vpisanih časov.
10. Pri vseh ročno merjenih tekih se ročno izmerjeni časi odčitavajo in zapišejo:
 - (a) pri tekih na tekališču, razen če čas ni natančno 0,1 sekunde, se čas spremeni in zapiše v naslednji slabši desetinki sekunde 0,1 sekunde (na primer: 10,11 se zapiše kot 10,2).
 - (b) pri tekih, ki potekajo deloma ali ves čas zunaj štadiona, pa se izmerjeni čas zaokroži na naslednjo slabšo sekundo: čas 2.09:44,3 se zaokroži in zapiše kot 2.09:45.
11. Če kažeta dve od treh štoparic enak čas, tretja pa se razlikuje, je uradni čas tisti, ki ga kažeta dve štoparici.

Kadar je čas vseh treh ur različen, velja kot uradni čas, čas srednje ure.

Pri merjenju časa z dvema štoparicama, ko časa nista enaka, velja za uradni rezultat slabši čas.
12. Vodja časomerilcev mora v skladu z zapisanimi pravili določiti uradni čas za vsakega atleta in rezultate posredovati tajništvu za nadaljnjo obdelavo.

Popolno avtomatično merjenje časov in fotofiniš sistem

13. Na vseh tekmovanjih je treba uporabljati napravo za popolno avtomatično merjenje časov in fotofiniš sistem, ki ju je odobrila IAAF.

Sistem

14. Da bi dobil odobritev IAAF, mora biti sistem testiran in imeti certifikat o natančnosti, ki na dan tekmovanja ne sme biti starejši od štirih let. Certifikat mora vsebovati:
- (a) Sistem mora posneti cilj s kamero, ki je postavljena v podaljšku ciljne črte in mora zagotoviti sestavljeno sliko.
 - (i) Za tekmovanja iz 1. člena, točka 1, mora biti sestavljena slika sestavljena iz najmanj 1000 posnetkov na sekundo.
 - (ii) Za vsa ostala tekmovanja mora biti sestavljena slika sestavljena iz najmanj 100 posnetkov na sekundo.

V obeh primerih mora biti slika sinhronizirana s časovno lestvico, razdeljeno na 0,01 sekunde.

- (b) Sistem se mora avtomatično vključiti ob štarterjevem signalu tako, da je reakcijski čas od poka na ustju cevi štarterjeve pištole do začetka delovanja sistema konstanten in je enak ali manjši od 0,001 sekunde.
15. Z namenom potrditve, da je kamera ustrezno poravnana in da se olajša odčitavanje posnetkov fotofiniša, se presečišče ciljne črte in črt, ki označujejo steze, pobarva črno. Oznaka mora biti omejena samo na presečišče in sicer sme segati 20 mm za ciljno črto, nikakor pa ne pred njo.
16. Vrstni red atletov se na sliki določa s pomočjo drsnika, ki zagotavlja navpičnost med časovno skalo in linijo odčitavanja.
17. Sistem mora avtomatično določiti in zabeležiti vse končne čase atletov, hkrati pa mora omogočiti tudi možnost, da se ob koncu natisne slike vseh prihodov v cilj s pripadajočim časom za vsakega atleta.
18. Sistem, ki deluje avtomatično samo na štartu ali na cilju, vendar ne hkrati na obeh straneh, ne more biti niti ročno niti popolno avtomatično merjenje časov in ga ni moč uporabiti za uradne čase. V tem primeru čas na filmu ne bo veljal kot uradni čas, lahko pa se uporabi kot veljavna pomoč za določanje vrstnega reda in časovnih presledkov med atleti.

Opomba: Če se merilni sistem ob štarterjevem signalu ne vključi avtomatično, se mora to dejstvo jasno zaznati na časovni lestvici filma.

Delovanje

19. Za delovanje sistema je odgovoren vodja sodnikov fotofiniša. Pred začetkom tekmovanja mora zbrati tehnično osebje in se seznaniti z lastnostmi in delovanjem opreme.

V sodelovanju z glavnim sodnikom za teke in štarterjem opravi test naprave z ničelnim testom pred začetkom vsakega dela tekmovanja tako, da ugotovi, če se naprava ob štarterjevem signalu avtomatično vklopi znotraj predpisanega časovnega intervala (enak ali manjši od 0,001 sekunde) kot določa 165. člen, točka 14 (b).

Vodja sodnikov fotofiniša mora nadzorovati postavitve in testiranje opreme ter zagotoviti, da je kamera(e) ustrezno poravnana(e) s ciljno črto.

20. Če je možno, naj bosta na cilju vsaj dve ciljni kameri, vsaka na svoji strani. Zaželeno je, da sta sistema med seboj tehnično neodvisna z ločenim napajanjem, z ločenimi napeljavami za opremo in ločenim zaznavanjem štarterjevega signala.

Opomba: Če se uporabljata dve ali več kamer, mora tehnični delegat (ali mednarodni sodnik za fotofiniš, če je imenovan) še pred začetkom tekmovanja določiti, katera od njih je uradna.

Časi in vrstni red druge kamere se upoštevajo samo v primeru upravičenega dvoma v natančnost uradne kamere, ali če je potreben dodaten posnetek za določitev vrstnega reda atletov, če so atleti delno ali popolnoma zakriti na posnetku uradne kamere.

21. V sodelovanju z ustreznim številom pomočnikov mora vodja sodnikov fotofiniša določiti vrstni red atletov in posledično njim pripadajoče čase. Zagotoviti mora, da bodo rezultati pravilno vpisani tudi v tekmovalni zapisnik, in jih posredovati tajništvu tekmovanja.

22. Časi, izmerjeni s fotofiniš sistemom, veljajo za uradne, razen v primeru, ko odgovorna uradna oseba ugotovi, da so rezultati napačni. V takem primeru so uradni časi tisti, ki so jih ročno izmerili časomerilci, po možnosti usklajeni s časovnimi razmaki s posnetka fotofiniša.

Ker vedno obstaja možnost okvare sistema avtomatičnega merjenja časov, se določi časomerilce.

23. Časi s fotofiniš posnetkov se odčitavajo na naslednje načine:

- (a) pri vseh tekih do vključno 10.000 m se časi odčitajo, spremenijo in zapisujejo v stotinkah sekunde (0,01). Če čas ni natančno 0,01 sekunde, se spremeni in zapiše na naslednjo slabšo stotinko (0,01).
- (b) pri vseh tekih na stezi, ki so daljši od 10.000 metrov, se časi odčitajo, spremenijo v stotinke sekunde (0,01), zapisujejo pa v desetinkah sekunde (0,1).

Vsi časi, ki se ne končajo z ničlo, se zaokrožujejo na naslednjo slabšo desetinko sekunde (0,1), na primer: izmerjeni čas 59:26,32 se zapiše kot 59:26,4.

- (c) Za vsa tekmovanja, ki v celoti ali delno potekajo zunaj štadiona velja, da se čase odčita, spremeni v stotinke (0,01) in zapisuje v celih sekundah. Vsi časi, ki se ne končajo z dvema ničloma, se zaokrožijo in zapišejo na naslednjo slabšo celo sekundo, na primer: 2.09:44,32 se zapiše 2.09:45.

Sistem merjenja s transponderji (čipi)

24. Uporaba sistema za merjenje s transponderji (čipi), ki ga je odobril IAAF za discipline po členih 230. (tekmovanja delno zunaj štadiona), 240. in 250., je dovoljena, če:

- (a) noben del opreme, ki se uporablja na štartu, vzdolž proge ali na cilju, ne predstavlja prevelike ovire za napredovanje atletov,
- (b) je teža transponderja (čipa) in ohišja, ki ga nosi atlet na dresu, štartni številki ali obutvi, zanemarljiva,
- (c) se sistem vključi avtomatično s strelom starterjeve pištole ali sinhronizira s štartnim signalom,
- (d) sistem ne zahteva posredovanje atleta med tekmovanjem, na cilju ali v kateri koli fazi obdelave rezultatov,
- (e) Za vsa tekmovanja se čase spremeni v 0,1 in zapisuje v celih sekundah. Vsi časi, ki se ne končajo z ničlo, se spremenijo in zapišejo na naslednjo slabšo celo sekundo, na primer: 2.09:44,32 se zapiše 2.09:45.

Opomba: Uradni čas je čas od poka pištole (ali sinhroniziranega štartnega signala) do atletovega prehoda čez ciljno črto. Atlet se lahko seznanil s časom, ki ga je porabil od trenutka, ko je prešel štartno črto pa do trenutka, ko je prišel v cilj, a ta čas ni uraden.

- (f) Da bi se ugotovil uradni vrstni red in časi na cilju, je mogoče uporabiti 164. člen, točka 2, in 165. člen, točka 2, če je to potrebno.

Opomba: V pomoč sodnikom na cilju in za lažje določanje vrstnega reda se na cilju priporoča še dodatni video sistem.

25. Vodja sodnikov merjenja časov s transponderji (čipi) je odgovoren za delovanje sistema. Pred pričetkom tekmovanja se mora sestati z odgovornim tehničnim osebjem in se seznaniti z opremo. Nadzoruje testiranje opreme in zagotavlja, da ob prehodu ciljne črte transponder (čip) zabeleži atletov čas. V sodelovanju z glavnim sodnikom zagotovi, da so izpolnjeni pogoji za uporabo 165. člena, točka 24 (f).

166. člen

Razporejanje, žrebanje in kvalifikacije v tekih

Krogi in skupine

1. Predtekmovalecni krogi se izvedejo, če je v tekih prijavljenih preveč atletov, da bi lahko zadovoljivo izvedli tekmovanje v enem samem krogu (finalu). Če se izvedejo predtekmovalecni krogi, morajo v njih nastopiti vsi atleti, ker se le tako lahko uvrstijo v naslednje kroge tekmovanja, razen da na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), organ, ki ima nadzor nad tekmovanjem v okviru svojih pristojnosti, določi predhodni kvalifikacijski krog za atlete, ki niso dosegli vstopnih norm za to tekmovanje.
2. Skupine za predtekmovalecne kroge določi tehnični delegat. Če ta ni bil imenovan, določi skupine organizacijski odbor.
Če ni posebnih okoliščin, se pri določanju števila krogov in števila skupin v vsakem krogu ter za kvalifikacijski postopek napredovanja po mestih (Q) in časih (q) za vsak krog tekov uporabljajo naslednje tabele:

100 m, 200 m, 400 m, 100 m ovire, 110 m ovire, 400 m ovire

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij			2. krog kvalifikacij			Polfinale		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času	
9-16	2	3	2						
17-24	3	2	2						
25-32	4	3	4				2	3	2
33-40	5	4	4				3	2	2
41-48	6	3	6				3	2	2
49-56	7	3	3				3	2	2
57-64	8	3	8	4	3	4	2	4	
65-72	9	3	5	4	3	4	2	4	
73-80	10	3	2	4	3	4	2	4	
81-88	11	3	7	5	3	1	2	4	
89-96	12	3	4	5	3	1	2	4	
97-104	13	3	9	6	3	6	3	2	2
105-112	14	3	6	6	3	6	3	2	2

800 m, 4x100 m, mešana štafeta, 4x400 m

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij			2. krog kvalifikacij			Polfinale		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času	
9-16	2	3	2						
17-24	3	2	2						
25-32	4	3	4				2	3	2
33-40	5	4	4				3	2	2
41-48	6	3	6				3	2	2
49-56	7	3	3				3	2	2
57-64	8	2	8				3	2	2
65-72	9	3	5	4	3	4	2	4	
73-80	10	3	2	4	3	4	2	4	
81-88	11	3	7	5	3	1	2	4	
89-96	12	3	4	5	3	1	2	4	
97-104	13	3	9	6	3	6	3	2	2
105-112	14	3	6	6	3	6	3	2	2

1500 m

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij			2. krog kvalifikacij			Polfinale		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času	
16-30	2	4	4						
31-45	3	6	6				2	5	2
46-60	4	5	4				2	5	2
61-75	5	4	4				2	5	2

3000 m, 2000 m zapreke, 3000 m zapreke

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij			2. krog kvalifikacij			Polfinale		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času	
20-34	2	5	5						
35-51	3	7	5				2	6	3
52-68	4	5	6				2	6	3
69-85	5	4	6				2	6	3

5000 m

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij			2. krog kvalifikacij			Polfinale		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času	
21-40	2	5	5						
41-60	3	8	6				2	6	3
61-80	4	6	6				2	6	3
81-100	5	5	5				2	6	3

10.000 m

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času	
28-54	2	8	4
55-81	3	5	5
82-108	4	4	4

Če je le mogoče, naj se predstavnike iste države ali ekipe razvrsti v različne skupine v vseh predtekmovanih krogih. Po prvem krogu se v skladu z določili te točke lahko praviloma medsebojno zamenja atlete, ki so enakovredno rangirani v skladu s 166. členom, točka 3.

Opomba 1: Pri oblikovanju skupin se priporoča upoštevati čim več informacij o dosežkih vseh atletov in žrebati skupine tako, da bi v finalu nastopili atleti z najboljšimi dosežki.

Opomba 2: Za svetovna prvenstva in olimpijske igre se v tehnična pravila lahko vključijo druge ustrezne tabele.

Rangiranje in sestava skupin

3. (a) Za prvi krog predtekmovanj se atlete razporedi v skupine z uporabo cik-cak razporeditve, ki temelji na seznamu doseženih rezultatov v predhodno določenem obdobju (norma za nastop).
- (b) Po prvem krogu predtekov se atlete razporedi v skupine za naslednje kroge po naslednjih postopkih:
 - (i) Za teke od 100 m do vključno 400 m in za štafete do vključno 4x400 m se razporedi atlete na podlagi doseženih mest in časov iz vsakega prejšnjega kroga.

V naslednji krog tekmovanja se razvrsti atlete takole:

- najhitrejši med zmagovalci skupin,
- drugi najhitrejši med zmagovalci skupin,
- tretji najhitrejši med zmagovalci skupin, itd,
- najhitrejši med drugouvrščenimi v skupinah,
- drugi najhitrejši med drugouvrščenimi v skupinah,
- tretji najhitrejši med drugouvrščenimi v skupinah, itd.

Za popolnitev skupin pa se določi še:

- atleta z najboljšim časom,
- atleta z drugim najboljšim časom,
- atleta s tretjim najboljšim časom med preostalimi tekmovalci kvalifikacij in tako dalje.

- (ii) Za ostale teke (800 m in daljše) se atlete razporedi v skupine na podlagi rezultatov, s katerimi so se uvrstili na tekmovanje, upoštevajoč izboljšanja rezultatov v predhodnem krogu (krogih).
- (c) Atlete, ki so se kvalificirali, se razporedi v skupine za naslednji krog po cik-cak sistemu:

Primer za tri skupine A, B in C:

A	1	6	7	12	13	18	19	24
B	2	5	8	11	14	17	20	23
C	3	4	9	10	15	16	21	22

Po dokončanem oblikovanju posameznih skupin se v vseh primerih vrstni red nastopa skupin določi z žrebom.

Žrebanje stez

4. Za teke od 100 m do vključno 800 m in štafetne teke do vključno 4x400 m, kjer tekmovanja potekajo v več krogih, se steze izžreba po naslednjem sistemu:
 - (a) V prvem krogu in vseh predhodnih kvalifikacijskih krogih, kot je določeno v 166. členu, točka 1, se razvrstitev atletov po stezah izžreba.
 - (b) Za naslednje kroge se atlete razvršča po vsakem krogu po navodilih, ki so zapisana v 166. členu, točka 3 (b) (i), in za tek na 800 m po 166. členu, točka 3 (b) (ii).

Nato se opravijo trije žrebi:

- (i) eden za najboljše štiri atlete ali ekipe, ki se jih razporedi na steze 3, 4, 5 in 6;
- (ii) drugi za peto in šesto uvrščena atleta ali ekipi, ki se ju razporedi na stezi 7 in 8, in
- (iii) tretji za dva najslabše uvrščena atleta ali ekipi, ki se ju razporedi na stezi 1 in 2.

Opomba 1: V primeru, da je na voljo več ali manj kot 8 stez, je treba sistem ustrezno prilagoditi.

(Če je 6 stez, določimo za boljše steze 3, 4, 5, za četrto uvrščenega stezo 6 in za peto in šesto uvrščenega stezi 1 in 2).

Opomba 2: Pri tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (d) do (j), lahko v teku na 800 m na vsaki stezi tekmujeta eden ali dva atleta, ali pa v skupinskem štartu za polkrožno črto.

Pri tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se ta pravila upoštevajo le v prvem krogu, razen če je zaradi enakih rezultatov ali odločitve glavnega sodnika v eni skupini v naslednjem krogu več atletov kot je bilo predvideno.

Opomba 3: V tekih na 800 m, vključno s finalom, če nastopa več atletov kot je na voljo stez, tehnični delegat določi steze, v katerih teče več kot en atlet. Atlete se v steze žreba.

Opomba 4: Če je na voljo več stez kot je atletov, potem je notranja steza vedno prazna.

5. Atletu se ne dovoli tekmovati v drugi skupini, razen v tisti, za katero je določen v štartni listi, razen če glavni sodnik meni, da obstaja tehten razlog za spremembo.

6. V vseh predtekmovalnih krogih naj se najmanj prvo in drugouvrščeni iz vsake skupine uvrstita v nadaljnji krog tekmovanja, kjer pa je to možno, naj se uvrstijo najmanj prvi trije iz vsake skupine.

Razen v primerih iz 167. člena teh pravil se v nadaljnji krog tekmovanja uvrstijo atleti po doseženih mestih ali po časih kot je določeno v 166. členu, točka 2, posebnih tehničnih predpisov, ali če tako odredi tehnični delegat.

Ko se v kvalifikacijah za napredovanje upošteva čas, je treba uporabiti samo en sistem merjenja časov.

7. Med zadnjo skupino prejšnjega kroga in prvo skupino naslednjega kroga ali finalom mora, če je le možno, preteči najmanj toliko časa, kot je zapisano v tabeli:

- pri tekih do vključno 200 m 45 minut
- pri tekih nad 200 m do vključno 1000 m 90 minut
- pri tekih nad 1000 m ne istega dne

Neposredni finale

8. Pri tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se za teke, daljše od 800 m, štafetne teke, ki so daljši od 4x400 m, ter vse teke, kjer se zahteva en sam krog tekmovanja (finale), se steze oziroma štartne položaje določi z žrebom.

Primer sestavljanja skupin in sestav skupin za naslednji krog (AZS)

Rezultati skupin na 400 m. V polfinale se uvrstijo trije prvouvrščeni po mestih iz vsake skupine in še 4 z najboljšimi časi.

1. skupina		2. skupina		3. skupina		4. skupina	
A	45,01	B	46,02	C	45,04	D	46,57
E	45,10	F	46,04	G	45,17	H	46,60
I	45,13	J	46,06	K	45,33	L	46,68
M	<u>45,28</u>	N	<u>46,24</u>	O	<u>45,48</u>	-	46,72
P	<u>45,34</u>	-	46,59	-	46,73	-	47,08
-	46,65	-	46,75	-	46,74	-	47,10
-	46,70	-	47,01	-	46,80	-	47,13
-	48,04	-	47,02	-	47,78	-	47,54

Vrstni red		Polfinale	Steze
A	45,01 Q	1	3, 4, 5, 6
C	45,04 Q	2	3, 4, 5, 6
B	46,02 Q	2	3, 4, 5, 6
D	46,57 Q	1	3, 4, 5, 6
E	45,10 Q	1	3, 4, 5, 6
G	45,17 Q	2	3, 4, 5, 6
F	46,04 Q	2	3, 4, 5, 6
H	46,60 Q	1	3, 4, 5, 6
I	45,13 Q	1	7, 8
K	45,33 Q	2	7, 8
J	46,06 Q	2	7, 8
L	46,68 Q	1	7, 8
M	45,28 q	1	1, 2
P	45,34 q	2	1, 2
O	45,48 q	2	1, 2
N	46,24 q	1	1, 2

V polfinalne skupine razvrstimo atlete po cik-cak sistemu. Najprej štiri zmagovalce, nato štiri drugouvrščene, štiri tretjeouvrščene in nazadnje štiri, ki so se uvrstili po časih.

1. skupina PF		2. skupina PF	
A	45,01*	C	45,04*
D	46,57*	B	46,02*
E	45,10*	G	45,17*
H	46,60*	F	46,04*
I	45,13	K	45,33
L	46,68	J	46,06
M	45,28	P	45,34
N	46,24	O	45,48

167. člen

Enaki rezultati

1. Če sodniki ali sodniki za fotofiniš niso sposobni določiti vrstnega reda atletov v skladu s 164. členom, točka 2, 165. členom, točke 18, 21 ali 24 (odvisno od primera), se določi, da je rezultat neodločen oziroma so enaki.
2. Če sta dva ali je več atletov doseglo enak rezultat v katerem koli krogu, ki odloča o uvrstitvi v naslednji krog tekmovanja (166. člen, točka 3 (b)) ali za zadnje mesto po času, vodja sodnikov pri fotofinišu upošteva dejanski zabeleženi čas atletov v 0,001 sekunde. Če ugotovi, da imata atleta še vedno enak čas (ali v skladu s 167. členom, točka 1), se delitev mesta razreši z žrebom.

Če si dva ali več atletov, na podlagi doseženega časa ali mesta, delita zadnje mesto za naslednji krog tekmovanja, se oba uvrstita v naslednji krog tekmovanja. Če to ni izvedljivo, se z žrebom določi tistega, ki bo tekmoval v naslednjem krogu.

Opomba: Če napredovanje v naslednji krog temelji na uvrstitvi (Q) in času (q) (npr. prvi trije iz dveh skupin in dva najboljša po času) in obstaja delitev zadnjega kvalifikacijskega mesta, ki temelji na uvrstitvi (Q), se v tem primeru uvrstita oba atleta in se hkrati zmanjša število atletov, ki se uvrstijo po času.

168. člen Teki čez ovire

1. Standardne razdalje tekov čez ovire so naslednje:

Člani, starejši mladinci, mlajši mladinci: 110 m, 400 m

Članice, starejše mladinke, mlajše mladinke: 100 m, 400 m

Na vsaki stezi je 10 ovir, ki so razporejene tako kot kaže spodnja tabela.

Člani, starejši mladinci, mlajši mladinci

Disciplina	Razdalja od štarta do prve ovire	Razdalja med ovirami	Razdalja od zadnje ovire do cilja
110 m	13,72 m	9,14 m	14,02 m
400 m	45,00 m	35,00 m	40,00 m

Članice, starejše mladinke, mlajše mladinke

Disciplina	Razdalja od štarta do prve ovire	Razdalja med ovirami	Razdalja od zadnje ovire do cilja
100 m	13,00 m	8,50 m	10,50 m
400 m	45,00 m	35,00 m	40,00 m

Vsaka ovira mora biti postavljena na stezi tako, da je podnožje ovire obrnjeno v smer, iz katere prihaja atlet. Ovira mora biti postavljena tako, da je sprednja ploskev letvice poravnana s sprednjim robom oznake na stezi, ki je bližje atletu.

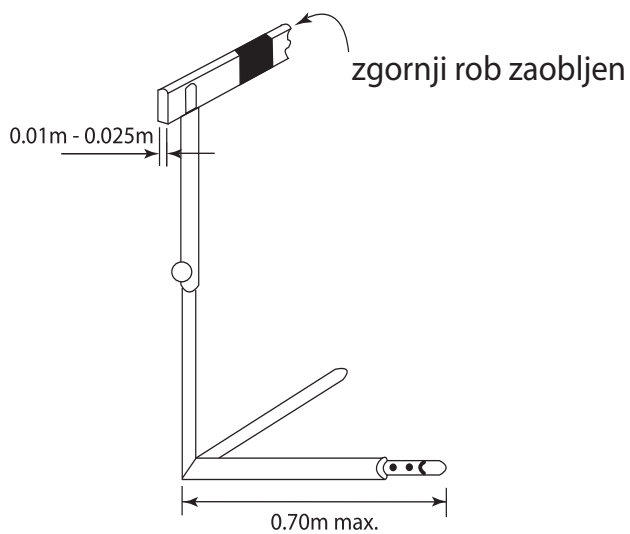
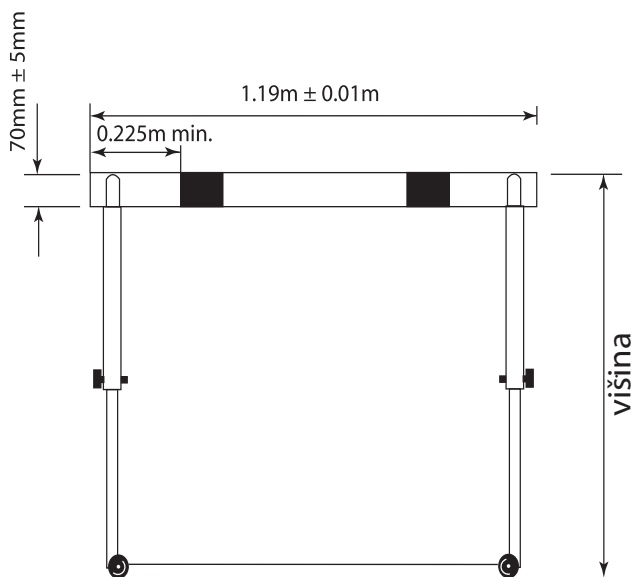
2. Ovire so izdelane iz kovine ali ustreznega materiala, prečna letev pa je lesena ali iz drugega primernega materiala.

Ima dve podnožji in dvoje stojal, ki tvorita pravokoten okvir, ojačan z eno ali več prečnimi letvami. Stojali morata biti čvrsto pritrjeni na skrajna konca podnožij.

Ovira mora biti narejena tako, da jo lahko prevrne sila, ki je enaka ali večja od 3,6 kg in deluje horizontalno na sredino zgornjega roba prečne letve. Izdelana mora biti tako, da se lahko njena višina prilagaja zahtevam posameznih disciplin.

Protiuteži morajo biti premične, tako da na vsaki višini vzdržijo pritisk, enak sili 3,6 kg do največ 4 kg, da se ovira prevrne. Največji vodoravni upogib

zgornje prečne letve ovire (vključno z upogibom stojal), če nanjo na sredini deluje sila, ki je enaka teži 10 kg, ne sme preseči 35 mm.

Mere ovir

3. Dimenzije. Standardne višine ovir so naslednje:

Discipline	Člani	Starejši mladinci	Mlajši mladinci	Članice, st. mladinke	Mlajše mladinke
110 m, 100 m	1,067 m	0,991 m	0,914 m	0,838 m	0,762 m
400 m	0,914 m	0,914 m	0,838 m	0,762 m	0,762 m

Opomba: Zaradi tehničnih lastnosti ovir različnih proizvajalcev je pri teku starejših mladincev na 110 m ovire sprejemljiva višina do največ enega metra.

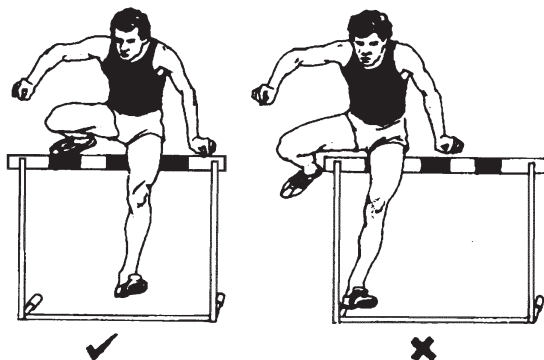
V vsakem primeru je dovoljeno odstopanje ± 3 mm pod ali nad standardno višino zaradi razlik v izdelavi ovir.

Dovoljena širina ovire je od 1,18 m do 1,20 m.

Največja dolžina podnožja je 0,70 m.

Skupna teža ovire ne sme biti manjša od 10 kg.

- Višina prečne letve je 70 mm \pm 5 mm, njena debelina pa od 10 do 25 mm z zaobljenimi robovi. Na okvir mora biti na obeh koncih dobro pritrjena.
- Prečna letev je pobarvana s črno belimi pasovi ali pa v drugih močnih kontrastnih barvah (in tudi v kontrastu z okolico) in sicer tako, da so svetlejše proge na obeh zunanjih straneh široke najmanj 0,225 m.
- Vse teke čez ovire se teče v ločenih stezah in vsak atlet mora teči po svoji stezi od štarta do cilja teka, razen v primerih, ki jih določa 163. člen, točka 4.
- Vsak atlet mora preskočiti vsako oviro. Če katere koli ovire ne preskoči, je to napaka in ima za posledico diskvalifikacijo.
Poleg tega bo atlet diskvalificiran, če:
 - je pri prehodu ovire noga ali stopalo poleg ovire na kateri koli strani nižje od vodoravne ravnine navideznega podaljška vrha prečne letve katere koli ovire,
 - po mnenju glavnega sodnika namenoma podre katero koli oviro.

Prehod ovir

8. Podiranje ovir ni razlog za diskvalifikacijo niti ni ovira za priznanje rekorda, razen v primerih iz točke 7 (b) tega člena.
9. Za priznanje svetovnega rekorda morajo vse ovire ustrezati pravilom iz tega člena.

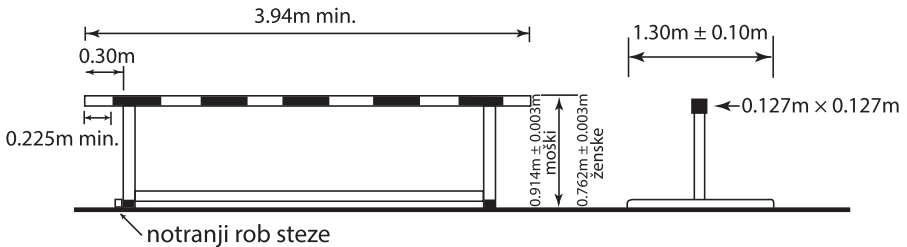
169. člen **Tek čez zapreke**

1. Standardni dolžini teka čez zapreke sta 2000 m in 3000 m.
2. Pri teku na 3000 m je treba preskočiti 28 suhih in 7 vodnih zaprek, pri teku na 2000 m pa 18 suhih in 5 vodnih.
3. V vseh disciplinah tekov čez zapreke je po prvem prehodu ciljne črte v vsakem krogu 5 zaprek, od katerih je četrta po vrsti vodna. Zapreke morajo biti enakomerno razporejene, tako da je razdalja med njimi približna petina skupne dolžine kroga.

Opomba 1: Da se v posebnih primerih zagotovi varne razdalje med zapreko/ štartno črto in naslednjo zapreko, se lahko ustrezno prilagodi razdalje za postavitev zaprek, ki so navedene v IAAF Priročniku za gradnjo objektov.

Opomba 2: V disciplini 2000 m in v primeru, da je vodna zapreka na notranji strani tekališča, je treba dvakrat prečkati ciljno črto, šele potem sledi krog s petimi zaprekami.

4. Pri teku na 3000 m je prvi del od štarta do začetka prvega kroga brez zaprek. Zato se zapreke od štarta do ciljne črte odstranijo, dokler atleti ne vstopijo v prvi krog z zaprekami.

Mere zaprek

Pri teku na 2000 m je prva zapreka tretja zapreka pri običajnem krogu, to pomeni, da se predhodni zapreki (1. in 2.) po štartu odstranita.

5. Zapreke za moške so visoke $0,914\text{ m} \pm 0,003\text{ m}$, za ženske $0,762\text{ m} \pm 0,003\text{ m}$ in široke najmanj 3,94 m. Presek zgornjega trama na vseh zaprekah, tudi vodni, je kvadrat s stranicami 0,127 m.

Teža vsake zapreke je od 80 kg do 100 kg. Vsaka zapreka ima na obeh straneh podnožje dolžine od 1,20 m do 1,40 m (glej skico).

Vodna zapreka je široka $3,66\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ in je čvrsto pritrjena v tla tako, da je ni mogoče vodoravno premakniti.

Zgornji tram zapreke naj bo pobarvan s črno belimi pasovi ali z drugimi močnimi kontrastnimi barvami (in v kontrastu z okolico) tako, da so svetlejše barve, ki morajo biti široke najmanj 0,225 m, na obeh koncih zapreke.

Zapreka se postavi na stezo tako, da sega tram 0,30 m čez notranji rob tekališča.

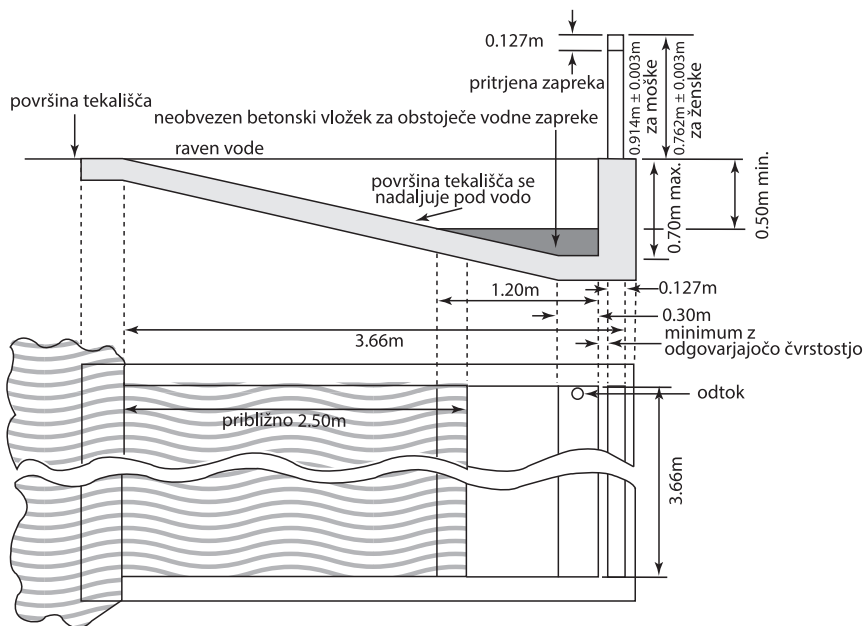
Opomba: Priporočamo, da je prva zapreka široka najmanj 5 m.

6. Jama z vodo, vključno z zapreko, mora biti dolga 3,66 m \pm 0,02 m in široka 3,66 m \pm 0,02 m.

Dno jame mora biti izdelano iz sintetičnega materiala ali prekrito s preprogo, ki omogoča varen doskok in dobro oporo za žeblje na šprinterih.

Globina vode takoj za zapreko je 0,70 m. Po 0,30 m ravnega dna pa se dno postopoma dviga do nivoja tekališča na koncu jame. Nivo vode mora biti pred štartom poravnani z nivojem tekališča, z dovoljenim odstopanjem za 20 mm.

Opomba: Globina jame za vodo se lahko zmanjša iz maksimalno 0,70 m na minimalno 0,50 m, merjeno od nivoja tekališča. Nagib dna jame mora ostati enak. Priporoča se, da se vse nove jame za vodo gradi na predlaganih 0,50 m globine.

Vodna zapreka

7. Vsak atlet mora skočiti čez vodo ali v njo in preskočiti vsako zapreko. Če katero koli zapreko ne preskoči, je to napaka in ima za posledico diskvalifikacijo. Poleg tega je atlet diskvalificiran, če:
- (a) obide vodno zapreko z ene ali druge strani,
 - (b) če je noga ali stopalo v trenutku prehoda poleg zapreke (na kateri koli strani) pod horizontalno ravnino vrha zapreke.
- Ob upoštevanju tega pravila lahko atlet preide čez zapreke na poljuben način.

170. člen **Štafetni teki**

1. Standardne razdalje štafet so: 4x100 m, 4x200 m, mešana štafeta 100 m-200 m-300 m-400 m (mešana štafeta), 4x400 m, 4x800 m, 4x1500 m.

Opomba: Mešana štafeta se lahko teče z drugačnimi razporedi razdalj. V tem primeru je potrebno upoštevati ustrezne prilagoditve 170. člena, točke 14, 18, 19 in 20.

2. Na stezah začrtane 50 mm široke prečne črte označujejo dolžine posameznih odsekov štafet in sredinsko črto predajnega prostora.
3. Vsak predajni prostor je dolg 20 m, pri čemer je sredinska črta v sredini predajnega prostora. Predajni prostor se začne in konča na robovih mejnih črt predajnega prostora bližje štartni črti v smeri teka.

Za vsako predajo, ki poteka v ločenih stezah, mora zadolženi sodnik zagotoviti, da so atleti pravilno razporejeni v predajne prostore in seznanjeni z uporabo pospeševalnega prostora. Zadolženi sodnik mora zagotoviti, da je upoštevan 170. člen, točka 4

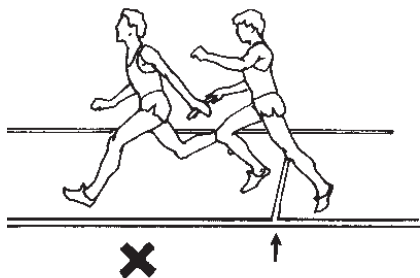
4. Če tečejo štafete v celoti ali del po ločenih stezah, sme atlet na svoji stezi postaviti največ eno označbo z lepilnim trakom velikosti do 5x40 cm, ki je izrazito drugačne barve, tako da je ni mogoče zamenjati z drugimi stalnimi označbami na tekališču.
- Drugačne označbe niso dovoljene.

5. Štafetna palica je gladka votla cev iz enega kosa, okroglega preseka, izdelana iz lesa, kovine ali kakšnega drugega materiala. Njena dolžina naj bo med 0,28 in 0,30 m. Zunanji premer palice je $40 \text{ mm} \pm 2 \text{ mm}$, teža pa ne sme biti manjša od 50 gramov. Obarvana naj bo tako, da jo je med tekom lahko opaziti.
6. (a) Štafetno palico je treba med tekom ves čas nositi v roki.
(b) Tekaču ni dovoljeno nositi rokavic ali na roke nanesti materiale ali snovi (razen dovoljenih s 144. členom, točka 4 (c)) za pridobitev boljšega oprijema palice.
(c) Če palica pade na tla, jo mora pobrati isti tekač, ki jo je izpustil. Pri pobiranju palice lahko zapusti svojo stezo, vendar pri tem ne sme skrajšati dolžine proge, ki jo mora preteči. V primeru, ko palica pade tako, da se giblje naprej ali bočno v smeri teka (vključno za ciljno črto), se mora atlet, ki jo je izpustil, potem ko jo pobere, vrniti do točke, kjer je palico nazadnje držal v rokah, da lahko nadaljuje s tekom. Če je pri pobiranju palice upošteval prej omenjeno in ni oviral drugih tekačev, padec palice ni razlog za diskvalifikacijo.

Če atlet ne upošteva tega pravila, se štafeta diskvalificira.

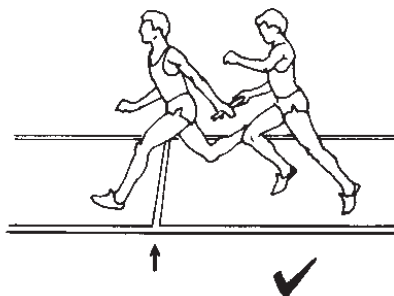
7. Tekači morajo predati štafetno palico znotraj predajnega prostora. Predaja se začne ob prvem dotiku tekača prejemnika in se konča, ko je palica v celoti v njegovih rokah. V predajnem prostoru je odločujoč le položaj štafetne palice. Predaja štafetne palice izven predajnega prostora pomeni diskvalifikacijo.
8. Pred predajo in/ali po predaji štafetne palice morajo tekači ostati na svojih stezah oziroma pozicijah, dokler vsi ostali tekači ne pritečejo mimo, da jih ne bi ovirali, in dokler se ta del tekališča ne izprazni. 163. člen, točki 3 in 4, ne veljata za te tekače.

Če kateri od tekačev po predaji s tekom izven predajnega prostora ali zapuščanjem svoje steze namerno ovira člane druge ekipe, bo njegova ekipa diskvalificirana.

Konec predajnega prostora

Nepravilna predaja

Konec predajnega prostora

Pravilna predaja

9. Pomoč s potiskanjem ali kakršen koli drug način pomoči je razlog za diskvalifikacijo.
10. Posamezni član štafetne ekipe lahko teče samo en odsek. Kateri koli štirje atleti, ki so prijavljeni za tekmovanje, bodisi za štafетne teke ali katero koli drugo disciplino, lahko sodelujejo v sestavi štafetnih ekip v katerem koli krogu.
Vendar pa štafeta, ki je začela v predtekmovanju v določeni sestavi, lahko v naslednjih krogih tekmovanja za zamenjavo uporabi le dva dodatna člana pri sestavi ekipe.
Ekipa, ki ne upošteva tega pravila, bo diskvalificirana.
11. Sestav štafetne ekipe in vrstni red tekačev mora biti uradno prijavljena vsaj eno uro pred prihodom v prijavnico ali vsaj eno uro pred objavljenim časom za pričetek prvega teka vsakega kroga tekmovanja. Kasnejše zamenjave mora potrditi uradni zdravnik, ki ga določi organizacijski odbor, in sicer do zadnjega poziva ekipam za prihod v prijavnico. Ekipa, ki ne upošteva tega pravila, bo diskvalificirana.
12. Štafетni tek 4x100 m se teče v celoti po ločenih stezah.

13. Štafetni tek 4x200 m se lahko teče na enega od naslednjih načinov:
- (a) če je možno, v celoti v ločenih stezah (vsi štirje zavoji),
 - (b) v ločenih stezah prva dva odseka, kot tudi del tretjega odseka do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (tri zavoje v stezah),
 - (c) v ločenih stezah prvi odsek do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (en zavoj v stezah).

Opomba: Kjer ne nastopajo več kot štiri ekipe in ni moč izvesti načina, opisanega pod točko (a), se priporoča, da se uporabi način, opisan pod točko (c).

14. Pri mešani štafeti se v ločenih stezah tečeta prva dva odseka, kot tudi del tretjega odseka do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (dva zavoja v stezah).

15. Štafetni tek 4x400 m se teče na enega od naslednjih načinov:

- (a) v ločenih stezah prvi odsek, kot tudi del drugega odseka do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (tri zavoje v stezah),
- (b) v ločenih stezah prvi odsek do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (en zavoj v stezah).

Opomba: Kjer ne nastopajo več kot štiri ekipe, se lahko uporabi način, opisan pod točko (b).

16. Štafetni tek 4x800 m se teče na enega od naslednjih načinov:

- (a) v ločenih stezah prvi odsek do atletu bližjega roba prehodne črte, opisane v 163. členu, točka 5, kjer atleti lahko zapustijo svoje steze (en zavoj v stezah),
- (b) brez uporabe ločenih stez.

17. Štafetni tek 4x1500 m se teče brez uporabe ločenih stez.

18. V štafetnih tekih 4x100 m in 4x200 m atleti, razen prvega tekača, in v mešani štafeti drugega in tretjega tekača, lahko začnejo tek največ 10 m pred predajnim prostorom (glej točko 3 zgoraj). Ta meja mora biti vidno označena na vsaki stezi. Če atlet ne upošteva tega pravila, je njegova štafeta diskvalificirana.
19. Zadnjo predajo v mešani štafeti in štafetah 4x400 m, 4x800 m in 4x1500 m, tekačem ni dovoljeno pričiti teka zunaj njegovega predajnega prostora, temveč mora začeti tek znotraj. Če atlet ne upošteva tega pravila, je njegova štafeta diskvalificirana.
20. Atleti, ki tečejo zadnji odsek v mešani štafeti in atleti, ki tečejo tretji in četrti odsek na 4x400 m se morajo pod vodstvom določenega sodnika postaviti na mesto za čakanje v enakem vrstnem redu (od notranje proti zunanji stezi) kot je bil vrstni red tekačev ob vstopu v zadnji zavoj (200 m do predaje oziroma cilja).

Ko prihajajoči tekači pretečejo to točko, morajo čakajoči tekači počakati v enakem vrstnem redu in ne smejo menjati pozicije na začetku predajnega prostora.

V primeru, da tekač prekrši to pravilo, bo njegova ekipa diskvalificirana.

Opomba: V štafeti 4x200 m (kadar se ne teče v celoti po ločenih stezah), ko atleti predhodno ne tečejo v ločenih stezah, se morajo tekači postaviti v enakem vrstnem redu kot na štartu (od notranje proti zunanji stezi).

21. V štafetnih tekih, kjer se ne teče po ločenih stezah, vključno v štafeti 4x200 m, mešani štafeti in 4x400 m, se lahko čakajoči tekači, kadar je sprejemljivo, pomikajo proti notranjemu robu tekališča, ko se približuje član njihove štafete, pod pogojem, da s tem ne odpravljajo in ovirajo drugih tekačev pri njihovem napredovanju.

V teku štafet 4x200 m, mešani štafeti in 4x400 m morajo čakajoči tekači upoštevati vrstni red v skladu s točko 20, tega člena.

V primeru, da tekač prekrši to pravilo, bo njegova ekipa diskvalificirana.

4. POGLAVJE - TEHNIČNE DISCIPLINE

180. člen

Splošne določbe - tehnične discipline

Ogrevalni poskusi na tekmovališču

1. Pred začetkom tekmovanja ima vsak atlet pravico do izvajanja poskusov na tekmovališču.
Pri metih se poskusi izvajajo po vrstnem redu, ki je bil določen z žrebom (štartna lista) in vedno pod nadzorom sodnikov.
2. Po začetku tekmovanja atleti ne smejo več uporabljati za ogrevanje:
 - (a) zaletišča ali odrivnega mesta,
 - (b) palic za skok s palico,
 - (b) orodij,
 - (c) kroga ali območja znotraj sektorja z orodjem ali brez.

Označbe

3. (a) Pri vseh tehničnih disciplinah, kjer se uporablja zaletišče, se označbe nameščajo vzdolž zaletišča, razen pri skoku v višino, kjer se namestijo na zaletišču. Atlet sme kot pomoč pri odmeri zaleta in odriva uporabiti eno ali dve označbi (priskrbi ali odobri jih organizator). V primeru, da organizator ne poskrbi za oznake, sme atlet za oznako uporabiti lepilni trak, ni pa dovoljeno uporabiti krede in drugih sredstev, ki jih je težko zbrisati.
 - (b) Za mete, ki se izvajajo iz kroga, lahko atlet uporabi samo eno označbo. Označbo se lahko postavi na tla, neposredno za ali blizu kroga. Oznaka mora biti začasna, postavljena samo za čas trajanja poskusa posameznega atleta in ne sme omejevati pogleda sodnikom. Nobene osebne oznake, ne smejo biti postavljene v ali ob sektor metališča.

Oznake dosežkov

4. Za označevanje veljavnega svetovnega ali kontinentalnega ali državnega rekorda ali rekorda mitinga, se lahko zagotovijo posebne oznake.

Vrstni red tekmovanja in poskusi

5. Atleti tekmujejo po vrstnem redu, ki je določen z žrebom. Neupoštevanje tega ima za posledico uporabo 125. člena, točka 5 in 145. člena, točka 2. Če so kvalifikacije, se vrstni red za finale določi s ponovnim žrebanjem (glej tudi točko 6 tega člena).

6. Vsak atlet ima pravico do enega samega poskusa v vsaki seriji tekmovanja, razen pri skoku v višino in skoku s palico.

V vseh tehničnih disciplinah, razen v skoku v višino in skoku s palico, kjer nastopa več kot osem atletov, ima vsak atlet pravico do treh poskusov. Osem atletov z najboljšimi veljavnimi rezultati pa ima pravico še do treh dodatnih poskusov.

V primeru enakega najboljšega rezultata dveh ali več atletov na zadnjem kvalifikacijskem mestu, se o uvrstitvi odloča na podlagi točke 22 tega člena. Če se ugotovi, da je rezultat še vedno enak, se vsem atletom dovoli dodatne tri poskuse.

Kadar tekmuje osem atletov ali manj, ima vsak pravico do šestih poskusov. Če več kot enemu atletu v prvih treh poskusih ne uspe doseči veljavnega poskusa, ti v naslednjih serijah nastopajo pred atleti z veljavnimi poskusi in sicer v relativno enakem vrstnem redu, kot je bil določen s prvotnim žrebom.

V obeh primerih:

- (a) je vrstni red atletov v zadnjih treh serijah poskusov obraten glede na uvrstitev po prvih treh poskusih.
- (b) ko se spreminja vrstni red nastopa atletov in obstaja delitev mesta, atleti, ki delijo mesta, tekmujejo v relativno enakem vrstnem redu, kot je bil določen s prvotnim žrebom.

Opomba 1: Za višinske skoke glej 181. člen, točka 2.

Opomba 2: Če eden ali več atletov nastopa po odobritvi glavnega sodnika v skladu s 146. členom, točka 5, pod ugovorom, potem tak atlet v vseh naslednjih serijah tekmovanja nastopa pred vsemi ostalimi atleti. Če je takih atletov več, nastopajo v relativno enakem vrstnem redu, kot je bil določen s prvotnim žrebom.

Opomba 3: Pristojnemu organu je dovoljeno s predpisi določiti, da če v neki disciplini nastopa več kot osem atletov, imajo vsi atleti štiri poskuse.

Zapisovanje poskusov

7. Poskuse se zapisuje na naslednji način:
 - (a) razen pri skoku v višino in skoku s palico se veljaven poskus zapiše z izmerjeno dolžino. Pri skoku v višino in skoku s palico se veljaven poskus zapiše z oznako » O «;
 - (b) neveljaven poskus se zapiše z oznako » X «;
 - (c) če se atlet odreče (izpusti) poskusu, se to zapiše z oznako » – «.

Označevanje zaključka poskusov

8. Sodnik ne sme dvigniti bele zastavice za označitev veljavnega poskusa, dokler poskus ni zaključen.

Zaključek veljavnega poskusa se določi na sledeči način:

 - (a) v primeru višinskih skokov, ko sodnik ugotovi, da ni bilo napak v skladu s 182. členom, točka 2, 183. členom, točka 2 ali točka 4;
 - (b) v primeru daljinskih skokov, ko atlet zapusti doskočišče v skladu s 185. členom, točka 2;
 - (c) v primeru metov, ko atlet zapusti krog ali zaletišče, v skladu s 187. členom, točka 17.

Kvalifikacijska tekmovanja

9. Če je število prijavljenih atletov v tehničnih disciplinah preveliko, da bi lahko zadovoljivo izvedli tekmovanje v enem krogu (finalu), se izvedejo kvalifikacije. V kvalifikacijah morajo nastopati vsi prijavljeni atleti in si skozi kvalifikacije pridobiti pravico za nastop v finalu.

Rezultati, doseženi v kvalifikacijah, se ne upoštevajo kot del finala.
10. Atlete je potrebno z žrebom razdeliti v dve ali več kvalifikacijskih skupin, vendar če je možno na tak način, da so predstavniki posameznih držav ali ekip uvrščeni v različni skupini. Če ni možnosti za hkratno tekmovanje vseh skupin in pod enakimi pogoji, prične naslednja skupina z ogrevalnimi poskusi takoj, ko prejšnja skupina konča s tekmovanjem.
11. Na tekmovanjih, ki trajajo dlje kot tri dni, se za višinske skoke priporoča dan počitka med kvalifikacijami in finalom.

12. Pogoje za kvalifikacije, kvalifikacijske norme in število atletov v finalu določi tehnični delegat. Če tehnični delegat ni imenovan, odloča o pogojih organizacijski odbor. Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora v finalu sodelovati najmanj 12 atletov.
13. V kvalifikacijskih tekmovanjih, razen pri skoku v višino in skoku s palico, ima vsak atlet pravico do treh poskusov. Ko atlet doseže kvalifikacijsko normo, mora prenehati s kvalifikacijskim tekmovanjem.
14. V kvalifikacijah skoka v višino in skoka s palico atleti, ki niso bili izločeni zaradi treh zaporednih neuspešnih poskusov, nadaljujejo s tekmovanjem v skladu s 181. členom, točka 2, vse do zadnjega poskusa na višini, ki je določena za kvalifikacijsko normo, razen če je število atletov za uvrstitev v finale že doseženo kot je navedeno v 180. členu, točka 12.
15. Če noben atlet ali manj atletov kot je določeno, ne dosežejo kvalifikacijske norme, se skupina finalistov dopolni do določenega števila tako, da se v finale uvrstijo atleti glede na njihove dosežene rezultate v kvalifikacijah.

V primeru enakega rezultata dveh ali več atletov v boju za zadnje kvalifikacijsko mesto za uvrstitev v finale, se odloča kot je opisano v točki 22 tega člena, ali 181. členu, točka 8. Če je ugotovljeno, da obstaja delitev mesta, vsi atleti, ki si delijo mesta, nastopijo v finalu.
16. Kadar kvalifikacijsko tekmovanje v skoku v višino in v skoku s palico poteka istočasno v dveh skupinah, se priporoča sočasno dvigovanje letvice na enake višine v obeh skupinah. Obenem se priporoča, da sta obe skupini po kvaliteti približno enakovredni.

Oviranje

17. Če je atlet med poskusom na kakršen koli način oviran, mu lahko glavni sodnik dovoli nadomestni poskus.

Zavlačevanje

18. Atletu v tehnični disciplini, ki neupravičeno zavlačuje z izvajanjem poskusa, se lahko odvzame pravica do poskusa oziroma se le-ta vpiše kot neveljaven. O tem, kaj je neupravičeno zavlačevanje, odloča glavni sodnik ob upoštevanju vseh okoliščin.

Pristojni sodnik da atletu znak, da je vse pripravljeno za začetek poskusa, in od tega trenutka dalje teče čas, določen za izvajanje poskusa. Če se atlet kasneje odloči, da poskusa ne bo izvajal, se po preteku časa, določenega za izvedbo, ta poskus šteje kot neveljaven.

Pri skoku s palico začne teči čas za poskus, ko so stojala nastavljena v položaj glede na prej izraženo željo atleta. Dodaten čas za nadaljnje nastavitve ni dovoljen.

Če se je dovoljeni čas iztekel, ko je atlet že začel s poskusom, se poskus prizna.

Naslednjih časov se praviloma ne sme prekoračiti:

Posamične discipline

Število atletov, ki še tekmujejo:

	Skok v višino	Skok s palico	Ostale discipline
Več kot 3	1 min	1 min	1 min
2 ali 3	1,5 min	2 min	1 min
1	3 min	5 min	-
Zaporedni poskusi	2 min	3 min	2 min

Mnogoboji

Število atletov, ki še tekmujejo:

	Skok v višino	Skok s palico	Ostale discipline
Več kot 3	1 min	1 min	1 min
2 ali 3	1,5 min	2 min	1 min
1 ali zaporedni poskusi	2 min	3 min	2 min

Opomba 1: Ura, ki kaže preostanek dovoljenega časa, mora biti atletu vidna. Dodatno naj sodnik dvigne rumeno zastavico in jo drži dvignjeno, ali kako drugače nakaže, ko je za poskus ostalo le še 15 sekund časa.

Opomba 2: Pri skoku v višino in skoku s palico vsaka sprememba časa, dovoljenega za poskus, razen čas, dovoljen za zaporedne poskuse, ne prične veljati, dokler letvica ni nastavljena na novo višino.

Opomba 3: Za prvi poskus katerega koli atleta, ko začne tekmovati, je dovoljeni čas za poskus eno minuto.

Opomba 4: Ko se računa število atletov, ki še tekmujejo, se štejejo tudi atleti, ki se lahko udeležijo dodatnega skakanja za prvo mesto.

Zapuščanje tekmovališča med tekmovanjem

19. Atlet sme med tekmovanjem zapustiti tekmovališče le z dovoljenjem in v spremstvu sodnika.

Zamenjava tekmovališča ali časa tekmovanja

20. Tehnični delegat ali določeni glavni sodnik ima pravico zamenjati tekmovalni prostor ali čas tekmovanja, če po njegovem mnenju okoliščine to opravičujejo. Zamenjava se sme opraviti šele po končani seriji poskusov.

Opomba: Niti moč niti sprememba smeri vetra nista zadosten razlog za zamenjavo tekmovališča ali časa tekmovanja.

Rezultat

21. Vsakemu atletu se upošteva najboljši rezultat med vsemi njegovimi poskusi, vključno s tistimi, ki jih je v primeru skoka v višino in skoka s palico dosegel v dodatnem boju za prvo mesto.

Enaki rezultati

22. Razen pri skoku v višino in skoku s palico, je pri enakem rezultatu odločilen drugi najboljši rezultat atleta, če je potrebno, še tretji, in tako naprej. Če imajo atleti po uporabi 180. člena, točka 22, še vedno enak rezultat, se ugotovi, da je prišlo do delitve mesta.

V primeru, da ni razrešitve enakega rezultata na podlagi predhodnega odstavka, si atleti, razen v višinskih skokih, delijo doseženo mesto, vključno s prvim mestom.

Opomba: Pri višinskih skokih glej 181. člen, točki 8 in 9.

A. VIŠINSKI SKOKI

181. člen

Splošne določbe - višinski skoki

1. Pred začetkom tekmovanja objavi vodja sodnikov atletom začetno višino in naslednje višine, na katere se bo po vsaki končani seriji poskusov dvigala letvica toliko časa, da bo ostal en sam atlet, ki je tudi zmagovalec tekmovanja, ali več atletov z enakim rezultatom, ki bodo odločali o prvem mestu.

Poskusi

2. Atlet lahko začne s skakanjem na kateri koli višini, ki jo je predhodno objavil vodja sodnikov, in lahko skače na naslednjih višinah po svoji želji. Po treh zaporednih neuspešnih poskusih, ne glede na višino ali višine, na katerih je imel te tri neveljavne poskuse, nima več pravice nadaljevati s tekmovanjem. Izjema je le boj za prvo mesto.

Namen tega pravila je, da atlet lahko izpusti svoj drugi ali tretji poskus na določeni višini (po prvem ali drugem neuspelem poskusu) in še vedno lahko skače na naslednji višini.

Če atlet izpusti poskus na določeni višini, nima več pravice do naslednjega poskusa na tej višini, razen v boju za prvo mesto.

Če atlet pri skoku v višino in skoku s palico ni navzoč, ko so vsi ostali navzoči atleti končali s tekmovanjem, bo glavni sodnik po preteku časa za dodatni poskus presodil, da je ta atlet zapustil tekmovanje.

3. Ko so izpadli vsi atleti, razen zmagovalca, lahko ta nadaljuje s skakanjem, dokler te pravice ne izgubi.
4. Dokler ne ostane en sam atlet, ki je zmagovalec tekmovanja:
 - (a) se letvica po vsaki seriji poskusov nikoli ne dviguje za manj kot 2 cm pri skoku v višino in 5 cm pri skoku s palico; in
 - (b) določene višine dvigovanja letvice ni mogoče zviševati.

Točki 4 (a) in (b) tega člena se ne uporabljata, če se atleti, ki še tekmujejo, strinjajo z dvigom letvice neposredno na višino svetovnega rekorda.

Ko je atlet že zmagovalec, lahko v dogovoru z odgovornim sodnikom ali glavnim sodnikom, odloča o višini ali višinah, na katere se bo dvigovala letvica.

Opomba: To pravilo ne velja pri tekmovanjih v mnogobojih.

Na tekmovanjih v mnogobojih, ki so navedena v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se letvica dviguje ves čas tekmovanja pri skoku v višino po 3 cm in pri skoku s palico po 10 cm.

Meritve

5. Vse meritve se opravljajo v polnih centimetrih, pravokotno od tal do najnižjega položaja zgornjega roba letvice.
6. Vsaka meritev novo nastavljene višine mora biti opravljena pred prvim poskusom atletov na tej višini. V vseh primerih, ko gre za rekordno višino, morajo sodniki pred skokom ponovno preveriti nastavljeno višino letvice. Če je bila letvica od zadnje meritve dotaknjena, morajo sodniki ob skakanju na rekordni višini ponovno preveriti nastavljeno višino.

Letvica

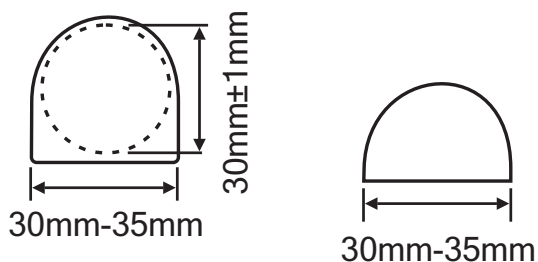
7. Letvica je izdelana iz steklenih vlaken ali podobnega primerne materiala, toda ne kovine. Je okroglega prereza, razen na njenih koncih.

Skupna dolžina letvice je $4\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ pri skoku v višino in $4,50\text{ m} \pm 0,02\text{ m}$ pri skoku s palico. Letvica za skok v višino ne sme biti težja od 2 kg, za skok s palico pa 2,25 kg. Premer okroglega dela letvice je $30\text{ mm} \pm 1\text{ mm}$.

Letvico sestavljajo trije deli: okrogla palica in dva končnika širine 30-35 mm in dolžine 0,15-0,20 m, ki služita za namestitev letvice na nosilce pri stojalih.

Končnika morata biti v prerezu okrogle ali polokrogle oblike z eno ravno površino, s katero nalega na nosilce letvice na stojalih. Ravna površina končnika ne sme segati višje kot je sredina navpičnega prereza letvice. Končnika morata biti trda in gladka ter ne smeta biti izdelana ali prekrita z gumo ali podobnega materiala, s katero bi se povečalo trenje med končnikoma in nosilcema letvice na stojalih.

Ko je letvica postavljena na nosilce, mora ležati vodoravno, povestiti pa se sme za največ 20 mm pri skoku v višino in za 30 mm pri skoku s palico.

Končnika letvice

Kontrola elastičnosti: če pri nameščeni letvici obesimo na sredino 3 kg utež, se letvica lahko upogne za največ 70 mm pri skoku v višino in za 0,11 m pri skoku s palico.

Uvrstitve

8. Če dva ali več atletov preskoči enako končno višino, se uporabi naslednji postopek za določitev vrstnega reda:
 - (a) Atlet, ki ima manjše število poskusov na višini, na kateri je prišlo do enakega rezultata, bo uvrščen na višje mesto.
 - (b) Če imajo atleti enak rezultat po uporabi točke 8 (a) tega člena, potem se višje uvrsti atlet z manjšim številom vseh neuspešnih poskusov med celotnim tekmovanjem, vključno z zadnjo preskočeno višino.
 - (c) Če imajo atleti enak rezultat po uporabi točke 8 (b) tega člena, potem si delijo doseženo mesto razen, če gre za uvrstitev na prvo mesto.
 - (d) Če gre za uvrstitev na prvo mesto, se izvede dodatne skoke med temi atleti v skladu s točko 9 tega člena.

Drugačno odločitev se lahko sprejme na podlagi v naprej sprejetih tehničnih predpisov za to tekmovanje, ali med tekmovanjem, toda pred začetkom discipline, o tem odloči tehnični delegat oziroma glavni sodnik, če tehnični delegat ni imenovan.

Če se dodatni skoki ne izvedejo, vključno zaradi odločitve atletov v katerem koli trenutku, da ne nadaljujejo z dodatnim skakanjem, delitev prvega mesta ostane.

Opomba: Pravilo iz točke (d) se ne uporablja v mnogobojih.

Dodatni skoki

9. (a) Atleti, udeleženi v dodatno skakanje za prvo mesto, morajo skakati na vsaki določeni višini, dokler ni končne odločitve izenačenega izida ali vsi atleti ne prenehajo z nadaljnjim skakanjem.
- (b) Vsak atlet ima en skok na posamezni višini.
- (c) Dodatno skakanje se začne na naslednji višini, ki je določena v skladu s točko 1 tega člena, po višini, ki so jo preskočili vsi atleti, ki tekmujejo za prvo mesto.
- (d) Če tudi s tem ni prišlo do odločitve, se letvica pri uspehlih skokih več kot enega atleta pri skoku v višino dviguje po 2 cm in pri neuspehlih poskusih vseh atletov spušča po 2 cm. Pri skoku s palico pa se letvica spušča ali dviga po 5 cm.
- (e) Če atlet ne skače na določeni višini, avtomatično izgubi pravico do nadaljnjega tekmovanja za višjo uvrstitev. Če potem ostane samo en atlet, je razglašen za zmagovalca, ne glede na to, ali skače na tej višini.

Skok v višino - primer

Vodja sodnikov je pred začetkom tekmovanja objavil naslednje višine:

1,75 m; 1,80 m; 1,84 m; 1,88 m; 1,91 m; 1,94 m; 1,97 m; 1,99 m, ...

Atlet	Višine							Napake	Dodatni skoki			Mesto
	1,75	1,80	1,84	1,88	1,91	1,94	1,97		1,91	1,89	1,91	
A	O	XO	O	XO	X-	XX		2	X	O	X	2
B	-	XO	-	XO	-	-	XXX	2	X	O	O	1
C	-	O	XO	XO	-	XXX		2	X	X		3
D	-	XO	XO	XO	XXX			3				4

O = uspel poskus; X = neuspel poskus; - = ni skakal

Atleti A, B, C in D so preskočili višino 1,88 m.

Tu se uporabi 181. člen, točki 8 in 9; sodniki seštejejo število vseh neuspešnih poskusov, vključno s tistimi na najvišji zadnji preskočeni višini, to je 1,88 m.

Atlet »D« je imel med tekmovanjem več neuspešnih poskusov kot atleti »A«, »B« ali »C« in je zaradi tega uvrščen na četrto mesto.

Atleti »A«, »B« in »C« imajo še vedno izenačen rezultat v borbi za prvo mesto, zato imajo še en poskus na 1,91 m, ki je prva naslednja višina po višini, ki so jo preskočili vsi atleti, ki so v borbi za prvo mesto.

Ker so bili vsi trije atleti neuspešni, se letvica zniža na 1,89 m za nov poskus.

Atlet »C« ni uspešno izvedel poskusa na 1,89 m, ostala dva atleta »A« in »B« imata nov poskus na 1,91 m, kar preskoči samo atlet »B« in je zato zmagovalec.

Zunanji vplivi

10. Ko je očitno, da je bila letvica premaknjena s silo, ki je ni povzročil atlet (na primer sunek vetra):

- (a) če pade letvica s stojal po skoku atleta, in je očitno, da se letvice ni dotaknil, je to uspeš poskus, ali
- (b) če pade letvica s stojal zaradi kakršnih koli drugih okoliščin, se atletu dovoli nov poskus.

Skok v višino - primer

Atlet	2,00	2,05	2,09	2,12	2,15	2,18	Rezultat	Napake *		Dodatni skoki				Mesto
	2,00	2,05	2,09	2,12	2,15	2,18		(1)	(2)	2,18	2,16	2,18	2,20	
A	0	X0	0	X0	XXX		2,12	1	2					
B	X0	-	0	-	X0	XXX	2,15	1	2	X	0	0	0	1
C	X0	0	X0	0	X0	XXX	2,15	1	3					
D	0	0	0	X0	XX0	XXX	2,15	2	3					
E	0	0	X0	X0	XXX		2,12	1	2					
F	0	X0	X0	XXX			2,09	1	2					11
G	XX0	X0	0	X0	X0	XXX	2,15	1	5					4
H	0	0	0	X0	XXX		2,12	1	1					6
I	-	0	0	XX0	XXX		2,12	2	2					9
J	0	X0	-	-	X0	XXX	2,15	1	2	X	0	0	X	2
K	-	X-	0	XX0	XXX		2,12	2	3					10

* (1) Napake na zadnji preskočeni višini

* (2) Vse napake, vključno na zadnji višini

182. člen Skok v višino

Tekmovanje

1. Atlet se mora odriniti z eno nogo.
2. Atlet ni bil uspešen:
 - (a) če po skoku letvica ne ostane na nosilcih letvice, ker se je med skokom dotaknil; ali
 - (b) če se dotakne tal ali doskočišča za namišljeno navpično ravnino, ki gre med stojali od bližnjega roba letvice do tal, ali njenega podaljška zunaj stojal s katerim koli delom telesa, ne da bi pred tem preskočil letvico.
Če pa se med uspešnim skokom dotakne doskočišča z nogo, in po mnenju sodnika s tem ni pridobil prednosti, skok zaradi tega ni neuspešen.

Opomba: V pomoč pri odločitvah se na tleh označi bela črta, široka 50 mm (samolepilni trak ali podoben material), ki poteka med stojali in nadaljuje v podaljšku stojal na vsaki strani v dolžini 3 m. Bližnji rob črte se pokriva z navpično ravnino bližnjega roba letvice.

Zaletišče in odrivni prostor

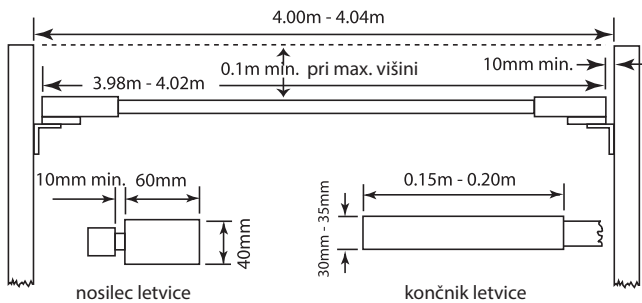
3. Najmanjša dolžina zaletišča mora biti 15 m, razen na tekmovanjih, ki so navedena v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), kjer mora biti najmanjša dolžina 20 m. Če razmere dopuščajo, naj bo dolžina zaletišča 25 m.
4. Največji naklon zaletišča in odrivnega prostora v zadnjih 15 m ne sme presegati 1:250 (0,4%) in sicer vzdolž vsakega polmera polkrožnega zaletišča s centrom na sredini med stojaloma in z minimalnim polmerom kot je zapisano v 182. členu, točka 3. Doskočišče bi moralo biti nameščeno na vrhu naklona v smeri atletovega zaleta.
5. Odzivni prostor mora biti vodoraven, naklon pa v skladu z določili v 182. členu, točka 4, in določili, ki so zapisana v priročniku za izgradnjo atletskih štadionov (IAAF Track and Field Facilities Manual).

Naprave

6. Dovoljena je uporaba vseh vrst stojal, ki so dovolj trdna in stabilna. Nosilca letvice morata biti trdno pritrjena na stojala. Stojala morajo biti dovolj visoka tako, da so tudi pri najvišjih skokih za 0,10 m višja od nastavljene letvice. Razdalja med stojaloma ne sme biti manjša od 4,00 m in ne večja od 4,04 m.
7. Med tekmovanjem se stojal ne sme premikati, razen če glavni sodnik ugotovi, da sta zaletišče ali doskočišče postala neuporabna. V takem primeru se stojala premakne šele po končani seriji poskusov na eni višini.
8. Nosilca letvice morata biti ploščata in pravokotne oblike, široka 40 mm in dolga 60 mm. Na stojala ju je treba čvrsto pritrditi in med skokom se ne smeta premikati. Nosilca sta obrnjena navznoter proti nasprotnemu stojalu. Končnika letvice se namestita na nosilca tako, da če se je atlet dotaknil letvice, ta z lahkoto pade z nosilcev, bodisi naprej ali nazaj. Površina nosilcev mora biti gladka.

Nosilca ne smeta biti prekrita z gumo ali s podobnim materialom, ki bi povečal trenje med površino letvice in nosilcema, niti ne smeta imeti kakršnih koli zaponk.

Nosilca morata biti na enaki višini glede na odrivni prostor, merjeno tik ob enem in drugem stojalu.

Stojala in letvica za skok v višino

9. Med stojalom in koncem letvice mora biti najmanj 10 mm razmika.

Doskočišče

10. Za tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), doskočišče naj ne bo manjše od 6 m dolžine x 4 m širine x 0,7 m višine in je postavljeno za navpično ravnino letvice. Za ostala tekmovanja doskočišče naj ne bo manjše od 5 m dolžine x 3 m širine x 0,7 m višine.

Opomba: Stojala in doskočišče morajo biti postavljena tako, da ostaja med njima vsaj 0,10 m razmika. Tako se prepreči padec letvice, ki bi ga pri doskoku povzročil stik blazin s stojali.

183. člen **Skok s palico**

Tekmovanje

1. Atleti lahko zahtevajo pomik stojal z letvico samo v smeri doskočišča tako, da je rob letvice bližje atletu, postavljen na katero koli točko od konca korita do 80 cm v smeri doskočišča.

Atlet mora pred začetkom tekmovanja seznaniti odgovornega sodnika o svojih željah za položaj stojal z letvico za prvi poskus, kar se vpiše v zapisnik. Če želi atlet kasneje kakršno koli spremembo, mora to takoj, še pred postavitvijo stojal z letvico na prvotno izbrani položaj, sporočiti odgovornemu sodniku. Če tega ne stori, se čas tega opravila šteje v dovoljeni čas za poskus.

Opomba: V podaljšku konca korita se mora pravokotno na os zaletišča zarisati 10 mm široka črta vpadljive barve. V podaljšku je podobno označena tudi črta na doskočišču, vse do zunanjih robov stojal.

2. Atlet ni bil uspešen, če:
- (a) po skoku letvica ne ostane na nosilcih zaradi atletovega skoka; ali
 - (b) se s katerim koli delom telesa ali s palico dotakne tal, vključno z doskočiščem za navpično ravnino, ki je nad zadnjim delom korita, ne da bi prej preskočil letvico; ali
 - (c) po odzivu prestavi spodnjo roko nad zgornjo ali zgornjo roko premakne višje na palici; ali
 - (d) med skokom z roko ali rokama umiri ali namesti letvico.

Opomba 1: Ni napaka, če atlet v katerem koli delu zaleta teče zunaj belih črt, ki označujeta zaletišče.

Opomba 2: Ni napaka, če se palica med poskusom dotakne doskočišča, če je bila predhodno pravilno vbodena v korito.

3. Atletom je med tekmovanjem dovoljeno premazati roke ali palico z ustrezno snovjo zaradi boljšega prijema. Uporaba rokavic je dovoljena.
4. Nihče, vključno z atletom, se ne sme dotakniti palice, dokler ta ne začne padati proč od stojal ali letvice. Če se je palice vseeno kdo dotaknil in glavni sodnik oceni, da bi palica, če ne bi bilo tega posredovanja, podrla letvico, se poskus zapiše kot neuspel.
5. Če se atletu med poskusom palica zlomi, se to ne šteje kot neuspel poskus in se mu dovoli nov poskus.

Zaletišče

6. Zaletišče mora biti dolgo najmanj 40 m, če so dani pogoji pa 45 m, merjeno od zadnjega roba korita. Širina zaletišča je $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ in je označena s 50 mm širokima belima črtama.

Opomba: Na stadionih, ki so bili zgrajeni pred 1. 1. 2004, je največja dovoljena širina zaletišča 1,25 m.

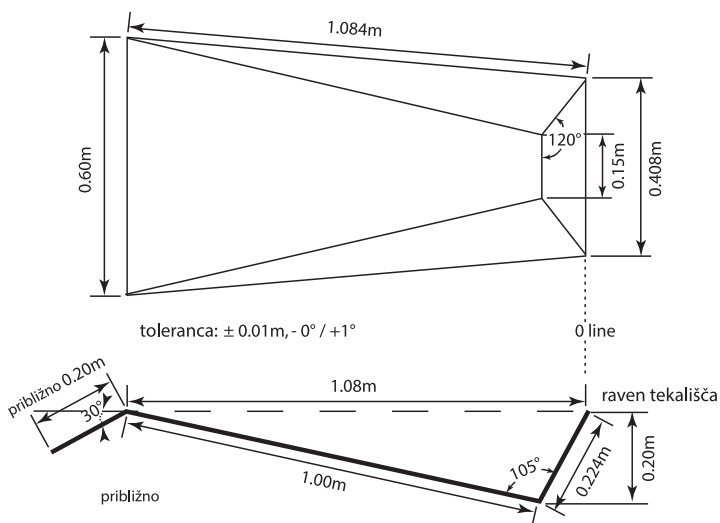
7. Največji prečni naklon zaletišča ne sme biti večji od 1:100 (1%), padec v smeri zaleta pa v zadnjih 40 m ne sme biti večji od 1:1000 (0,1%).

Naprave

8. Odriv pri skoku s palico se izvaja iz korita. Izdelano je iz primerno trdega materiala z zaobljenimi zgornjimi robovi in je vdeleno v tla v nivoju zaletišča. Dolgo je 1,00 m, merjeno na notranji strani dna; na sprednjem delu je široko 0,60 m, proti zadnjemu delu, ki predstavlja oporo za palico (zadnja stena), pa se zoži na 0,15 m. Dolžina korita na nivoju zaletišča in globina zadnje stene sta določeni s kotom 105° med dnom korita in zadnjo steno. (Dimenzijske in kotne tolerance: $\pm 0,01 \text{ m}$ in $- 0^\circ / + 1^\circ$).

Dno korita se od sprednjega dela v smeri zaleta enakomerno spušča do globine 0,20 m pod nivo zaletišča do stičišča z zadnjo steno. Korito mora biti izdelano tako, da sta njegovi stranici nagnjeni navzven, tako da tvorita z robom dna in zadnje stene kot približno 120°.

Opomba: Atlet lahko med svojim poskusom postavi dodatno zaščito okoli korita. Ta zaščita mora biti postavljena v okviru časa, ki ga ima atlet na voljo za izvedbo poskusa. Odstranjena mora biti takoj po zaključku poskusa. Na tekmovanju iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), mora tovrstno zaščito preskrbeti organizator.

Korito za skok s palico (pogled z vrha in s strani)

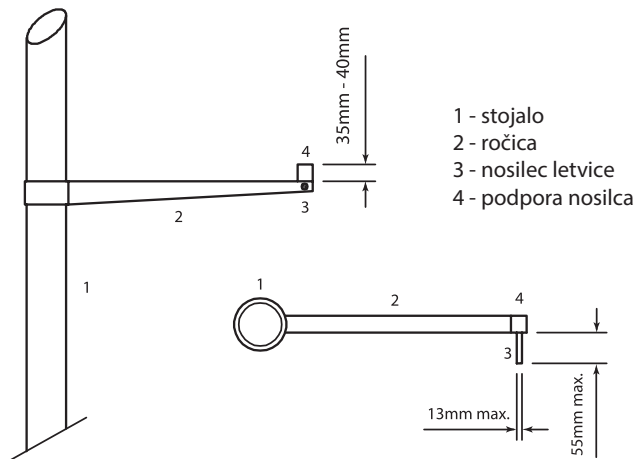
9. Lahko se uporablja vse vrste stojal pod pogojem, da so stabilna. Spodnji kovinski del in spodnji del stojal, ki se nahajata ob doskočišču, morata biti obložena s primernim materialom zaradi zaščite atletov in palic.

10. Letvica mora ležati na vodoravnih nosilcih tako, da ob dotiku atleta ali njegove palice zlahka pade na tla v smeri doskočišča. Nosilca morata biti brez kakršnih koli zarez, veskozi enake debeline in ne več kot 13 mm v premeru.

Nosilca letvice ne smeta segati več kot 55 mm iz ročice in morata biti gladka. Navpični nastavek na ročici nad nosilcem letvice mora biti gladek in izdelan tako, da ne omogoča letvici, da bi se nanj naslonila, ter je visok 35-40 mm.

Razdalja med nosilcema letvice naj bo od 4,30 do 4,37 m. Nosilca ne smeta biti prekrita z gumo ali s podobnim materialom, ki bi povečala trenje med površino letvice in nosilcema, ter ne smeta imeti kakršnih koli zaponk.

Opomba: Da bi se zmanjšala možnost poškodb ob padcu atleta na podnožje stojal, se lahko uporabljajo stojala s podaljški, ki so čvrsto pritrjeni na stojala. S podaljški se lahko poveča razmik med stojali, ne da bi bilo potrebno podaljšati letvico (glej skico).

Stojalo s podaljški (pogled s strani in z vrha)

Palice

11. Atleti lahko uporabljajo svoje palice. Nihče ne sme uporabljati palice drugega atleta brez njegovega dovoljenja.

Palica je lahko narejena iz kakršnega koli materiala ali kombinacije materialov, s poljubno dolžino in debelino, njena površina pa mora biti gladka.

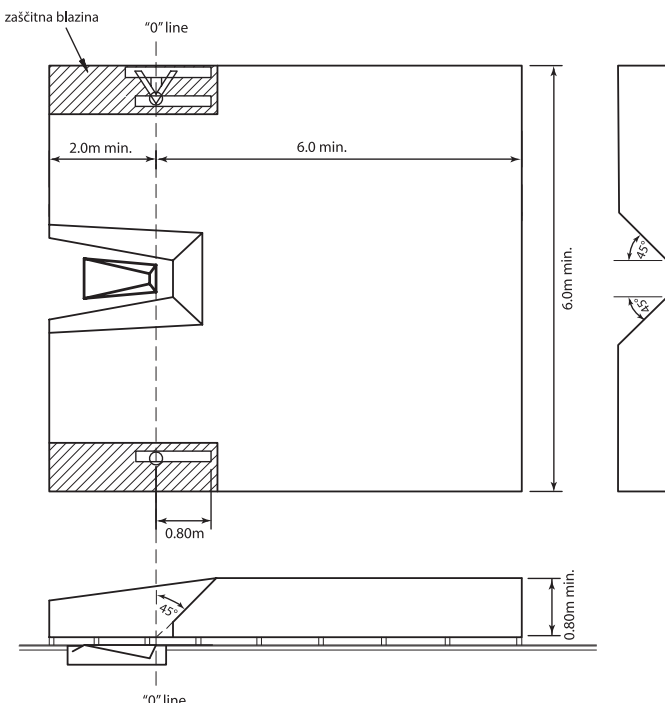
Palica ima lahko sloje traku na oprijemališču (za zaščito rok) in/ali drugega ustreznega materiala na spodnjem koncu palice (za zaščito palice). Kakršen koli trak na oprijemališču mora biti enakomeren, razen v primeru slučajnega prekrivanja in ne sme za posledico nenadne spremembe premera tako, da bi se ustvaril kakršen koli »obroč« na palici.

Doskočišče

12. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), doskočišče ne sme biti manjše kot 6 m dolžine (za ničelno črto in brez prednjih blazin) x 6 m širine x 0,8 m višine.

Za ostala tekmovanja doskočišče ne sme biti manjše od 5 m dolžine (brez prednjih blazin) x 5 m širine. Prednje blazine morajo biti dolge najmanj 2 m.

Rob doskočišča, ki je bližji koritu, mora biti od njega oddaljen 0,10-0,15 m. Od korita se približno pod kotom 45° dviga proti vrhu doskočišča (glej skico).

Doskočišče za skok s palico (pogled z vrha in s strani)

B. DALJINSKI SKOKI

184. člen

Splošne določbe - daljinski skoki

Zaletišče

1. Najkrajša dolžina zaletišča, merjeno od črte odriva do konca zaletišča, naj bo 40 m, če pogoji dopuščajo, pa 45 m.
Širina zaletišča je $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ in je označena z dvema vzporednima, 50 mm širokima belima črtama.

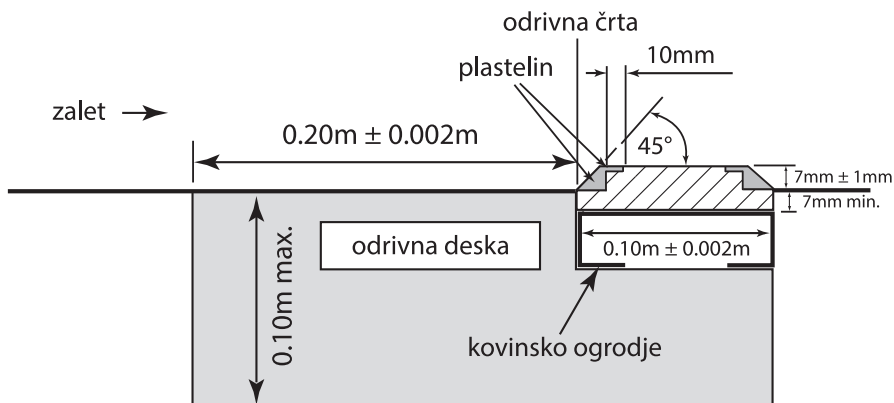
Opomba: Na štadionih, zgrajenih pred 1. 1. 2004, je dovoljena širina zaletišča 1,25 m.

2. Največji prečni naklon zaletišča naj bo 1:100 (1%) in skupni naklon v smeri zaleta v zadnjih 40 m ne sme preseči 1:1000 (0,1%).

Odrivna deska

3. Odrivno mesto na zaletišču je označeno z odrivno desko, vgrajeno v isti višini z zaletiščem in površino doskočišča. Rob odrivne deske, ki je bližji doskočišču, se imenuje črta odriva (prestopna črta). Neposredno za črto odriva se namesti indikatorska deščica s plastelinom za pomoč sodnikom.
4. Odrivna deska je pravokotne oblike in je narejena iz lesa ali kakšnega drugega primerno trdega materiala, ki omogoča žebljem šprinterim primeren oprijem, ne pa zdrs. Dolžina odrivne deske je $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$, širine $0,20 \text{ m} \pm 0,002 \text{ m}$ in debeline ne več kot 0,10 m. Deska mora biti pobarvana z belo barvo.
5. Indikatorska deščica s plastelinom. Izdelana je iz trdega lesa ali podobnega materiala, široka $0,10 \text{ m} \pm 0,002 \text{ m}$ in dolga $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$. Pobarvana mora biti s kontrastno barvo glede na barvo odrivne deske. Če je mogoče, naj bo plastelin (indikator) v tretji barvi. Deščica naj bo vstavljena v ležišče na zaletišču, na robu odrivne deske, ki je bližje doskočišču. Površina se dviga od nivoja odrivne deske do višine $7 \text{ mm} \pm 1 \text{ mm}$ pod kotom 45° .

Po vsej dolžini je prekrita s plastelinom 1 mm na debelo ali pa se robovi odrežejo tako, da bi se rez, če bi ga napolnili s plastelinom, spuščal pod kotom 45° (glej skico).

Odrivna deska in indikatorska deščica s plastelinom

Zgornja površina indikatorske deščice s plastelinom mora biti na prednjem delu deščice, v širini približno 10 mm, po vsej dolžini pokrita s plastelinom.

Ko je indikatorska deščica s plastelinom vstavljena v svoje ležišče, mora biti v celotnem sklopu z odzivno desko dovolj trdna, da vzdrži vso silo atletovega odriva.

Površina indikatorske deščice pod plastelinom mora biti iz materiala, ki omogoča trden oprijem žbljem na šprinterih in ne drsi.

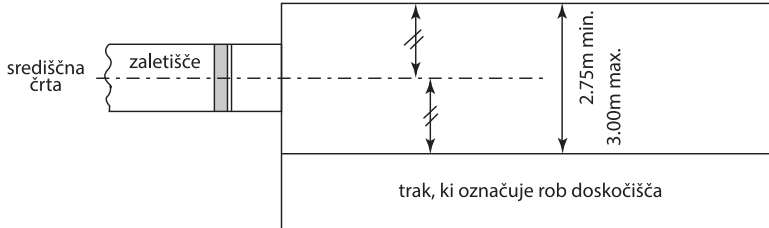
Plast plastelina na indikatorski deščici se poravnava z valjčkom ali z ustrezno lopatico tako, da se odstranijo sledi odtisov stopala atleta.

Opomba: Priporočljivo je pripraviti več indikatorskih deščic s plastelinom, da se lahko med odstranjevanjem prejšnjih odtisov tekmovanje nemoteno nadaljuje.

Doskočišče

6. Doskočišče mora biti široko najmanj 2,75 m in največ 3,00 m. Če je možno, naj bo zaletišče postavljeno tako, da se sredina zaletišča ujema s sredino doskočišča.

Opomba: Če se os zaletišča ne ujema z vzdolžno osjo sredine doskočišča, se omeji širina doskočišča z enim ali dvema trakovoma vzdolž doskočišča, tako da se dosežejo zgoraj predpisane mere (glej skico).

Središčnica doskočišča daljine/trorskoka

7. Doskočišče mora biti napolnjeno z navlaženo in zrahljano mivko, katere površina mora biti v isti ravnini z odzivno desko.

Merjenje dolžine

8. Meritev vsakega skoka mora biti izvedena takoj po veljavnem poskusu (ali po neposrednem ustnem ugovoru, v skladu s 146. členom, točka 5).

Vse skoke se meri od najbližjega odtisa, ki ga je atlet s katerim koli delom telesa ali čemer koli, kar je povezano z njegovim telesom v trenutku doskoka, pustil na doskočišču, do črte odziva ali njenega podaljška. Meritev se opravi pravokotno na črto odziva ali njen podaljšek.

9. Pri vseh daljinskih skokih se razdalje zapišejo v polnih centimetrih (0,01 m). Če izmerjena razdalja ni poln centimeter, se upošteva nižji centimeter.

Merjenje hitrosti vetra

10. Hitrost vetra se meri v trajanju 5 sekund od trenutka, ko priteče atlet po zaletišču mimo točke, ki je pri skoku v daljino oddaljena 40 m, pri troskoku pa 35 m od črte odziva.

Če je atletov zalet krajši kot 40 m oziroma 35 m, odvisno od vrste skoka, pa se hitrost vetra začne meriti takoj, ko atlet začne z zaletom.

11. Vetromer mora biti postavljen 20 m pred črto odrida na višino 1,22 m in oddaljen največ 2 m od roba zaletišča.
12. Vetromer mora ustrezati določilom 163. člena, točki 8 in 9. Ravnanje je določeno v 163. členu, točki 11 in 12, odčitavanje pa v 163. členu, točka 13.

185. člen **Skok v daljino**

Tekmovanje

1. Atlet ni uspešen, če:
 - (a) se med odrivom dotakne tal za črto odrida (prestopno črto) s katerim koli delom telesa bodisi, če jo preteče brez ali s skokom; ali
 - (b) se odrine ob odrivni deski, pred ali za podaljškom črte odrida; ali
 - (c) napravi med zaletom ali skokom kakršen koli salto; ali
 - (d) se po odridu, toda pred prvim stikom z doskočiščem dotakne zaletišča ali tal izven zaletišča ali doskočišča; ali
 - (e) se pri doskoku dotakne roba ali tal zunaj označenega doskočišča bližje odrivni deski kot je njegov najbližji odtis doskoka v jami; ali
 - (f) zapustil doskočišče drugače kot je zapisano v 185. členu, točka 2.
2. Ob zapuščanju doskočišča mora biti atletov prvi stik noge z robom ali tlemi zunaj doskočišča bolj oddaljen od črte odrida kot je njegov najbližji odtis v pesku (ki je lahko tudi odtis zaradi izgube ravnotežja pri doskoku, ali ko stopi nazaj v smeri bližje črti odrida, kot je njegov odtis pri doskoku).

Opomba: Ta prvi stik velja za zapuščanje doskočišča.

3. Ni napaka, če atlet:
 - (a) v katerem koli delu zaleta teče zunaj belih črt, ki označujeta zaletišče; ali
 - (b) razen v primeru, navedenem v točki 1 (b) tega člena, odrine pred odrivno desko; ali
 - (c) glede na točko 1 (b) tega člena z delom stopala ali obutve dotakne tla poleg odrivne deske, vendar pred črto odrida; ali

- (d) pri doskoku s katerim koli delom telesa dotakne rob doskočišča ali tla zunaj označenega doskočišča, razen če gre za prekršek iz točke 1 (d) ali (e) tega člena; ali
- (e) hodi nazaj po doskočišču, če je pred tem zapustil doskočišče kot to določa 2. točka tega člena.

Črta odriva

- 4. Razdalja med črto odriva in koncem doskočišča mora biti najmanj 10 m.
- 5. Črta odriva naj bo oddaljena od prednjega roba doskočišča od 1 m do 3 m.

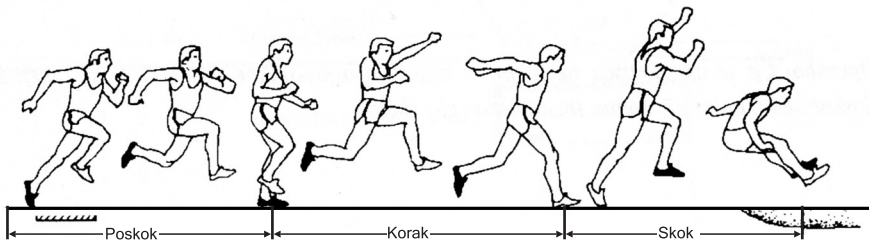
186. člen **Troskok**

184. in 185. člen veljata tudi za troskok z naslednjimi dopolnitvami:

Tekmovanje

- 1. Troskok je sestavljen iz poskoka, koraka in skoka v tem vrstnem redu.
 - 2. Pri poskoku atlet po odrivu doskoči na isto nogo, s katero se je odrinil; pri koraku pristane na drugo nogo, s katero se odrine v skok.
- Ni napaka, če se med skokom dotakne tal z neaktivno nogo.

Opomba: 185. člen, točka 1 (d), se za normalne doskoke v fazi poskoka in koraka ne uporablja.

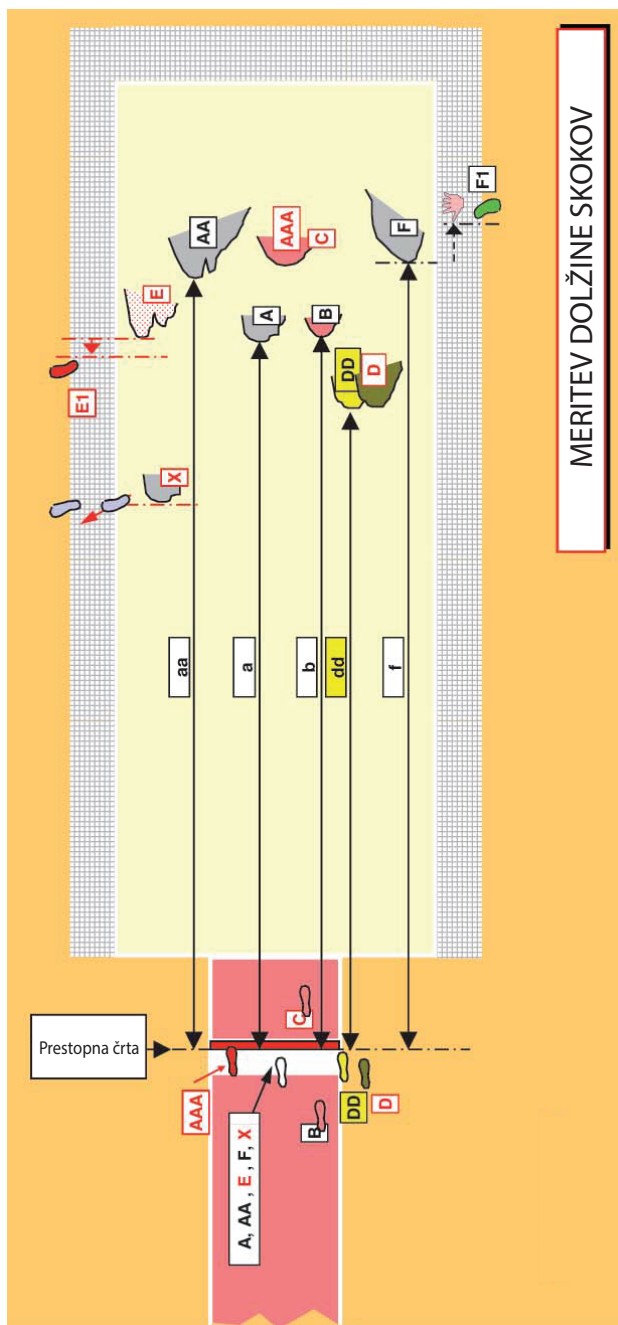
Skica troskoka

*Primer: **Poskok:** odriv z levo in doskok na levo; **Korak:** odriv z levo in doskok na desno; **Skok:** odriv z desno in doskok na obe nogi. Ali krajše: leva, leva, desna, obe ali desna, desna, leva, obe.*

Odrivna deska

3. Razdalja med črto odriva za moške in koncem doskočišča mora biti najmanj 21 m.
4. Na mednarodnih tekmovanjih se odrivne deske za tekmovanja moških postavi najmanj 13 m od prednjega roba doskočišča, za ženske pa 11 m. Za vsa druga tekmovanja se ta razdalja lahko prilagodi ravni tekmovanja oziroma sposobnosti atletov.
5. Med odrivno desko in doskočiščem mora površina za fazo koraka in skoka zagotavljati čvrsto in enotno oporo, širine $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$.

Opomba: Za steze, zgrajene pred 1. 1. 2004, velja, da je odskočišče lahko široko do 1,25 m.

MERITEV DOLŽINE SKOKOV

Nastopi lahko več različnih situacij, za katere Pravila ponujajo rešitev

1. Skakalec A

Skakalec je odrinil z odrivne deske.

Skladno s pravili se dolžina skoka izmeri kot je prikazano na sliki.

Skakalec AA

Skakalec je odrinil z odrivne deske. Črto odriva se podaljša in izmeri dolžino pravokotno na podaljšano črto odriva.

Skakalec AAA

Skakalec je odrinil z odrivne deske, vendar se je pri tem dotaknil tal za črto odriva. Poskus je zato neveljaven in se ga ne meri (razen, če atlet takoj ne poda ustnega ugovora).

2. Skakalec B

Skakalec se je odrinil pred odrivno desko v točki B. Poskus je veljaven. Izmeri se razdaljo od črte odriva in ne od točke B.

3. Skakalec C

Skakalec je odrinil za črto odriva in zato je njegov skok neveljaven in se ga ne izmeri. V tako nedvoumnem primeru, če atlet poda ugovor, mora glavni sodnik takoj odločiti in ga zavrniti tako, da se poskus ne izmeri.

4. Skakalec D

Skakalec je odrinil poleg odrivne deske izven zaletišča. Poskus je zato neveljaven in se ga ne meri.

Skakalec DD

Skakalec je odrinil poleg odrivne deske, vendar tako, da se je z delom šprintarice še vedno dotaknil odrivne deske. Pri tem se ni dotaknil tal za črto odriva. Črto odriva se podaljša in izmeri dolžino pravokotno na podaljšano črto odriva.

5. Skakalec E

Skakalec se je pri doskoku z levo roko dotaknil tal izven doskočišča v točki E1, ki je bližje črti odriva kot njegov prvi odtis v pesku. Poskus je zato neveljaven in se ga ne meri.

6. Skakalec F

Skakalec se je pri doskoku z desno roko dotaknil tal izven doskočišča v točki f1, ki je dlje od črte odriva kot njegov prvi odtis v pesku. Poskus je veljaven. Črto odriva se podaljša in izmeri dolžino pravokotno na podaljšano črto odriva.

7. Skakalec X

Po doskoku je ob zapaščenju doskočišča skakalčev prvi stik z robom doskočišča ali tlemi izven doskočišča bliže črti odriva kot njegov prvi odtis v pesku. Poskus je zato neveljaven in se ga ne meri.

C. METI

187. člen

Splošne določbe - meti

Uradna orodja

1. Na vseh mednarodnih tekmovanjih se lahko uporablja samo orodja, ki so v skladu s specifikacijami IAAF in imajo veljavni certifikat IAAF.

Naslednja tabela prikazuje orodja, ki se uporabljajo za posamezne starostne kategorije:

Orodje	Ženske ml. mladinke	Ženske st. mladinke, članice	Moški ml. mladinci	Moški st. mladinci	Moški člani
Krogla	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Disk	1,000 kg	1,000 kg	1,500 kg	1,750 kg	2,000 kg
Kladivo	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Kopje	500 g	600 g	700 g	800 g	800 g

Opomba: Standardni obrazec potrčila o odobritvi orodij in postopku odobritve je na zahtevo na voljo v pisarni IAAF, dosegljiv pa je tudi na uradni spletni strani IAAF.

2. Vsa orodja mora priskrbeti organizator tekmovanja, razen v spodaj opisanih izjemah. Tehnični delegat lahko na podlagi ustreznih tehničnih predpisov za posamezno tekmovanje dovoli atletom uporabo njihovih lastnih orodij ali orodij, ki jih zagotovi dobavitelj, pod pogojem, da imajo ta orodja uradne certifikate IAAF in jih je organizator pred tekmovanjem pregledal in označil kot primerna ter so na razpolago vsem atletom. Če je enak model orodja že na seznamu orodij, ki jih priskrbi organizator tekmovanja, se lastno orodje atletov na tekmovanju ne sme uporabljati.
3. Med tekmovanjem na orodju niso dovoljene nikakršne spremembe.

Pomoč

4. Naslednje se smatra kot pomoč in zato ni dovoljeno:
 - (a) Povezovanje dveh ali več prstov. Če se uporablja povezovanje rok in prstov, to ne sme biti narejeno tako, da sta skupaj povezana dva ali več prstov na način, ki ne omogoča premikanje vsakega posameznega prsta. Vsako povezovanje mora atlet pred tekmovanjem pokazati vodji sodnikov pri disciplini.
 - (b) Uporaba kakršnih koli pripomočkov, vključno z uporabo uteži na telesu, ki bi bile v pomoč pri poskusu.
 - (c) Uporaba rokavic, izjema je le met kladiva. Pri metu kladiva morajo biti rokavice na sprednji in hrbtni strani gladke, z odkritimi konicami prstov, razen palca.
 - (c) Pršiti ali posipati kakršne koli snovi po krogu ali po svoji obutvi. Prav tako ne sme spreminjati hrapavosti površine kroga.
5. Naslednje se ne smatra kot pomoč in je zato dovoljeno:
 - (a) Uporaba ustreznih sredstev za premaz dlani ali rokavice v primeru meta kladiva zaradi boljšega prijema. Metalci krogle lahko taka sredstva nanesejo na vrat.
 - (b) Metalci krogle in diska lahko na svoja orodja nanesejo magnezijo oziroma podobno snov. Vse te snovi morajo biti preprosto odstranljive z vlažno krpo in ne smejo puščati sledi.
 - (c) Uporaba prevez na rokah in prstih, ki ni v nasprotju s 187. členom, točka 4 (a).

Krog za mete

6. Obroč v obliki kroga mora biti izdelan iz železa, jekla ali drugega primerne materiala in je vgrajen tako, da je njegov zgornji rob poravnan z nivojem zemljišča izven kroga. Okolica kroga je lahko iz betona, umetne snovi, asfalta, lesa ali drugega primerne materiala.

Notranjost kroga je lahko betonska, asfaltna ali iz kakšnega drugega trdega, vendar nedrsečega materiala. Površina kroga mora biti vodoravna in 20 mm \pm 6 mm nižja od zgornjega roba obroča.

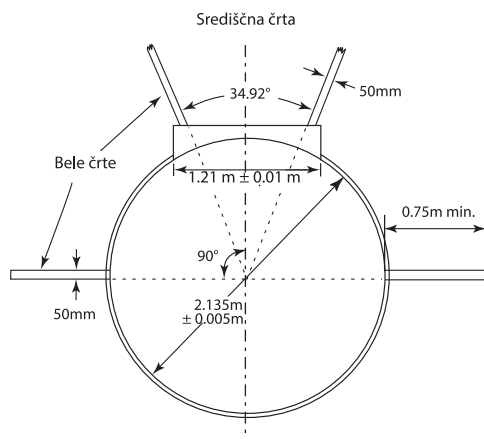
Pri suvanju krogle je dovoljen tudi premični obroč, ki ustreza zgoraj navedenim zahtevam.

7. Notranji premer kroga za suvanje krogle in met kladiva meri $2,135 \text{ m} \pm 0,005 \text{ m}$, za met diska pa $2,50 \text{ m} \pm 0,005 \text{ m}$.

Obroč kroga mora imeti debelino vsaj 6 mm in mora biti bele barve.

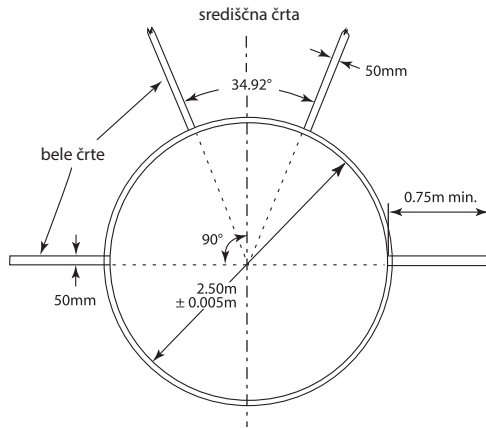
Kladivo se lahko meče iz kroga za disk, če se premer kroga z $2,50 \text{ m}$ zmanjša na $2,135 \text{ m}$ tako, da v večji krog vstavimo obroč, ki ustrezno zmanjša premer kroga.

Opomba: Obroč naj bo pobarvan v drugačni barvi kot je bela, da bodo bele črte, določene v 187. členu, točka 8, jasno vidne.

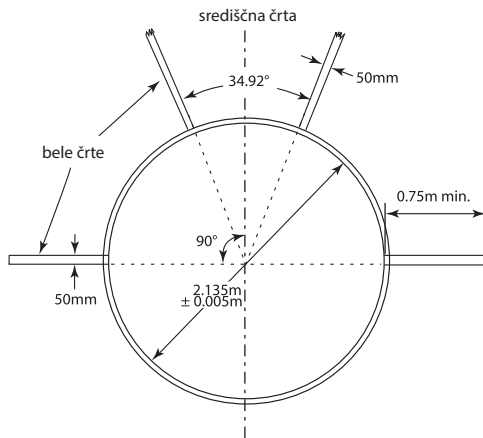

Tloris kroga za suvanje krogle

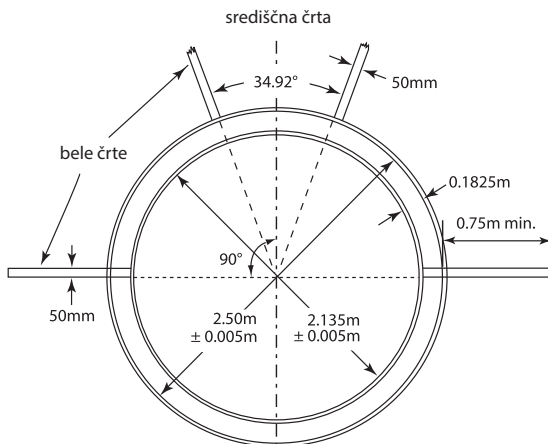
8. Na vsaki strani kroga je treba označiti belo, 50 mm široko in najmanj $0,75 \text{ m}$ dolgo črto, ki se začne že na zgornji površini obroča in sega izven kroga na obe strani. Bela črta je lahko začrtana, narejena iz lesa ali iz drugega primerne materiala. Zadnji rob bele črte mora biti začrtan tako, da gre njegov namišljeni podaljšek skozi središče kroga in tvori pravi kot s sredinsko črto sektorja.

Tloris kroga za met diska

Tloris kroga za met kladiva

Tloris kroga za met diska in kladiva z vložkom

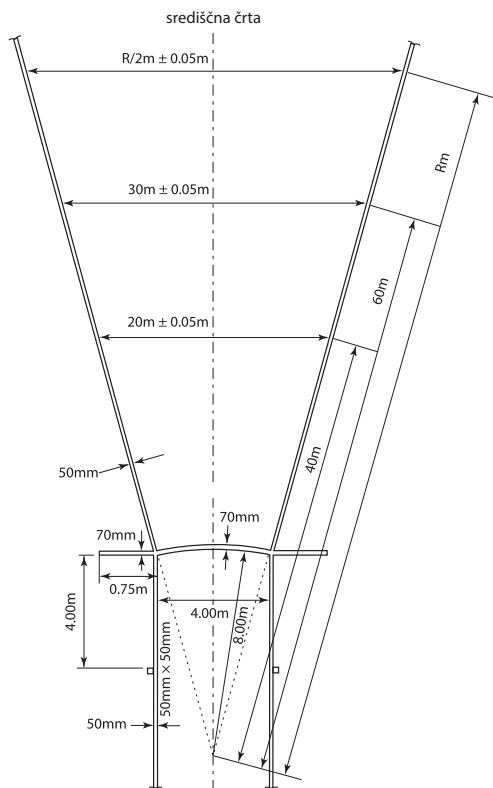
Zaletišče za met kopja

9. Zaletišče za met kopja ne sme biti krajše od 30 m. Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (e) in (f), naj bo najmanjša dolžina zaletišča 33,50 m. Če razmere to omogočajo, naj bo najmanjša dolžina zaletišča 36,50 m. Označeno je z dvema belima, 50 mm širokima vzporednima črtama, ki sta 4 m narazen.

Met se izvaja pred mejnim lokom kroga s polmerom 8 m. Lok je lahko zarisan ali lesen ali iz primerne nerjavečega materiala kot npr. plastika, širok pa mora biti 70 mm. Je bele barve in poravnan z nivojem zemljišča.

Na obeh straneh loka sta v podaljšku beli črti, pravokotno na vzporedni črti, ki označujeta zaletišče. Črti sta bele barve, 0,75 m dolgi in 70 mm široki.

Največji dovoljeni prečni naklon zaletišča je 1:100 (1%), skupni vzdolžni naklon v smeri zaleta v zadnjih 20 m pa ne sme presežati 1:1000 (0,1%).

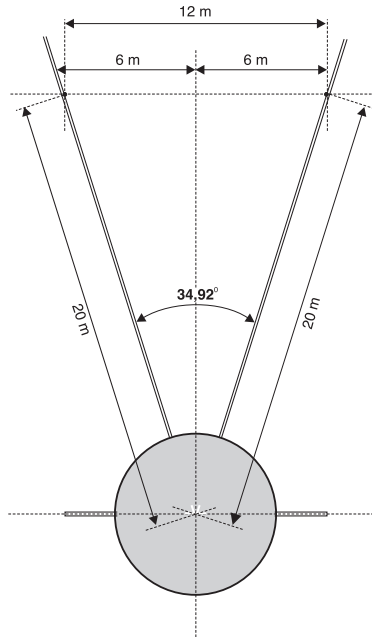

Zaletišče in sektor za met kopja

Sektor metališča

10. Površina sektorja metališča mora biti iz mešanice ugaskov ali trave ali primerne snovi, na kateri orodje pusti odtis.
11. Največji skupni padec sektorja metališča v smeri metanja ne sme presegati 1:1000 (0,1%).
12. (a) Razen pri metu kopja, mora biti sektor metališča označen s 50 mm širokima belima črtama, ki tvorita kot $34,92^\circ$ in katerih notranja robova črt se, če jih teoretično podaljšamo, sekata v središču kroga.

Opomba: Kot $34,92^\circ$ se pravilno začrta tako, da se na črtah, ki omejujeta sektor metališča, označita dve točki na razdalji 20 m od središča kroga. Razdalja med tema dvema točkama mora biti $12\text{ m} \pm 0,05\text{ m}$ ($20 \times 0,60\text{ m}$). Tako se za vsak meter od središča kroga razdalja med črtama poveča za 0,60 m.

Določitev sektorja s kotom $34,92^\circ$

- (b) Sektor metališča za met kopja je označen s 50 mm širokima belima črtama tako, da gre notranji rob teh črt, če ju podaljšamo, skozi sečišči notranjih robov loka in vzporednic, ki označujeta zaletišče in se združita v središču kroga, katerega del je mejni lok (glej skico). Tako je kot sektorja metališča širok približno $28,96^\circ$.

Poskusi

13. Pri suvanju krogle, metu diska in kladiva se orodje meče iz kroga, pri metu kopja pa z zaletišča.

V disciplinah, pri katerih se orodje meče iz kroga, začne atlet z metom iz mirujočega položaja znotraj kroga. Atlet se lahko dotakne notranje strani obroča, pri suvanju krogle pa tudi notranje strani zaustavitvenega (krožnega) praga kot je opisan v 188. členu, točka 2.

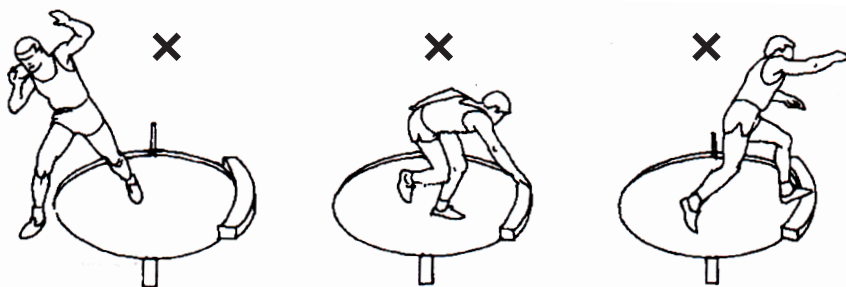
14. Met ni veljaven, če atlet med poskusom:

- (a) vrže kroglo ali kopje drugače, kot je dovoljeno s 188. členom, točka 1 in 193. členom, točka 1,
- (b) če se po vstopu v krog, ko je začel z izvajanjem poskusa, s katerim koli delom telesa dotakne zgornjega roba (ali zgornjega notranjega roba) obroča ali tal zunaj njega,
- (c) če se pri suvanju krogle s katerim koli delom telesa dotakne katerega koli dela zaustavitvenega praga drugje kot z notranje strani (izvemši zgornji notranji rob, ki velja za zgornji del zaustavitvenega praga),
- (d) če se pri metu kopja s katerim koli delom telesa dotakne črt, ki omejujejo zaletišče ali tal zunaj njih.

Opomba: Met ni neveljaven, če se disk ali kateri koli del kladiva po izmetu dotakne zaščitne mreže in pri tem ni bilo kršeno nobeno drugo pravilo.

15. Če med poskusom meta ni prišlo do kršitve pravil, ki veljajo za posamezne vrste metov, lahko atlet prekine začetni met, odloži orodje znotraj ali zunaj kroga ali zaletišča in zapusti krog ali zaletišče.

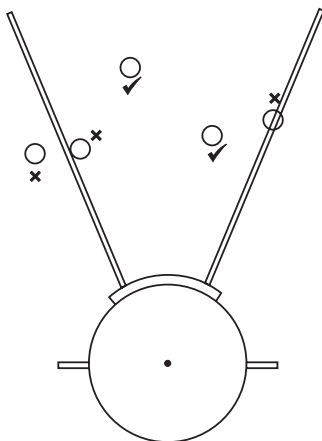
Ko atlet zapuša krog ali zaletišče, mora upoštevati točko 17, tega člena, preden se vrne v krog ali na zaletišče, da bi nadaljeval prekinjeni poskus.

Napake pri suvanju krogle

Opomba: Vsa gibanja, ki jih dovoljuje ta točka, morajo biti izvedena v maksimalnem času, ki je določen za poskus po 180. členu, točka 18, teh pravil.

16. Poskus ni veljaven, če se krogla, disk, glava kladiva ali glava kopja pri prvem stiku s tlemi dotakne črte, ki omejuje sektor, tla ali kateri koli objekt (razen zaščitne mreže kot določa opomba k 187. členu, točka 14) zunaj sektorja metališča.

Prikaz uspelih in neuspešnih metov krogle

17. Napaka je, če atlet zapusti krog ali zaletišče preden se orodje dotakne tal, ali
- (a) če pri metih iz kroga pri zapuščanju kroga prvi dotik z železnim obročem ali tlemi zunaj kroga ni v celoti za belo črto, ki je zarisana zunaj kroga in teoretično poteka skozi središče kroga.

Opomba: Prvi stik z vrhom obroča ali tal zunaj kroga velja za zapuščanje tekmovališča.

- (b) če pri metu kopja pri zapuščanju zaletišča prvi stik z vzporednima črtama ali s tlemi zunaj zaletišča ni v celoti za belo črto mejnega loka in ravnima črtama, ki sta podaljšek loka.

Po padcu orodja na tla se smatra, da je atlet pravilno zapustil zaletišče tudi ko se dotakne linije ali tal za njo, ki je oddaljena 4 m od polkrožnega mejnega loka (linija je lahko narisana ali samo označena z oznakami ob robu zaletišča). Če se atlet ob dotiku orodja s tlemi nahaja za to linijo in znotraj zaletišča, se smatra, da je pravilno zapustil zaletišče.

18. Po vsakem metu je treba orodje prinesiti nazaj na določeno mesto ob krogu oziroma zaletišču.
Vračanje orodja z metanjem ni dovoljeno.

Meritve

19. Pri vseh metih se razdalje zapišejo v celih centimetrih (0,01 m). Kadar razdalja ni bila izmerjena v celem centimetru, se za rezultat upošteva nižji cel centimeter.
20. Dolžina vsakega meta se izmeri takoj po opravljenem uspešnem poskusu (ali neposredno po podanem ustnem ugovoru v skladu s 146. členom, točka 5):
- (a) od najbližjega odtisa zaradi padca krogle, diska ali glave kladiva do notranje strani obroča, s potegom metra v ravni črti do središča kroga;
 - (b) pri metu kopja od točke, kjer se je glava kopja prvič dotaknila tal, do notranjega roba mejnega loka, s potegom metra v ravni črti do središča kroga, katerega del je mejni lok.

188. člen Suvanje krogle

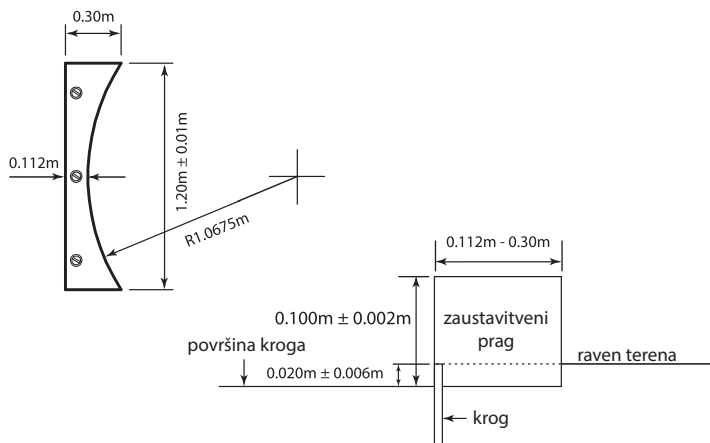
Tekmovanje

1. Kroglo se suva z rame samo z eno roko. Ko se atlet postavi v začetni položaj v krogu, mora biti krogla v stiku ali v bližini vratu ali brade. Med metom se roka ne sme spustiti nižje od začetnega položaja. Krogla ne sme preiti za linijo ramen.

Opomba: Tehnike s premetom niso dovoljene.

Zaustavitveni prag

2. Zaustavitveni prag je bele barve in je narejen iz lesa ali ustreznega materiala v obliki loka tako, da je notranja površina poravnana z notranjim robom obroča in je pravokoten na površino kroga. Postavljen je tako, da njegovo središče sovпада s sredinsko črto sektorja (glej skico tlorisa kroga za suvanje krogle) in izdelan tako, da ga je mogoče trdno pričvrstiti v tla.

Zaustavitveni prag za suvanje krogle (naris in stranski ris)

Opomba: Zaustavitveni prag, narejen po IAAF specifikaciji 1983/84 ostaja v veljavi.

3. Zaustavitveni prag je širok od 0,112 m do 0,30 m.
Dolg je $1,21 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ in ima enak polmer kot obroč kroga metališča.
Visok je $0,10 \text{ m} \pm 0,002 \text{ m}$ glede na notranjo površino kroga.

Krogla

4. Krogla mora biti narejena iz čvrstega železa, medenine ali podobne kovine, ki pa ne sme biti mehkejša od medenine. Lahko je oblikovana tudi kot kovinski plašč, napolnjen s svincem ali z drugo čvrsto snovjo.

Krogla mora biti popolnoma okrogle oblike in gladke površine, brez kakršne koli hrapavosti. Da je dosežena zahtevana gladkost površine, povprečna globina vdolbin ne sme presežati 1,6 mikrometra oziroma mora ustrezati hrapavosti št. N7 ali manj.

5. Krogla mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša teža, dovoljena za tekmovanje in za priznanje rekorda						
	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg	
Informacija za proizvajalce						
Dovoljene teže orodij	od	3,005 kg	4,005 kg	5,005 kg	6,005 kg	7,265 kg
	do	3,025 kg	4,025 kg	5,025 kg	6,025 kg	7,285 kg
Najmanjši premer	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm	
Največji premer	110 mm	110 mm	120 mm	125 mm	130 mm	

189. člen **Met diska**

Disk

1. Telo diska je lahko polno ali votlo, izdelano iz lesa ali drugega ustreznega materiala in obrobljeno z zaobljenim kovinskim obročem. Prečni prerez roba obroča mora biti zaobljen v obliki kroga s polmerom približno 6 mm. Na vsaki strani ima disk lahko na sredini vgrajene okrogle ploščice, lahko pa je tudi brez njih, če je površina diska na tem mestu ustrezno ravna in če mere, kakor tudi skupna teža orodja, ustrezajo predpisom.

Obe strani diska morata biti popolnoma enaki in ne smeta biti nazobčani, valoviti ali imeti ostrih robov. Strani diska se morata od kovinskega

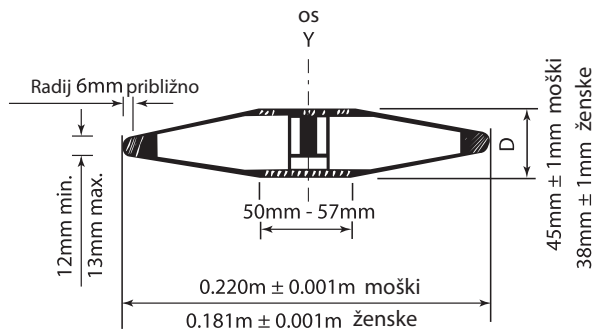
obroča enakomerno dvigati do kovinskih ploščic v sredini diska s polmerom 25 mm do 28,5 mm.

Prečni prerez diska mora biti oblikovan po naslednjih merilih. Od začetka zaobljenega roba do ploščice v sredini diska se debelina enakomerno povečuje in doseže največjo debelino (D) v točki, ki je 25 mm do 28,5 mm oddaljena od osi diska (Y). Od te točke do osi diska (Y) je debelina enaka. Zgornja in spodnja stran diska morata biti enaki, kar pomeni, da mora biti disk ob rotaciji okoli osi (Y) simetričen.

Disk in njegov obroč ne smeta biti nazobčana. Površina mora biti gladka (glej 188. člen, točka 4), obe strani pa povsem enaki.

2. Disk mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša teža, dovoljena za tekmovanje in za priznanje rekorda					
	1,000 kg	1,500 kg	1,750 kg	2,000 kg	
Informacija za proizvajalce					
Dovoljene teže orodij	od	1,005 kg	1,505 kg	1,755 kg	2,005 kg
	do	1,025 kg	1,525 kg	1,775 kg	2,025 kg
Zunanji premer kovinskega obroča	od	180 mm	200 mm	210 mm	219 mm
	do	182 mm	202 mm	212 mm	221 mm
Premer kov. ploščic ali ploščate sredine orodja	od	50 mm	50 mm	50 mm	50 mm
	do	57 mm	57 mm	57 mm	57 mm
Debelina kov. ploščic ali ploščate sredine orodja	od	37 mm	38 mm	41 mm	44 mm
	do	39 mm	40 mm	43 mm	46 mm
Debelina obroča 6 mm od roba	od	12 mm	12 mm	12 mm	12 mm
	do	13 mm	13 mm	13 mm	13 mm

Disk

190. člen

Zaščitna mreža pri metu diska

1. Vsi meti diska se zaradi varnosti gledalcev, uradnih oseb in atletov izvajajo znotraj zaščitne mreže. Opisana mreža se uporablja vsakič, ko se tekmovanje v disku izvaja na štadionu, kjer istočasno potekajo tekmovanja v drugih disciplinah, ali takrat, ko tekmovanje poteka zunaj štadiona ob prisotnosti gledalcev.

Na terenih, ki so določeni za trening, zadostuje tudi enostavnejša konstrukcija. Dodatna pojasnila so na voljo pri nacionalnih zvezah ali v pisarni IAAF.

Opomba: Zaščitna mreža pri metu kladiva, opisana v 192. členu teh pravil, se lahko uporablja tudi pri metu diska, če se vgradi obroč s premerom 2,135/2,50 m ali pa se uporablja podaljšana izvedba varovalne mreže, tako da je lahko pred krogom za met kladiva postavljen še krog za met diska.

2. Mreža mora biti projektirana, izdelana in vzdrževana tako, da lahko zaustavi disk s težo 2 kg, ki se premika s hitrostjo do 25 m/s. Izdelana mora biti tako, da ni nevarnosti, da bi se disk odbil ali odskočil nazaj v atleta ali ušel preko zgornjega roba mreže. Pod pogojem, da ustreza vsem zahtevam tega člena, se lahko uporablja kakršna koli konstrukcija zaščitne mreže.

3. Tloris zaščitne mreže mora imeti obliko črke U (glej skico). Odprtina za izmet mora biti široka 6 m in je 7 m oddaljena od središča kroga. Skrajne točke 6-metrskih odprtine za izmet so notranji robovi ogrodja mreže.

Okvirji z mrežo morajo segati najmanj 4 m v višino. Konstrukcija mreže mora preprečiti vsako možnost, da bi disk ušel med stiki mrež, skozi mrežo ali pod njo.

Opomba 1: Postavitev zadnjega dela zaščitne mreže ni pomembna, če je vsaj 3,00 metre oddaljena od središča kroga.

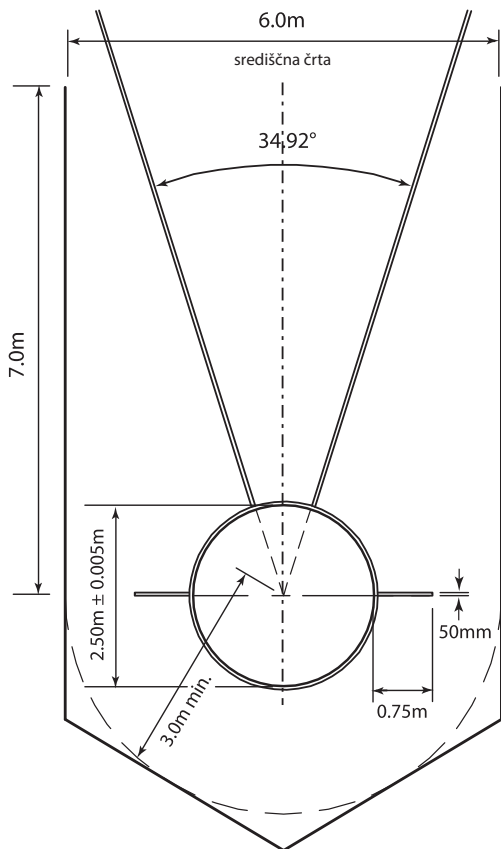
Opomba 2: IAAF lahko dodeli certifikat o ustreznosti tudi drugim inovativnim rešitvam, ki zagotavljajo enako stopnjo varnosti in ne večajo sektorja nevarnega območja kot opisana zaščitna mreža.

Opomba 3: Dodatno se lahko podaljša in/ali poviša tisti del mreže, ki gleda proti tekališču, da bi se v času tekmovanja v metu diska še povečala varnost tekmujočih atletov.

4. Pletivo mreže je lahko izdelano iz ustreznih naravnih ali sintetičnih vrvi, ali posebne srednje do zelo raztegljive jeklene žice. Odprtine pri naravni ali sintetični mreži so lahko velike 44 mm, pri jekleni žici pa 50 mm.

Opomba: Nadaljnje specifikacije za pletivo in postopki za kontrolo varnosti so opisani v IAAF Track and Field Facilities Manual.

5. Največji sektor nevarnosti pri metu diska iz zaščitne mreže je približno 69°, ko ga uporabljajo metalci z levo in desno rotacijo na istem tekmovališču. Položaj in usmeritev zaščitne mreže na tekmovališču bistveno vplivata na varnost metov.

Zaščitna mreža za met diska

191. člen Met kladiva

Tekmovanje

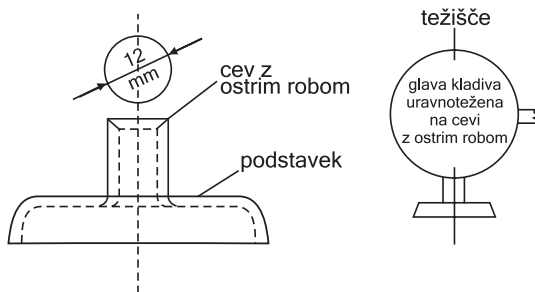
1. Atlet lahko v začetnem položaju, preden začne z zamahi in obrati, položi glavo kladiva na tla zunaj ali znotraj kroga.
2. Poskus je veljaven, če se glava kladiva dotakne tal znotraj ali zunaj kroga ali zgornjega dela kovinskega obroča. Atlet lahko prekine z metom in začne znova, če pri tem ni prekršil drugih pravil.
3. Če se kladivo med metom ali v zraku odtrga, a je bil met izveden v skladu s tem členom, poskus ni neveljaven.

Poskus ni neveljaven tudi v primeru, ko atlet zaradi tega izgubi ravnotežje in prekrši katero koli točko tega člena. V obeh primerih se atletu odobri nov poskus.

Kladivo

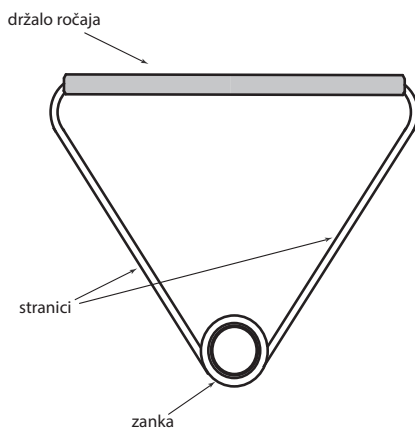
4. Kladivo je sestavljeno iz treh glavnih delov: kovinske glave, žice in ročaja.
5. Glava je narejena v celoti iz trdega železa, medenine ali druge kovine, ki pa ne sme biti mehkejša od medenine. Oblikovana je lahko tudi kot kovinski plašč, ki je napolnjen s svincem ali drugim trdim materialom.

Težišče ne sme biti oddaljeno več kot 6 mm od središča krogle, kar pomeni, da je možno kroglo preveriti tudi brez ročaja in žice in sicer na podstavku z odprto cevjo premera 12 mm (glej sliko). Če je kladivo oblikovano kot plašč, mora biti polnilo povsem nepremično in odgovarja zahtevam glede položaja težišča.

Naprava za kontrolo središča glave kladiva

6. Izdelana mora biti iz enega samega neprekinjenega kosa ravne žice iz vzmetnega jekla, debeline najmanj 3 mm, in se ob metanju ne sme občutno raztezati. Žica je lahko na enem ali obeh koncih oblikovana v zanko zaradi pritrdjevanja. Žica je povezana z glavo z vrtljivim spojem, ki je lahko enostaven ali pa s krogličnim ležajem
7. Ročaj je neprožen in brez kakršnih koli vrtljivih povezav. Skupen raztezek ročaja pri obremenitvi 3,8 kN ne sme presegati 3 mm. Spoj z žico mora biti tak, da se ne more vrteti v zanki žice ter s tem podaljšati celotno dolžino kladiva. Ročaj je povezan z žico s pomočjo zanke. Vrtljivi spoj med žico in ročajem ni dovoljen.
- Ročaj mora biti simetrično oblikovan in ima lahko ravno ali rahlo ukrivljeno držalo in/ali stranice.
- Minimalna sila loma ročaja mora znašati 8 kN.

Ročaj za met kladiva

Opomba: Sprejemljive so tudi drugačne oblike ročajev, ki se skladajo s specifikacijami.

8. Kladivo mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša teža, dovoljena za tekmovanje in za priznanje rekorda					
	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Informacija za proizvajalce					
Dovoljene teže orodja					
od	3,005 kg	4,005 kg	5,005 kg	6,005 kg	7,265 kg
do	3,025 kg	4,025 kg	5,025 kg	6,025 kg	7,285 kg
Dolžina kladiva, merjena z notranje strani ročaja	1195 mm	1195 mm	1200 mm	1215 mm	1215 mm
Premer glave					
od	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
do	100 mm	110 mm	120 mm	125 mm	130 mm

Opomba: Težo orodja sestavlja skupna teža glave, žice in ročaja.

192. člen

Zaščitna mreža pri metu kladiva

1. Vsi meti kladiva se zaradi varnosti gledalcev, uradnih oseb in atletov izvajajo znotraj zaščitne mreže. Opisana mreža se uporablja vsakič, ko se tekmovanje v metu kladiva izvaja na štadionu, kjer istočasno potekajo tekmovanja v drugih disciplinah, ali takrat, ko tekmovanje poteka zunaj štadiona ob prisotnosti gledalcev.
Na terenih, ki so določeni za trening, zadostuje tudi enostavnejša konstrukcija. Dodatna pojasnila so na voljo pri nacionalnih zvezah ali v pisarni IAAF.
2. Mreža mora biti projektirana, izdelana in vzdrževana tako, da lahko zaustavi kladivo s težo 7,260 kg, ki se premika s hitrostjo do 32 m/s.
Izdelana mora biti tako, da ni nevarnosti, da bi se kladivo odbilo ali odskočilo nazaj v atleta ali ušlo preko zgornjega roba mreže.
Pod pogojem, da ustreza vsem zahtevam tega člena, se lahko uporablja kakršna koli konstrukcija zaščitne mreže.
3. Tloris zaščitne mreže mora imeti obliko črke U (glej skico). Odprtina za izmet mora biti široka 6 m in je 7 m oddaljena od središča kroga. Skrajne točke 6-metrске odprtine za izmet so notranji robovi ogrodja z mrežo.
Okvirji z mrežo ali viseča mreža morajo segati najmanj 7 m v višino.

Koridor, dolžine 2,80 m, in premična vrata z mrežo pa morajo biti visoki najmanj 10 m.

Načrt in izvedba mreže mora preprečiti vsako možnost, da bi kladivo ušlo med stiki mrež, skozi mrežo ali pod njo.

Opomba: Postavitev zadnjega dela zaščitne mreže ni pomembna, če je vsaj 3,50 metra oddaljena od središča kroga.

4. Na sprednji strani zaščitne mreže je dvoje premičnih, 2 m širokih vrat z mrežo, od katerih se pri posameznem metu uporabljajo le ena. Najmanjša višina vrat z mrežo mora biti 10 m.

Opomba 1: Leva premična vrata so namenjena metalcem, ki se obračajo v nasprotni smeri urinega kazalca, desna pa metalcem, ki se vrtijo v smeri urinega kazalca.

Ker so na tekmovališču metalci desničarji in levičarji, je pomembno, da se premična vrata z mrežo lahko premikajo z najmanjšim naporom in v najkrajšem času.

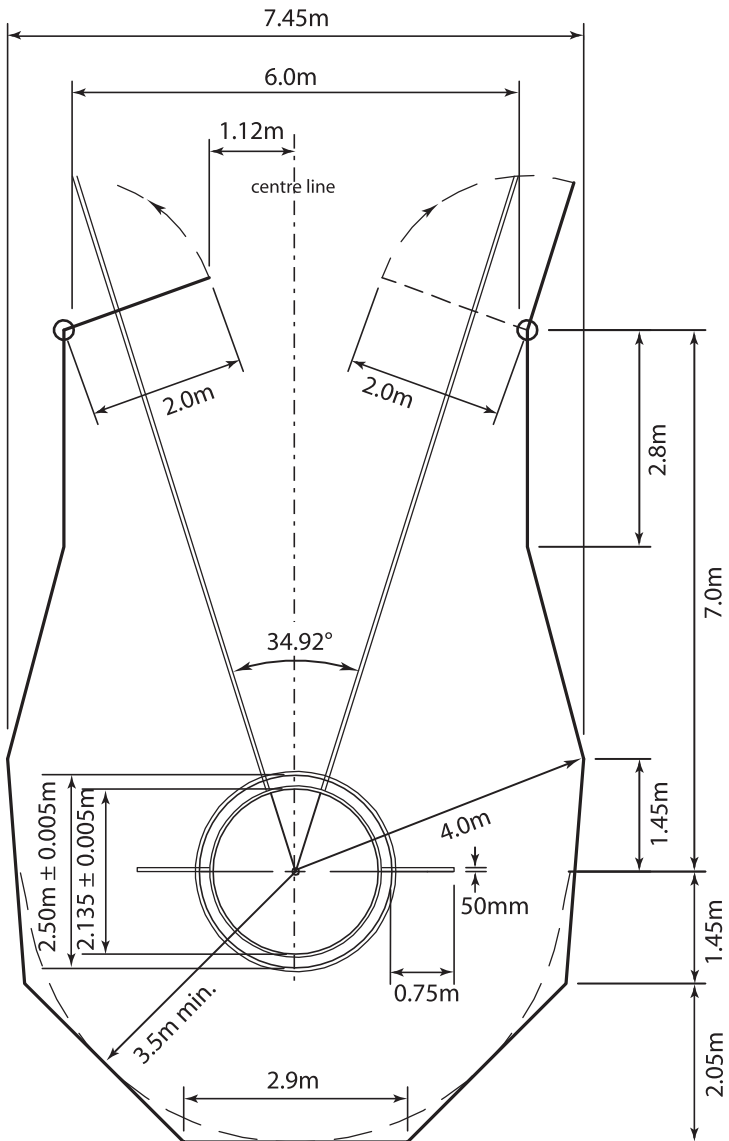
Opomba 2: Na skici je prikazan končni položaj obeh vrat, čeprav so med tekmovanjem zaprta samo ena.

Opomba 3: Med tekmovanjem morajo biti premična vrata z mrežo v natančno prikazanem položaju. Konstruirana morajo biti tako, da se jih lahko učvrsti v določenem položaju pri posameznem metu (pravokotno na sektorsko črto). Priporoča se, da se na tleh označi (začasno ali stalno) položaj odprtih in zaprtih vrat.

Opomba 4: Konstrukcija vrat in njihova uporaba je odvisna od celotne konstrukcije mreže. Vrata so lahko drsna, viseča na navpični ali vodoravni osi ali pa so snemljiva.

Osnovna zahteva je, da v celoti zadržijo vsako kladivo, ki jih zadene, in da ni nevarnosti, da bi kladivo ušlo skozi odprtine med nepremičnimi in premičnimi deli.

Opomba 5: IAAF lahko dodeli certifikat o ustreznosti tudi drugim inovativnim rešitvam, ki nudijo enako stopnjo varnosti in ne večajo sektorja nevarnega območja kot zgoraj opisana mreža.

*Zaščitna mreža za met kladiva in diska z vložkom.
Slika prikazuje položaj vrata za met kladiva pri metalcih desničarjih,
črtkana vrata pa položaj pri levičarjih.*

5. Pletivo mreže je lahko izdelano iz ustreznih naravnih ali sintetičnih vrvi, ali posebne srednje do zelo raztegljive jeklene žice. Odprtine pri naravni ali sintetični mreži so lahko velike največ 44 mm, pri jekleni mreži pa 50 mm.

Opomba: Nadaljnje specifikacije za pletivo in postopki za kontrolo varnosti so opisani v IAAF Track and Field Facilities Manual.

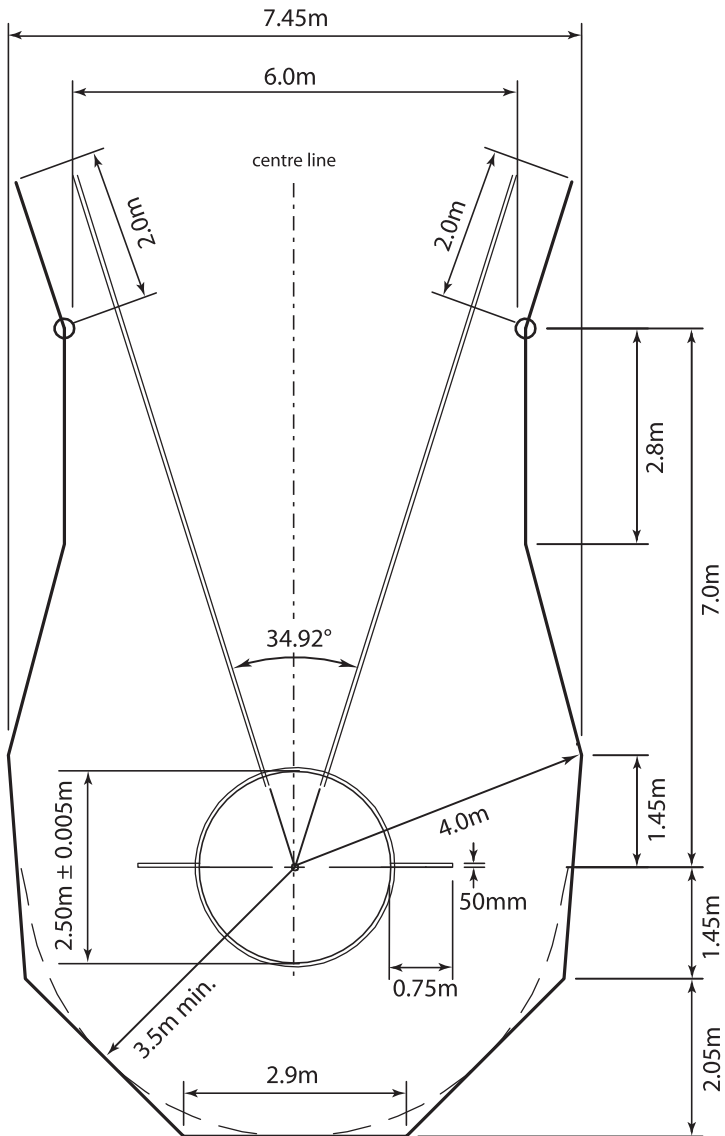
6. Če se ista zaščitna mreža uporablja tudi pri metu diska, sta možna dva načina prilagoditve. Najenostavnejši način je, da se v obroč s premerom 2,50 m vstavi vložek s premerom 2,135 m, kar pomeni, da se bo za met diska in za met kladiva uporabljala ista površina kroga. Zaščitna mreža za met kladiva se pri metu diska uporablja s fiksiranjem vrat v odprtem položaju.

V primeru dveh ločenih krogov za met kladiva in met diska z isto zaščitno mrežo, sta kroga postavljena drug za drugim vzdolž središčnice sektorja metališča tako, da sta njuni središči 2,37 m narazen.

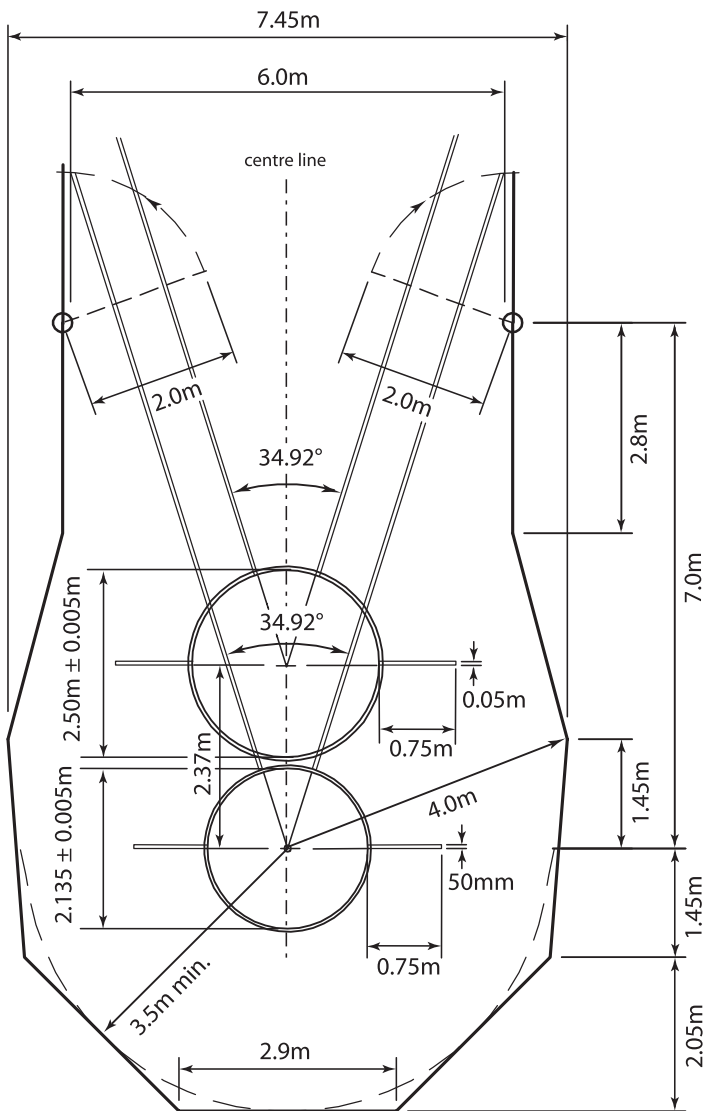
Krog za met diska leži pred krogom za met kladiva. V tem primeru se premična vrata z mrežo uporabljajo tudi za met diska, da z njimi podaljšamo stranice zaščitne mreže.

Opomba: Postavitev zadnjega dela zaščitne mreže ni pomembna, če je vsaj 3,50 m oddaljena od sredine kroga z vložkom ali vsaj 3 m od središča kroga za met diska, če sta kroga ločena (glej tudi 192. člen, točka 4).

7. Največji sektor nevarnosti pri metu kladiva iz te zaščitne mreže meri približno 53°, če ga uporabljajo tako metalci desničarji kot levičarji na istem tekmovališču. Položaj in usmeritev zaščitne mreže na tekmovališču bistveno vplivata na varnost metov.

Zaščitna mreža za met kladiva in diska s položajem vrat pri metu diska

Zaščitna mreža za met kladiva in diska z ločenima krogoma

193. člen Met kopja

Tekmovanje

- (a) Metalec mora kopje držati za držaj z eno roko. Metati ga mora nad ramo ali nad zgornjim delom roke, s katero meče kopje. Ne sme ga metati z vrtenjem ali na kakšen drug neobičajen način.
 - (b) Met je veljaven samo, če se kovinska glava kopja dotakne tal prej kot kateri koli drugi del kopja.
 - (c) Med zaletom in izmetom se atlet, dokler kopja ni vrgel, ne sme v celoti s hrbtom obrniti k mejnemu loku.
- Če se kopje med zaletom ali v zraku prelomi, met ni neveljaven, če je bil izveden po pravilih. Če metalec zaradi tega izgubi ravnotežje in prekrši katero od teh pravil, met ni neveljaven. V obeh primerih se atletu odobri nov poskus.

Kopje

- Kopje je sestavljeno iz treh glavnih delov: glave, telesa in držaja iz vrvice.
- Telo kopja je lahko polno ali votlo, izdelano iz kovine ali drugega primerne materiala tako, da tvori trdno celoto. Površina kopja ne sme imeti vdolbin, izboklin, brazd, robov ali lukenj in ne sme biti hrapava, ampak povsod enako gladka (glej 188. člen, točka 4) in enolična.
- Na telo je pritrjena kovinska glava, ki se končuje s priostreno konico.
Glava mora biti v celoti kovinska. Lahko ima ojačano konico iz druge kovine, ki je pritrjena na vrh glave tako, da je celotna površina gladka (glej 188. člen, točka 4) in enakomerna po vsej svoji površini. Kot konice glave ne sme presegati 40°.
- Držaj, ki pokriva središče težišča kopja, ne sme biti za več kot 8 mm debelejši od premera telesa kopja. Imeti mora nedrsečo površino enakomernega vzorca, brez jermenov, vdolbin ali izboklin kakršne koli vrste. Držaj mora biti po vsej dolžini enako debel.
- Prečni presek mora biti vzdolž celotnega kopja pravilno okrogel (Opomba 1). Največji premer telesa kopja mora biti tik pred držajem.

Srednji del kopja, vključno z delom pod držajem, je lahko cilindrične oblike ali rahlo zožen proti zadnjemu delu; v nobenem primeru pa zoženje preseka, merjeno od začetka do konca držaja, ne sme presegati 0,25 mm.

Od držaja se kopje enakomerno oži proti konici na prednjem delu in proti repu na zadnjem delu. Vzdolžni profil od držaja do konice in od držaja do repa mora biti raven ali rahlo izbočen (Opomba 2) in ne sme imeti nobenih naglih sprememb premera vzdolž kopja, razen takoj za glavo in na začetku ter koncu držaja.

Na zadnjem delu glave se premer ne sme zmanjšati za več kot 2,5 mm in to odstopanje od zahtevanega vzdolžnega profila ne sme segati več kot 0,3 m za glavo kopja.

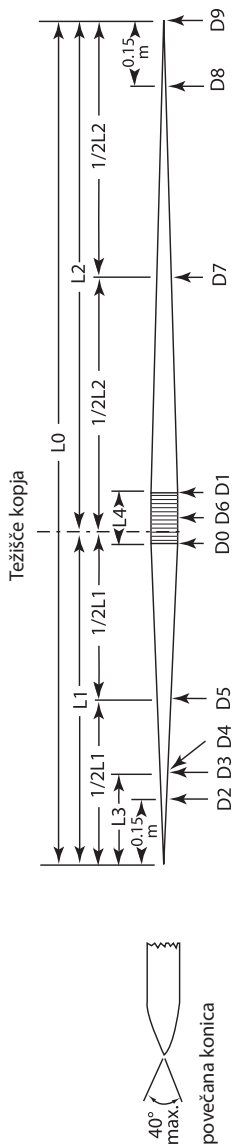
Opomba 1: Prečni prerez je po celotni dolžini kopja okrogel, vendar je dovoljena 2 % razlika med največjim in najmanjšim premerom. Srednja vrednost teh dveh premerov mora ustrezati predpisanim meram prereza kopja.

Opomba 2: Obliko vzdolžnega prereza lahko hitro in enostavno preverimo s kovinskim ravnilom, dolgim 500 mm, in z dvema jeklenima ploščicama debeline 0,2 mm in 1,25 mm. Na rahlo izbočenih delih profila kovinsko ravnilo niha, ko je v tesnem stiku s kratkim delom kopja. Na ravnih delih pa je ta dotik tako tesen, da ni mogoče vriniti 0,2 mm debelo kovinsko ploščico med kopje in kovinsko ravnilo na katerem koli mestu dotika. To pa ne velja za mesto stika med glavo kopja in telesom kopja, kjer pri tesnem dotiku s kovinskim ravnilom ne moremo vriniti kovinske ploščice z debelino 1,25 mm.

8. Kопje mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša dovoljena teža na tekmovanju in za priznanje rekorda (skupaj z ovito vrvico držaja)					
		500 g	600 g	700 g	800 g
Informacija za proizvajalce					
Dovoljene teže orodij za tekmovanje					
	od	505 g	605 g	705 g	805 g
	do	525 g	625 g	725 g	825 g
Celotna dolžina (L0)					
	od	2,000 m	2,200 m	2,300 m	2,600 m
	do	2,100 m	2,300 m	2,400 m	2,700 m
Dolžina glave (L3)					
	od	0,220 m	0,250 m	0,250 m	0,250 m
	do	0,270 m	0,330 m	0,330 m	0,330 m
Razdalja od konice glave do težišča (L1)					
	od	0,780 m	0,800 m	0,860 m	0,900 m
	do	0,880 m	0,920 m	1,000 m	1,060 m
Razdalja od repa do težišča (L2)					
	od	1,120 m	1,280 m	1,300 m	1,540 m
	do	1,320 m	1,500 m	1,540 m	1,800 m
Premer kopja na najdebelejšem delu (pred držajem - D0)					
	od	20 mm	20 mm	23 mm	25 mm
	do	24 mm	25 mm	28 mm	30 mm
Širina držaja iz vrvice (L4)					
	od	0,135 m	0,140 m	0,150 m	0,150 m
	do	0,145 m	0,150 m	0,160 m	0,160 m

9. Kopje ne sme imeti nobenih premičnih delov ali drugih naprav, ki bi med metom lahko spremenili težišče ali druge letalne lastnosti kopja.
10. Oženje kopja proti konici kovinske glave mora biti takšno, da kot pri konici ne presega 40° . Premer na oddaljenosti 0,15 m od vrha konice glave ne sme presegati 80% največjega premera telesa kopja. Premer na sredini med težiščem in konico glave ne sme presegati 90% največjega premera telesa kopja.
11. Oženje kopja proti repu mora biti takšno, da premer na sredini med težiščem in koncem repa ni manjši od 90 % največjega premera telesa kopja. Premer na oddaljenosti 0,15 m od konca repa ne sme biti manjši od 40% največjega premera telesa kopja. Premer konca repa kopja ne sme biti manjši od 3,5 mm.

Dolžine kopja		Presek kopja	
		Maksimalno	Minimalno
L0	Celotna dolžina kopja	D0 Pred ročajem	-
L1	Prednji del do C	D1 Za ročajem	-
½ L1	Polovica prednjega dela L1	D2 150 mm pred konico	0,8 D0
L2	Zadnji del od G	D3 Za glavo	-
½ L2	Polovica zadnjega dela L2	D4 Tik za glavo	D3-2,5 mm
L3	Glava kopja	D5 Sredina prednjega dela	0,9 D0
L4	Držaj	D6 Držaj	D0+8 mm
		D7 Sredina zadnjega dela	-
		D8 150 mm od repa	-
	Težišče je na stičišču L1 in L2	D9 Konec repa	-
			3,5 mm
<i>Opomba: vse mere premerov so najmanj 0,1 mm</i>			

5. POGLAVJE - TEKMOVANJA V MNOGOBOJIH

200. člen

Tekmovanja v mnogobojih

Mlajši mladinci, starejši mladinci in člani (peteroboj in deseteroboj)

1. Peteroboj sestavlja pet disciplin, ki se izvedejo v enem dnevu po naslednjem vrstnem redu:

skok v daljino, met kopja, 200 m, met diska in 1500 m.

2. Deseteroboj sestavlja deset disciplin, ki si sledijo v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:

Prvi dan: 100 m, skok v daljino, suvanje krogle,
skok v višino in 400 m.

Drugi dan: 110 m ovire, met diska, skok s palico,
met kopja in 1500 m.

Starejše mladinke in članice (sedmeroboj in deseteroboj)

3. Sedmeroboj sestavlja sedem disciplin, ki si sledijo v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:

Prvi dan: 100 m ovire, skok v višino, suvanje krogle in 200 m.

Drugi dan: skok v daljino, met kopja in 800 m.

4. Deseteroboj sestavlja deset disciplin, ki si sledijo v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:

Prvi dan: 100 m, met diska, skok s palico, met kopja in 400 m.

Drugi dan: 100 m ovire, skok v daljino, suvanje krogle,
skok v višino in 1500 m.

Mlajše mladinke (le sedmerboj)

5. Sedmerboj za mlajše mladinke sestavlja sedem disciplin, ki si sledijo v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:

Prvi dan: 100 m ovire, skok v višino, suvanje krogle in 200 m.

Drugi dan: skok v daljino, met kopja in 800 m.

Splošno

6. Po presoji glavnega sodnika za mnogoboje naj bo, če je le mogoče, med koncem ene in začetkom druge discipline za vsakega posameznega atleta najmanj 30 minut presledka.

Prav tako naj, če je le mogoče, poteče najmanj 10 ur med koncem zadnje discipline prvega dne in začetkom prve discipline drugega dne.

7. Za vsako posamezno disciplino mnogoboja, razen za zadnjo, sestavlja posamezne skupine za teke in tehnične discipline tehnični delegat ali glavni sodnik za mnogoboje.

Če je možno, naj atleti s podobnimi rezultati v posamezni disciplini, ki so bili doseženi v vnaprej določenem časovnem obdobju, nastopajo v isti skupini. V posamezne skupine naj bo razvrščeno pet ali več atletov, nikoli pa manj kot trije.

Če to zaradi urnika tekmovanja ni mogoče, se skupine za naslednjo disciplino določi takoj, ko posamezni atleti zaključijo s tekmovanjem v prejšnji disciplini.

Skupine za zadnjo disciplino mnogoboja se določijo tako, da vodeči atleti po predzadnji disciplini nastopajo skupaj.

Tehnični delegat ali glavni sodnik za mnogoboj imata pravico, da po lastni presoji poljubno preoblikujeta skupine, če za to obstajajo razlogi.

8. Pravila za vsako posamezno disciplino veljajo tudi za tekmovanja v mnogobojih, razen naslednjih izjem:

(a) pri skoku v daljino in pri vseh metih ima vsak atlet pravico samo do treh poskusov;

(b) če ni na voljo naprava za popolno avtomatično merjenje časa s fotofiniš sistemom, merijo čas vsakega atleta neodvisno po trije časomerilci;

- (c) pri tekih je dovoljen en napačen štart za skupino, kjer atlet(i), ki je/so odgovoren za napačen štart, ni diskvalificiran. Vsak atlet(i), ki je odgovoren za vsak nadaljnji napačen štart v tej skupini, bo diskvalificiran (glej 162. člen, točka 7).
9. Samo en sistem merjenja časov se lahko uporabi v eni disciplini. Če je dosežen rekord, se le-ta prizna, če je uporabljen sistem za popolno avtomatično merjenje časov s fotofiniš sistemom, tudi če ostali atleti nimajo tako izmerjenih časov v tej disciplini.
10. Vsakemu atletu, ki ne štarta ali ne opravi vsaj enega poskusa v posamezni disciplini, se ne dovoli nadaljevati s tekmovanjem v naslednjih disciplinah, kar pomeni, da je odstopil od tekmovanja. Zaradi tega se ga ne upošteva v končni razvrstitvi.
Atlet, ki se je odločil, da ne bo nadaljeval s tekmovanjem v mnogoboju, mora o svoji odločitvi takoj obvestiti glavnega sodnika za mnogoboj.
11. Število točk po veljavnih mnogobojskih tablicah IAAF se objavlja za vsako disciplino posebej, po vsaki končani disciplini pa se objavi tudi seštevek vseh točk za vsakega atleta.
Atlete se razvrsti glede na doseženo skupno število točk.
12. Če dosežeta dva ali več atletov enako število točk v razvrstitvi za katero koli mesto na tekmovanju, se uporabi naslednji postopek, da se ugotovi, če gre za delitev mesta:
- (a) Atlet, ki v več disciplinah doseže večje število točk kot ostali atleti, doseže višjo uvrstitev.
 - (b) Če so atleti po uporabi 12 (a) točke tega člena še vedno izenačeni, doseže višjo uvrstitev tisti atlet, ki ima največje število točk v kateri koli disciplini.
 - (c) Če so atleti po uporabi 12 (b) točke tega člena še vedno izenačeni, doseže najvišjo uvrstitev tisti atlet, ki ima največje število točk v drugi najboljši disciplini, tretji najboljši itd.
 - (d) Če imajo atleti po uporabi 200. člena, točka 12 (c), še vedno enak rezultat, se ugotovi, da je prišlo do delitve mesta.

6. POGLAVJE - TEKMOVANJA V DVORANAH

210. člen

Veljavnost tekmovalnih pravil na prostem za tekmovanja v dvorinah

Razen izjem, ki so navedena v členih 6. poglavja teh pravil, veljajo pravila poglavij od 1. do 5. tudi za tekmovanja v dvorinah.

211. člen

Atletska dvorana

1. Dvorana mora biti popolnoma zaprt in pokrit prostor. Osvetlitev, ogrevanje in prezračevanje mora biti urejeno tako, da nudi zadovoljive pogoje za tekmovanje.
2. Tekmovališča morajo imeti krožno stezo, ravno stezo za šprinte in teke z ovirami, zaletišča in doskočišča za skoke. Pripraviti je treba tudi krog in sektor za suvanje krogle, ki je lahko postavljen začasno ali stalno.
Vsa tekmovališča morajo ustrezati določilom iz Priročnika IAAF za gradnjo atletskih objektov (IAAF Track and Field Facilities Manual).
3. Vse steze, zaletišča in odrivna mesta morajo biti prekrita s sintetičnim materialom. Te površine naj bodo primerne za uporabo šprinteric s 6 mm dolgimi žebli.
Upravljalca dvorane lahko opremi te površine tudi s prevleko drugačne debeline, vendar mora atleta seznaniti o dovoljeni dolžini žebeljev (glej 143. člen, točka 4).
Dvoranska tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se lahko organizirajo le v objektih, ki imajo certifikat IAAF.
Priporočljivo je, da tudi tekmovanja iz 1. člena, točke 1 (d), (e), (g), (h), (i) in (j) potekajo v takih objektih.
4. Podlaga, na katero so položene sintetične prevleke za tekališča, zaletišča in odrivne prostore, morajo biti trdna, na primer beton ali montažna konstrukcija (kot so lesene deske ali vezane plošče položene na tramove), brez kakršnih koli posebnih prožnih delov.

Če je tehnično izvedljivo, mora biti vsako zaletišče enako prožno po vsej površini. Prožnost je potrebno pred vsakim tekmovanjem še posebej preveriti na odzivnih mestih za skoke.

Opomba 1: Prožni del je namerno načrtovan ali izdelan del, ki omogoča dodatno pomoč atletom.

Opomba 2: Priročnik IAAF za gradnjo atletskih objektov (IAAF Track and Field Facilities Manual) vsebuje podrobnejše zahteve in navodila za načrtovanje in izgradnjo atletskih dvoran, vključno z načrtom izmer in označb tekališč.

Opomba 3: Obrazci za zahtevo za certificiranje objektov in poročilo o izmerah atletskih dvoran, kot tudi postopek certificiranja, so na zahtevo na voljo v pisarni IAAF, možno pa jih je najti tudi na uradni spletni strani IAAF.

212. člen

Ravni del steze

1. Največji dovoljeni prečni naklon tekališča ne sme biti večji od razmerja 1:100 (1%), naklon v smeri teka 1:250 (0,4%) na katerem koli delu steze, na celotni dolžini pa ne večji od 1:1000 (0,1%).

Steze

2. Tekališče mora imeti najmanj 6 in največ 8 stez, ki so med seboj ločene in na obeh straneh omejene s 50 mm širokimi belimi črtami. Širina vsake steze, vključno z desno razmejitveno črto, je 1,22 m \pm 0,01 m.

Opomba: Za vse steze, zgrajene pred 1. 1. 2004, je največja dovoljena širina tudi 1,25 m.

Štart in cilj

3. Za štartno črto mora biti najmanj 3-metrski prostor brez vsakih ovir, za ciljno črto pa najmanj 10-metrski prostor brez ovir in z ustrezno zaščito, ki omogoča atletu, da se ustavi brez poškodb.

Opomba: Izrecno priporočamo, da ima prostor za ciljno črto vsaj 15 m izteka.

Krožno tekališče in steze

1. Krožno tekališče naj bo po možnosti dolgo 200 m. Sestoji se iz dveh vzporednih ravnih delov in dveh zavojev, ki sta lahko nagnjena in imata enaka polmera.

Notranja steza mora imeti robnik iz ustreznega materiala, višine in širine približno 50 mm, ali pa je rob v celoti označen s 50 mm široko belo črto. Zunanji rob tega robnika ali črte tvori notranji rob prve steze. Notranji rob robnika ali črte mora biti vodoraven po vsej dolžini steze, z naklonom največ 1:1000 (0,1%). Na ravnih delih tekališča je lahko namesto robnika narisana 50 mm široka bela črta.

Steze

2. Tekališče mora imeti najmanj 4 in največ 6 stez. Vse steze morajo biti enako široke, od 0,90 m do največ 1,10 m s toleranco $\pm 0,01$ m, vključno z desno razmejitveno črto. Steze so ločene s 50 mm širokimi belimi črtami.

Naklon

3. Kot naklona na vseh stezah v zavoju in ločeno na ravninah, mora biti enak v katerem koli prečnem prerezu tekališča. Ravni deli steze so ravni oziroma imajo maksimalni stranski nagib do 1:100 (1%) v smeri proti notranji stezi.

Za lažji prehod iz ravnega dela v nagnjen zavoj se tekališče postopoma dviguje že pred preходом v zavoj, po koncu zavoja pa se prav tako postopoma znižuje. Ravno tako pa mora biti enakomeren dvig naklona zavoja.

Označevanje notranjega roba

4. Kjer je notranji rob steze označen z belo črto, je potrebno notranji rob na zavojih in po želji ravni del, še dodatno označiti s stožci ali z zastavicami. Stožci morajo biti visoki vsaj 0,20 m. Mere zastavic naj bodo približno 0,25x0,20 m na najmanj 0,45 m visokih palicah, postavljenih pod kotom 60° na notranja tla, proč od tekališča (s tekališčem tvorijo kot 120°).

Stožci ali zastavice naj bodo postavljeni na črto tako, da je zunanji rob stožca ali držala zastavice na robu bele črte, ki je bližje tekališču.

Stožce ali zastavice postavimo v medsebojni razdalji največ 1,5 m na zavoju in 10 m v ravnem delu.

Opomba: Za vsa dvoranska tekmovanja pod nadzorom IAAF se izrecno priporoča označitev notranje steze z robnikom.

214. člen

Štart in cilj na krožnem tekališču

1. Vse tehnične informacije o konstrukciji in označevanju 200 m dvoranskega tekališča z nagnjenimi zavoji so podrobno navedene v Priročniku IAAF o tekališčih in objektih za tehnične discipline. V naslednjih točkah so navedene osnovne zahteve, ki jih je treba upoštevati.

Osnovne zahteve

2. Štart in cilj teka morata biti označena s 50 mm širokimi belimi črtami, ki so zarisane pod pravim kotom na črte stez v ravnem delu tekališča in vzdolž polmera za del steze v zavoju.
3. Ciljna črta naj bo po možnosti samo ena za vse teke; zarisana mora biti v ravnem delu tekališča tako, da je pred ciljem kar največ ravnine.
4. Osnovna zahteva za vse štartne črte, ravne, stopničaste ali v loku je, da morajo biti razdalje do cilja za vsakega atleta, ki teče po najkrajši dovoljeni smeri, popolnoma enake.
5. Po možnosti naj štartne črte (in črte predajnih prostorov pri štafetah) ne bi bile na najbolj nagnjenem delu zavoja.

Izvedba tekov

6. Pri tekih na 400 m ali krajših štarta vsak atlet na svoji stezi. Teki do vključno 300 m se tečejo v celoti po ločenih stezah. Pri tekih, daljših od 300 m in krajših od 800 m, štartajo atleti na ločenih stezah ter tečejo po njih do prehodne črte na koncu drugega zavoja.

V teku na 800 m lahko štartajo atleti na ločenih stezah, ali se določi do dva atleta na posamezno stezo ali pa se po možnosti izvede skupinski štart s 1 in 3 steze. V teh primerih lahko atleti zapustijo svojo stezo ali se tisti, ki tečejo

v zunanji skupini, priključijo notranji skupini šele po prehodu prehodne črte na koncu prvega zavoja.

V tekih, ki so daljši od 800 m, se ne teče po ločenih stezah. Skupinski štart se izvede s štartne črte v obliki loka.

Prehodna črta je na koncu vsakega zavoja v loku začrtana s 50 mm široko črto preko celotne širine tekališča, razen prve steze. Da bi atleti lažje opazili prehodno črto, ki označuje prehod na notranje steze, se mora neposredno pred sečišče črt posameznih stez in prehodne črte postaviti stožce ali prizme z osnovno ploskvijo 50x50 mm in ne višje od 0,15 m, v barvi, ki se razlikuje od barve, s katero so pobarvane črte na tekališču

Opomba 1: Na tekmovanjih, ki ne sodijo med tista iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se lahko predstavniki sodelujočih zvez dogovorijo, da atleti na 800 m ne bodo štartali na ločenih stezah.

Opomba 2: Na tekališčih, ki imajo manj kot 6 stez, se lahko opravi skupinski štart po 162. členu, točka 10, da se tako omogoči nastop šestim atletom.

Štartna in ciljna črta na 200-metrskem tekališču

7. Štartna črta na prvi stezi mora biti na glavni ravnini tekališča. Njeno mesto se določi tako, da je najbolj oddaljena stopničasta štartna črta v zunanji stezi (za teke na 400 m) zarisana na mestu, kjer kot naklona ni večji od 12°.

Ciljna črta za vse teke na krožnem tekališču je podaljšek štartne črte na prvi stezi, podaljšane čez tekališče pravokotno na črte stez.

215. člen

Razporejanje, žrebanje in kvalifikacije v tekih

Predtekmovalni krogi in skupine

1. Pri tekmovanjih v dvorani se, če ni izrednih okoliščin, uporabljajo naslednje tabele za določanje števila krogov, števila skupin v vsakem krogu in kvalifikacijskih postopkov za vsak krog tekov, to je napredovanje po mestu (Q) in času (q) za posamezni krog tekov:

60 m, 60 m ovire

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij			2. krog kvalifikacij			Polfinale		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času	
9-16	2	3	2						
17-24	3	2	2						
25-32	4	3	4				2	4	
33-40	5	4	4				3	2	2
41-48	6	3	6				3	2	2
49-56	7	3	3				3	2	2
57-64	8	2	8				3	2	2
65-72	9	2	6				3	2	2
73-80	10	2	4				3	2	2

200 m, 400 m, 800 m, 4x200 m, 4x400 m

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij			2. krog kvalifikacij			Polfinale		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času	
7-12	2	2	2						
13-18	3	3	3				2	3	
19-24	4	2	4				2	3	
25-30	5	2	2				2	3	
31-36	6	2	6				3	2	
37-42	7	2	4				3	2	
43-48	8	2	2				3	2	
49-54	9	2	6	4	3		2	3	
55-60	10	2	4	4	3		2	3	

1500 m

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij			2. krog kvalifikacij			Polfinale		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času		Število skupin	Napredovanje po mestu času	
12-18	2	3	3						
19-27	3	2	3						
28-36	4	2	1						
37-45	5	3	3				2	3	3
46-54	6	2	6				2	3	3
55-63	7	2	4				2	3	3

3000 m

Število prijavljenih	1. krog kvalifikacij		
	Število skupin	Napredovanje po mestu času	
16-24	2	4	4
25-36	3	3	3
37-48	4	2	4

Opomba 1: Zgornji kvalifikacijski postopki veljajo samo za 6-stezna krožna tekališča in/ali 8-stezna ravna tekališča.

Opomba 2: Na svetovnih dvoranskih prvenstvih se v tehničnih navodilih lahko določijo drugačne tabele.

Žrebanje stez

2. Za vse teke, razen teka na 800 m, ki se tečejo v celoti ali delno na stezah z zavoji in pri katerih je več zaporednih krogov tekov, se izvede tri žrebanja stez na sledeči način:

- (a) zunanji dve stezi med dvema atletoma ali ekipama z najboljšima rezultatoma;
- (b) naslednji dve stezi med atletoma ali ekipama s tretjim in četrtem najboljšim rezultatom;
- (c) preostali notranji stezi med preostalima atletoma ali ekipama.

Omenjeno razvrščanje se določi na naslednji način:

- (d) za prvi krog z ustreznega seznama veljavnih dosežkov, doseženih v predhodno določenem obdobju;
 - (e) za nadaljnje kroge ali finale pa v skladu s postopki, navedenimi v 166. členu, točka 3 (b) (i).
3. Za vse ostale teke je treba opraviti žreb stez v skladu s 166. členom, točki 4 in 8.

216. člen
Oblačila, obutev in štartne številke

Žebli na šprinterih ne smejo biti daljši od 6 mm (ali v skladu z zahtevo organizacijskega odbora) in ustreza omejitvam, ki jih določa 143. člen, točka 4.

217. člen
Teki čez ovire

1. Standardne razdalje so: 50 m ali 60 m in se tečejo na ravnem delu tekališča.
2. Postavitev ovir pri tekih:

	Mlajši mladinci	Starejši mladinci	Člani	Mlajše mladinke	St. mladinke Članice
Višina ovir	0,914 m	0,991 m	1,067 m	0,762 m	0,838 m
Razdalje	50 m / 60 m				
Število ovir	4 / 5				
Od štarta do prve ovire	13,72 m			13,00 m	
Razdalja med ovirami	9,14 m			8,50 m	
Od zadnje ovire do cilja	8,86 m / 9,72 m			11,50 m / 13,00 m	

218. člen
Štafetni teki

Izvedba tekov

1. V štafetah 4x200 m morajo prvi tekači štafet preteči celotno dolžino svoje predaje po svojih stezah, drugi tekači tečejo po svojih stezah do bližjega roba prehodne črte, opisane v 214. členu, točka 6.
170. člen, točka 18 se ne uporablja, zato drugi, tretji in četrti tekač ne smejo pričeti svojega teka izven svojih predajnih prostorov.
2. V štafetah 4x400 m je treba preteči prva dva zavoja po svojih stezah. Pri tem se uporablja ista prehodna črta kot pri teku na 400 m.
3. V štafetah 4x800 m tečejo tekači samo prvi zavoj po svojih stezah. Pri tem se uporablja ista prehodna črta kot pri teku na 800 m.

4. Čakajoči atleti v tretji in četrti predaji v štafetnem teku 4x200 m in drugi, tretji in četrti predaji v štafetnih tekih 4x400 m in 4x800 m se po navodilu določenega sodnika postavijo v čakajoči položaj (od znotraj navzven) v istem vrstnem redu kot člani njihovih štafet vstopajo v zadnji zavoj. Ko so prihajajoči atleti prešli to točko, morajo čakajoči atleti obdržati svoj razpored in ne smejo menjavati položajev na začetku predajnega prostora. Če atlet ne upošteva tega pravila, je njegova ekipa diskvalificirana.

Opomba: Zaradi ožjih stez v dvoranah prihaja pri štafetnih tekih pogosteje do naletov in nenamernega oviranja kot pri štafetnih tekih na prostem. Zato je priporočljivo, če je le mogoče, pustiti med vsako ekipo eno prazno stezo.

219. člen **Skok v višino**

Zaletišče in odrivni prostor

1. Če se uporabljajo prenosne preproge, veljajo pravila o maksimalnih skupnih naklonih odrivnega prostora za zgornjo površino preprog.
2. Atlet lahko začne z zaletom na strmini krožne steze, vendar mora biti zadnjih 15 m zaleta na zaletišču, ki je skladno s 182. členom, točke 3, 4 in 5.

220. člen **Skok s palico**

Zaletišče

Atlet lahko začne z zaletom na strmini krožne steze, vendar mora biti vsaj 40 m zaleta na zaletišču, ki je skladno s 183. členom, točki 6 in 7.

221. člen **Daljinski skoki**

Zaletišče

Atlet lahko začne z zaletom na strmini krožne steze, vendar mora biti vsaj 40 m zaleta na zaletišču, ki je skladno s 184. členom, točki 1 in 2.

222. člen Suvanje krogle

Sektor metališča

1. Sektor mora biti izdelan iz primernega materiala, ki omogoča, da se pri padcu krogle jasno zazna njen odtis, in ki ne povzroča prevelikega odskakovanja krogle.
2. Kjer je potrebno zaradi zaščite gledalcev, uradnih oseb in atletov, se sektor metališča ogradi na najbolj oddaljenem koncu in na obeh straneh sektorja tako blizu kroga kot je potrebno, z ustreznimi zaščitnimi ograjami. Priporočena minimalna višina mreže naj bo 4 m, in dovolj močna, da ustavi kroglo v letu ali pri odboju od podlage metališča.
3. Zaradi omejenega prostora v dvoranah območje, ki ga obdaja zaščitna ograja, ni dovolj veliko, da bi zajelo celoten sektor metališča s kotom $34,92^\circ$.

Zato veljajo v tem primeru naslednje omejitve:

- (a) Zaščitna bariera na skrajnem koncu metališča mora biti postavljena najmanj 0,5 m dlje od veljavnega moškega ali ženskega svetovnega rekorda.
- (b) Črti, ki omejujeta sektor metališča na vsaki strani, morata biti simetrični glede na središčno črto sektorja s kotom $34,92^\circ$.
- (c) Mejne stranske črte sektorja metališča so lahko zarisane iz središča kroga tako, da tvorijo polni kot $34,92^\circ$, ali pa so lahko vzporedne s središčno črto sektorja s kotom $34,92^\circ$, pri čemer morata biti sektorski črti medsebojno oddaljeni najmanj 9 m.

Konstrukcija krogle

4. Glede na vrsto podlage v sektorju metališča (glej točko 1) mora biti krogla polna, izdelana iz trde kovine, ali votla s kovinskim plaščem ali plaščem iz mehke plastike oziroma gume ter polnjena z ustreznim polnilom. Na istem tekmovanju se sme uporabljati samo en tip krogle.

Kovinska krogla ali krogla s kovinskim plaščem

5. Krogla mora ustrezati pravilom, navedenim v 188. členu, točki 4 in 5, ki veljajo za suvanje krogle na zunanjih tekmovališčih.

Krogla s plastičnim ali gumijastim plaščem

- Krogla mora imeti plašč iz mehke plastike ali gume, ki je napolnjen z ustreznim polnilom, in sicer tako, da pri padcu ne poškoduje običajnih dvoranskih tal. Krogla mora biti popolnoma okrogle oblike in gladke površine brez kakršne koli hrapavosti. Da je dosežena zahtevana gladkost površine, povprečna globina vdolbin ne sme presežati 1,6 mikrometra oziroma mora ustrezati hrapavosti št. N7 ali manj.
- Krogla mora ustrezati naslednjim zahtevam:

Najmanjša teža, dovoljena za tekmovanje in za priznanje rekorda					
	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Informacija za proizvajalce					
Dovoljene teže orodij					
od	3,005 kg	4,005 kg	5,005 kg	6,005 kg	7,265 kg
do	3,025 kg	4,025 kg	5,025 kg	6,025 kg	7,285 kg
Najmanjši premer	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
Največji premer	120 mm	130 mm	135 mm	140 mm	145 mm

223. člen

Tekmovanja v mnogobojih

Mlajši mladinci, starejši mladinci in člani (peterboj)

- Peterboj sestavlja pet disciplin, ki jih je treba izvesti v enem dnevu po naslednjem vrstnem redu:
60 m ovire, skok v daljino, suvanje krogle, skok v višino, 1000 m.

Mlajši mladinci, starejši mladinci in člani (sedmerboj)

- Sedmerboj sestavlja sedem disciplin, ki jih je treba izvesti v dveh zaporednih dnevih po naslednjem vrstnem redu:
prvi dan: 60 m, skok v daljino, suvanje krogle, skok v višino.
drugi dan: 60 m ovire, skok s palico, 1000 m.

Mlajše mladinke, starejše mladinke in članice (peteroboj)

3. Peteroboj sestavlja pet disciplin, ki jih je treba izvesti v enem dnevu po naslednjem vrstnem redu:

60 m ovire, skok v višino, suvanje krogle, skok v daljino, 800 m.

Skupine

4. Po možnosti naj se razvrsti v posamezno skupino tekov ali skupino za tehnične discipline štiri ali več atletov, vendar nikoli manj kot tri.

7. POGLAVJE - TEKMOVANJA V HOJI

230. člen

Tekmovanja v hoji

1. Tekmovalna hoja je napredovanje s koraki tako, da ima hodec stalni stik s podlago, in da ni (človeškemu očesu) vidne prekinitve tega stika s podlago.
Napredujoča (sprednja) noga mora biti stegnjena (ne upognjena v kolenu) od trenutka prvega stika s podlago do trenutka, ko je v navpičnem položaju.

Sojenje

2. (a) Sodniki, določeni za tekmovalno hojo, izberejo vodjo sodnikov, če ta ni bil že predhodno imenovan.
(b) Vsi sodniki sodijo neodvisno in po lastni presoji. Njihovo sojenje temelji na opazovanju s prostim očesom.
(c) Na tekmovanjih po pravilih IAAF iz 1. člena, točka 1 (a), morajo imeti vsi sodniki status mednarodnih sodnikov za tekmovalno hojo.
Na tekmovanjih po pravilih IAAF iz 1. člena, točki 1 (b), (c), (e), (f), (g) in (j), pa morajo imeti status kontinentalnih ali mednarodnih sodnikov.
(d) Na tekmovanjih na cestah je običajno 6 do največ 9 sodnikov, vključno z vodjo sodnikov.
(e) Na tekmovanjih na stezi je običajno 6 sodnikov, vključno z vodjo sodnikov.
(f) Na tekmovanjih iz 1. člena, točka 1 (a), je lahko v sodniški ekipi samo po en sodnik iz posamezne države.

Vodja sodnikov

3. (a) Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c), (d) in (f), vodja sodnikov lahko diskvalificira vsakega atleta v zadnjih 100 m tekmovanja, kadar njegov način hoje očitno ni v skladu s točko 1 tega člena, ne glede na število prej prejetih rdečih kartonov za tega atleta, o katerem je vodja sodnikov že prejel informacijo.

Atlet, ki ga je vodja sodnikov na tak način diskvalificiral, lahko nadaljuje s tekmovanjem do konca tekmovanja. O diskvalifikaciji obvesti atleta vodja sodnikov ali njegov pomočnik tako, da mu pokaže rdeč loparček ob prvi priložnosti, potem ko je končal tekmovanje.

- (b) Vodja sodnikov ima vlogo uradnega nadzornika tekmovanja in deluje kot sodnik samo v posebnih primerih, ki so navedeni v točki 3 (a) tega člena.

Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se imenujeta dva ali več pomočnikov vodje sodnikov. Pomočnika vodje sodnikov pomagata samo pri zapisovanju diskvalifikacij in ne delujeta kot sodnika za tekmovalno hojo.

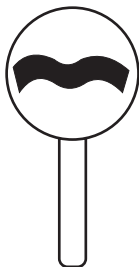
- (c) Na vseh tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) in (f), se imenuje tudi uradno osebo, ki je zadolžena za urejanje semaforja z opomini in zapisnikarja pri vodji sodnikov.

Rumeni loparček

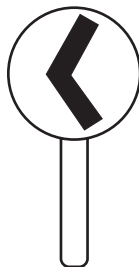
4. Ko sodnik ni povsem prepričan, da atlet v celoti izpolnjuje določila 230. člena, točka 1, mora, kjer je možno, pokazati atletu rumen loparček z oznako kršitve na obeh straneh.

Za enako napako atletu isti sodnik ne sme drugič pokazati rumeni loparček. O tem, da je atletu pokazal rumeni loparček, sodnik obvesti vodjo sodnikov po končanem tekmovanju.

Znak za nepravilen stik z zemljo

Znak za upognjeno koleno

Znaka na loparčku za nepravilen način hoje

Rdeči karton

5. Ko sodnik opazi, da atlet ne hodi v skladu z 230. členom, točka 1, z vidno izgubo stika s podlago ali z upognjenim kolenom v katerem koli delu tekmovanja, pošlje vodji sodnikov zanj rdeči karton.

Diskvalifikacije

6. (a) Ko vodja sodnikov prejme za istega atleta tri rdeče kartone od treh različnih sodnikov, je atlet diskvalificiran. O diskvalifikaciji ga obvesti vodja sodnikov ali njegov pomočnik tako, da mu pokaže rdeč loparček. Če obvestilo atletu ni bilo uspešno posredovano, to ne pomeni, da ni bil diskvalificiran.
- (b) Na tekmovanjih iz 1. člena, točke 1 (a), (b), (c) ali (e), dva rdeča kartona, podeljena od dveh sodnikov iz iste države, pod nobenim pogojem ne moreta povzročiti diskvalifikacije.
- (c) Na tekmovanjih, ki potekajo na stezi, mora diskvalificirani atlet takoj zapustiti stezo; na tekmovanjih na cesti pa mora takoj po diskvalifikaciji odstraniti štartno številko in zapustiti progo.
Vsak diskvalificiran atlet, ki ne zapusti proge ali steze, se lahko preda v nadaljnji disciplinski postopek v skladu s 60. členom, točka 4 (f), in 145. členom, točka 2.
- (d) Na progi blizu cilja mora biti postavljen en ali več semaforjev, da je vsak atlet seznanjen s številom rdečih kartonov, ki so bili zanj poslani vodji sodnikov. Na semaforju z opomini mora biti jasno vidna tudi oznaka za vsak prekršek.
- (e) Za vsa tekmovanja iz 1. člena, točka 1 (a), morajo sodniki uporabljati prenosne računalnike z možnostjo prenosa obvestil o rdečih kartonih do zapisnikarja pri semaforju z opomini.
Na vseh tekmovanjih, kjer tak sistem ni v uporabi, vodja sodnikov takoj po koncu discipline obvesti glavnega sodnika o vseh atletih, ki so diskvalificirani po 230. členu, točki 3 (a) ali 6 (a) tako, da sporoči štartno številko, čas obvestila in prekrške. Enako se ga obvesti tudi o vseh atletih, ki so prejeli rdeč karton.

Štart

7. Tekmovanja se začnejo s strelom iz štartne pištole. Uporabljajo se enaki ukazi kot za teke, ki so daljši od 400 m (162. člen, točka 2 (b)).

Na tekmovanjih z večjim številom atletov se 5 minut, 3 minute in 1 minuto pred štartom opozori atlete, da bo sledil štart. Po ukazu »na mesta« se morajo atleti zbrati za štartno črto po vrstnem redu kot ga je določil organizator. Štarter se mora prepričati, da se noben atlet z nogo (ali katerim koli drugim delom telesa) ne dotika štartne črte ali tal pred njo. Šele nato lahko prične s tekmovanjem.

Varnost in zdravniška služba

8. (a) Organizator tekmovalne hoje mora poskrbeti za varnost atletov in sodnikov. Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora organizator zagotoviti, da bodo ceste, na katerih bo potekalo tekmovanje, popolnoma zaprte za motorni promet v vseh smereh.
- (b) Zdravniška pomoč med tekmovanjem, ki jo nudi uradno medicinsko osebje, imenovano od organizatorja, in vidno označeno s trakom na roki, brezrokavnikom ali posebno obleko, se ne šteje kot nedovoljena pomoč.
- (c) Atlet mora takoj prenehati s tekmovanjem, če to odredi zdravniški delegat ali član uradne zdravniške službe.

Napitki, gobe in okrepčevalnice v tekmovanjih na cesti

9. (a) Voda in druga primerna okrepčila morajo biti na voljo na štartu in cilju na vseh tekmovanjih.
- (b) Za vse discipline od vključno 5 km do vključno 10 km se mora, če to zahtevajo vremenske razmere, postaviti postaje z vodo in mokrimi gobami na primernih razdaljah.

Opomba: Če to zahtevajo vremenske razmere in omogočajo organizacijski pogoji, se lahko postavi tudi tuše z vodo.

- (c) Za vse discipline, daljše od 10 km, se morajo postaviti okrepčevalnice v vsakem krogu. Dodatno se postavijo postaje z vodo in mokrimi gobami približno na sredini poti med okrepčevalnicami ali še pogosteje, če to zahtevajo vremenske razmere.

- (d) Okrepčila, ki jih je pripravil bodisi organizator ali atlet, morajo biti na postajah postavljena tako, da so lahko dosegljiva, ali pa jih smejo atletom podajati v roke za to pooblašcene osebe.
- (e) Take pooblašcene osebe ne smejo vstopiti na progo ali ovirati atlete. Okrepčila lahko podajajo atletom bodisi izza ali največ 1 m vstran, nikakor pa ne pred mizo.
- (f) Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), lahko največ dve uradni osebi iz iste države istočasno nudita okrepčilo ob mizi. Uradna oseba ali pooblašceni predstavnik v nobenem primeru ne sme teči poleg atleta, ko ta jemlje okrepčilo ali vodo.

Opomba: Če za državo v disciplini nastopajo več kot trije atleti, se lahko v tehničnih navodilih dovoli prisotnost dodatnih uradnih oseb pri mizah z okrepčili.

- (g) Atlet lahko kadar koli nosi vodo ali napitke v roki ali pritrjene na telo pod pogojem, da jih nosi od štarta, ali jih je prejel na uradni okrepčevalnici ali postaji z vodo.
- (h) Vsakega atleta, ki vzame ali prejme okrepčilo ali vodo izven prostora, uradno namenjenega za okrepčevalnico razen, če je to iz zdravstvenih razlogov iz rok ali po nalogu uradnih oseb tekmovanja, ali vzame okrepčilo drugega atleta, ga mora za prvi tak prekršek glavni sodnik opozoriti z rumenim kartonom. Pri drugem prekršku glavni sodnik diskvalificira atleta tako, da mu pokaže rdeč karton. Atlet mora takoj zapustiti progo.

Proge na cestah

- 10. (a) Dolžina enega kroga ne sme biti krajša od 1 km in ne daljša od 2 km. Za tekmovanja, ki se začnejo in končajo na štadionu, mora biti krog čim bližje štadionu.
- (b) Proge na cestah se morajo izmeriti v skladu z 240. členom, točka 3.

Izvedba tekmovanja

11. Pri tekmovalni hoji na 20 km ali več, tako na tekališču kot na cesti, lahko atlet z dovoljenjem in pod nadzorom uradne osebe zapusti cesto ali stezo tako, da ne skrajša razdalje, ki jo mora še prehoditi.
12. Če prejme glavni sodnik zanesljivo obvestilo od sodnika ali sodnika na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in na ta način skrajšal razdaljo, ki bi jo moral prehoditi, se ga diskvalificira.
13. Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora biti urnik tekmovanja tak, da se tekmovanje začne in konča pri dnevni svetlobi.

8. POGLAVJE - CESTNI TEKI

240. člen Cestni teki

Razdalje

1. Standardne dolžine so: 10 km, 15 km, 20 km, polmaraton (21,098 km), 25 km, 30 km, maraton (42,195 km), 100 km in štafete na cestah.

Opomba: Priporoča se, da se za štafete na cestah izbere razdalja maratona, najbolje v 5-kilometrskem krogu s predajami na 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km in 7,195 km.

Za mladinske štafete se priporoča razdalja polmaratona s predajami na 5 km, 5 km, 5 km in 6,098 km.

Proga

2. Tekmovanje je treba izvesti na urejenih in utrjenih cestah. Če promet ali druge okoliščine za to niso primerne, teke izvedemo na pravilno označeni kolesarski stezi ali pešpoti ob cesti, toda ne na mehkih terenih kot so travniki ali podobno. Štart in cilj sta lahko na atletskem štadionu.

Opomba 1: Priporoča se, da na cestnih tekmovanjih standardnih dolžin zračna črta od štarta do cilja ni daljša od 50% dolžine proge, po kateri se teče. Za priznanje rekordov glej 260. člen, točka 28 (b).

Opomba 2: Štart, cilj in ostali deli teka so lahko na travi ali drugih netlakovanih površinah. Ti odseki naj bodo minimalni.

3. Proga se meri po najkrajši možni smeri, po kateri lahko teče atlet na delu ceste, ki je uradno določena za tekmovanje.

Na vseh tekmovanjih po 1. členu, točka 1 (a) in kjer je možno (b), (c) in (f), mora biti izmerjena linija teka označena z izrazito barvo, ki se je ne more zamenjati z drugimi oznakami na cesti.

Dolžina proge ne sme biti krajša od uradne dolžine discipline.

Na tekmovanju po 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), dejansko izmerjena dolžina proge ne sme presegati 0,1% nominalne dolžine proge (to je 42 m za maraton). Dolžino proge mora predhodno potrditi uradni merilec IAAF.

Opomba 1: Priporoča se merjenje z metodo »kalibriranega kolesa«.

Opomba 2: V izogib temu, da bi bila steza pri ponovnih meritvah krajša, se pri izmeri proge vzame faktor zaščite pred prekratko razdaljo, ki se upošteva pri določanju proge. Pri merjenju s kolesom je ta količnik 0,1%, kar pomeni, da je vsak kilometer proge dejansko dolg 1001 m.

Opomba 3: Če je predvideno, da bodo deli proge na dan tekmovanja označeni z začasnimi ovirami, na primer stožci, ograjami itd., mora biti njihov položaj določen najkasneje v času merjenja proge, dokumentacija o tem pa mora biti sestavni del poročila o izmeri.

Opomba 4: Priporoča se, da na cestnih tekih v standardnih razdaljah padec in vzpon od štarta do cilja ne presega 1:1000, to je 1 m na kilometer (0,1%). Za priznanje rekordov glej 260. člen, točka 28 (c).

Opomba 5: Potrdilo o izmeri proge je veljavno pet let. Po tem času je potrebno izvesti ponovno merjenje proge, tudi če na njej niso bile storjene očitne spremembe.

4. Oznake dolžin v kilometrih vzdolž proge morajo biti vidne za vse atlete.
5. Pri štafetah na cestah je potrebno s 50 mm široko črto čez cesto označiti razdaljo vsakega odseka, ki predstavlja sredino predajnega prostora. Podobne črte naj se začrtajo 10 m pred in 10 m za srednjo črto predajnega prostora. Vse predaje, razen če organizator ne odloči drugače, morajo potekati tako, da se prihajajoči atlet dotakne odhajajočega atleta in to znotraj predajnega prostora.

Štart

6. Tekmovanje se prične s strelom iz štartne pištole, topa, sirene ali podobne naprave. Uporabljajo se ukazi kot za teke, daljše od 400 m (162. člen, točka 2 (b)). Na tekmovanju, ki se ga udeleži večje število atletov, se 5 minut, 3 minute, 1 minuto pred štartom, opozori atlete, da bo sledil štart.

Po ukazu »na mesta« se morajo atleti zbrati za štartno črto po vrstnem redu kot ga je določil organizator. Štarter se mora prepričati, da se noben atlet z nogo (ali katerim koli drugim delom telesa) ne dotika štartne črte ali tal pred njo. Šele nato lahko prične s štartom.

Varnost in zdravniška služba

7. (a) Organizator cestnih tekov mora poskrbeti za varnost atletov in uradnih oseb. Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), mora organizator zagotoviti, da bodo ceste, na katerih bo potekalo tekmovanje, popolnoma zaprte za motorni promet v vseh smereh.
- (b) Sprotna zdravniška pomoč med potekom tekmovanja, ki jo nudi uradno medicinsko osebje, imenovano od organizatorja in vidno označeno s trakom na roki, brezrokavnikom ali posebno obleko, se ne šteje kot nedovoljena pomoč.
- (c) Atlet mora takoj prenehati s tekmovanjem, če to zahteva zdravniški delegat ali član uradne zdravniške službe.

Napitki, gobe in okrepčevalnice

8. (a) Voda in druga primerna okrepčila morajo biti na voljo na štartu in na cilju na vseh tekmovanjih.
- (b) V vseh disciplinah morajo biti postaje z vodo postavljene v intervalih, dolgih približno 5 km. Pri disciplinah, daljših od 10 km, so lahko na vodnih postajah na voljo tudi druga okrepčila.

Opomba 1: Če je zaradi narave tekmovanja, vremenskih pogojev ali stopnje pripravljenosti večine tekmovalcev potrebno, so lahko postaje z vodo in/ali okrepčili postavljene tudi na krajših razdaljah.

Opomba 2: Če to zahtevajo vremenske razmere in omogočajo organizacijski pogoji, se lahko postavi tudi tuše z vodo in/ali vodno meglo.

- (c) Kot okrepčila se lahko uporabljajo napitki, energetski dodatki, hrana ali kar koli drugega, razen vode. Organizacijski odbor določi, glede na obstoječe pogoje, katere vrste okrepčil bo zagotovil.

- (d) Okrepčila normalno zagotovi organizacijski odbor, lahko pa dovoli atletom, da priskrbijo lastna okrepčila, pri čemer mora atlet navesti, na katerih postajah mu bodo na razpolago.

Okrepčila, ki jih priskrbijo atleti sami, morajo biti pod nadzorom uradnih oseb, imenovanih s strani organizacijskega odbora, od trenutka, ko jih atleti ali njihovi predstavniki predajo organizatorju. Uradne osebe morajo zagotoviti, da v prejeta okrepčila nikakor ni več možno posegati.

- (e) Organizacijski odbor mora označiti s pregradami, označevalnimi tablami ali oznakami na tleh območje okrepčevalnice, kjer lahko atleti sprejemajo ali jemljejo okrepčila. To območje ne sme biti neposredno na izmerjeni liniji proge.

Okrepčila je potrebno razporediti tako, da so lahko dostopna ali jih v roke atletom podajajo za to pooblaščen osebe. Te osebe morajo ostati znotraj za to določenega območja in ne smejo vstopiti na progo ali ovirati katerega koli atleta. Uradna oseba ali pooblaščen oseba v nobenem primeru ne sme teči poleg atleta, ko ta jemlje okrepčilo ali vodo.

- (f) Na tekmovanjih, navedenih v 1. členu, točke 1 (a), (b), (c) in (f), lahko največ dve uradni osebi iz iste države istočasno nudita okrepčilo na prostoru, določenem za posamezno državo.

Opomba: Če za državo v disciplini nastopajo več kot trije atleti, se lahko v tehničnih navodilih dovoli prisotnost dodatnih uradnih oseb pri mizah z okrepčili.

- (g) Atlet lahko kadar koli nosi vodo ali napitke v roki ali pritrjene na telo pod pogojem, da jih nosi od štarta ali jih je prejel oziroma vzel na uradni postaji.

- (h) Vsakega atleta, ki vzame ali prejme okrepčilo ali vodo izven prostora, uradno namenjenega za okrepčevalnico, razen če je to iz zdravstvenih razlogov iz rok ali po nalogu uradnih oseb tekmovanja, ali vzame okrepčilo drugega atleta, ga mora za prvi tak prekršek glavni sodnik opozoriti z rumenim kartonom. Pri drugem prekršku glavni sodnik diskvalificira atleta tako, da mu pokaže rdeč karton. Atlet mora takoj zapustiti progo.

Izvedba tekmovanja

9. Pri cestnih tekih lahko atlet z dovoljenjem in pod nadzorom uradne osebe zapusti cesto ali progo, tako da ne skrajša razdalje, ki jo mora še preteči.
10. Če je glavni sodnik dobil zanesljivo obvestilo od sodnika, sodnika na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in pri tem skrajšal razdaljo, ki bi jo moral preteči, se ga mora diskvalificirati.

9. POGLAVJE - KROSI IN GORSKI TEKI

250. člen

Kros - tek v naravi

Splošno

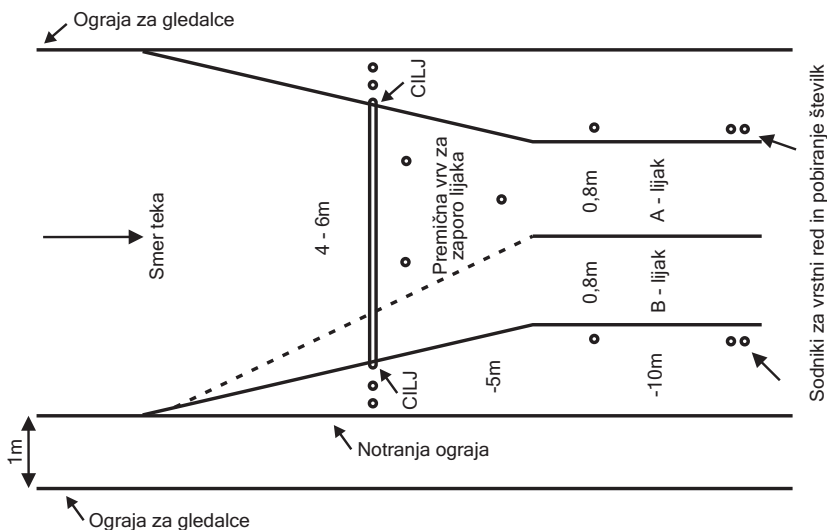
1. Zaradi zelo različnih pogojev, v katerih se organizirajo krosi in gorski teki po vsem svetu, je nemogoče predpisati natančna pravila, ki bi veljala kot mednarodni standardi za ta šport. Moramo se zavedati, da je razlika med zelo uspelim in neuspelim tekmovanjem pogosto odvisna od naravnih značilnosti terena in spretnosti načrtovalca proge. Naslednja pravila služijo kot pomoč, vodilo in spodbudo državam za razvoj teka v naravi in gorskega teka.

Proga

2. (a) Proga mora biti načrtovana na odprtem ali gozdnatem terenu, poraslem, kolikor je to mogoče, s travo, z naravnimi ovirami, iz katerih načrtovalec lahko naredi zanimivo tekmovalno progo.
(b) Prostor mora biti dovolj širok, ne samo za tekmovanje, temveč tudi za vse, kar je potrebno za izvedbo tekmovanja in spremljajoče dejavnosti.
3. Za prvenstva in mednarodna tekmovanja in, kjer koli je to mogoče, tudi za druga tekmovanja:
 - (a) Načrtovati je treba krožno progo, katere krog naj bo dolg med 1500 m in 2000 m. Če je treba, se lahko doda manjši krog, da se dolžina prilagodi potrebni skupni dolžini za različne discipline, s tem da se manjši krog teče v začetnih krogih. Priporoča se, da ima vsak večji krog vsaj 10 m skupnega vzpona.
 - (b) Če je mogoče, je treba izkoristiti obstoječe naravne ovire. Obenem pa se je potrebno izogniti zelo visokim oviram in globokim jarkom, nevarnim vzponom/spustom, gostemu podrastju in grmovju oziroma vsaki oviri, ki bi predstavljala težavo in ne bi ustrezala ciljem tekmovanja.
Če je le mogoče, naj se ne postavlja umetnih ovir, če pa se temu ne moremo izogniti, morajo biti ovire čimbolj podobne naravnim oviram.

Pri tekih z večjim številom atletov se je treba v prvih 1500 m izogibati ozkim prehodom ali drugim oviram, ki bi atlete ovirale pri nemotenem teku.

- (c) Prečkanju cest ali makadamskih površin se je treba izogibati ali pa naj jih bo čim manj. Če se temu ne da izogniti na enem ali dveh delih proge, je treba tisti del prekriti s travo, zemljo ali preprogami.
 - (d) Razen štartne in ciljne ravnine, proga ne sme imeti daljših ravnih delov. Najprimernejša je naravno valovita proga z blagimi zavoji in kratkimi ravninami.
4. (a) Proga mora biti na obeh straneh jasno označena s trakovi. Priporoča se, da na eni strani proge postavijo 1 m širok koridor, ki je namenjen samo za uradne osebe in medije (obvezno za prvenstvena tekmovanja). Prav tako se priporoča, da je z zunanje strani proge postavljena močna ograja. Kritični deli proge morajo biti zaščiteni z močno ograjo, še posebej štartni prostor (vključno s prostorom za ogrevanje in prijavnico) in ciljni prostor (vključno s kakršno koli mešano cono). Dostop v ta prostor je dovoljen le akreditiranim osebam.
- (b) Gledalcem je dovoljen prehod čez progo le pred začetkom tekmovanja in na organiziranih prehodih pod nadzorom redarjev.
 - (c) Priporoča se, da je proga, vključno z mesti, kjer so ovire, široka 5 m, kar pa ne velja za štartni in ciljni prostor.

Priporočena organizacija cilja - dvojni ciljni lijak

Razdalje

5. Razdalje za svetovna prvenstva v krosu naj bi bile približno:

Moški	12 km	Ženske	8 km
Mladinci	8 km	Mladinke	6 km

Razdalje za tekmovanja v mlajših mladinskih kategorijah naj bi bile približno:

Mlajši mladinci	6 km	Mlajše mladinke	4 km
-----------------	------	-----------------	------

Podobne razdalje se priporočajo tudi za vsa ostala mednarodna in državna tekmovanja.

Štart

6. Tekmovanje se prične s strelom iz štartne pištole. Uporabljajo se ukazi kot za teke, daljše od 400 m (162. člen, točka 2 (b)).

Na tekmovanjih, kjer nastopa veliko atletov, se izrečejo opozorila za štart 5 minut, 3 minute in 1 minuto pred štartom.

Za ekipna tekmovanja se morajo za vsako ekipo predvideti ločeni štartni prostori (boksi). Člani iste ekipe se morajo v štartnem prostoru postaviti drug za drugim. Na drugih tekmovanjih se atleti razporedijo na način kot ga določijo organizatorji.

Po ukazu »na mesta« se mora štarter prepričati, da se noben atlet z nogo (ali katerim koli drugim delom telesa) ne dotika štartne črte ali tal pred njo. Šele nato lahko prične s tekmovanjem

Varnost in zdravstveno varstvo

7. (a) Organizacijski odbori tekmovanj v krosih morajo zagotoviti varnost atletov in uradnih oseb.
- (b) Sprotni zdravstveni pregled med potekom tekmovanja, ki ga izvede zdravstveno osebje, imenovano s strani organizacijskega odbora in je ustrezno označeno s trakovi na rokah, jopičih ali drugimi podobnimi oznakami, se ne smatra za nedovoljeno pomoč.
- (c) Atlet mora takoj zapustiti tekmovanje, če mu to ukaže zdravniški delegat ali član uradne zdravstvene ekipe.

Napitki, gobe in okrepčevalnice

8. Voda in druga primerna okrepčila morajo biti na voljo na štartu in na cilju pri vseh tekih. Če tako zahtevajo vremenske razmere, morajo biti pri vseh tekih v vsakem krogu postavljene postaje z napitki in mokrimi gobami.

Izvedba tekmovanja

9. Če je glavni sodnik dobil zanesljivo obvestilo od sodnikov, sodnikov na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in pri tem skrajšal razdaljo, ki bi jo moral preteči, ga diskvalificira.

251. člen Gorski teki

Proga

1. (a) Gorski teki se organizirajo v naravi, izven cest razen, če proga vsebuje pomembno višinsko razliko. V tem primeru je sprejemljiva tudi makadamska podlaga.
- (b) Proga ne sme vsebovati nevarnih odsekov.
- (c) Atleti ne smejo uporabljati dodatnih pripomočkov za pomoč pri teku.
- (d) Profil proge vsebuje, bodisi znatno število vzponov (zlasti pri tekih navkreber) ali vzponov/spustov (pri tekih s štartom in ciljem na isti višini).
- (e) Povprečni naklon mora biti najmanj 5% (ali 50 m na km) in ne sme preseči 20% (ali 200 m na km).
- (f) Najvišja točka proge ne sme preseči 3000 m nadmorske višine.
- (g) Celotna proga mora biti jasno označena, vključno s kilometrskimi oznakami.
- (h) Naravne ovire ali zahtevne točke na progi morajo biti dodatno označene.
- (i) Zagotovljen mora biti natančen načrt proge, vključno z njenim profilom. Pri tem se uporablja naslednja merila:

Višina:	1:10.000	(10 mm=100 m)
Razdalja:	1:50.000	(10 mm=500 m)

Vrste gorskih tekov

2. (a) Klasični gorski teki

Za mednarodna tekmovanja se priporočajo naslednje približne razdalje in skupen seštevek vzponov:

Večinoma navkreber

Tek gor in dol

Člani	Dolžina	Vzpon	Dolžina	Vzpon
		12 km	1200 m	12 km
Članice	8 km	800 m	8 km	400/500 m
Starejši mladinci	8 km	800 m	8 km	400/500 m
Starejše mladinke	4 km	400 m	4 km	200/250 m
Mlajši mladinci	5 km	500 m	5 km	250/300 m
Mlajše mladinke	3 km	300 m	3 km	150/200 m

(b) Gorski teki na dolge razdalje

Gorski teki na dolge razdalje vključujejo razdalje od približno 20 km do 42,195 km s 4000 m maksimalnega vzpona. Udeleženci, mlajši od 18 let, ne smejo nastopati na tekmovanjih, daljših od 25 km.

(c) Štafetni gorski teki

(b) Gorski teki na čas

Gorski teki s posamičnimi štarti v časovnih intervalih se smatrajo za teke na čas. Vrstni red je določen na podlagi posamičnih ciljnih časov.

Štart

3. Tekmovanje se prične s strelom iz štartne pištole. Uporabljajo se ukazi kot za teke, daljše od 400 m (162. člen, točka 2 (b)).

Na tekmovanjih, kjer nastopa veliko atletov, se izrečejo opozorila za štart 5 minut, 3 minute in 1 minuto pred štartom.

Za ekipna tekmovanja se morajo za vsako ekipo predvideti ločeni štartni prostori (boksi). Člani iste ekipe se morajo v štartnem prostoru postaviti drug za drugim. Na drugih tekmovanjih se atleti razporedijo na način kot ga določijo organizatorji.

Po ukazu »na mesta« se mora štarter prepričati, da se noben atlet z nogo (ali katerim koli drugim delom telesa) ne dotika štartne črte ali tal pred njo. Šele nato lahko prične s tekmovanjem.

Varnost in zdravstveno varstvo

4. (a) Organizacijski odbori tekmovanj v gorskih tekih morajo zagotoviti varnost atletov in uradnih oseb.

- (b) Sprotni zdravstveni pregled med potekom tekmovanja, ki ga izvede zdravstveno osebje, imenovano s strani organizacijskega odbora in je ustrezno označeno s trakovi na rokah, jopičih ali drugimi podobnimi oznakami, se ne smatra za nedovoljeno pomoč.
- (c) Atlet mora takoj zapustiti tekmovanje, če mu to ukaže zdravniški delegat ali član uradne zdravstvene ekipe.

Napitki, gobe in okrepčevalnice

- 5. Voda in druga primerna okrepčila morajo biti na voljo na štartu in na cilju pri vseh tekih. Če tako zahtevajo dolžina, zahtevnost teka in vremenske razmere, morajo biti pri vseh tekih v vsakem krogu postavljene postaje z napitki in mokrimi gobami.

Izvedba tekmovanja

- 9. Če je glavni sodnik dobil zanesljivo obvestilo od sodnikov, sodnikov na progi ali je na drug način obveščen, da je atlet zapustil označeno progo in pri tem skrajšal razdaljo, ki bi jo moral preteči, ga diskvalificira.

10. POGLAVJE - SVETOVNI REKORDI

260. člen

Svetovni rekordi

Splošni pogoji

1. Rekord mora biti dosežen na pošten način, na tekmovanju, ki je bilo primerno pripravljeno, najavljeno, in ki ga je vsaj en dan prej odobrila članica, v katere državi poteka tekmovanje. Tekmovanje mora biti izvedeno po pravilih IAAF.
2. Atlet, ki je dosegel rekord, mora imeti pravico nastopa po pravilih IAAF in biti pod pristojnostjo ene izmed članic IAAF.
3. Ob doseženem rekordu mora članica, kjer je bil ta postavljen, nemudoma zbrati vse podatke, ki jih zahteva IAAF za priznanje rekorda. Le-ta bo priznan, če ga potrdi IAAF. Zato mora članica takoj obvestiti IAAF, da namerava prijaviti rezultat za svetovni rekord.
4. Uradni obrazec IAAF je potrebno izpolnjen poslati v pisarno IAAF v roku 30 dni. Potrebni obrazci se na zahtevo dobijo v pisarni IAAF ali pa na spletni strani IAAF. Če se zahteva za priznanje rekorda nanaša na tujega atleta (ali tujo ekipo), je kopijo obrazca potrebno v enakem roku poslati članici zveze, iz katere prihaja atlet (ali ekipa).
5. Članica države, kjer je bil rekord dosežen, mora k uradnemu obrazcu za prijavo rekorda priložiti še:
 - tiskani program tekmovanja;
 - popolne rezultate discipline;
 - ciljni posnetek s fotofiniša in ničelnega testa (glej 260. člen, točka 22 (c)).
6. Vsak atlet, ki doseže svetovni rekord (kot to določa točka 8), mora po zaključku discipline opraviti kontrolo dopinga, ki mora biti opravljena v skladu s trenutno veljavnimi pravili in IAAF protidopinškimi predpisi. V primeru rekorda v štafeti morajo biti testirani vsi člani ekipe.

Vzorec ali več vzorcev je treba poslati v analizo WADA pooblaščenemu laboratoriju, rezultati pa morajo biti poslani IAAF kot dopolnilo ostalim zahtevanim dokumentom za zahtevo priznanja rekorda.

IAAF ne bo priznala rekorda, če testi niso bili opravljeni, ali če rezultati testa pokažejo kršitev.

7. Če atlet prizna, da je nekaj časa pred doseženim rekordom jemal ali uporabljal takrat prepovedane snovi ali metode, potem bo na podlagi predloga medicinske in protidopinške komisije rekord pri IAAF prenehal veljati kot svetovni rekord.
8. Pri IAAF se priznavajo naslednje kategorije svetovnih rekordov:
 - svetovni rekordi;
 - svetovni mladinski rekordi;
 - svetovni dvoranski rekordi;
 - svetovni mladinski dvoranski rekordi.
9. V posameznih disciplinah morajo na pošten način nastopiti najmanj trije atleti in najmanj dve ekipi v štafetnih tekih.
10. Rekord mora biti boljši ali enak trenutno veljavnemu svetovnemu rekordu v disciplini, potrjeni s strani IAAF. Če je rekord izenačen, ima enak status kot veljavni rekord.
11. Rekord, dosežen v predtekmovanju ali v kvalifikacijah, v boju za prvo mesto pri enakem rezultatu v skoku v višino ali v skoku s palico, v kateri koli disciplini ali delu discipline, ki je bila kasneje razveljavljena v skladu s 125. členom, točka 7 in 146. členom, točka 4 (b), ali v posameznih disciplinah mnogobojskih tekmovanj, ne glede na to, ali je atlet dokončal vse discipline mnogoboja, se sme prijaviti za potrditev rekorda.
12. Predsednik in generalni sekretar IAAF sta skupaj pooblaščenata za priznanje svetovnih rekordov. Če sta v dvomu, ali rekord priznati, se mora primer predati v odločitev Svetu IAAF.
13. Ko je svetovni rekord potrjen, IAAF o tem obvesti atletovo nacionalno zvezo, zvezo, ki je prosila za potrditev rekorda, in ustrezno kontinentalno zvezo.
14. IAAF priskrbi uradne plakete za svetovni rekord, ki se jih podeli novim svetovnim rekorderjem.
15. Če rekord ni priznan, bo IAAF podala razloge za zavrnitev.

16. IAAF mora obnavljati listo svetovnih rekordov vsakokrat, ko je priznan nov svetovni rekord. Seznam je tako v času izida zbirka najboljših rezultatov posameznih atletov ali ekip v disciplinah, naštetih v členih 261., 262., 263. in 264.
17. IAAF objavlja seznam svetovnih rekordov vsako leto 1. januarja.

Posebna določila

18. Razen v cestnih disciplinah:
 - (a) rekord mora biti dosežen na IAAF certificiranih atletskih tekmovališčih ali prireditvenih prostorih s streho ali brez nje, ki ustrezajo 140. členu. Izvedba tekališč, zaletišč, doskočišč in/ali krogov za mete mora ustrezati specifikacijam v IAAF Priročniku za gradnjo štadionov (IAAF Track and Field Facilities Manual). Za rekorde v dvorani glej tudi 260. člen, točka 21.
 - (b) Za vsak rekord, ki je bil dosežen na razdaljah 200 m in več, steza ne sme presegati dolžine 402,3 m (440 jardov) in štart teka mora biti na tem tekališču. Ta omejitev ne velja pri tekih čez zapreke, kjer je jama z vodo zunaj običajne 400-meterske steze.
 - (c) Rekord na ovalnem tekališču mora biti dosežen na stezi, katere polmer ne presega 50 m, razen tam, kjer je zavoj oblikovan z dvema različnima polmeroma. V tem primeru daljši od obeh lokov ne sme presegati 60° od 180° zavoja.
 - (d) Razen za tehnične discipline, ki potekajo v skladu s 147. členom, noben dosežek nekega atleta ne bo priznan, če je bil dosežen pri nastopu v mešani konkurenci.
19. Rekord na prostem se lahko postavijo le na tekališču, ki ustreza 160. členu.
20. Za mladinske svetovne rekorde mora biti prvi prijavi atleta priložena kopija njegovega potnega lista, rojstni list ali drug uradni dokument, ki potrjuje datum njegovega rojstva razen, če je rojstne podatke atleta že prej potrdila IAAF.
21. Za dvoranske svetovne rekorde:
 - (a) Rekord mora biti dosežen v IAAF certificirani dvorani ali prireditvenem prostoru, ki izpolnjuje pogoje 211. in 213. člena, kar je primerneje.

- (b) Za teke na 200 m in daljše, ovalna krožna steza ne sme imeti večje nominalne dolžine kot 201,2 m (220 jardov).
 - (c) Rekord je lahko dosežen na ovalni stezi, ki ima nazivno dolžino krajšo od 200 m, če je pretečena razdalja znotraj dovoljenih toleranc za to razdaljo.
 - (d) Ravni del proge mora biti v skladu z določili 212. člena.
22. Za rekorde v tekih in tekmovalni hoji morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) Rekorde morajo meriti uradni časomerilci, odobrena naprava za popolno avtomatično merjenje časa ali sistema s transponderji (čipi) (glej 165. člen).
 - (b) V tekih do vključno 800 m (vključno 4x200 m in 4x400 m) se priznajo samo dosežki, ki so bili izmerjeni z odobreno napravo za popolno avtomatično merjenje časa, ki ustreza odgovarjajočim določilom 165. člena.
 - (c) V primeru rekorda na stezi, kjer se uporablja napravo za popolno avtomatično merjenje časa, mora biti dokumentaciji, poslani IAAF, priložen tudi posnetek s fotofiniš naprave in ničelnega testa.
 - (d) Za vse rekorde na prostem, do vključno 200 m, se morajo priložiti podatki o hitrosti vetra, izmerjeni kot je opisano v 163. členu, točke 8 do 13.
Če je hitrost vetra v hrbet atleta, izmerjena v smeri teka, v povprečju večja od 2 m/s, rekord ne bo priznan.
 - (e) Pri tekih na ločenih stezah rekord ne bo priznan, če je tekač tekel v zavoju po notranji črti ali preko nje.
 - (f) Za vse rekorde do vključno 400 m (vključno 4x200 m in 4x400 m) po 261. in 263. členu morajo biti uporabljeni štartni bloki, ki so povezani z napravo za zaznavanje napačnega štarta, ki ustreza 161. členu, točka 2. Delovati mora pravilno in tako, da je moč pridobiti reakcijske čase.
23. Za svetovne rekorde, dosežene na več razdaljah v istem teku:
- (a) Tek mora biti najavljen samo za eno razdaljo.
 - (b) Vendar pa se lahko tek na določen čas kombinira s tekom na določeno razdaljo (na primer: 1 ura in 20.000 m, glej 164. člen, točka 3).
 - (c) Dovoljeno je, da isti atlet postavi več rekordov v enem teku.

- (d) Dovoljeno je, da v istem teku več atletov doseže različne rekorde.
- (e) Vendar se atletu ne prizna rekord na vmesni krajši razdalji, če ni dokončal celotne razdalje prijavljenega teka.

24. Za svetovni rekord v štafetnih tekih:

- (a) Rekord bo priznan samo ekipi, katere vsi člani so državljani iste države. Državljanstvo se lahko pridobi na enega od načinov, navedenih v 5. členu.
- (b) Kolonija, ki ni samostojna članica IAAF, se smatra v smislu tega člena kot sestavni del matične države.
- (c) Čas, ki ga doseže prvi tekač štafete, se ne more prijaviti kot rekord.

25. Za svetovni rekord v tekmovalni hoji:

Najmanj trije mednarodni sodniki za tekmovalno hojo ravni IAAF ali ravni kontinenta (EA) morajo soditi na tekmovanju in podpisati prijavo za priznanje svetovnega rekorda.

26. Za svetovni rekord v tehničnih disciplinah:

- (a) Dosežke morajo meriti vsaj trije sodniki z uporabo umerjenega in potrjenega jeklenega traku ali kljunastega merila ali z odobreno elektronsko merilno napravo, katere točnost je potrdil usposobljen sodnik za elektronske meritve dolžin.
- (b) Pri skoku v daljino in troskoku na prostem se morajo priložiti podatki o hitrosti vetra, merjeni v skladu s 184. členom, točke 10, 11 in 12. Če je hitrost vetra v hrbet atleta, merjeno v smeri skakanja, v povprečju večja od 2 m/s, rekord ne bo priznan.
- (c) Na enem tekmovanju se lahko prizna več svetovnih rekordov za več dosežkov, pod pogojem, da je vsak rekord enak ali boljši od prejšnjega dosežka v tistem trenutku.
- (d) Pri metih mora biti v skladu s 123. členom uporabljeno orodje preverjeno pred pričetkom tekmovanja. Če glavni sodnik med tekmovanjem ugotovi, da je bil izenačen ali izboljšan rekord, mora takoj označiti uporabljeno orodje in zagotoviti kontrolo, ali le-to še vedno ustreza pravilom. Praviloma se to orodje ponovno preveri po končani disciplini.

27. Za svetovne rekorde v mnogobojih:

Pogoji za priznanje rekorda morajo biti enaki kot v posameznih disciplinah, s tem, da bo v disciplinah, kjer se meri hitrost vetra, povprečna hitrost vetra (na podlagi seštevka vseh hitrosti vetra, izmerjenih pri vsaki posamezni disciplini, deljeno s številom teh disciplin) ne sme presegati plus 2 m/s.

28. Za svetovne rekorde v cestnih tekih:

- (a) Progo mora izmeriti eden ali več merilcev z razredom »A« ali »B« IAAF/ AIMS potrjeno licenco.
- (b) Razdalja med štartom in ciljem v zračni črti ne sme presegati 50% dolžine proge teka.
- (c) Višinska razlika med štartom in ciljem ne sme preseči v povprečju 1:1000, to je 1 m na kilometer (0,1%).
- (d) Kateri koli merilec proge, ki je prvotno izmeril progo ali drugi merilec razreda »A« ali »B«, ki ima popolne podatke o izmeri proge in zemljevid, mora potrditi, da je izmerjena proga enaka progi, ki jo je prevozilo spremljevalno vozilo ob teku.
- (e) Proga mora biti potrjena (ponovno izmerjena) čim bližje začetku tekmovanja, na sam dan tekme ali takoj, ko je možno po tekmi, najbolje s strani katerega koli drugega merilca razreda »A«, ki ni opravil prvotnih merenj.

Opomba: Če sta prvotno progo izmerila vsaj dva merilca razreda »A« ali eden razreda »A« in eden razreda »B«, mora biti vsaj eden od njiju prisoten na tekmovanju, da lahko v skladu s 260. členom, točka 28 (d) potrdi pretečeno progo, potem potrditev po 260. členu, točka 28 (e) ni potrebna.

- (f) Za cestne svetovne rekorde, postavljene na vmesnih razdaljah med tekmo, morajo biti izpolnjeni pogoji, navedeni v 260. členu. Vmesne razdalje morajo biti izmerjene in označene med meritvijo proge v skladu z 260. členom, točka 28 (e).

- (g) Za štafete na cestah se mora teči razdalje po 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km in 7,195 km.

Razdalje morajo biti merjene in označene ob izmeri proge s toleranco $\pm 1\%$ od dolžine posamezne razdalje in morajo biti potrjene v skladu s 260. členom, točka 28 (e).

29. Za cestne svetovne rekorde v tekmovalni hoji:

- (a) Progo mora izmeriti eden ali več merilcev z razredom »A« ali »B« IAAF/ AIMS potrjeno licenco.
- (b) Krog ne sme biti krajši od 1 km in ne daljši od 2 km, po možnosti s štartom in ciljem na štadionu.
- (c) Kateri koli merilec proge, ki je prvotno izmeril progo ali drugi merilec razreda »A« ali »B«, ki ima popolne podatke o izmeri proge in zemljevid, mora potrditi, da je izmerjena proga enaka progi, ki so jo prehodili atleti.
- (d) Proga mora biti potrjena (ponovno izmerjena) kolikor mogoče blizu pričetka tekme, na sam dan tekme ali takoj, ko je možno po tekmi, najbolje od katerega koli drugega merilca razreda »A«, ki ni opravil prvotnih merenj.

Opomba: Če sta prvotno progo izmerila vsaj dva merilca razreda »A« ali eden razreda »A« in eden razreda »B«, mora biti vsaj eden od njiju prisoten na tekmovanju, da lahko v skladu s 260. členom, točka 29 (c) potrdi prehojeno progo, potem potrditev po 260. členu, točka 29 (d) ni potrebna.

- (e) Za svetovne rekorde v tekmovalni hoji, postavljene na vmesnih razdaljah med tekmo, morajo biti izpolnjeni pogoji, navedeni v 260. členu. Vmesne razdalje morajo biti izmerjene in označene med meritvijo proge v skladu z 260. členom, točka 29 (d).

Opomba: Priporoča se, da nacionalne zveze in kontinentalne zveze sprejmejo podobna pravila za priznavanje svojih rekordov.

261. člen

Discipline, v katerih se priznavajo svetovni rekordi

Popolno avtomatično merjenje časov (EČ).

Ročno merjenje časov (RČ).

Merjenje časov s transponderji (čipi) (TČ).

Moški

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m
110 m ovire, 400 m ovire

Štafete: 4 x 100 m, 4 x 200 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: deseteroboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 2000 m, 3000 m,
5000 m, 10.000 m, 20.000 m, 1 ura, 25.000 m,
30.000 m, 3000 m zapreke.

Štafete: 4 x 800 m, 4 x 1500 m

Tekmovalna hoja (na stezi): 20.000 m, 30.000 m, 50.000 m

E. Č. ali R. Č. ali T. Č.:

Cestni teki: 10 km, 15 km, 20 km, polmaraton, 25 km,
30 km, maraton, 100 km, cestna štafeta (samo na
maratonski razdalji)

Tekmovalna hoja (na cesti): 20 km, 50 km

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle, met diska, met kladiva, met kopja

Ženske

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m
100 m ovire, 400 m ovire

Štafete: 4 x 100 m, 4 x 200 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: sedmerboj, deseterboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 2000 m, 3000 m,
5000 m, 10.000 m, 20.000 m, 1 ura, 25.000 m,
30.000 m, 3000 m zapreke

Štafete: 4 x 800 m, 4 x 1500 m

Tekmovalna hoja (na stezi): 10.000 m, 20.000 m

E. Č. ali R. Č. ali T. Č.:

Cestni teki: 10 km, 15 km, 20 km, polmaraton, 25 km, 30 km,
maraton, 100 km,
cestna štafeta (samo na maratonski razdalji)

Tekmovalna hoja (na cesti): 20 km

Opomba: Razen pri tekmovanjih v tekmovalni hoji bo IAAF vodila dva seznama svetovnih rekordov za ženske v cestnih tekih: svetovne rekorde, dosežene na tekmovanjih v mešanih nastopih žensk in moških in svetovne rekorde, dosežene na tekmovanjih žensk.

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle, met diska, met kladiva, met kopja

262. člen

Discipline, v katerih se priznajo mladinski svetovni rekordi

Popolno avtomatično merjenje časov (EČ).

Ročno merjenje časov (RČ).

Merjenje časov s transponderji (čipi) (TČ).

Mladinci

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m
110 m ovire, 400 m ovire

Štafete: 4 x 100 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: deseteroboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m, 10.000 m
in 3000 m zapreke

Tekmovalna hoja (na stezi): 10.000 m

E. Č. ali R. Č. ali T. Č.:

Tekmovalna hoja (na cesti): 10 km

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle, met diska, met kladiva, met kopja

Mladinke

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m
100 m ovire, 400 m ovire

Štafete: 4 x 100 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: sedmerboj, deseterboj*
* se potrdi le, če je doseženih več kot 7300 točk

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m, 10.000 m
in 3000 m zapreke

Tekmovalna hoja (na stezi): 10.000 m

E. Č. ali R. Č. ali T. Č.:

Tekmovalna hoja (na cesti): 10 km

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle, met diska, met kladiva, met kopja

263. člen

Discipline, v katerih se priznajo dvoranski svetovni rekordi

Popolno avtomatično merjenje časov (EČ).

Ročno merjenje časov (RČ).

Moški

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 50 m, 60 m, 200 m, 400 m, 800 m
50 m ovire, 60 m ovire

Štafete: 4 x 200 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: sedmerboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m

Štafete: 4 x 800 m

Tekmovalna hoja: 5000 m

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle

Ženske

Teki, mnogoboji in tekmovalna hoja:

Samo z E. Č.: 50 m, 60 m, 200 m, 400 m, 800 m
50 m ovire, 60 m ovire

Štafete: 4 x 200 m, 4 x 400 m

Mnogoboj: peterboj

<u>E. Č. ali R. Č.:</u>	1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m
Štafete:	4 x 800 m
Tekmovalna hoja:	3000 m
Skoki:	skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok
Meti:	suvanje krogle

264. člen

Discipline, v katerih se priznajo mladinski dvoranski svetovni rekordi

Popolno avtomatično merjenje časov (EČ).

Ročno merjenje časov (RČ).

Mladinci

Teki in mnogoboji:

Samo z E. Č.: 60 m, 200 m, 400 m, 800 m
60 m ovire

Mnogoboj: sedmerboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle

Mladinke

Teki in mnogoboji:

Samo z E. Č.: 60 m, 200 m, 400 m, 800 m
60 m ovire

Mnogoboj: peterboj

E. Č. ali R. Č.: 1000 m, 1500 m, 1 milja, 3000 m, 5000 m

Skoki: skok v višino, skok s palico, skok v daljino, troskok

Meti: suvanje krogle

**ORGANI
ATLETSKE
ZVEZE
SLOVENIJE**

UPRAVNI ODBOR ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE

Predsednik

Gregor BENČINA

Podpredsednik

mag. Marjan HUDEJ

Člani

Janez ALJANČIČ
Gabrijel AMBROŽIČ
Aleš CANTARUTTI
dr. Iztok CIGLARIČ
Roman DOBNIKAR
dr. Boris DULAR
Andrej JERIČEK
Primož KOZMUS
Dušan OLAJ
Dušan PREZELJ
Stane ROZMAN
Martin STEINER
Tomo ŠARF
Marjan ŠTIMEC
dr. Andrej UDOVČ

STROKOVNI SVET ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE

Predsednik

Martin STEINER

Člani

dr. Milan ČOH
Slavko ČRNE
Boštjan FRIDRIH
Andrej JERIČEK
Vladimir KEVO
Rok KOPITAR
Igor PRIMC
Albert ŠOBA
Robert TERŠEK

TEKMOVALNA KOMISIJA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE

Predsednik

Gabrijel AMBROŽIČ

Člani

Aleš BEZJAK
Borut PODGORNIK
dr. Andrej UDOVČ

STROKOVNI ODBOR ZDRUŽENJA ATLETSKIH SODNIKOV SLOVENIJE

Predsednik

dr. Andrej UDOVČ

Člani

Gabrijel AMBROŽIČ

mag. Igor GODEC

Andreja JOŠT

Andrej KOTNIK

Silva PINTAR

Vladimir VIDMAR

DISCIPLINSKA KOMISIJA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE

Predsednica

Tanja MALOVRH

Člani

Aleksander CMOK

Robert HERGA

Aleš JANŽOVNIK

Živa KRAVANJA

Stanko PEČIČ

Bojan POGOREVC

ZDRUŽENJE ATLETOV

Predsednik

Primož KOZMUS

Člani

Rožle PREZELJ

Marina TOMIĆ

Jan ŽUMER

ZDRUŽENJE ATLETSKIH TRENERJEV

Predsednik

Andrej JERICĀEK

Člani

Boštjan BRADEŠKO

Mojca GROJZDEK

Robi KREFT

Feliks PAPEŽ

ZDRUŽENJE ZA GORSKE TEKE

Predsednik

Tomo ŠARF

Člani

Jože DAKSKOBLER

Tomaž JARC

Marjan KASTELIC

Rafael KRKOČ

Borut MALAVAŠIČ

Dušan PAPEŽ

Katja RAKUŠČEK

ZDRUŽENJE ATLETSKIH VETERANOV

Predsednik

mag. Jurij NOVAK

Člani

Zvonka BLATNIK

Marko BOŽIČEK

Božo HIMELRAJH

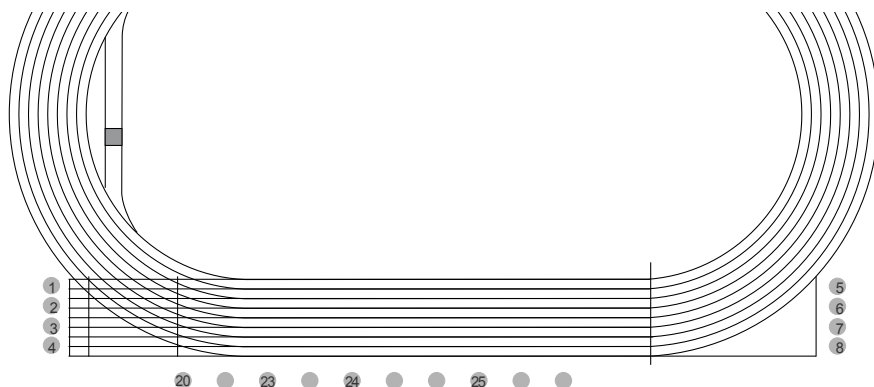
Marko SLUGA

PRILOGE

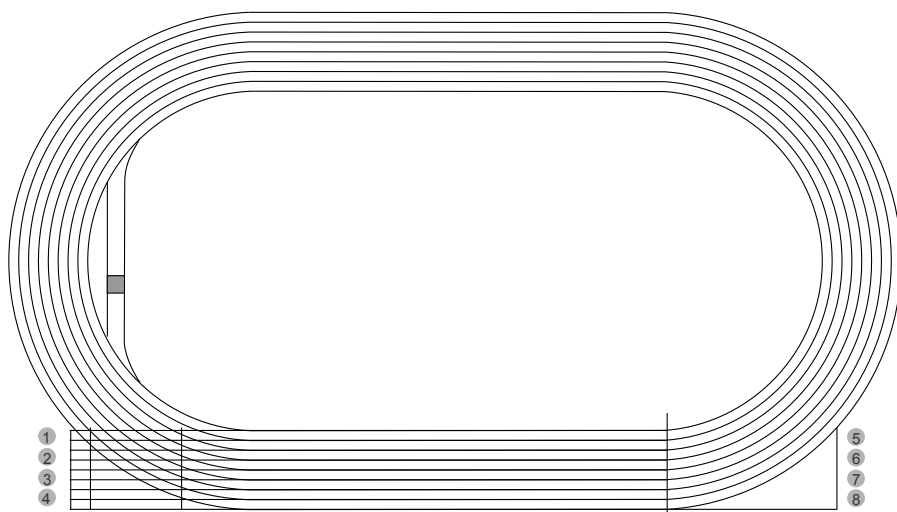
ZAHTEVANO ŠTEVILO SODNIKOV ZA POSAMEZNO TEKMOVANJE

SODNIKI		TEKMOVANJE	DP v dvorani - PI	DP v dvorani - MMI	DP v dvorani - SMI	DP v dvorani - ČI	DP dv. - mnogoboj	Zimsko DP meth	DP člani	DP st. mladinci	DP ml. mladinci	DP piontrji	DP 10.000 m	DP mnogoboj	DP veterani	APS člani	APS mladinci	APS piontrji	APS mnogoboj	Ekipno DP člani	Ekipno DP mladn.	Osnovne šole	Srednje šole	
VODSTVO	Vodja sodnik tekmovanja		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
	GLAVNI SODNIK	V prijavnici							1	1	1	1				1	1	1	1	1	1			
		Za teke		1	1	1	1	1						1	2	2	1	1	1	2	1	1		
		Za skoke		1	1	1	1	1								2	1	1	1	1	1	1		
	Za mete								1	1	1	1				1	1	1	1	1	1			
PRJAVNICA	Kontrola orodij						1	2	2	2	2	2		1	2	2	2	2	1	2	2	1	1	
	Kontrola tekmovalcev		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	
NADZORNIK	Nadzor tekmovališča		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
	ŠTART		1	1	1	1	1																	
TEKI	Kontrolor in pomočnik		2	2	2	2	2		3	3	3	3	1	2	2	3	3	3	2	2	2	2	2	
	Vodja sodnik		1	1	1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
	Sodnik pri fotofinišu		1	1	1	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
	Sodniki na cilju		4	4	4	4	4		9	9	9	9	12	9	9	9	9	9	9	9	9	9	2	
	Sodniki/kontrola tekašča		2	2	2	2	2		8	8	8	4	4	4	4	8	8	4	4	8	8	2	2	

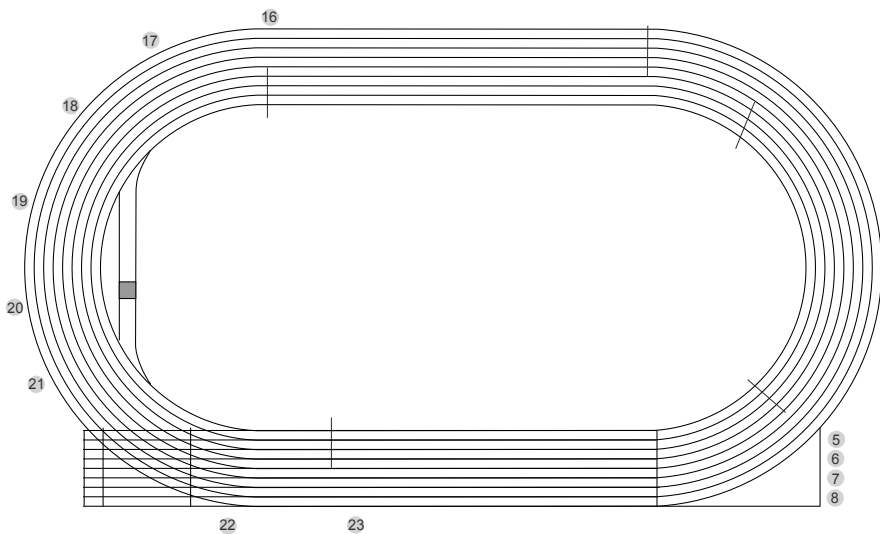
Razpored sodnikov na tekmovališčih v tekih, skokih in metih (The Referee)

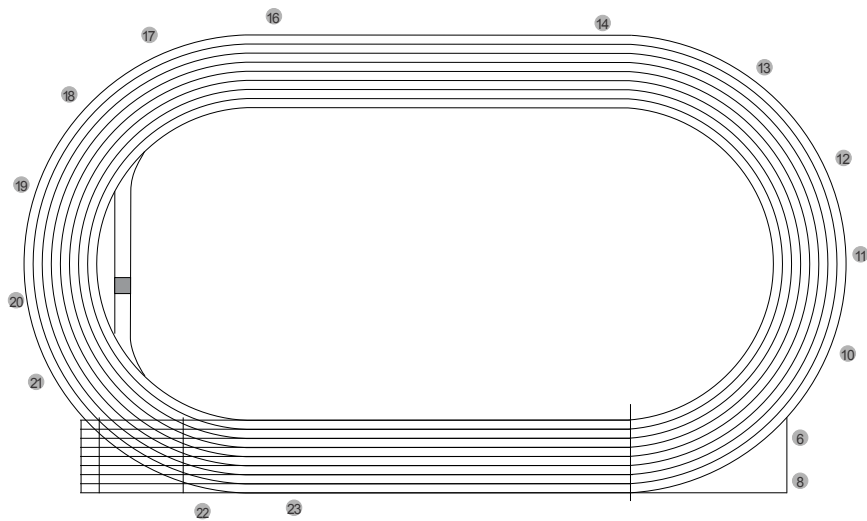
Sodniki na tekališču: 110 m ovire moški in 100 m ovire ženske

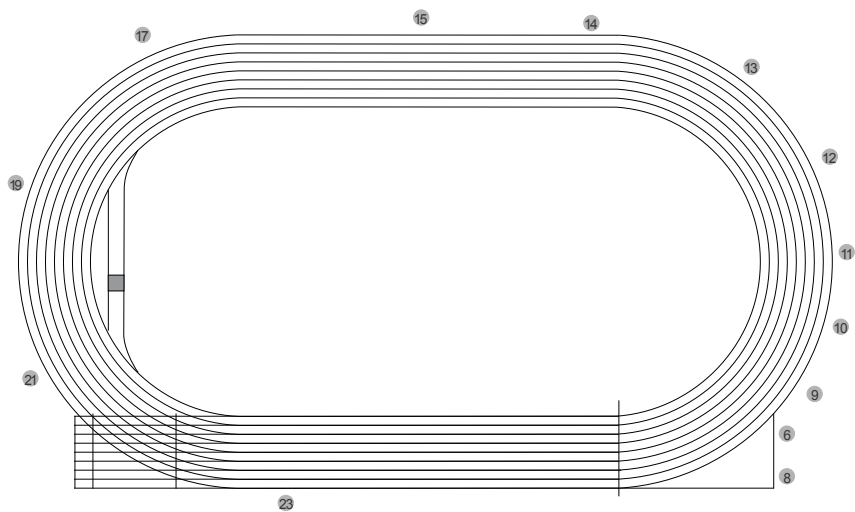
Sodniki na tekališču: 100 m

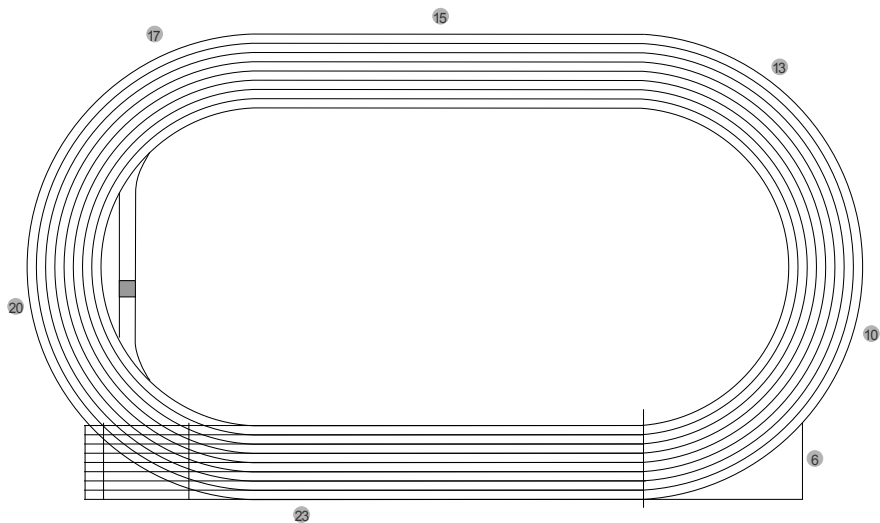
Sodniki na tekališču: 200 m

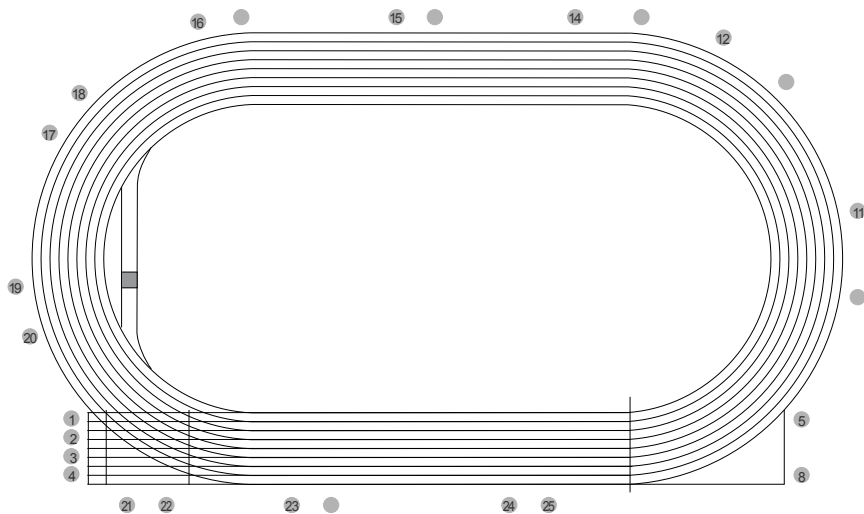
Sodniki na tekališču: 400 m

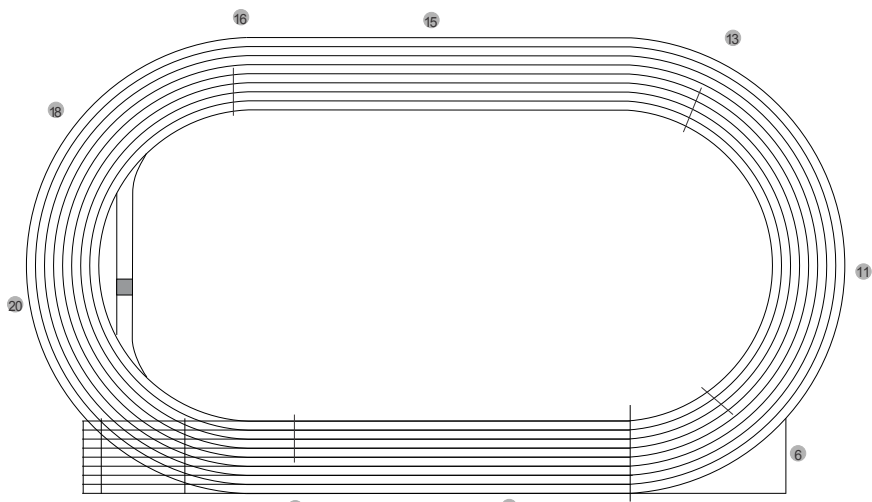
Sodniki na tekališču: 800 m

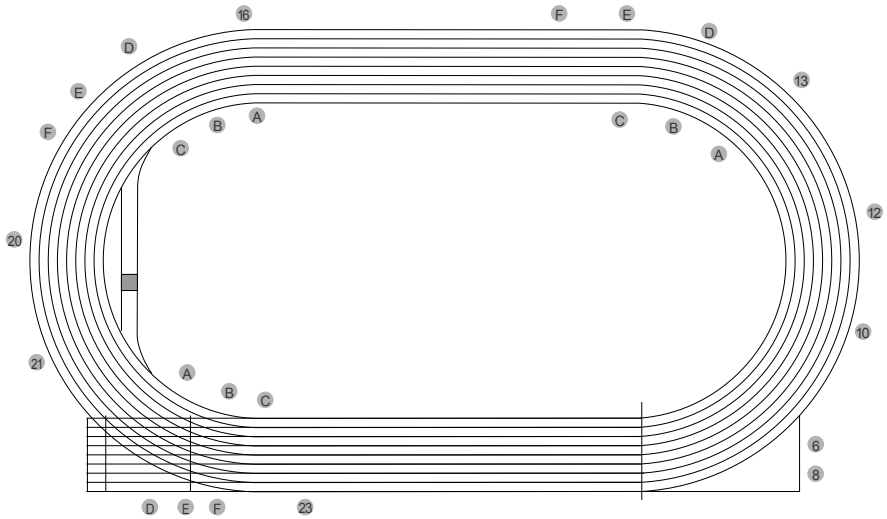
Sodniki na tekališču: 1500 m, 5000 m, 10.000 m

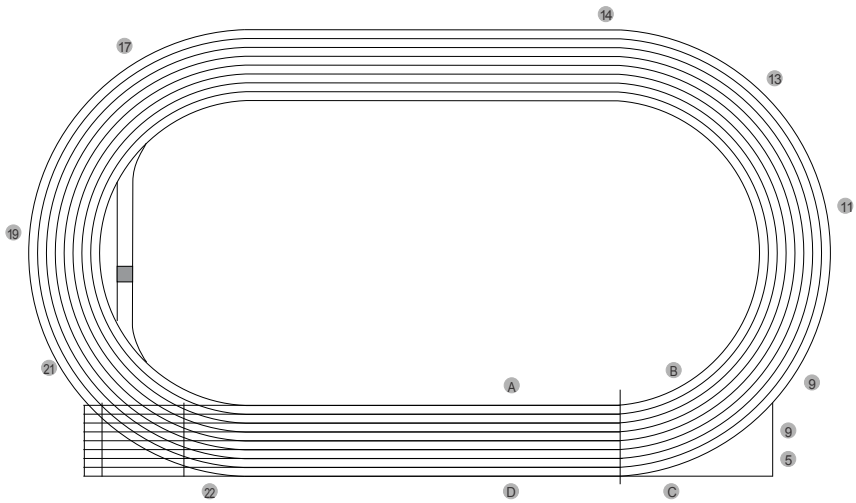
Sodniki na tekališču: 400 m ovire

Sodniki na tekališču: 3000 m zapreke

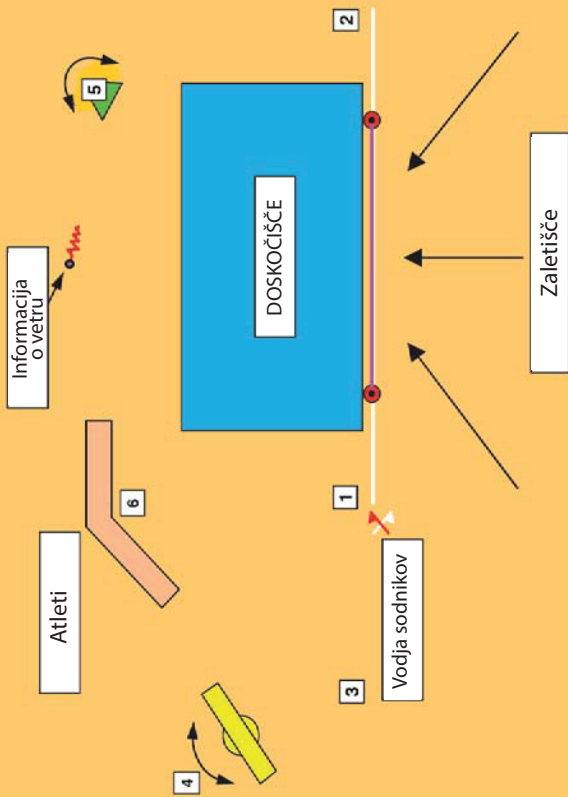

Sodniki na tekališču: 4x100 m

Sodniki na tekališču: 4x400 m

Sodniki pri skoku v višino

Legenda: 1 in 2 - dva sodnika na vsaki strani doskočišča,
ki nameščata letvico

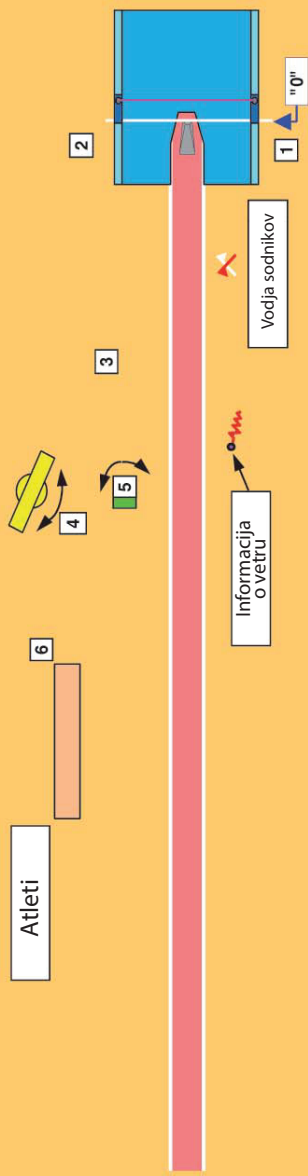
3 - zapisnikar

4 - semaforist

5 - sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa
za poskus

6 - sodnik odgovoren za atlete

Sodniki pri skoku s palico

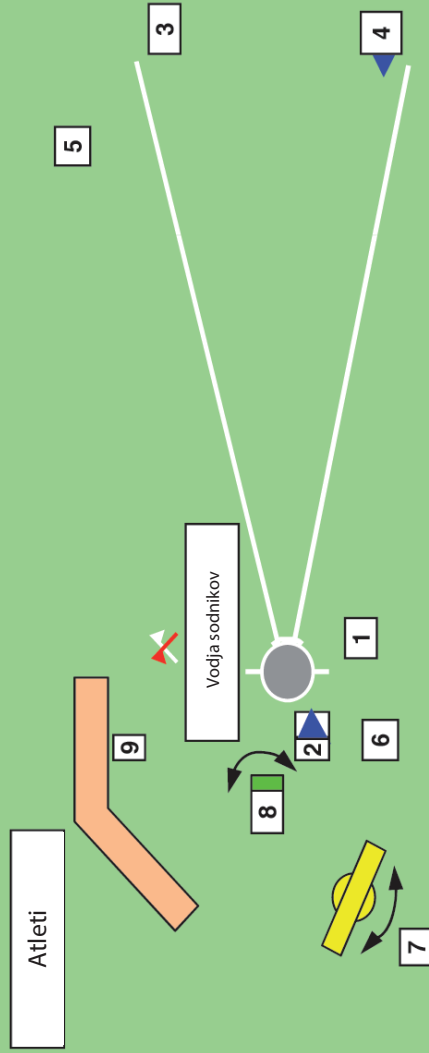

Indicative drawing

Legenda: 1 in 2 - dva sodnika na vsaki strani doskočišča,
ki nameščata letvico
3 - zapisnikar
4 - semaforist

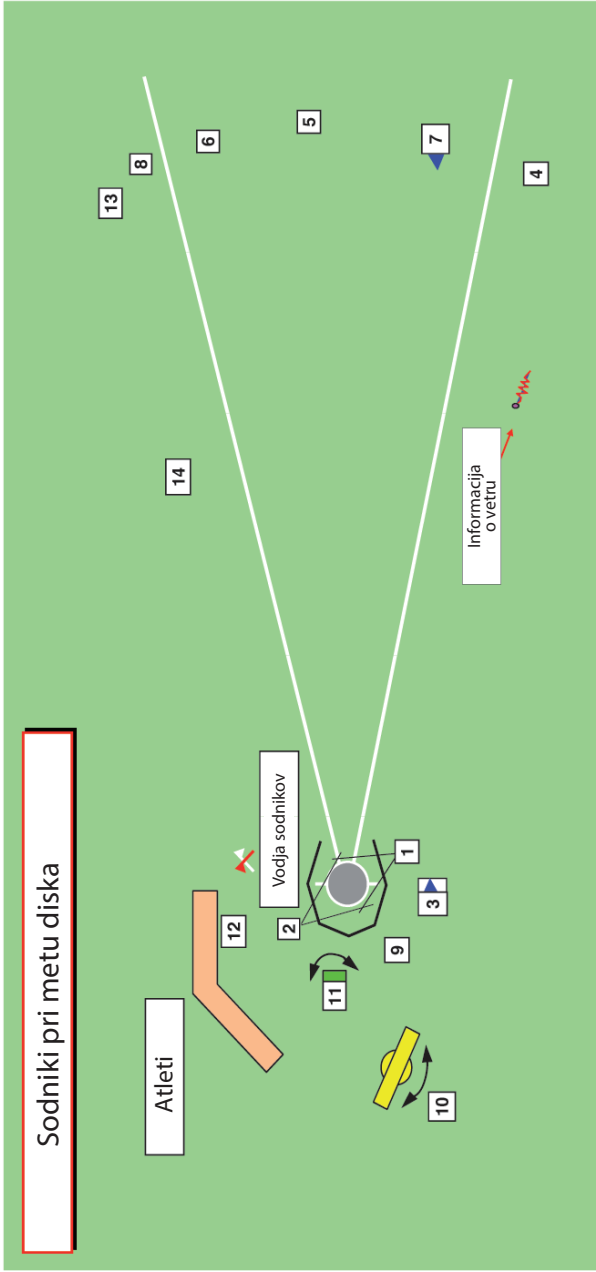
5 - sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa
za poskus
6 - sodnik odgovoren za atlete

Sodniki pri suvanju krogle

Legenda:

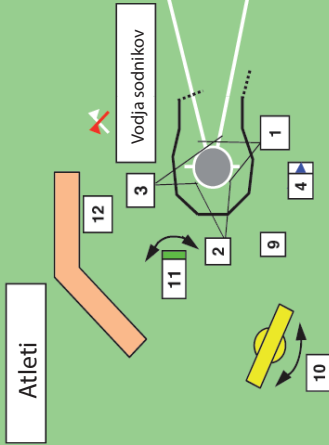
- 1 Sodnik, ki nadzoruje pravilnost meta in meri dolžino meta
- 2 Sodnik, ki drži merilni trak preko centra kroga
- 3 Sodnik, ki označuje mesto padca orodja
- 4 Sodnik, ki položi merilni trak pri oznaki \emptyset na mesto najbližjega odtisa
- 5 Sodnik, ki z zastavico označuje najboljši met posameznega atleta
- 6 Zapisnikar
- 7 Semaforist
- 8 Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus
- 9 Sodnik, odgovoren za atlete

Legenda:

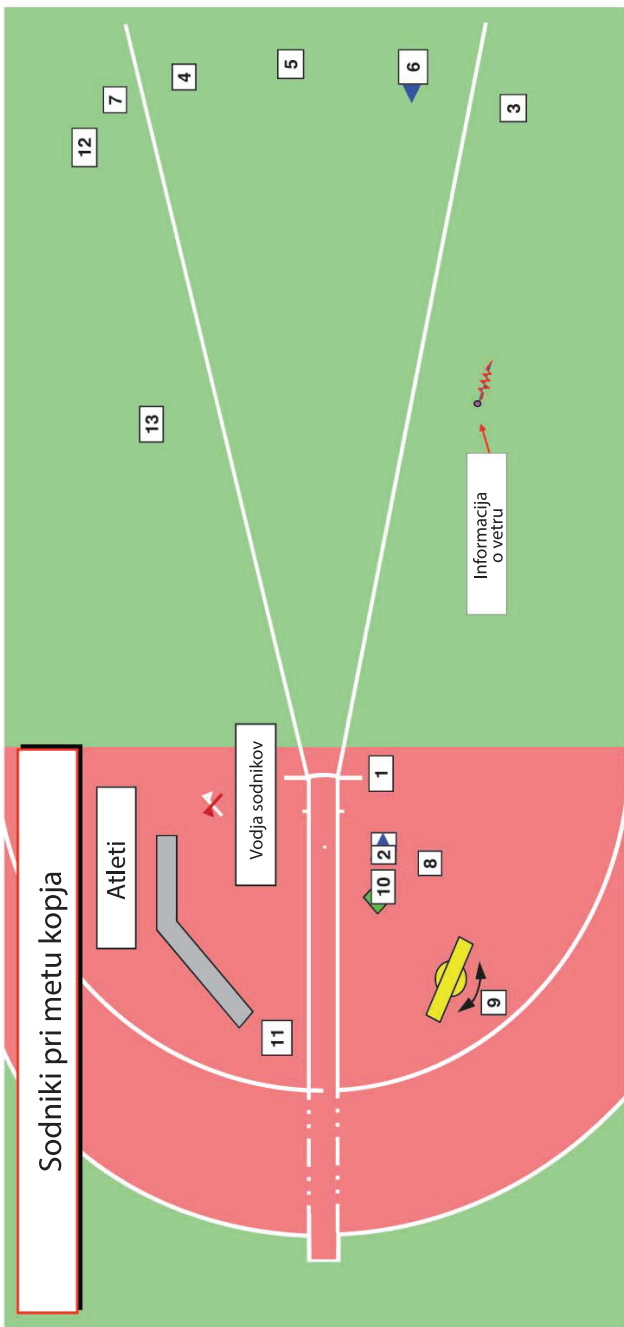
- 1 in 2 Sodnika, ki nadzorujeta pravilnost meta. Eden tudi meri dolžino meta.
- 3 Sodnik, ki drži merilni trak preko sredine kroga
- 4 Sodnik, ki sporoča pravilnost padca orodja.
- 5 in 6 Sodnika, ki označujeta mesto padca orodja.
- 7 Sodnik, ki položi merilni trak pri oznaki Ø na mesto najbližjega odtisa.
- 8 Sodnik, ki z zastavico označuje najboljši met posameznega atleta.
- 9 Zapisnikar.
- 10 Semaforist.
- 11 Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus.
- 12 Sodnik, ki je odgovoren za atlete in diske.
- 13 Oseba, ki vrača orodja.
- 14 Sodnik, ki skrbi, da je merilni trak poravnani in napeti.

Sodniki pri metu kladiva

Legenda:

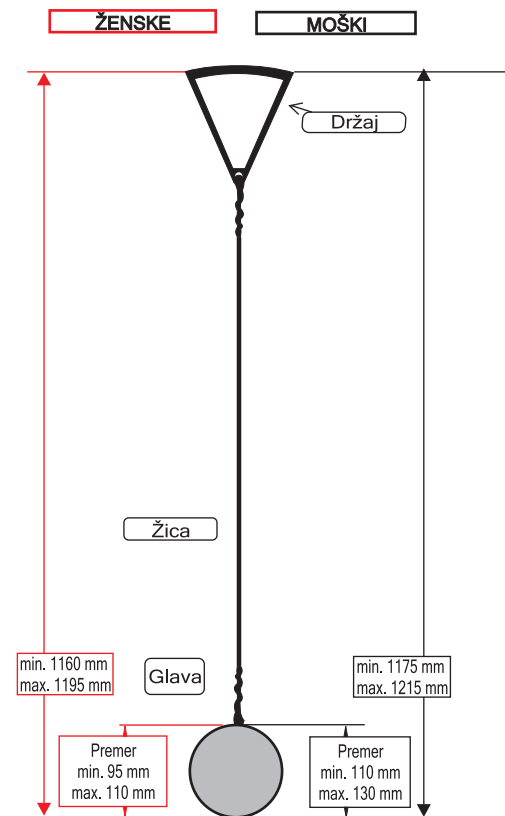
- 1,2 in 3 Sodniki, ki nadzorujejo pravilnost meta.
- Eden tudi meri dolžino meta.
- 4 Sodnik, ki drži merilni trak preko centra kroga.
- 5 Sodnik, ki sporoča pravilnost padca orodja.
- 6 Sodnik, ki označuje mesto padca orodja.
- 7 Sodnik, ki položi merilni trak pri oznaki \emptyset na mesto najbližjega odtisa.
- 8 Sodnik, ki z zastavico označuje najboljši met.
- 9 Zapisnikar.
- 10 Semaforist.
- 11 Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus.
- 12 Sodnik, ki je odgovoren za atlete in kladiva.
- 13 Oseba, ki vrača orodja.
- 14 Sodnik, ki skrbi, da je merilni trak poravnani in napeti.

Legenda:

- 1 Sodnik, ki nadzoruje pravilnost meta in meri dolžino.
- 2 Sodnik, ki drži merilni trak skozi center krožnega loka.
- 3 Sodnik, ki sporoča pravilnost padca orodja.
- 4 in 5 Sodnika, ki označujeta mesto padca orodja.
- 6 Sodnik, ki položi merilni trak pri oznaki \emptyset na mesto najbližjega odtisa.
- 7 Sodnik, ki z zastavico označuje najboljši met.
- 8 Zapisnikar.
- 9 Semaforst.
- 10 Sodnik, ki upravlja z uro, ki kaže preostanek časa za poskus.
- 11 Sodnik, ki je odgovoren za atlete in kopja.

Kladivo

KAZALO

PREDGOVOR.....	4
SLOVENSKA ATLETIKA Z ROKO V ROKI S PRAVILI ZA ATLETSKA TEKMOVANJA.....	5
OSNOVNI POJMI.....	7
I. DEL	
MEDNARODNA TEKMOVANJA	15
Dovoljenje za organizacijo tekmovanj	18
Predpisi za vodenje mednarodnih tekmovanj	20
Pogoji za sodelovanje na mednarodnih tekmovanjih	20
Pravica zastopati članico	22
Plačilo atletom.....	24
Zastopniki atletov	24
Oglaševanje in reklame na mednarodnih tekmovanjih.....	25
Stave in ostale protikorupcijske kršitve	26
II. DEL	
PRAVICA NASTOPA	35
PRAVICA NASTOPA	37
Atlet s pravico nastopa.....	37
Omejitev nastopanja za atlete s pravico nastopa	37
Brez pravice nastopa na mednarodnih in domačih tekmovanjih	37
III. DEL	
PROTIDOPING IN MEDICINA	39
DEFINICIJE	41
1. POGlavJE - PROTIDOPINSKA PRAVILA.....	49
Področje uporabe protidopijskega pravilnika.....	49
IAAF Protidopijska organizacija.....	50
Kršitve protidopijskih pravil	55
Dokazovanje dopinga	57
Seznam prepovedi.....	59
Testiranje	61
Analiza vzorcev.....	66
Upravljanje z rezultati.....	68
Disciplinski postopek.....	73
Automatska diskvalifikacija posameznih rezultatov.....	80
Sankcije zoper posameznike.....	80
Sankcije zoper moštva.....	93
Pritožbe.....	94
Obveznosti poročanja članice.....	101
Sankcije proti članicam	102
Priznanje	104
Zastaralni rok	105
Razlaga	105
2. POGlavJE - MEDICINSKA PRAVILA.....	106
IAAF medicinska organizacija.....	106
Atleti	108
Članice.....	108
Medicinska/varnostna oskrba na mednarodnih tekmovanjih.....	108
IV. DEL	
SPORI.....	111
V. DEL	
TEHNIČNA PRAVILA.....	123
Splošno.....	125
1. POGlavJE - URADNE OSEBE.....	125
Mednarodne uradne osebe.....	125
Organizacijski delegati	126
Tehnični delegati	126
Zdravniški delegat.....	127
Delegat za kontrolo dopinga.....	127
Mednarodne tehnične uradne osebe (ITO) in mednarodni funkcionarji za kros, cestne teke in gorske teke (ICRO).....	128
Mednarodni sodniki za tekmovalno hojo (IRWJ).....	129
Mednarodni merilec cestnih tekov.....	129
Mednarodni starter in mednarodni sodnik za fotofiniš	129
Pritožbena komisija.....	130
Uradne osebe na tekmovanju	130
Direktor tekmovanja.....	132

Vodja tekmovanja	132
Tehnični vodja tekmovanja.....	133
Vodja predstavljanja dogodkov tekmovanja.....	133
Glavni sodniki.....	133
Sodniki	135
Sodniki na tekališču (za teke in tekmovalno hojo).....	136
Časomerilci, sodniki pri fotofinišu in sodniki za časov s transponderji (čipi)	137
Koordinator na startu, starter in povratni starterji.....	137
Pomožniki starterja.....	139
Števec krogov.....	140
Tajništvo tekmovanja, tehnično informacijski center (TIC).....	140
Nadzornik tekmovališča.....	141
Napovedovalec.....	141
Uradni merilec tekmovališča.....	141
Sodnik pri vetromerju.....	142
Sodniki za elektronske meritve dolžin.....	142
Sodniki v prijavnici.....	142
Nadzornik reklam.....	143
2. POGlavJE - SPLOŠNA TEKMOVALNA PRAVILA	144
Atletski objekti.....	144
Kategorije po starosti in spolu.....	145
Prijave.....	147
Oblačila, obutev in škatrne številke.....	148
Pomoč atletom.....	150
Diskvalifikacija.....	153
Ugovori in pritožbe.....	153
Mešana tekmovanja.....	156
Meritve.....	157
Veljavnost rezultatov.....	157
Video snemanje.....	158
Točkovanje.....	158
3. POGlavJE - TEKMOVANJA NA TEKALIŠČU	159
Izmeri tekališča.....	159
Startni bloki.....	160
Štart.....	162
Teži.....	166
Cilj.....	169
Merjenje časov in fotofiniš.....	170
Razporejanje, zrebanje in kvalifikacije v tekih.....	175
Enaki rezultati.....	182
Teži čez ovire.....	183
Tek čez zapreke.....	186
Štafetni teki.....	189
4. POGlavJE - TEHNIČNE DISCIPLINE.....	194
Splošne določbe - tehnične discipline.....	194
A. VIŠINSKI SKOKI	200
Splošne določbe - višinski skoki.....	200
Skok v višino.....	206
Skok s palico.....	208
B. DALJINSKI SKOKI	214
Splošne določbe - daljinski skoki.....	214
Skok v daljino.....	217
Troskok.....	218
C. METI	223
Splošne določbe - meti.....	223
Suvanje krogle.....	233
Met diska.....	234
Zaščitna mreža pri metu diska.....	236
Met kladiva.....	239
Zaščitna mreža pri metu kladiva.....	241
Met kopja.....	247
5. POGlavJE - TEKMOVANJA V MNOGOBOJH	252
Tekmovanja v mnogobojih.....	252
6. POGlavJE - TEKMOVANJA V DVORANAH.....	255
Veljavnost tekmovalnih pravil na prostem.....	255
za tekmovanja v dvorinah.....	255
Atletska dvorana.....	255
Ravni del steze.....	256
Krožno tekališče in steze.....	257
Štart in cilj na krožnem tekališču.....	258
Razporejanje, zrebanje in kvalifikacije v tekih.....	259
Oblačila, obutev in škatrne številke.....	262
Teži čez ovire.....	262
Štafetni teki.....	262
Skok v višino.....	263
Skok s palico.....	263
Daljinski skoki.....	263
Suvanje krogle.....	264
Tekmovanja v mnogobojih.....	264
7. POGlavJE - TEKMOVANJA V HOJI.....	267
Tekmovanja v hoji.....	267
8. POGlavJE - CESTNI TEKI.....	273
Cestni teki.....	273
9. POGlavJE - KROSI IN GORSKI TEKI.....	278
Kros - tek v naravi.....	278
Gorski teki.....	282
10. POGlavJE - SVETOVNI REKORDI.....	285
Svetovni rekordi.....	285
Discipline, v katerih se priznavajo svetovni rekordi.....	292
Discipline, v katerih se priznajo mladinski svetovni rekordi.....	294
Discipline, v katerih se priznajo dvoranski svetovni rekordi.....	295
Discipline, v katerih se priznajo mladinski dvoranski svetovni rekordi.....	296
UPRAVNI ODBOR ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE.....	298

STROKOVNI SVET ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE.....	299
TEKMOVALNA KOMISIJA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE.....	299
STROKOVNI ODBOR ZDRUŽENJA ATLETSKIH SODNIKOV SLOVENIJE.....	300
DISCIPLINSKA KOMISIJA ATLETSKE ZVEZE SLOVENIJE ZDRUŽENJE ATLETOV.....	301
ZDRUŽENJE ATLETSKIH TRENERJEV.....	301
ZDRUŽENJE ZA GORSKE TEKE.....	302
ZDRUŽENJE ATLETSKIH VETERANOV.....	302
PRILOGE.....	303

